

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

COLUMBIA LIBRARIES OFF-SITE

CU55111211

88Ae7;IE28

Aeschulus.

THE LIBRARIES

COLUMBIA UNIVERSITY

M. L. Earle

A I Σ X T A O Σ.

ÆSCHYLUS.

RECENSUIT

JACOBUS SCHOLEFIELD, A.M.

COLL. SS. TRIN. NUPER SOCIUS,

ET

GRÆCARUM LITERARUM PROFESSOR REGIUS.

CANTABRIGIÆ :

¶ AC SUMTIBUS ACADEMICIS

EXCUDIT JOANNES SMITH.

J. ET J. J. DEIGHTON, CANTABRIGIÆ ;
T. J. RIVINGTON, LONDINI.

M.DCCC.XXVIII.

M. L. Earle

A I Σ X T A O Σ.

ÆSCHYLUS.

RECENSUIT

JACOBUS SCHOLEFIELD, A.M.

COLL. SS. TRIN. NUPER SOCIUS,

ET

GRÆCARUM LITERARUM PROFESSOR REGIUS.

CANTABRIGIAE:

TYPIS AC SUMTIBUS ACADEMICIS

EXCUDIT JOANNES SMITH.

VENEUNT APUD J. ET J. J. DEIGHTON, CANTABRIGIA;

C. ET J. RIVINGTON, LONDINI.

M.DCCC.XXVIII.

88 Ae 7

I E 28

PRÆFATIO.

TRADITUR in manus lectori Aeschylus, et ita quidem concinnatus, ut, nisi me fallat spes, optimo cum fructu legi possit.

De hac editione observanda sunt hæc duo :

I. Quidquid ex emendatione vel mea vel aliorum in textum infertur, asterisco (*) notatur.

II. Quidquid in textu corruptum relinquitur, obelo (†).

In notis emendationum, quæ inferuntur, redduntur rationes. Porro interpretationes quam potui brevissimas et luculentissimas subinde sparsi, eorum præcipue locorum, quæ vel propter suam difficultatem, vel obscuritatem ex aliorum pravis explicationibus inductam, interpretis mihi egere videbantur.

Fabulæ exhibentur eodem quo, ut verisimile videtur, actæ sunt ordine; ut e simplicissima tragediæ forma per varios gradus ad eam, in qua reliquerat Aeschylus, perveniat lector. *Lateritiam* autem *invenit, marmoream reliquit.*

Fragmenta, quæ in fine operis post alios con-
gessi, minus severe traetavi; quippe quæ e scriptorum
omnigenarum citationibus erant eruenda, ubi omnia
incerta, ne dicam corruptelis scatentia, videbantur.
In hac parte operis plurima, quæ vel correxi vel
non correxi, erunt ignoscenda.

Doctorum virorum, qui ante me in Æschylo
illustrando optime et felicissime operam præstite-
runt, libere usus sum laboribus; quos inter insigni
laude memorandus est recentissimus Editor, Wellau-
erus, cui quantum debuerit Æschylus, quantum ipse
debeam, non opus est prædicare.

Valeas jam, Lector, et fruaris ÆSCHYLO.

*Dabam Cantabrigiæ,
Pridie Cal. Febr. 1828.*

ADDENDA.

- Pag. 176. In Not. ad 576. καὶ—τε, cf. Platon. in Critia, § 8.
sub fin. οὐδὴ καὶ πᾶσα ἡ νῆσος τό τε πέλαγος.
- 187. Not. De σωτῆρι τύχῃ vid. Agam. 647.
- 205. Not. in 101. cf. Fragm. Inc. 32. v. 4. φαίνοντι.
- 241. In Not. ad 903. dubitantius locutus sum. Vide ad Med. 937. Cf. etiam Plato Theat. § 71. sub init. εἰ ἐθέλοι
ἀν τε. Cratyl. § 34. sub fin. οὐδὲ εἴ τι οἷός τ' ἀν εἶην.
- 255. v. 1234. Si quis dubitet de ἀντιτίσασθαι, is conferat Demosth. de Cor. § 1. lin. 1. εὑχομαι . . . ὑπάρξαι, et plurima similia.
-

CORRIGENDA.

- Pag. 94. v. 909. corrige αἰδοβάται
- 143. v. 965. σὲ
- 262. Not. ad 1381. ἐν
- 410. Frag. 5. lin. 2. κανθρώπων
- 414. lin. 1. αἱμφιέννυσι

Vide jam, Lector, foedam maculam, quam ipse post alios admisi, ut scilicet Fragmentum *OEdipi* fabulæ iterum inter Incerta infercirem. Dele igitur Fragment. Incert. 91.

Just Published, Price 16s.

THE
DOCTRINE OF THE GREEK ARTICLE
APPLIED TO THE CRITICISM AND ILLUSTRATION OF THE
NEW TESTAMENT.

BY THE RIGHT REV.
THOMAS FANSHAW MIDDLETON,
LATE LORD BISHOP OF CALCUTTA.

Second Edition ; Revised by the
REV. JAMES SCHOLEFIELD, A.M. &c.

Also lately Published, Price 12s. 6d.

EURIPIDIS TRAGÆDIÆ PRIORES QUATUOR.
Editit RICARDUS PORSON, A.M.
Recensuit JACOBUS SCHOLEFIELD, A.M. &c.

I K E T I Δ E Σ.

A

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΚΗΡΥΞ.

Ι Κ Ε Τ Ι Δ Ε Σ.

ΧΟΡΟΣ.

ΖΕΥΣ μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον, ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων *τῶν λεπτοβαθῶν

Νείλουν. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὗτιν' ἐφ' αἴματι *δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα
γάμον Αἰγύπτου παιδῶν ἀσεβῆ τ'
ονοταζόμεναι.

Δαναὸς δὲ πατὴρ, καὶ βούλαρχος,
καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,

φεύγειν ἀνέδην διὰ *κῦμ' ἄλιον,
κέλσαι δ' Ἀργοὺς γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, καὶ ἐπιπνοίας

Διὸς, εὐχόμενον τετέλεσται.

1. ἀφίκτωρ, de ipsis supplicibus, v. 238.

3. τῶν a codd. abest, metri causa supplendum, nisi malis cum Wel-lau. λεπτοψαμάθων.

6. Vulgo δημηλασίq, i in οὗτινι male eliso. Emendavit Tyrwhittus, ut sit κατὰ οὗτινα δημηλασίαν.

14. Ita Canter. pro κυμβαλέσιν.

τίνα γοῦν χώραν εὐφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα, 20
σὺν τοῖσδ' ίκετῶν ἐγχειριδίοις
*έριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὦν πόλις, ὦν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὑπατοί τε θεοί, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες, 25
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὅσιων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ίκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίψ
πνεύματι χώρας ἀρσενοπληθῆ δ'
έσμὸν ὑβριστὴν Αἴγυπτογενῆ, 30
πρὶν πόδα χέρσω τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι, ξὺν ὅχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ομβροφόροισίν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας 35
ἀλὸς ἀντήσαντες, ὄλοιντο,
πρὶν ποτε λέκτρων, ὡν θέμις εἱργει,
σφετεριξάμενον πατραδελφείαν
τήνδ', ἀεκόντων ἐπιβῆναι.

νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι στρ. ἀ. 40

Δίον πόρτιν ὑπερ-

22. Pro ierostéptoiσι ab omni-
bus receptum ériost.

26. τρίτος. Primo loco ὑπάτους
ponit, secundo χθονίους, tertio Jovem;
quorum omnium urbs est, et
terra, et aqua: δέξαιτο autem ad
Jovem proxime refertur.

38. σφετεριξάμενον, si retineas,
ad ἔσμὸν refertur, v. 30.

41. Sive Δίον retineamus, sive cum
Pears. in Δίαν mutemus, Iō in-
telligitur: *Invocantes Iō filiumque*
eius Epaphum. Inde suam vim
habet ἐπιλεξαμένα, v. 48. quem cum
matre invocans.

πόντιον τιμάορ', ἵνιν τ'	
*ἀνθονομούσας προγόνου	
βοὸς, ἔξ. ἐπιπνοίας	
Ζηνὸς ἔφαψιν ἐπωνυμίᾳ δ'	45
ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰών	
εὐλόγως, "Ἐπαφόν τ' ἐγέννασεν"	
οὗτ' ἐπιλεξαμένα,	ἀντ. ᾱ.
νῦν ἐν ποιονόμοις	
ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν	50
πρόσθε πόνων μνασαμένα,	
τά τε νῦν ἐπιδείξω	
πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοι',	
οἵδ', ἀελπτά περ ὅντα φανεῖται.	
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.	. 55
εὶ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων	στρ. β̄.
ἔγγαιος, οἴκτον οἰκτρὸν ἄιων,	
δοξάσει τις ἀκούων ὅπα τᾶς Τηρεῖας	
μῆτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,	60
κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος·	
ἄτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα,	ἀντ. β̄.
πενθεῖ νέον οἴκτον ηθέων,	
ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ως αὐτοφόνως	
ῳλετο πρὸς χειρὸς *έθεν,	

43. Ita Glasg. et post eum alii
pro vulg. ἀνθορόμου τᾶς, quod de-
bebat esse τᾶς ἀνθοῦ.

53, 54. Strophicis non omnino
respondent: -ωνυμία δ' = τά τ' ἀνό-
μοι, et ἐπε = αἰδή ἄ-.

60. Male mutant, ut vitetur otiosum τε, quod non est otiosum.

Procnes et lusciniae nihil aliud est quam *Procnes, et mulieris et avis.* Cf. Agam. 121—2. Secundum autem Apollod. III. 14. Πρόκυη μὲν γίνεται ἀγδὼν, Φιλομῆλα δὲ χελιδών.

64. Pro vulg. ἔθος, optime
correxit Glasg. ἔθετος.

65

δυσμάτορος κότου τυχών·
 τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν νειλοθερῆ παρειὰν,
 ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν·
 γόεδνα δὲ ἀνθεμίζομαι
 δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς 70
 αἱρίας ἀπὸ γᾶς
 εἴτις ἔστι κηδεμῶν. [ἀντ. γ'.]
 ἄλλὰ θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἴδοντες·
 ἦ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἰσαν,
 ὑβριν δὲ ἐτοίμως στυγοῦντες, 75
 πέλοιτ' ἀν ἔνδικοι γάμοις.
 ἔστι δὲ κάκ πτολέμου τειρομένοις
 βωμὸς *ἀρᾶς φυγάσιν
 ρῦμα, δαιμόνων σέβας.
 εἰ θείη *θεὸς εὖ παναληθῶς. στρ. δ'. 80
 Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη·
 πάντα τοι φλεγέθει κάν
 σκότῳ, μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
 μερόπεσσι λαοῖς.
 πίπτει δὲ ἀσφαλὲς οὐδὲ ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. δ'. 85
 κορυφῇ Διὸς εἰ κράνθη πρᾶγμα τέλειον.
 δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δά-

73. *oi post θεοὶ metri causa omissum.*

78. Vulgo "Αρης. Turn. ἀρῆς, quod leviter mutavi in ἀρᾶς. Hesyc. 'Αρη, βλαβὴ ή ἐν τῷ "Αρει. Valet igitur ἀρᾶς ρῦμα, *propugnaculum contra noxam.*

80. θεὸς pro vulg. Διὸς e conject. Schutz. et Well.

86. Dedi κράνθη pro κρανθῆ. Nondum enim mihi persuasum habeo Atticos post ei subjunctivum usurpare. Vid. ad Eum. 225.

σκιοί τε τείνουσιν πόροι,
 κατιδεῖν ἄφραστοι·
 ιάπτει δὲ *έλπιδων ἀφ' ὑψιπύργων στρ. ε'. 90
 πανώλεις βροτοὺς,
 βίαν δὲ οὔτιν' ἔξοπλίζει
 τὰν *ἄπονον δαιμονίων
 ἥμενον ἄνω φρόνημά πως
 αὐτόθεν ἔξεπραξεν ἔμπας, 95
 ἐδράνων ἐφ' ἀγνῶν.
 ιδέσθω δὲ ἐς ὕβριν βρότειον, οἵα ἀντ. ἐ.
 νεάζει πυθμὴν
 δὶ' ἀμὸν γάμον τὸ θάλος
 δυσπαραβούλοισι φρεσὶν, 100
 καὶ διάνοιαν μαινόλιν
 κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἀταν δὲ
 ἀπάτᾳ μεταγνούσε.
 τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. στ'.
 λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ, 105
 ίη, ίη,
 ίηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.
 ζῶσα γόθις με τιμῶ.
 ιλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,

90. Emendatio Hermanni et Wellaueri pulcherrima et certissima pro vulgato, δὲ Ἀπίδων.

93. Vulg. ἄπονον, contra sensum et metrum. *Neque vero exarmat vim Deorum, quae sine labore operatur.*—Possit etiam cum Well. ulterius pergere legendo τὰν ἄπονον.

99. Metri causa Glasg. θάλλος.

101. Antithetico 94. vix satis respondet.

107. Post h. v. sequebatur versus, θρεομένη μέλη, e v. 104. ut videtur, male repetitus: qui cum antitheticum non habet, neque sensum omnino adjuvat, omnium consensu ejicitur.

καρβάνα δ' αὐδὰν
εὐακοεῖς.

πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ḥ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς ἀντ. στ'.

*ἐπιδρομῶν, ὅθι θάνατος ἀπῆ. 116
ἰὼ, ιὼ,

ιὼ, δυσάγκριτοι πόνοι·

ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;

ιλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν, 120
καρβάνα δ' αὐδὰν

εὐακοεῖς.

πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ḥ

Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. 125

πλάτα μὲν οὖν, λινορράφής τε στρ. ζ.

δόμος ἄλλα στέγων δορὸς,
ἀχείματόν μ' ἐπεμπε σὺν πνοαῖς·

οὐδὲ μέμφομαι τελευτὰς δ'

ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας 130
πρευμενεῖς κτίσειεν,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς

εὐνᾶς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,

115—6. Ut sensum qualemcumque extunderem, leviter mutavi

ἐπιδρομῶσ' in ἐπιδρομῶν. Rite Diis honores solventur, si aggressiones

bene et sine morte evaserint. De

ἐναγέα cf. OEd. T. 656. ubi in-

terpretatur Scholiastes per καθαρόν.—Sed neque sic metrum sannatur.

131. Levius distinxii post κτίσειεν. Det Pater, ut nos, magna progenies, &c. Similiter in v. 140.

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

θέλουσα δ' αὐθέλουσαν ἀγνά μ' αὖτ. ζ'. 136

ἐπιδέτω Διὸς κόρα, 136

ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλὲς,

παντὶ δὲ στένουσα· † διωγμοῖσι δ'

† ἀσφαλίας ἀδμήτας ἀδμήτα

ρύσιος γενέσθω, 140

σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς

εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐ, ἐ,

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς στρ. ἡ.

ἡλιόκτυπον γένος, 145

τὸν γάϊον,

τὸν πολυξενώτατον

Ζῆνα τῶν κεκμηκότων

ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις

ἀρτάναις θανοῦσαι, 150

μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὄλυμπίων.

ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἵω

μῆνις μάστειρ ἐκ θεῶν.

κονυῷ δ' ἄταν

γαμετᾶς οὐρανόνικον.

χαλεποῦ γὰρ ἐκ

πνεύματος εἰσι χειμών.

138. σθένουσα Turn. ceteri σθένουσι. Quae sequuntur, procul dubio corrupta sunt, arguente tum metro, tum sensu.

145—6. Vulgo ἡ διόκτυπον—τοῦγγαιον. Ald. vero et Turn. habent ἡδιόκτυπον, unde Well. Δ

in Λ felicissime mutavit. Idem ex Aldina aliorumque τόνταιον eruit τὸν γάϊον, T tantum in Γ mutato.

152. Ita Rob. pro ἀζηνιούσιώ. Constructio est, ἵω μῆνις μάστειρα Ἰοῦς, quae Iō et familiam ejus investigat et persequitur.

καὶ τότ' οὐ δικαίοις
Ζεὺς *ένέξεται λόγοις,
τὸν τὰς βοὸς
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον.

ἀντ. ή.

ὅψιν ἐν λιταῖσιν
ὑψόθεν δὲ εὖ κλύοι καλούμενος.

160

ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἵω
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῷ δὲ ἄταν
γαμετᾶς οὐρανόνικον·
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἰσὶ χειμών.

170

ΔΑΝΑΟΣ.
παιδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δὲ ἵκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί·
καὶ τάπι χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν
αἰνῷ φυλάξαι; τάμ' ἔπη δελτουμένας.
δρῷ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
δχλον δὲ ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόν·
λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
τάχ' ἀν πρὸς ημᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
όπτηρες εἴεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι.

159. Varr. lectit. ἐντείξεται, ἀνέ-
ξεται unde correxit Glasg.

160. Non bene, sed benigne audiat.

172. ἕκετε Pors. aliquie; quod
et ipse mallem, si mallet Æschylus:
sed ἕκετε Homericum est.

ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ *τεθυμμένος
ώμῃ ξὺν ὄργῃ, τόνδ' ἐπόρυνται στόλον,
ἄμεινόν ἔστι παντὸς εἴνεκ', ὡς κόραι,
πάγκον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. 185
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἀρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βάτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἰκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἐπη 190
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθοργγῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων
ἴτω προσώπων ὅμματος παρ' ἥσυχουν. 195
καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδὲ ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένηται τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δὲ εἴκειν χρεῖος εἰ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσποντας.

ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν 201
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι..

ΔΑ. μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δὲ ἔστω κράτος.

ΧΟ. θέλοιμ' ἀνὴδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑ. ὡς Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ πολωλότας. 205

182. *Vulg.* τεθυμένος, *Pors.* τεθυμ-
μένος, quod optime confirmat Pla-
tonis locus Phædr. § 8. Τυφῶνος
πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτε-
θυμμένον. Ubi vid. Heindorfii
notam, a τύφῳ recte derivantis.
Vertas igitur, *inflatus*.

184. Ionicum εἴνεκα in Atticam

formam mutatum volunt; quod
tamen cum Homericum est, potest
etiam esse *Æschyleum*.

190. τὰ χρεῖα varie corrigunt.

193. Ita recte *Pors.* pro φθοργῇ.

194. Emendatio Porsoni celeber-
rima pro μετώπων σωφρόνων. Vid.
Præf. ad Hec. p. 33-4.

- ΧΟ.** ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὅμματος·
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. 210
εἰδὼς ἀν αἰσαν τήνδε συγγνώῃ βροτοῖς.
ΔΑ. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐ τ' ἔπειμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί. 215
ΔΑ. Ἐρμῆς ὕδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.
ΧΟ. ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβούμιαν
σέβεσθ', ἐν ἀγνῷ δ', ἐσμὸς ὡς πελειάδων,
ἴζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ, 220
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἀν ἀγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἀν, γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα,
ἀγνὸς γένοιτ' ἀν; οὐδὲ μὴ 'ν Αἰδου θανὼν.
φύγη μάταιον αἰτίας, πράξεας τάδε. 225
κάκει δικάζει τάπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, κάμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,

208. Solem, quasi ἀλέκτορα, gallum, qui apud Hom. audit ἡλέκτωρ.

225. μάταιον αἰτίας pro ματαιόν αἰτίαν ut nihil opus in ματαιόν mutare.

226. Fluctuant codd. inter τάπλακήμαθ' et τάπλακήμαθ'. Hanc

formam, Aeschylus forsitan semper restituendam, requirit metrum in Eum. 894. nisi Seidlero credas ἄμπλα—corripienti.

227. Ζεὺς ἄλλος. Cf. vv. 146-8. Μοx ἀμείβεσθε, huc vos conferte; hunc pro illo locum capitatis. Theb. 291.

ὅπως ἀν ύμιν πρᾶγος εὐ νικᾶ τόδε.

- ΒΑ. ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ', ἀνέλληνα στόλον, 230
 πέπλοιστι βαρβάροιστι καὶ πυκνώμασι
 χλίοντα, προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
 ἐσθῆτες γυναικῶν, οὐδὲ ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
 ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὑπο,
 ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν 235
 ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
 κλάδοι γε μὲν δὴ, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
 κείνται παρ' ύμιν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
 μόνον τόδ' Ἐλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
 *κατ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν, 240
 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

- ΧΟ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
 ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
 ἢ τηρὸν ἱεροῦ ράβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
 ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. 245
 τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
 ἵνις *Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης·
 ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγιος ἐπώνυμον
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.

240. Vid. Pors. Suppl. Praef. ad Hec. p. 25. Pro καὶ τάλλα emendat Well. κατ' ἄλλα, Reisig. κατ', h. e. καὶ εἰτα, quod verius judico. Wellauero autem eatenus assentior, ut Porsoni regulam de pedibus tertio et quarto nunquam integra voce absolvendis *cautius* ad *Æschylum* adhibendam putem.

244. Varie tentant: tutius duxi nihil in vulgata mutare; que si

sana esse possit, ράβδον est res pro persona: *virgiferum templum custodientem*. Τηρὸς autem auctoritate caret.

245. πρὸς ταῦτ': non, *ad hæc responde*, ut plerumque; sed, *quod ad hæc attinet*.

247. Vetus lectio Πελασγοῦ.—Canteri emendationem recte receperunt omnes.

καὶ πᾶσαν αἶαν, ἡς δι' Ἀλγος ἔρχεται, 250
 Στρυμών τε πρὸς δύνοντος ἥλιου, κρατῶ.
 ὅρίζομαι δὲ τήνδε Περόραιβων χθόνα,
 Πίνδου τε τάπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 ὅρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τάπι τάδε κρατῶ. 255
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
 πάλαι κέκληται φωτὸς ιατροῦ χάριν.
 Ἀπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας,
 ιατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κυνοδάλων βροτοφθόρων, 260
 τὰ δὴ παλαιῶν αἰμάτων μιάσμασι
 χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα *μηνιτὴ δάκη,
 δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν·
 τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 πράξας ἀμέμπτως Ἀπις Ἀργείᾳ χθονὶ, 265
 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὔρετ' ἐν λιταῖς.
 ἔχουσ' ἀν ἥδη τάπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
 γένος τ' ἀν ἔξευχοιο, καὶ λέγοις πρόσω.
 μακράν γε μὲν δὴ ρῆσιν οὐ στέργει πόλις.

XO. βραχὺς τορός θ'. δ' μῦθος Ἀργεῖαι γένος 270
 ἔξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός.

255. Ita recte Canter. Stanl. Glasg. Quidquid citra haec, ut τάπέκεινα in v. 254. ultra. Hesyc. ἐπέκεινα, παρέκει, ἀνωτέρω, ἔξωτέρω. Ergo ἐπὶ τάδε valet κατωτέρω, ἔσωτέρω. Sic Plat. Phæd. §. 140. (Bek.) καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὄρμήσῃ, καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ τάδε.

258. Ita propter majorem libro-

rum auctoritatem lego: alii, χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἀπις ἐ N. Vid. Blomf. Gloss. in Agam. 183.

262. Vulg. μηνιται. Porsoni medelam, quae non omnino placet, tamen ut levissimam admisi. Μηνιτὸς quidem nusquam, quod scio, reperitur; ἀμήνιτος et ὀξυμήνιτος apud Aeschylum.

καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

- ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὡς ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἔστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι 275
γυναιξίν ἔστε, κούδαμῶς ἐγχωρίαις·
καὶ Νεῖλος ἀν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων
Ίνδούς τ' ἄκον्व νομάδας ἵπποβάμοσιν 280
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' Ἀμαζόνας,
εἴ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἀν εἴκασα
ὑμᾶς. διδαχθεῖς ἀν τόδ' εἰδείην πλέον, 285
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.
ΧΟ. κληδοῦχον Ἡρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ιὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ,
ἢν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ—
* * * * * * * * 290
ΒΑ. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
ΧΟ. καὶ κρυπτά γ' Ἡρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.
ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾶ βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. *βοῦν τὴν γυναικ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοῖ; 295
ΧΟ. φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.

281. Nequid temere mutetur,
tutius est ἀστραβιζούσαις cum κα-
μήλοις conjugere; ut νομάδας εἴναι
καμήλοις, κ. τ. ἐ. significet. vagam
exercere pastorum vilam cum camelis

more equino clitellas vehentibus.

284. Ita Rob. ἥκασα alii. Vid.
Not. in Phœn. 62.

294. βοῦν τὴν pro βούτην Canter.
et post eum omnes.

- ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ισχυρὰ Διός;
 ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῖ.
 ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
 ΧΟ. Ἀργον, τὸν Ἐρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. 300
 ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμω βοῖ;
 ΧΟ. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον
οἴστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
 ΒΑ. τοιγάρ πιν ἐκ *γῆς ἥλασεν μακρῷ δρόμῳ;
 ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. 305
 ΒΑ. καὶ μὴν Κάνωβον κάπι Μέμφιν ἵκετο;
 ΧΟ. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
 ΒΑ. *τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;
 ΧΟ. Ἐπαφος ἀληθῶς ρυσίων ἐπώνυμος.
 ΒΑ. * * * * * * * 310
 ΧΟ. Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη.
 ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;
 ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
 ΒΑ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτο μοι φράσον.
 ΧΟ. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντόπαι. 315
 ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοῦνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

301. τί δ' οὖν Glasg. nulla auctoritate. Utrum hic hiatus, apud comicos frequentissimus, in tragicis admitti possit, incertum est: sed toties mutare omnium librorum lectt. non sum ausus.

304. γῆ pro τῇs Canter.

308. τί in τīc post alios mutavi non propter hiatum, (vid. ad 301.) sed sensu postulante, et quia C ante O facile excidere potuit.

314. τὸ πάνσοφον ὄνομα τοῦτο

valere videtur τὸ ὄνομα τούτου τοῦ πανσόφου.

315. Ita libri quidam: alii πεντηκοντόπαι, ν et σ, ut sæpe, confusis.

316. E varr. lectt. ἀφώνῃ et ἀφθόνῃ eruere possis vel εὐφώνῃ, quod mavult Pors. (de εὐ et ἀ confusis cf. eum ad Orest. 404.) vel ἀφθόνῳ, quod Well. Hoc propter sensum prætuli. Anglice, ungrvdging.

- ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δὲ ἀμὸν ἀρχαῖον γένος,
πράσσοις ἀν, ὡς Ἀργείον ἀνστήσας στόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τάρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα 320
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ’ ἀνθρώπων κακά·
πόνου δὲ ἴδοις ἀν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ’ ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἀργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν, 325
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐνάιων γάμων;
ΒΑ. τί φῆς ἵκνεῖσθαι τῶνδ’ ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἴγυπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ’ ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; 330
ΧΟ. τίς δὲ ἀν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτω μεῖζον αὐξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γένειον αἴτιος αἴτιος.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἵτοῦσι μὴ κδῶς παισὶν Αἴγυπτου πάλιν. 335
ΒΑ. βαρέα σύ γένειον αἴτιος πόλεμον αἴτιος.
ΧΟ. ἀλλ’ ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γένειον αἴτιος πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὥδ’ ἐστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ’ ἔδρας κατασκίους. 340

318. *Ut qui Argivum cætum humo erigit.* Col. 1191. Sin minus, admittendum videtur Aldinum λέγειν.

327. *Oboecrare per hos — Cf. Orest. 663.* 333. *Et ab infelicibus facilis est discessus.* Schutz.

330. *Accusativum esse τὸ θέμις, credere possum cum Elmsl. ad OEd.* 339. *πρύμναν πόλεος, i. q. πάγον,* 185.

ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἵκεσίου κότος.

Παλαιίχθονος τέκος, κλῦθι μου στρ. á.
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ·
ἴδε με *τὰν ίκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λευκόστικτον ως δάμαλιν, *ἀ' ν πέτραις 345
ηλιβάτοισιν, ἀλκῇ πίσυνος, μέμικε
φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νέον θ' ὄμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων. 350
μηδὲ ἐξ ἀέλπτων κάπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν αὐτ. ἀ.
 ἰκεσία Θέμις Διὸς Κλαρίου.
 σὺ δὲ παρ' ὄψιγόνου μάθε γεραφρονῶν· 355
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, † οὐπερ
*
 ἱεροδόκα θε-
 ῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦν.

ΒΑ. οὗτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δὲ εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῆ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἔγω δὲ ἀν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν * πάρος,
* ἀστοῖς δὲ πᾶσι * τῶνδε κοινώσας πέρι.

344. με τὰν pro μέγαν Steph.
 345. Ita Butl. pro ἀμπέτραις.

350. Ἀστόξενοι· οἱ γένει μὲν προσήκουντες, ἐπὶ δὲ γῆς ἀλλοδαπῆς γενούντες. Ήγειρ. Cf. 612.

353. τὰν post δῆτα omnes metri causa omittunt.

356-8. Desunt quædam. In 356.
e Scholiastæ interpretatione, ov
 $\pi\tauωχεύσεις$, conjicere posses ov
 $\pi\tauέντης$ v. $\pi\tauέντης$; sed omnia incerta.

362. πάρος conj. Rob. pro παρ
ἄκοος.

363. Vulg. αὐτῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε,

- ΧΟ. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον, στρ. β'.
 πρύτανις ἄκριτος ὥν, 365
 κρατύνεις βωμὸν ἐστίαν χθονός·
 μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
 μονοσκήπτροισι δὲ ἐν θρόνοις, χρέος
 πᾶν ἐπικραίνεις ἄγος φυλάσσου.
- ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις, 370
 ὑμῖν δὲ ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 οὐδὲ αὖ τόδε εὑφρον, τάσδε ἀτιμάσαι λιτάς.
 ἀμηχανῶ δὲ, καὶ φόβος μὲν ἔχει φρένας
 δρᾶσαι τε, μὴ δρᾶσαι τε, καὶ τύχην ἐλεῖν.
- ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β'.
 φύλακα πολυπόνων 376
 βροτῶν, οἱ τοῖς πέλας προσήμενοι
 δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
 μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος
 *δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις. 380
- ΒΑ. εἰ τοι κρατοῦσι παιδεῖς Αἰγύπτου σέθεν,
 νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
 εἶναι, τίς ἀν τοῖσδε ἀντιωθῆναι θέλοι;
 δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
 ὡς οὐκ ἔχουσι κύρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. 385
- ΧΟ. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ'.

sensu turbato. Neque vero, quod conjectit Well. ἀστῶν in αὐτῶν mutari potest, siquidem ad ἀστῶν refertur πόλις in vers. seq. Sensus autem est: Non prius promittam, sed postquam civibus omnibus de his communicavero.

379. Si sana ἱκταίου (inf. 474. *ικτῆρος*), medium corripit, ut δειλαίας, Phoen. 1302.

380. Emendavit Glasg. pro ἀδυσπαρθέλκτοις Aldin.

384. φεύγειν, ὡς—contendere, nihil eos juris habere.

κράτεσιν ἀρσένων· ὑπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγᾶ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν,
κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

390

ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰροῦ κριτήν.
εἴπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἀν, οὐδέπερ κρατῶν· καὶ μήποτε
εἴπη λεὼς, εἴ που τι μὴ τοῖον *τύχοι,
ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

395

ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ'.
Ζεὺς ἐτερορρέπτης, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
τί, τῶνδ' ἔξ ἵσου ρεπομένων, μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

400

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὅμμα, μηδ ἄγαν ὠνωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει
αὐτοῖσι θ' ήμīν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ρύσίων ἐφάψεται,
μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ὥδ' ἰδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὅς οὐδὲ ἐν Αἴδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

405

410

387. ὑπάστρῳ φυγῆ vult Stanl.
ὑπάστρον φυγὰν leviori mutatione
Butl. Sed ὑπάστρον hypallage est
pro ὑπάστρῳ.

393. μὴ eadem constructione qua

v. 351. Mox codd. τυχθῆ unde
Glasg. τύχοι, Well. aliisque τύχη.
Hoc si verum, unde illud Θ irre-
sist? Dedi igitur τύχοι cum Glasg.
Vid. ad v. 86.

ΧΟ.	φρόντισον, καὶ γενοῦ πανδίκως εὐτεβής πρόξενος·	στρ. á.
	τὰν φυγάδα μὴ προδῷς, τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς	415
	δυσθέοις *όρμέναν·	
	μηδὲ ἵδης μ' ἐξ ἐδρᾶν πολυθέων ρυσιασθεῖσαν, ὡ	ἀντ. á.
	πᾶν κράτος ἔχων χθονός.	
	γνῶθι δὲ ὑβριν ἀνέρων, καὶ φύλαξαι κότον.	420
	μήτι τλῆς τὰν ικέτιν εἰσιδεῖν ἀπὸ βρετέων βίᾳ	στρ. β'.
	δίκας ἀγομέναν ιππηδὸν, ἀμπύκων	425
	πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,	ἀντ. β'.
	δόποτερ' ἀν κτίσῃς, μένει Ἀρεὶ κτίνειν	
	δόμοίαν θέμιν.	430
	τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.	

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δὲ ἔξοκέλλεται·
ἡ τοῖσιν ἡ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται, σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένουν. 435
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.

416. Ita Pauw. pro ὁρωμέναν.

424. Well. *secutus sum, ita hic et in antistr. textum ordinantem.* Longe maiorem habet auctoritatem

"Apeι κτίνειν quam ἀντίτίνειν, quamvis dubitare possis de prima in ἀμπύκων correpta. Versus autem post 422. sunt dochmiaci.

καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων *πορθουμένοις
γένοιτ' ἀν ἄλλα, κτησίου Διὸς χάριν,
ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ' *έμπλήσαι γόμον·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, 440
γένοιτο μύθον μῦθος ἀν θελκτήριος·
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δὲ ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη. 445
ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἔγω παροίχομαι·
θέλω δὲ ἀἰδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δὲ εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑ. ἥκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὐ με φεύξεται. 450

ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑ. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῇ πέλει.

ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἵσθι, μηχανὴ καλή—

ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει;

ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ— 455

ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμήσαι τάδε.

ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλὰ πῶς, φράσον.

437-9. Paullo audacius correxi et transposui. Vulg. πορθουμένων, ἐμπλήσας, et v. 438. post 439. legitur. Constructio est, ἄλλα ἀν γένοιτο χρήματα [πρὸς] χρήμασιν, κ. τ. ἐ. ut in Choeph. 829. ἐμπλήσαι autem est optativus, καὶ ἀν ἐμπλ. Posses etiam, χρημάτων πορθουμένων.

440. γλῶσσα τοξεύσασα, pēndens

nominativus. Deinde v. 442. in quo nihil omnino mutandum, sensus est: Quamvis hæc quidem animalia valde commovent.

446. Declino, aversor. Med. 991.

457. Non sc. votiva tabula vitam conservatam, sed se suspensis.

ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑ. ἡκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον. 460

ΧΟ. ξυνῆκας ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑ. καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὡς, ἐπέρχεται
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκε, κούδαμοῦ λιμὴν κακῶν. 465

εἰ μὲν γὰρ ύμιν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὐθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν,
σταθεὶς πρὸ τειχέων, διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τάναλωμα γίγνεται πικρὸν, 470

ἀνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἰμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ικτῆρος ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους *γε τούτους αἰψύνεις ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων 475

θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολίται· μηδὲ ἀπορρίφθῃ λόγος
ἔμοι· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἀν τις οἴκτος, εἰσιδῶν τάδε, 480

ὑβριν μὲν ἄρσενος στόλου,
ύμιν δὲ εὐνοίας φέρει.

ΔΑ.

46
Ali

ut levissimum, recepi: σὺ μὲν
autem in præc. vers. graviorem
indicat corruptelam.

καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων *πορθουμένοις
γένοιτ' ἀν ἄλλα, κτησίου Διὸς χάριν,
ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ' *έμπλήσαι γόμον·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, 440
γένοιτο μύθοι μῦθοις ἀν θελκτήριος·
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη. 445
ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἀιδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑ. ἥκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὐ με φεύξεται. 450

ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑ. τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῇ πέλει.

ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἵσθι, μηχανὴ καλή—

ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει;

ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ— 455

ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμήσαι τάδε.

ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἄλλὰ πῶς, φράσον.

437-9. Paullo audacius correxi et transposui. Vulg. πορθουμένων, ἐμπλήσας, et v. 438. post 439. legitur. Constructio est, ἄλλα ἀν γένοιτο χρήματα [πρὸς] χρήμασιν, κ. τ. ἐ. ut in Choeph. 829. ἐμπλήσαι autem est optativus, καὶ ἀν ἐμπλ. Posses etiam, χρημάτων πορθουμένων.

440. γλῶσσα τοξεύσασα, pendens

nominativus. Deinde v. 442. in quo nihil omnino mutandum, sensus est: Quamvis haec quidem animalia valde commovent.

446. Declino, aversor. Med. 991.

457. Non sc. votiva tabula ob vitam conservatam, sed se ipsis suspensis.

ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑ. ἡκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγου. 460

ΧΟ. ξυνῆκας ὡμιάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑ. καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὡς, ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκε, κούδαμον λιμὴν κακῶν. 465

εἰ μὲν γὰρ νῦν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὐθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν,
σταθεὶς πρὸ τειχέων, διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τάναλωμα γίγνεται πικρὸν, 470

ἀνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἴμαξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἰκτήρος· ὑψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.

σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους *γε τούτους αἰψύνας λαβὼν,
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων 476
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολίται· μηδὲ ἀπορρίφθῃ λόγος
ἔμου· καπ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.

καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἰκτος, εἰσιδὼν τάδε, 480
ὑβριν μὲν ἔχθρειν ἄρσενος στόλου,
νῦν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἡσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑ. πολλῶν τάδ' ήμιν ἐστιν ἥξιωμένα,

460. Hesyc. μακιστῆρ, βέλος. ut levissimum, recepi: σὺ μὲν
Alio sensu in Pers. 704. autem in præc. vers. graviorem

475. γε pro τε conj. Stanl. quod, indicat corruptelam.

αἰδοῖον εὖ ῥέοντα *πρόξενον λαβεῖν. 485

σπάουνας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ως ἀν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ τπολισσούχων ἔδρας
εύρωμεν, ἀσφάλεια δ' ή δι' ἄστεος
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις. 490
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκη φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὑπο.

ΒΑ. στείχοιτ' ἀν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς, θεῶν ἔδρας· 495
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν,
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟ. τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου. 500

ΧΟ. καί δὴ σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἀν ρύοιτό με;

ΒΑ. οὗτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς ἐκδώσομεν.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἔχθισιν; 505

ΒΑ. εὑφημον εἴη τοῦπος εὐφημουμένη.

ΧΟ. οὗτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

485. Corrigebat Pors. εὐρεθέντα, quod post λαβεῖν vix aptum est. Canteri emendatio est pro πρὸς ξένον.

Vulgatam de " oratione regis benigne fluente" interpretatur Well. 488. Vix dubium quin πολισσούχων per librarii errorem repetitum.

"prospera fortuna utentem," Heath. 502. λευρῷ, πλατεῖ. Ηεγ.

vix potest esse benigne loquentem, ab Homericō ῥέω, dico. Πρόξενον 506. Bonis utatur verbis bonis verbis excepta. Both.

ΒΑ. ἀεὶ δὲ ἀνάκτων ἔστι δεῖμ' ἔξαισιον.

ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὑφραινε καὶ πράσσων *φρένα.

ΒΑ. ἀλλ' οὕτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. 510
 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους,
 πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἀν εὐμενὲς τιθῶ·
 καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν.
 πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
 λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. 515
 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
 πειθὼ δὲ ἔποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. ἀ.
 μακάρτατε, καὶ τελέων

τελειότατον κράτος, δλβιε Ζεῦ, 520
 πείθου τε καὶ γενέσθω·

ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας,
 λίμνᾳ δὲ ἐμβαλε πορφυροειδεῖ
 τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδῶν, ἀντ. ἀ.
 παλαίφατον ἀμέτερον

γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς,
 νέωσον εὑφρον' αἶνον·

γενοῦ πολυμνήστωρ, *ἔφαπτορ Ἰοῦς,
 δὶ' ἀς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι 530
 γᾶς ἀπὸ τᾶσδε ἔνοικοι.

508—9. *Non principum est time-re: si tu times, non ego quoque. Tu igitur animum meum exhilara cum verbis, tum factis. φρένα est Heathii emendatio pro φρενί.*

513. *Vocis τοῖα facilis mutatio in ὅποια, si necessaria: sed pro οἴα*

esse potest eadem analogia, qua in

515. *τῶν pro ἀν.*

529. *ἔφαπτορ pro ἔφαπτωρ emendavit Pors. cum plurimo et metri et sensus commodo.*

531. *ἔνοικοι ἀπὸ valet ἄποικοι, ἔνοικοι γῆς ἄλλης ἀπὸ τῆσδε.*

παλαιὸν δ' εἰς ἵχνος μετέσταν στρ. β'.
 ματέρος, ἀνθονόμους ἐπωπὰς,
 λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
 οἴστρῳ ἐρεσσομένα 535
 φεύγει ἀμαρτίνοος,
 πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
 φῦλα. διχῇ δ' ἀντίπορον
 γαῖαν, ἐν αἰσῃ διατέμ-
 νουσα πόρον κυματίαν, ὁρίζει· 540
 ιάπτει *δ' Ἀσίδος δὶ αἴας ἀντ. β'.
 μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.
 περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
 Λύδια τε γύαλα·
 καὶ δὶ ὄρῶν Κιλίκων 545
 Παμφύλων τε διορυνμένα
 *πὰρ ποταμοὺς ἀενάους,
 καὶ βαθύπλοουτον χθόνα, καὶ
 τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.
 ἰκνεῖται δ', εἰσικνουμένου βέλει στρ. γ'. 550
 βουκόλου πτερόεντος,
 δῖον πάμβοτον ἄλσος,
 λειμῶνα χιονόβοσκον, δῦντ' ἐπέρχεται

538. διχῇ ὁρίζει, *utrinque tangit*,
utrumque terminum tangit, h. e. ex
 hoc littore ad illud transit.

541. Ita Turneb. *vulgo iāptē*,
βάσιδος, nullo sensu. Neque vero,
 quod censem Well. Ἀσίδος abundat:
Relicta Europa, Asiam pervolat,
scil. Phrygiam, Mysiam, &c.

546. Vulg. Παμφύλων τε γένη.

Sed γένη cum VV. DD. ejicere
 non dubitavi, et metro et sensu
 postulante.

547. Vulg. *τούς*. E varr. lectt.
τὰν et *τὰν*, *πὰρ* eruit Well.

553. Esse posset, ut *vulgo*, δι-
 τ'. Sed hac constructione ὕδωρ τὸ
 Νείλου more Ἀeschyleo vocatur
 Τυφῶ μένος.

- τυφῶ μένος
 ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἀθικτον,555
 μαινομένα πόνοις ἀτί-
 μοις, ὁδύναις τε κεντροδα-
 λήτοις θείας Ἡρας.
 βροτοὶ δ', οἱ γὰς τότ' ἡσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
 χλωρῷ δείματι θυμὸν560
 πάλλοντ' ὄψιν ἀθη,
- βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
 τὰν μὲν βοὸς,
 τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-565
 ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
 οἰστροδόνητον Ἰώ;
- Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. στρ. δ'.
- * * * *
- βία δ' ἀπημάντῳ σθένει570
 καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
 παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
 στάζει πένθιμον αἰδῶ.
- λαβοῦσα δ' ἔρμα Διῶν ἀψευδεῖ λόγῳ,
 γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,575
 δὶ' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον. ἀντ. δ'.
 ἐνθεν πᾶσα βοᾷ χθῶν,
 Φυσίζοον γένος, τὸ δὴ
 Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς·
 τίς γὰρ ἀν κατέπαυσεν Ἡ-580
 ρας νόσους ἐπιβούλους;
 Διὸς τόδ' ἔργον καὶ τόδ' ἀν γένος λέγων

- ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις.
τίν' ἀν θεῶν ἐνδικωτέροισι στρ. ἔ.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις; 585
πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ**
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς·
ὑπ' ἀρχὰς δὲ οὐ τινος θοάζων ἀντ. ἔ.
τὸ μεῖον κρειτσόνων κρατύνει· 590
οὐ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω·
πάρεστι δὲ ἔργον ὡς ἐπος,
σπεῦσαί τι τῶν *βούλιος φέρει φρήν.
- ΔΑ. θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων·
δῆμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα. 595
ΧΟ. ὡ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί·
ἔνισπε δὲ ήμīν, ποὶ κεκύρωται τέλος,
δῆμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται.
ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὡς *ἀνηβῆσαί με γηραιᾶ φρενί· 600
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ, τόνδε κραινόντων λόγον,
ήμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,

588. οὔριος quasi οὐρίζων, secundo vento impellens.

589. θοάζει· καθηται. Hanc Hesychii interpretationem confirmat Plutarch. de audiend. Poet. p. 22. quibus adjicias Scholiast. in CEd. T. 2. Negat tamen ibidem Erfurdt. unde hunc nostri locum corruptum censem Well. cui vix accedo.

593. In vulgato δουλιος nequeo

cum Well. sensum videre: φρήν certe Jovis est. Recepit igitur Heathii βούλιος. Cf. Choeph. 660. Δαύλιος autem, si extaret, longe prætulerim.

597. ἐνός περ, ἔνεπε MSS. unde Turn. ἐν εἰπὲ, Rob. Vict. ἔνισπε, quod cum Glasg. recipere non dubitavi.

600. Levem Tyrwhitti correctiōnem recepi pro ἀν ηβῆσαιμι.

κάρρουσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆ τὸ καρτερὸν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
 ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
 τοιάνδε ἔπειθε ρῆσιν ἀμφ' ημῶν λέγων
 ἀναξ Πελασγῶν, ικεσίου Διὸς κότον
 μέγαν *προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
 πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἄμα
 λέγων διπλοῦν μίασμα, πρὸ πόλεως φανὲν,
 ἀμήχανον βόσκημα πημωνῆς πέλειν.
 τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
 ἔκραν· ἀνευ κλητῆρος ως εἶναι τάδε·
 δημηγόρους δὲ ἡκουστεν εὐπειθεῖσ στροφὰς
 δῆμος Πελασγῶν, Ζεὺς δὲ ἐπέκρανεν τέλος.

XO. ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
 εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς. 620
 Ζεὺς δὲ ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
 στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
 τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἄπαντα.
 νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' στρ. α.
 εὐκταῖα γένει χεούστας. 625
 μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν
 τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἀρη,

611. Ita emendavit Canter. pro πρόφρων ὡν denuncians ne Jovis ira opprimat. 624. νῦν ὅτε, nunc aliquando. Cf. Theb. 702. et vid. Herm. ad Aj. 789. 626. τὰν ante Πελασγίαν metri causa omittitur; rectene, nescio. 627. De Ἀρην et Ἀρη vid. Pors.

τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
οῦνεκ' ὥκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δὲ εὔφρον ἔθεντο· 630
αἰδοῦνται δὲ ίκέτας Διὸς,
ποίμναν τάνδε ἀμέγαρτον·
οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ', ἀτε- αντ. ἀ.
μώσαντες ἔριν γυναικῶν·
δίον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν 635
δυσπολέμητον, ὃν οὕτις ἀν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὄροφων μιαίνοντα· βαρὺς δὲ ἐφίζει.
ἄζονται γὰρ δμαίμους,
Ζηνὸς ἵκτορας ἀγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω- 640
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων στρ. β'.
ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τῶνδε πόλιν κενώσαι· 645
μηδὲ ἐπιχωρίοις * ἔρις
πτώμασιν αἴματίσαι πέδον * γᾶς.
ἥβας δὲ ἄνθος ἀδρεπτον
ἔστω· * μηδὲ Ἄφροδίτας
εύνάτωρ βροτολοιγὸς Ἀ- 650

ad Phœn. 950. Cum autem Ἀρεα in CEd. Tyr. 190. occurrat, retinui

Ἀρη hic et inf. 682. ssepius forsitan facturus, si codd. consentiant.

637. Strophicō non respondet. Posses, nisi audacius esset, οὗτοι in tis cum Well. mutare. Mox μαι- νοντα pessime sollicitatur: polluen-

tem ut μάστορα. Orest. 1600. Med. 1368.

647. ἔρις, quod in codd. deest, supplevit Heath. mox τᾶς in γᾶς mutavit Pors.

649. Vulg. μή. Δ ante Ἀ inse- ruit Heath.

ρης κέρσειεν ἄωτον.

καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι ἀντ. β'.

γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ',

ώς πόλις εὖ νέμοιτο·

Ζῆνα μέγαν σεβόντων,

τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,

ὅς πολιῷ νόμῳ αἰσαν ὄρθοι·

τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς

ἄλλους εὐχόμεθ' αεὶ,

"Αρτεμιν δ' Ἐκάταν γυναι-

κῶν * λόχους ἐφορεύειν.

μηδέ τις ἀνδροκμῆς λοιγὸς ἐπελθέτω στρ. γ'.

τάνδε πόλιν δαΐζων,

ἄχορος, ἀκίθαρις, δακρυογόνον "Αρην

βοάν τ' * ἐνδημον * ἐξοπλίζων.

νούστων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν

ἴζοι, κράτους ἀτερπής.

εύμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔσ-

τω πάσᾳ νεολαίᾳ.

* καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω ἀντ. γ'.

φέρματι γάν πανώρῳ·

πρόνομα δὲ βοτὰ τῶς πολύγονα τελέθοι·

τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.

661. λόγους Ald. λόχους Robortello debetur.

664. ἄχορον ἀκίθαριν Pors. et Well. Revocavi vulgatam, utpote per se bonam, quamvis non diffiteor ν et σ sapissime confundi.—Mox τε δῆμον Ald. corredit Pauwius.

Deinde ἐξοπλίζων egregia est Stanleii conjectura, a Plutarcho confirmata, pro ἔξω παιίζων.

670. Vulg. καρποτελεῖ, quod cum, explicante Well. vix intelligo, admisi Stanleii emendationem, quae sane nihil fere mutat.

- εὐφημον δ' * ἐπιβώντων
Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί· 675
ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσ-
θω φήμα φιλοφόρμιγξ.
φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς στρ. δ.
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά· 680
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἔξοπλίζειν Ἀρη,
δίκας ἀτερ πημάτων διδοῖεν.
θεοὺς δ', οἱ γάν ἔχουσιν, ἀεὶ ἀντ. δ.
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῷαις 685
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμουν.
- ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι· 690
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἰκεταδόκου γὰρ τῆσδε ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον εὔσημον γὰρ οὐ με λανθάνει·
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς, 695
674. Vulg. ἐπιβοῆν contra metrum, nisi velis ἐπιβῆν. Præbet MS. unus ἐπὶ βωμῶν, alii βῶμοις, Ald. ἐπιβωμάν. Butleri conjecturam recepi.
678. Butleri ἀτρεμαῖα, quod metro satisfacit, non ausus sum recipere, quamvis Canter. ἀτρεμαῖα.
686. Vulg. δαφνηφόροισιν, quod metri causa mutant vel in δαφνηφόροισιν vel δαφνηφόροις. Hoc propter analogiam prætuli.
- 687-9. Non tertium ordine, sed cum duobus aliis. Vid. virum doctissimum Joannem Pearsonum, Episcopum Cestrensem, in egregia ejus dissertatione de Symbolo, p. 193. (1824.)

καὶ πρῶρα πρόσθεν ὅμμασιν βλέπουσ' ὄδὸν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ', ώς ἀν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νῆσοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν 700
κατ' ἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ή πικουρία
εὑπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἄλλ' ησύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὀρώστας, τῶνδε μὴ μελεῖν θεῶν· 705
ἔγῳ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.

- ΧΟ. ἵσως γὰρ ή κήρυξ τις ή πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ρύσιων ἔφαπτορες,
ΔΑ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ΧΟ. ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆ, 710
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
ΔΑ. θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ημέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.
ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆσος ὡς ὠκύπτεροι στρ. ἀ.
ζήκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου· 715
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως,
πολυυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
- ΔΑ. ἐπεὶ τελεῖτα ψῆφος Ἄργείων, τέκνα, 719
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἔγω.

698. ὡς ἀν κλύοι π. οὐ φίλη.

701. Omnes editt. aliter divi-
dunt, καὶ τάλλα.

708. De plurali vid. Pors. ad
Hecub. 86. Vertas autem: *Manum*

*injicientes nobis, ut pignorum loco
abducant.* Vid. sup. 604. Ion. 523.
et ibi Musgrav.

717. Angl. *I fear whether there
be.*—Cf. v. 72.

ΧΟ. ἐξῶλές ἔστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. α.
μάχης τ' ἀπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.

δορυπαγεῖς δὲ ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας, ἐπλευσαν ὥδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. 725

ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ.
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρίνημένους.

ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσπομαι, πάτερ. στρ. β'.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἀρης.

* δολιόφρονες δὲ καὶ * δολιομῆτιδες 730
δυσάγνοις φρεσὶν, κόρακες ὕστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑ. καλῶς γ' ἀν ήμīν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοὶ τε καὶ θεοῖσιν ἔχθαιροίατο.

ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β'.
δείσαντες, ημῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ. 736
περίφρονες δὲ ἄγαν, ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι, κυνοθρασεῖς, θεῶν
οὐδέν ἐπαιῶντες.

ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν 740
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.

ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κυνωδάλων
ἔχοντες ὄργας, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑ. οὗτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,

730. Vulg. δουλόφρονες, δολομῆ-
τιδες. Recepti lectt. a Butl. e Marg.
Ask. enotatas. Me judice, δολιό-
φρονες recipiendum erat vel propter
sequens δολιομῆτιδες. Aliter censet

Well. Cf. Choeph. 934.

744. οἱς ᔁχοντες, nominativus
pendens, cum habent. Quo in
ἔχοντας mutato nihil lucramur.

οὐδὲ ὄρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 745
 ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδὲ ἐν ἀγκυρουχίαις
 θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
 ἀλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
 ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἥλιου, φιλεῖ
 ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτη σοφῷ. 750
 οὕτω γένοιτ' ἀν οὐδὲ ἀν ἔκβασις στρατοῦ
 καλὴ, πρὶν ὄρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
 φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ μελεῖν θεῶν,
 πράξασ' ἀρωγήν· ἄγγελον δὲ οὐ μέμψεται
 πόλις γέρονθ', ἥβωντα δὲ εὐγλώσσῳ φρενί. 755

XO. ίὰ γὰ *βοῦνις, ἔνδικον σέβας, στρ. á.
 τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
 χθονὸς, κελαινὸν εἴτι κεῦθος ἔστι που;
 μέλας γενοίμαν καπνὸς
 νέφεσσι γειτονῶν Διὸς, 760
 τὸ πᾶν δὲ ἄφαντος·
 ἀμπτᾶσα δὲ ὠσεὶ
 κόνις ἄτερθε πτερύγων ὄλοίμαν.
 ἄφυκτον δὲ οὐκ ἔτ' ἀν πέλοι κέαρ, ἀντ. á.
 *μελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία. 765
 πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἰχομαι φόβῳ.
 θέλοιμι δὲ ἀν μορσίμου
 βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,
 πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν

757. Vulg. *Boonīti contra me-*
trum. E v. 110. Boonīs recipere
cum Pauw. aliisque nemo dubi-
tabit.

764. *Cor non amplius sine fuga*
stare potest.

766. Vulg. *μελαινόχρως, invito*
metro. Correxit Pauw.

770

τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἀν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'.
* πρὸς δὲ χιῶν υδρηλὰ γίγνεται νέφη,
ἡ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων *κρεμὰς
γυπίας πέτρα, βαθὺ⁷⁷⁵
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι;
κυσὶν δ' ἔπειθ ἐλωρα κάπιχωρίοις ἀντ. β'.
ὅρνιστι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.⁷⁸¹

τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιακτῶν κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.⁷⁸⁵
† τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
† τέμνω γάμου καὶ λυτήρια;
ἴνῃ δὲ σύμφαν οὐράνιαν, στρ. γ'.

770. Strophico 762. non respon-
det: neque tamen sine periculo
mutaveris.

773. Porsoni correctionem, po-
tius quam interpretationem, admisi.
Vid. eum in Præf. Hec. p. 57. Vulg.
νέφη δὲ υδρηλὰ γίγνεται χιῶν.

775. Vulgata ἐρημὰς neque me-
tro neque analogie satisfacit. Ald.
πρέμας. Robortellianum κρέμας,
mutato tantum accentu, audacter
recepit. Vox formatur a κρεμάω, ut

φοιτὰς a φοιτάω. "Hanging rock." COLLINS.

784. Vulg. ἐλθέτω repetitur.

786-7. Vulgatam tum sensus tum
metrum respuit. Ingeniose Schuts:
τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον = καὶ γάμου
λυτήρα τέτμω; Longe melius τέμ-
νω. Ubi πόρος λυτήρ s. λυτήριος
idem valeret quod ἄκος. Talia
autem qui Aeschilo infercire per-
geret, esset explodendus. Poste-
rioris tamen versus correctionem
pene admiseram.

μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
τέλεα δέ πως, πελόμενά μοι 790
λύσιμα. μάχιμα δὲ ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ *φίλοις ὄρῶν
δόμμασιν ἐνδίκοις·
σεβίζου δὲ ικέτας σέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ. 795
γένος γὰρ Αἰγύπτιον, ὕβριν
ἀντ. γ'.
δύσφορον, ἀρσενογενὲς,
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις,
βίαια δίζηνται λαβεῖν. 800
σὸν δὲ ἔπιπαν ζυγὸν
ταλάντου τί δὲ ἀνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἔστιν;
δ, ó, ó, á, á, á.
ὅδε μάρπτις νάϊος, γάϊος. 805
τῶν πρὸ, μάρπτι, κάμνοις, ἴδφ, δμ
αὐθὶ *καββᾶς νο·
δῆιαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὅρῳ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἡὲ, ἡὲ, 810
βαῖνε φυγᾶ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾶ

789. θεοῖσι disyll. ut creticus
respondeat pœoni quarto.

790. μοι post δὲ cum Burn.
omisi.

792. φίλοις admisit Well. pro
vulg. φιλεῖτ.

806-7. Pro κάκκας Schutz. con-
jicit καββᾶς. Prius ipse patiaris,

postquam in terram descendenis.

811. ἀλκάν de Deorum aris. Cf.

712. Deinde, Jactat ferocia et in-
toleranda.

τῷδέ ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·	770
πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.	
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἀν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'.	
* πρὸς δὲν χιῶν υδρηλὰ γίγνεται νέφη,	
ἡ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-	
δεικτος οἰόφρων * κρεμὰς	775
γυπίας πέτρα, βαθὺ	
πτῶμα μαρτυροῦστά μοι,	
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ	
καρδίας γάμου κυρῆσαι;	
κυστὶν δὲ ἐπειθ' ἔλωρα κάπιχωρίοις	ἀντ. β'.
ὅρνιστι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·	781
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-	
ται φιλαιακτῶν κακῶν.	
ἐλθέτω μόρος πρὸς κοί-	
τας γαμηλίου τυχών.	785
† τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον	
† τέμνω γάμου καὶ λυτήρια;	
ἴηζε δὲ δύμφαν οὐράνιαν,	
στρ. γ'.	

770. Strophico 762. non respon-
det: neque tamen sine periculo
mutaveris.

φοιτάς a φοιτάω. "Hanging rock."
COLLINS.

773. Porsoni correctionem, potius quam interpretationem, admisi.
Vid. eum in Præf. Hec. p. 57. Vulg.
νέφη δὲ ὑδρηλά γίγνεται χιών.

784. Vulg. ἐλθέτω repetitur.

775. Vulgata ἐρημᾶς neque metro neque analogiæ satisfacit. Ald. οἱρέμας. Robortellianum κρέμας, mutato tantum accentu, audacter recepi. Vox formatur a κρέμαῳ, ut

786-7. Vulgatam tum sensus tum
metrum respuit. Ingeniose Schutz:
τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον = καὶ γαμου
λυτῆρα τέτμα; Longe melius τέμ-
νω. Ubi πόρος λυτὴρ s. λυτήριος
idem valeret quod ἄκος. Talia
autem qui Æschylo infercire per-
geret, esset explodendus. Poste-
rioris tamen versus correctionem
pene admiseram.

μέλη λίτανα θεοῖστι, καὶ
τέλεα δέ πως, πελόμενά μοι 790
λύσιμα. μάχιμα δὲ ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ *φίλοις ὄρῶν
ὅμμασιν ἐνδίκοις·
σεβίζου δὲ ικέτας σέθεν,
γαιάσχε παγκρατὲς Ζεῦ. 795
γένος γὰρ Αἰγύπτιον, ὕβριν
δύσφορον, ἀρσενογενὲς,
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις,
βίαια δίγηνται λαβεῖν. 800
σὸν δὲ ἔπιπαν ζυγὸν
ταλάντου τί δὲ ἀνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἔστιν;
δ, ó, ó, á, á, á.
ὅδε μάρπτις νάϊος, γάϊος. 805
τῶν πρὸ, μάρπτι, κάμνοις, ιὸφ, ὅμ
αὐθὶ *καββᾶς νο·
δύιαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὅρῳ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων
βιαίων ἐμῶν. ηὲ, ηὲ, 810
βαῖνε φυγῆ πρὸς ἀλκάν·
βλοστρόφρονα χλιδᾶ

789. θεοῖσι disyll. ut creticus
respondeat pœoni quarto.

790. μοι post δὲ cum Burn.
omisi.

792. φίλοις adminisit Well. pro
vulg. φιλεῖς.

806-7. Pro κάκκας Schutz. con-
jicit καββᾶς. Prius ipse patiaris,

postquam in terram descendaris.

811. ἀλκάν de Deorum aris. Cf.

712. Deinde, Jactat ferocia et in-
toleranda.

δύσφορα ναὶ καν γὰ.
ἄναξ, προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὄπως ποδῶν.

815

ΧΟ.

οὔκουν; οὔκουν,
τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
πολυαιμῶν φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός;

820

ΚΗ. σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.

εἰτ' ἀνὰ πολύρρυτον

ἀλμήντα πόρον,

δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,

γομφοδέτῳ τε δορὶ, δὶ ὅλον

825

αἷμον *ἰζω σ' ἐπ' ἀμίδ',

ἄ συ τὸνπία τάπιτα·

κελεύω βίᾳ μεθέσθαι

ἰχαρ φρενί τ' ἄταν.

ΧΟ.

ἰὼ, ιοῦ.

830

ΚΗ. λεῖψ' ἔδρανα, κίε δ' ἐς δόρυ

825. Inepte δορὶ vertitur lancea:
imo, navi, ut 832.—Corruptissimi,
qui sequitur, loci vix fieri potest ut
remedium qualecunque morbo ipso
sit deterius. Quidquid aliis prae-
euntibus temere tentavero, ignos-
cat lector.

826. Corrigit Herm. δόρει διώλον,
quod vix placet. δὶ ὅλον cum αἷμονα
conjunxerim. Deinde αἷμον ἵζωσ'

habent Turn. Vict. pro αἷμονες ὡς.

827. Vulg. ἡσυδονπία. In cor-
rupto δονπία latet forsitan verbum.

829. Etymol. Mag. ἰχαίνειν, ἐπι-
θυμεῖν χάω, ἰχάω, ἰχάινω, ἰχαρ. Neque tamen e corrupto loco sta-
tuerim μεθέσθαι cum accusativo
construi: id tantum moneo, φρεν
post μεθέσθαι ponи видети ut οι in
Homerico, δέξατο οι σκῆπτρον.

ἀ τίετ' ἀνὰ πόλιν, *οὐ σέβω.

- ΧΟ. μήποτε πάλιν *ιδοιμ'
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν *ἀεξόμενον 835

ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.

*ἄγιας *ἔχω βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας, γέρον.

- ΚΗ. σὺ δὲ ναὶ, ναὶ
βάστει τάχα 840
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾶ· φροῦδα
βᾶτ' *ἐπ' *ἀμίδα, *πρὶν *κακοπαθεῖν
οὐλόμεναι παλάμαις.

- ΧΟ. αἱ, αἱ, αἱ, αἱ. στρ. ἄ.
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὅλοιο 886
δι' ἀλιρρύτον ἄλσος, κατὰ Σαρπηδόνιον
χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς
εὑρεῖας *ἐν αὔραις.

- ΚΗ. ἵηζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς. 850
Αἴγυπτίαν γὰρ βάριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
†ἵηζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων, οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

832. Vulg. ἀτίετ', εὐσεβῶν. Cf. 869. κοπαθῶν. Schutzii emendationem, quae Wellaueri displicet, neque mihi satisfacit, tamen admisi.

833. Ita Butl. Well. pro εἰδοι. s. ιδοι.

835. Certissime corrigit pro Δεξόμενον.

837. Plures edit. ἄγιος ἐγώ. Butleri correctionem dubitanter recepi. Hesyc. χαὶς, ἄγαθός.

843. Vulg. βάτεαι βαθμὶ προκα-

847. Σαρπηδονία· τόπος Θράκης
ἀεὶ κυματιζόμενας. Zenob. Prov.

849. εἰν vulg. quod metri causa in ἐν mutavi post Burneium, qui tamen de molosso εὑρεῖαι respondeute choriambo εἰεν αἴσ—dubitatur.

852. Versus proculdubio corruptus. Debebat autem esse Iamb.

XO. *oī, oī, oī, oī,* *avt. á.*

λύμασις ή πρὸ γὰς ὑλάσκει.

περίχριμπτα βρυάζεις. ὅσ' ἐρωτᾶς, ὁ μέγας 855

Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-

ψειεν ἄϊστον ὕβριν.

ΚΗ. βαίνειν κελεύω βάριν εἰς ἀντίστροφον
όσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω·
όλκὴ γάρ οὗτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἄζεται. 860

ΧΟ. οἱ, οἱ, πάτερ, στρ. β'.

* βρότεον ἄπος ἄτα· μ' *ἄλαδ̄ ἄγει,

ἀραχνος ὡς *βάδην*.

ὄναρ, ὄναρ μέλαν.

óτοτοτοί.

- 865 -

$\mu\hat{a}$ $\Gamma\hat{a}$, $\mu\hat{a}$ $\Gamma\hat{a}$, $\beta\sigma\bar{\nu}$

φοβερὸν ἀπότρεπε.

ῳ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗ. οὗτοι φοβοῦμαι δαιμόνας τοὺς ἐνθάδε·

οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδὲ ἐγήρασαν τροφῇ. 870

XO. * * *

trim. Verba οἰχύος ὄνομα' ἔχων in
edit. Rob. non inveniuntur.

855. περίχριμπτα causam mutandi non video: cf. περίπεμπτα, Agam. 86. Deinde, quod ad eas quae rogas attinet, Nilus &c.

860. Inter *οὐδαμά* *εται*, et *οὐδάμ’*
ἀζεται; liberum est arbitrium; sed
utrumque duriusculum. Quod
dedi, paulo melius esset, si *οὐτοις*
in *οὐ* *σοι* mutaretur. Cf. 879.

862. Vulg. βροτίσσα ροσάται
καλδαίγει. Citat Eustath. nulla

fere mutatione, βρότεος ἀπὸ ἄτα.
Neque aliter Scholiast. nisi quod
βρέτεος v. βρετέων. Deinde μαλ-
ΔΑαγε: vix quidquam distat a μ'
ἄλαδ' ἄγει. Dedi igitur ut supra;
quid dicam de με enclitico senten-
tiam inchoante, ignarus. "Αρος
autem sec. Eustath. et Hesyc. est
ὄφελος. Humanum, quod expecta-
bam, auxilium in calamitatem veritatis:
hic me in mare rapiit.

870. γηράσκοντα· γηροκομῶντα.
Hesyc. Idem hic valet ἐγήρασαν.

†έχιδνα δ' ὡς με τί ποτ'
ἐνδακούσα*
ὅτοτοι.

*μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ Γᾶς πᾶι Ζεῦ.*

875

ΚΗ. εἰ μή τις ἐστιν εἰσιν, αἰνέστας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΧΟ. *ἰὼ πόλεως ἀγοί* στρ. γ'.
 *πρόμοι, δάμναμαι. 881

ΚΗ. ἔλξειν ἔοιχ' υμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις * ὁξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΧΟ. διωλόμεσθ· ἀελπτ·, ἀντ. γ'.
ἀναξ·, πάσχομεν. 885

ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παιδίας Αἰγύπτου, τάχα
δύψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΒΑ. οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἄλλ' ἡ γυναικῶν ἐσ πόλιν δοκεῖς μολεῖν; 890
κάρβανος ὥν δ' Ἔλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἀμαρτών, οὐδὲν ὕρθωσας φρενί.

ΚΗ. τί δ' ἡμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΒΑ. Ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗ. πῶς δὲ οὐχί; τάπολωλόθεν εὑρίσκων ἐγώ— 895

872. Desunt quædam in hac antistrophe; sed locum deploratissimum intactum reliqui.

881. Emendavit Stanl. probante
Bentl. pro πρόμνοι.

883. Ex ἀκού ἔξι et ἀκούεις σὺ
emend. Schutz. Cf. ὁξέως in Thuc.
II. 11.

893. In ἡμπλάκηται codd. consentiunt: quare nihil mutavi.

- ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις ;
 ΚΗ. Ἐρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
 ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
 ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
 ΒΑ. οἱ δὲ ἐνθάδε οὐδὲν, ως ἐγὼ σέθεν κλύω. 900
 ΚΗ. ἄγοιμ' ἀν, εἴτις τάσδε μὴ ἔαιρήσεται.
 ΒΑ. κλάσοις ἀν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.
 ΚΗ. ἥκουσα τοῦπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
 ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
 ΚΗ. λέγοις ἀν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε. 905
 ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
 ΚΗ. ἀλλ' ως ἀν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
 καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
 ἔκαστα, πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
 ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον ; 910
 οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὑπό^{το}
 'Αρης· τὸ νεῖκος δὲ οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
 ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
 πεσῆματ' ἀνδρῶν, κάπολακτισμοὶ βίου. 914
 ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν,
 * εἰσει *σύ τ' αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.

896. πρόξενοι i. q. προστάται, sc. patroni quos sibi peregrini adsciscerant e civibus Atheniensibus, et per quos solos, non per se ipsos, jus petere potuerunt. Aristoph. Pac. 684. Inf. 940. Hæc fere Butl.

898. i. e. ως πρόξενοι. v. 896.

901. Existimaverim eos deos esse, nisi—Ita Well. Potest tamen esse, ἄγοιμ' ἀν τάσδε, ei. Abducam eas. Cum enim Rex impietatis Præco-

nem argueret, respondet: Hac de re non disputabo; sed nisi vi coercear, abducam. Ita melius cohæret vers. seq. Cf. etiam 918.

905. *Abiens hæc nuncia*—q. d. talis magistris meis exprobrare non auderes. Deinde αβουκόλητον τοῦτο, id mihi non curae est, has minas nihil moror.

916. Vulg. ἵσθι γ' αὐτός. Sed MS. Medic. εἰσθι γ' αὐτός. Ald.

ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἀν, εἴπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ 920
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπάξ, ως μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἔστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδὲ ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου 925
γλώσσης. κομίζου δ' ως τάχιστ' ἐξ ὄμμάτων.

- ΚΗ. ἵσθι *οὖν τάδ' ἥδη, πόλεμον αἰρήσει νέον·
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὐρήσετ', οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ. 930
νῦμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὅπασι
θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.
καὶ δώματ' ἔστι πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδὲ ἐγὼ σμικρῷ χερὶ. 935
εὐθυμόν ἔστιν εύτυχεῖς ναίειν δόμους,
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
πάρεστι, *λωτίσασθε· προστάτης δ' ἐγὼ, 940

ἵσθι οὐ· e quibus facile conflata est
emend. Bothei, quam recepi, εἰσθι
in εἰσει, οὐ in σὺ, Γ in T mutatis.

927. Vulg. ἵσθι τάδ', MSS. autem
cum Ald. et Rob. ἵσθι μὲν τάδ'.
unde correxit Both. Ipse punctum
post ἥδη rejeci.

930. Quod sc. Αἴγυπτοι. Vid.
Herod. II. 77.

940. Pro λωτίσασθαι certissime
correxit Canter. Λωτίσασθαι· ἀπαν-
θεῖν, Hesyc. h. e. florem decerpere,
eligere. Neque vero cum Butl. τὰ
pro ἀ accipio, eligile quae sunt op-

ἀστοί τε πάντες, ὅνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένει;

ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
διε Πελασγῶν.

πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον 945
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον,
καὶ βούλαρχον· τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,
καὶ τόπος εὑφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις 950

*εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.

ΒΑ. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὔτως,
ὡς ἐφ' ἐκάστῃ διεκλήρωσεν 955
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. ὁ παιδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεῶν,
θύειν τε, λείβειν θ', ως θεοῖς Ὄλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καὶ μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἔκτενεis 960
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους.

tima; ita enim τὰ non erat repetendum: sed interposito πάρεστι, eligite optima, licet enim.

951. εὔτυκτος vulg. Correxit Spanhemius.

953. Displacet tum spondaicus parcemiaci exitus, tum sensus subobscurus. De illo quidem in *Æschylo* minus sollicitus sis; sed utrumque sanabitur, si e Well.

sententia legeris, τῶν ἐν χώρῳ. Rex autem alloquitur Danaidum famulas.

961. πικρῶς ἤκουσαν cum indignatione audierunt, quod negare Butl. miror. Deinde, si sana omnia, quæ fecerimus contra amicos pertinaces, consanguineos nostros. De φίλους cf. v. 331.

έμοῦ δὲ ὁ παδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ως ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' αἴλπτως *δορικανεῖ μόρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δὲ ἄχθος αἰεῖζων πέλοι. 965
τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ διμιλον ως ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. 970
πᾶς δὲ ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν *εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετεῖς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δὲ ἐπαινῷ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ἄραν ἔχούσας τήνδε ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὅπωρα δὲ εὐφύλακτος οὐδαμῶς. 975
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τέ μιν,
καὶ κνῶδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις,
*κάωρα κωλύουσαν ως μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι 980
πᾶς τις παρελθὼν δύματος θελκτήριον

964. Consentient MSS. quod ad literas in δορὺ κανημέρῳ, quod ele-
ganter emendavit Pors. Præfert tamen Well. δορικανεῖ. Sed vid. Blomf. ad Agam. 115.

967. Subintell. κελεύω. Et εὐ-
πρυμῆ φρενὸς χάριν est Argivorum
benevolentiam, me ipso honoratiorem
habendam.

970. Ut nos, qui nunc ignoti
sumus, tandem manifesti sumus
quales sumus.

971. Hic quoque corredit Span-
hem. vulgatum εὔτυχον.

974. Quæ hominum oculos in se
convertat. Choeph. 344.

979. Vulg. κάλωρα. Aliorum
conjecturis silentio prætermisssis,
Stanleianam recepi, quæ nihil fere
mutat Λ post Α omittendo. Imo
dico eam vel immaturas fruges ma-
nere non pati, quin decerpantur.

981. Cf. Agam. 231-2.

τόξευμ' ἔπειμψεν, ιμέρου νικώμενος.
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν, ὅν πολὺς πόνος
 πολὺς δὲ πόντος οὔνεκ' *ηρόθη δορί·
 μηδὲ αἰσχος ήμén, ηδονὴν δ' ἔχθροῖς ἐμοῖς 985
 πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
 τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
 οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
 μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
 τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. 990

ΧΟ. τāλλ' εὐτυχοῦμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
 ἐμῆς δ' ὀπώρας οὔνεκ' εὑ θάρσει, πάτερ.
 εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
 ἵχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

HMIXOPION á.

ἴτε μὰν ἀστυάνακτας 995
 μάκαρας θεοὺς γανάεντες
 πολιούχους τε, καὶ οἵς χεῦμ'
 Ἐρασίνου

περιναίεται παλαιόν.

HM. β'. ὑποδέξασθε *δ' ὄπαδοὶ 1000
 *μέλος. αἶνος δὲ πόλιν τὴν·
 δε Πελασγῶν ἔχέτω, μηδὲ
 ἔτι Νείλου

προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

HM. á. ποταμοὺς δ', οἱ διὰ χώρας 1005

984. Emendavit Heath. pro vulg. οὐν ἐκληρώθη. Constructio est, μη πάθωμεν ἐκεῖνα, ὅν οὔνεκα κ. τ. ε. h. e. quae ne patremur.

988. λάτρον μίσθιον. Hesyc. 1000. Vulg. δὲ omittitur, deinde legitur μένος. Correverunt illud Heath. hoc Legrand.

- θελεμὸν πῶμα χέουσιν,
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύ-
μασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὐδας.
HM. β'. ἐπίδοι δὲ Ἀρτεμις ἀγνὰ
στόλον οἰκτίζομένα· μηδὲ
υπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι
Κυθέρειος·
στυγερὸν πέλει τόδε ἄθλον.
HM. á. Κύπριδος δὲ οὐκ ἀμελεῖ θεσ-
μὸς ὅδε εὔφρων· δύναται γὰρ
Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἡρᾳ,
τίεται δὲ αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
HM. β'. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ μα-
τρὶ πάρεισιν, Πόθος *ἄ τ' οὐ-
δὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκ-
τορι Πειθοῖ. δέδοται δὲ Ἀρ-
μονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
*ψιθυροὶ τρίβοι τ' ἔρώτων.
HM. á. φυγάδας δὲ *αὐτὸν ἐπιπνοίας,
κακά τ' ἄλγη, πολέμους θεῖα-
- 1010 1015 1020 1025

1009. μειλίσσοντες Burn. aliique ob-
metrum, vix salva tamen analogia.

1015. θεσμὸς recte interpretatur
Scholiast. sequente Stanl. οἱ τοῦ
ἡμετέρου ὕμνου νόμοι. Cf. Pind. Ol.
xiii. 39. Nem. iv. 54.

1021-3. Vulg. αἱ φίλαι πάρεισι,
πάθος τ'...θεάκτορι. Bothio debe-
tur θέλκτορι, cetera e MSS. primus

revocavit Well. nisi quod ꝑ de suo
supplevit.

1025. ψιθυρα Turn. unde ψιθυροὶ
Both. De α et οι confusis vid.
Pors. ad Phœn. 1358. Med. 44.

1026. αὐτὸν a codd. abest: Burn.
autem legit δῆτ', Well. vult φυγά-
δεσσιν. Quod audacius supplevi,
αὐτε, et sensui et metro subvenit.

- ματόεντας προφοβοῦμαι.
 τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
 ταχυπόμποισι διωγμοῖς; 1030
- HM. β'. ὅ τι τοι μόρσιμόν ἔστιν,
 τὸ γένοιτ' ἄν. Διὸς οὐ *πάρ-
 βατός ἔστιν μεγάλα φρήν
 ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν
 δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ 1035
 προτέραν πέλοι γυναικῶν.
- HM. α. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
 γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.
- HM. β'. τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἴη
 σὺ δὲ *θέλγοις ἄν ἀθελκτον. 1040
- HM. α. σὺ δέ γ' οὐκ οἰσθα τὸ μέλλον.
- HM. β'. τί δὲ μέλλω φρένα Διαν
 καθορᾶν, ὅψιν ἀβυσσον;
 μέτριον νῦν ἔπος εὐχου.
- HM. α. τίνα καιρόν με διδάσκεις; 1045
- HM. β'. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.
- HM. α. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
 η γάμον δυσάνορα
 δαῖον, ὅσπερ Ἰώ
 πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ 1050
 χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων,

1032. MSS. παραβάτας. Ex emendatione πάρβατος receperunt recentiores.

1034. *Hæ nuptiae evadant, ut multis aliæ priorum mulierum.*

1040. Var. lect. ap. Steph. pro

θέλγεις, quod habent MSS.

1046. ἀγάζει· βαρέως φέρει. Hesyc. Post h. v. ex Burneii, quam secutus sum, dispositione, desideratur versus, qui tertiam hendecada compleat.

εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.

HM. β'. καὶ κράτος νέμοι γυναι-

ἀντ.

ξίν' τὸ βέλτερον κακοῦ,

καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,

1055

καὶ *δίκα δίκας ἔπεσ-

θαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις

μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

1056. Vulg. δίκα. Heath. δίκῃ, *cum iustitiae consentiat, congruum*
quem sequor; paullo aliter tamen *sit.*
interpretandum censens: *ut judi-*

ΠΕΡΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΡΣΩΝ.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ἐμ τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων, ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην·

Τάδ' ἔστι Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἔκει εὐνοῦχός ἔστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἡτταν, στορνύς τε θρόνους τινας τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χόρος πρεσβυτῶν. καὶ ἔστιν η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· η δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης, στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖν, διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραώθη εἰς Ἀσίαν.

'Επὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις,
Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΠΕΡΣΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΑΔΕ μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἐλλάδ' ἐσ αἶν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἔδρανων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὐς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς

5

Δαρειογενῆς

εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἥδη
κακόμαντις ἄγαν ὄρσολοπεῖται

10

θυμὸς ἔσωθεν·

πᾶσα γὰρ ισχὺς Ἀσιατογενῆς
ῳχώκε· νέον δὲ ἄνδρα βαῦζει.
κοῦτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἵππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.

15

5. In ἄναξ βασιλεὺς cf. Hom.
Od. Y. 194.

10. ὄρσολοπεῖται Ald. et MSS.
sed Ηεγε. ὄρσολοπεῖται· ταράσσε-
ται. Λισχύλος.

13. "Huc referas nominativum
θυμὸς, vocibus πᾶσα γὰρ .. Ἀ. φ.
parenthetice sumtis." Ita recte
Blomf. probante fere Well.

οἵτε τὸ Σούσων, ἡδὸν Ἀγβατάνων,
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἔρκος
προλιπόντες ἐβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δὲ ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην,
πολέμου στῖφος παρέχουντες. 20
οἵος Ἀμίστρης, ἡδὸν Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάτης, ἡδὸν Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλεῖς βασιλέως ὑποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι, 25
τοξοδάμαντές τ' ἡδὸν ἵπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμιβάρης θ' ἵππιοχάρμης,
καὶ Μασίστρης, ὁ τε τοξοδάμας 30
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν Σουσισκάνης,
Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενῆς, 35
ὁ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ἀγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,

16. Ita Brunck. sequentibus Schutz. Butl. Blomf. pro Ἐκβατάνων. Inf. 541. Ἐγβατάνων præbet MS. unus, idem 944. Ἀγβάτανα.

32. Vulgatam retinui. Cum autem MSS. quidam omittunt τ', Ald. vero ante Σωσθάνης inserit θ', Turn.

καὶ, hoc recepit Blomf. Mihi Al-dina Θ nihil aliud esse videtur quam C ex initio sequentis vocis detracta; et parœmiacum hic ap-tissimum esse, neque in spondaico exitu offendendum, cum Well. sen-tio. Vid. ad Suppl. 953.

καὶ ἐλειοβάται, ναῶν ἔρέται
 δεινοὶ, πλῆθος τ' ἀνάριθμοι. 40
 ἀβροδιαιτων δὲ ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἡπειρογενὲς
 κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγαθής
 Ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλεῖς δίοποι,
 καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις, ἐπόχους
 ἄρμασι πολλοῖς ἔξορμῶσιν,
 δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
 φοβερὰν ὅψιν προσιδέσθαι.
 στεῦνται δὲ ιεροῦ Τιμάλου πελάται
 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δουλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγυχης ἄκμονες,
 καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλῶν δὲ
 ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
 καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς· 55
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται
 δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
 τοιόνδε ἄνθος Περσίδος αἴας
 οἰχεται ἀνδρῶν· 60
 οὐς πέρι πᾶσα χθῶν Ἀσιῆτις
 θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ,
 τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
 τείνοντα χρόνον τρομέονται.

43. Ita vulg. quod retinet Well.
Blomf. Μιθραγαθής.

47. Scholiast. ἄρματα τέθριππα
καὶ ἔξαϊππα.

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ-	στρ. ἀ.	65
πτολις ἥδη βασίλειος		
στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-		
τονα χώραν, λινοδέσμῳ		
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας		
Ἄθαμαντίδος Ἑλλας,	70	
πολύγομφον ὄδισμα,		
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐ-		
χένι πόντου.		
πολυνάνδρου δ' Ἀσίας θού-	ἀντ. ἀ.	
ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν		75
χθόνα ποιμανόριον θεῖ-		
ον ἐλαύνει διχόθεν, πε-		
ζονόμοις, ἔκ τε θαλάσσας,		
όχυροῖσι πεποιθὼς		
στυφελοῖς ἐφέταις, χρυ-	80	
στογόνου γενεᾶς ἵ-		
σόθεος φῶς.		
*κυανοῦν δ' δύμασι λεύσσων	στρ. β'.	
φονίου δέργμα δράκοντος,		
πολύχειρ, καὶ πολυνάύτας,	85	
Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,		
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-		

71. Versum constare e meso-macro et spondeo monet Burn. a autem in fine versus ante ζ sequentis producitur. Vertas, viam multis clavis constructam.

81. Fluctuant MSS. et edit. inter χρυσογόνου et χρυσονόμου.

Illud prætuli ut longe melius ad sensum, et quia ante γενεᾶς facile mutari potuit. De origine nominis vid. Herod. vii. 61.

83. κυάνεον omnes, quod mutavit Blomf. metri causa, et Phrynichi auctoritate innixus.

δράσι τοξοδάμνον "Αρην.	
δόκιμος δὲ οὗτις ὑποστὰς	ἀντ. β'.
μεγάλῳ ρέύματι φωτῶν	90
όχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν	
ἄμαχον κῦμα θαλάσσας.	
ἀπρόσοιστος γὰρ δὲ Περσῶν	
στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.	95
δολόμητιν δὲ ἀπάταν θεοῦ	
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;	ἐπωδός.
τίς δὲ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-	
ματος εὐπετοῦς ἀναίσσων;	
φιλόφρων γὰρ σαίνου-	100
σα τὸ πρώτον, παράγει	
βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,	
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-	
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.	
Θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ'	στρ. γ'.
ἐκράτησεν τὸ παλαι-	105
ὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις	
πολέμους πυργοδαικτούς	
διέπειν, ιπ-	
πιοχάρμας τε κλόνους,	110
πολέων τ' ἀναστάσεις.	

89. Interpretatur δόκιμος Blomf.
illustris, Stanl. *expectandus*, ego
potius *expectatus*, quasi προσδόκιμος.
Cf. Thuc. I. 14. τοῦ βαρβάρου
προσδοκίμου ὄντος. Troad. 505.
ἀδόκιμ' ὅλβιος ἔχειν. Sic in Suppl.
7. γνωσθέσαι pro καταγν.

99. Ita Pors. pro vulg. εὐτερέος.
Dein ἀναίστων lectio est Turnebi:
Ald. et MSS. quidam ἀνάστων,
quod miror prætulisse Well.

108. πυργοδαίκτους passiva forma
est sensu activo. Simillime δορί-
παλτος, Agam. 115.

έμαθον δ' εύρυπόροι- αντ. γ'.
 ο θαλάσσας, πολιαι-
 νομένας πνεύματι λάβρῳ,
 ἐσορᾷν πόντιον ἄλσος, 115
 πίσυνοι λεπ-
 τοδόμοις πείσμασι λα-
 οπόροις τε μαχαναῖς.
 ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. δ'.
 φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
 οὐ, Περσικοῦ στρατεύματος 120
 τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
 ται κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος·
 καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' αντ. δ'.
 ἀντίδουπον ἔσσεται,
 οὐ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
 θής ὄμιλος ἀπύων·
 βυσσίνοις δὲ ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
 πᾶς γὰρ ἵππηλάτας στρ. έ'.
 καὶ πεδοστιβῆς λεὼς 130
 σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
 σᾶν, σὺν ὁρχάμῳ στρατοῦ,
 τὸν ἀμφίζευκτον ἔξαμείψας
 ἀμφοτέρας ἄλιον
 πρῶνα κοινὸν αἴας. 135
 λέκτρα δὲ ἀνδρῶν πόθῳ
 αντ. έ.

122. Α μὴ pendent πύθηται et
 πέσῃ, 128. ceteris parenthetice sum-
 tis. Deinde v. 125. ἔσσεται v. ἔσ-
 σεται MSS. et edd. ἔσσεται Blomf.
 ex emendatione Burn. De σ gemi-

nato cf. inf. 869. Ag. 137.

135. Optime interpretatur Blomf.
 de ponte navibus facto, qui in pro-
 montorii modum ex utraque con-
 tinente excurrebat.

πίμπλαται δακρύμασιν·
 Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς ἐκάστ-
 τα πόθῳ φιλάνορι,
 τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-
 τῆρ' ἀποπεμψαμένα,
 λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,
 τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,
 φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
 θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
 πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης, βασιλεὺς

Δαρειογενῆς,
 τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον·
 πότερον τόξου ρῦμα τὸ νικῶν,
 ἢ δορικράνου
 λόγχης ἵσχὺς κεκράτηκεν.
 ἀλλ' ἡδε θεῶν ἴσον ὁφθαλμοῖς
 φάσις δρμάται μήτηρ βασιλέως,
 βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπίτνω·
 καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
 πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
 μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε, Δαρείου γύναι.
 θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ
 ἔφυς,
 εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

149. Cum voce insolita πατρω- μιος, Pind. Ol. x. 95. Pyth. i.
 νύμιος recte confert Well. ἐπωνύ- 58.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ικάνω χρυσεοστόλους δόμους,
καὶ τὸ Δαρείου τε κάμὸν κοινὸν εὐναστήριον.
καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· εἰς δὲ ὑμᾶς ἐρῶ
μῆθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι, 165
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ¹
ὅλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτα μοι μέριμν' ἄφραστός ἔστιν ἐν φρεσὶν διπλῇ,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτος γ' ἀμεμφῆς, ἀμφὶ δὲ ὁφθαλμοῖς

φόβος·

171

ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ', ως οὕτως ἔχόντων τῶνδε, σύμβουλοι
λόγου

τοῦδε μοι γενέσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἔστι μοι βουλεύματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον, ὃν ἀν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ·
εὑμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

168. *Vulg.* διπλῇ ante μέριμνα legitur, cæsura violata. Transposituit, ut sup. *Pors.* *Præfat.* *Hec.* p. 41. Proponit Well. διπλῇ μέριμνα φρακτός. Porsoni transpositionem vel ea de causa admittendam putavi, quod ipsa Æschyli verba, etiamsi ordo fuerit mutatus, non mutantur.

170. Interpretandum videtur: *Neque, si absint divitiae, affulgere*

salutem, quantacunque adsit hominum vis. Non admodum dissimile, ὅστις δύναμις γε πάρεστι, *Il. Θ.* 294.

171. ὁφθαλμοῖς de ipso Xerxe proculdubio; quamvis in plurali ita *adhibitum paullo insolentius.* Cf. κακὶ φρένες, *Theocr.* xiv. 31.

177. *Nihil aliud valet ἡγεῖσθαι θέλῃ quam ἡγῆται, capax est;* vel, ut Well. *in quibus vis se mihi ducem præbere vult.*

ΑΤ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
 ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ πᾶις ἐμὸς, στείλας στρατὸν,
 'Ιαόνων γῆν οἰχεται πέρσαι θέλων. 181
 ἀλλ' οὐ τι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἴδόμην,
 ως τῆς πάροιθεν εὐφρόνης· λέξω δὲ σοί.
 ἐδοξάτην μοι δύο γυναικ' εὐείμονε,
 ή μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη, 185
 ή δ' αὐτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὅψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολὺ,
 κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
 ταυτοῦ πάτραν δ' ἔναιον, ή μὲν Ἐλλάδα
 κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ή δὲ βάρβαρον. 190
 τούτῳ στάσιν τιν', ως ἐγὼ δόκουν ὄραν,
 τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι· πᾶις δ' ἐμὸς μαθὼν
 κατεῖχε, κάπραύνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο
 ζεύγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
 τίθησι. χ' ή μὲν τῇδ' ἐπιργοῦτο στολῇ, 195
 ἐν ἡνίαισι *τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
 η δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
 ἄνευ χαλινῶν, καὶ ξυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς πᾶις, καὶ πατὴρ παρίσταται 200

187. Cum hujusmodi superlativis cf. Paul. ad Coloss. i. 15. πρωτότοκος πάσης κτίσεως.

191. Duæ constructiones confusæ, ἔτενχον, ως ἐδόκουν ὄραν, et, ἐδόκουν ὄραν τεύχειν, ut apud Herod. aëriissime. Cf. Trachin. 1240. et Erfurdt. ad Antig. 736.

192. De forma in γοι vid. Pors.

ad Med. 479.

196. τε dubitanter ex Blomf. recepi pro δὲ, quod facile librarius infercire potuit post μέν.

197. E vulg. ἐν τῇ δίφρον, aliis -ou præbentibus, optime conflavit Stanl. nulla de suo mutatione, quod dedi.

Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δὲ ὅπως ὁρᾶ
 Ξέρξης, πέπλους ρήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω·
 ἐπεὶ δὲ ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιρρόον
 ἔψαυσα πηγῆς, ξὺν θυηπόλῳ χερὶ 205
 βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
 θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὥν τέλη τάδε.
 ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
 Φοίβου· φόβῳ δὲ ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
 μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ 210
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
 τίλλονθ· ὃ δὲ οὐδὲν ἄλλο γ', ἢ πτήξας δέμας
 παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
 ὑμῖν δὲ ἀκούειν. εὖ γὰρ ἵστε, παῖς ἐμὸς,
 πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἀν γένοιτ' ἀνήρ· 215
 κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
 σωθεὶς δὲ ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟ. οὐ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν
 λόγοις,

οὔτε θαρσύνειν θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
 εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἵτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
 τὰ δὲ ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις
 σέθεν, 221

καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
 Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δὲ αἵτοῦ τάδε
 σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
 ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἐνερθεν εἰς φάος·

206. *Vulg. βωμῷ, omnes MSS. a librariis autem proficiisci certe βωμὸν, quod post πρὸς stare potest, non potuit.*

τάμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαιροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὡν σοι πρευμενῶς παρήνεσα·
εὐδὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εἴνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτῆς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν· 230
ἐκτελοῦτο δὴ τὰ χρηστά. ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὗτ' ἀν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δὲ ἐκμαθεῖν θέλω,
ῳ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ιδρύσθαι χθονός;
ΧΟ. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ήλίου φθινασμάτων.
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἴμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι πόλιν;
ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἀν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ΑΤ. ὥδε τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;
ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μῆδους
κακά.

ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκῆς
δόμοις; 240

ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ *χερῶν αὐτοῖς
πρέπει;

ΧΟ. οὐδαμῶς ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.

ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατοῦ;

ΧΟ. οὐ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδὲ ὑπήκοοι.

ΑΤ. πῶς ἀν οὖν μένοιεν ἀνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

ΑΤ. δεινά τοι λέγεις ίόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

242. MSS. et edd. χερὸς vel Brunckii conjectura est χερῶν, ad-
χερός γ', illud contra metrum, quod modum probabilis, siquidem sepius-
importuno γε miserrime sarcitur. sime confusa habemus ο et ω, ε et ν.

ΧΟ. ἀλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα ημερτῆ λόγου·
τοῦθε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγμα ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἰα, καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
ὧς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὅλβος, τὸ Περσῶν δὲ ἄνθος δίχεται πεσόν. 255
ῶμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
δύμως δὲ ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὅλωλε βαρβάρων.
ΧΟ. ἀνί, ἀνια κακὰ, νεόκοτα στρ. ἀ.
καὶ δαῖ, αῖ, αῖ. 260
διαινεσθε, Πέρ-
σαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓ. ως πάντα γ' ἔστ' ἔκεινα διαπεπραγμένα·
καύτὸς δὲ ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάσ. 265

ΧΟ. ἢ μακροβίοτος ὅδε γέ τις ἀντ. ἀ.
αἰών ἐφάνθη 266
γεραιοῖς, ἀκού-
ειν τόδε πῆμ' ἀελπτον.

ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε, κού λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἀν οἵ ἐπορσύνθη κακά. 270
ΧΟ. διοτοτοῖ, μάταν τὰ πολλὰ στρ. β.
βέλεα παμμιγῆ

250. *Retinui vulgatum δράμημα,*
ut pote ab ἔδραμον formatum, quam-
vis apud Eurip. passim δράμημα;
et hoc quoque rectum.

264. καυτός γ' Blomf. e MS. uno,
propter καὶ—δε, de quo vid. ad
Orest. 614. Me autem judice γε
ferri nequit propter vers. priorem.

γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἥλθ' ἐπ' αἰαν
δίαν, Ἐλλάδα χώραν.

ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων 275
Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
ΧΟ. ὅτοτοι, φίλων ἀλίδονα ἀντ. β'.

σώματα πολυβαφῆ
καθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν. 280

ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἥρκει τόξα, πᾶς δὲ ἀπώλλυτο
στρατὸς, δαμασθεὶς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟ. ἕϊζ' ἄποτμον στρ. γ'.
βοὰν δυσαιανῆ Πέρσαις
δάοις, ὡς πάντα παγκάκως 285
ἔθεσαν, αἱ, αἱ, στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓ. ὡς πλεῖστον ἔχθος ὅνομα Σαλαμῖνος κλύειν
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθᾶναι ἀντ. γ'.
δάοις μεμνῆσθαι τοι πάρα, 290
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὗνιδας ἦδε ἀνάνδρους.

ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος, ἐκπεπληγμένη
κακοῖς ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ,
τὸ μῆτε λέξαι μῆτ' ἐρωτῆσαι πάθη. 295
ὅμως δὲ ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
θεῶν διδόντων πᾶν δὲ ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστὰς, κεὶ στένεις κακοῖς ὅμως,

274. Præbet MS. unus δαῖαν, lat. *Aeschylus autem est melius*
unde Blomf. δάῖαν. *judico quam Pauwii σύν.*

280. *Super jactatis navium tabu-*

- τίς οὐ τέθυηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελάων, ὅστ', ἐπὶ σκηπτουχίᾳ 300
ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἡρήμου θανών.
- ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ φάος βλέπει.
ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
καὶ λευκὸν ἥμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ, μυρίας ἵππου βραβεὺς, 305
στυφλοὺς παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων
χῶ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγὴ δορὸς,
πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο.
Τενάγων τ', ἄριστος Βακτρίων ιθαγενῆς,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ. 310
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε, κάργηστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύριστον ἴσχυρὰν χθόνα.
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσεύης τρίτος, 315
†Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
ἵππου μελαίνης ἡγεμῶν τρισμυρίας,

301. Speciosa admodum lectio
Rob. ἄναρχον, quam tamen ex uno
libro recipiendam non putavi, quid-
quid subtiliter disputaverit Well.
Est autem τάξις ἄνανδρος, acies
viro destituta.

309. Reponit Blomf. ἄριστεὺς,
quod libenter reciperem nisi omnes
libri in ἄριστος consentirent.

316. Versum vel insituum esse
vel corruptum, vix dubium. Quem
tamen cum retinui, retinui quoque

vulgatam lectionem πέσον, aug-
mento omissa. Hac de quæstione
quamvis nonnulli ludicra fere sub-
tilitate disseruerunt, non tamen
adeo certa mihi videntur omnia quæ
alii ex altera parte protulerunt, ut
lectiones tum MStorum tum editio-
num prorsus nihil habere audeam.
Quoties igitur salvo verborum or-
dine et integritate augmentum ad-
mitti possit, admittendum puto;
unde κύριστον, 313. nota elisionis

*πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ. 320
καὶ Μᾶγος Ἀραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
·Ἀμιστρις, Ἀμφιστρεύς τε, πολύπονον δόρν
νωμῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
πένθος παρασχὼν, Σησάμης θ' ὁ Μύσιος, 325
Θάρυβίς τε, πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδῆς ἀνὴρ,
κεῖται θανῶν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.
Συέννεσίς τε, πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον 330
ἔχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδε γ' ἀρχόντων ννν ὑπεμνήσθην πέρι:
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤ. αἱ, αἱ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα. 335

habes distinctam, et 379. ἐτρο-
ποῦτο, in quibus si peccatur, at
levissime peccatur: hoc si fieri
nequeat, tutius duxi licentiae aliquid
Homeri imitatoribus indulgere,
quam ad nostra severitatem criticses
curiosius refingere.

319. *Vulg. πυρόν.* Mutavit Pors.
Idem in vers. seq. reposuit πορ-
φυρῆ. Ita sc. pronuntiandum, in
confesso est: scribendum ita,
ambigitur.

321. *Mâgos* gentile nomen, quod
monuit Scholiastes.

324. Hic versus ex iis est, qui
contra Porsoni regulam de *pausa*

peccant. Viro igitur illi doctissimo
videbatur, inter Ἀριόμαρδος et
Σάρδεσι versum excidisse, ita aut
similiter supplendum: Ἀριόμαρδος,
ἀρδέων Βολαῖαι πιστός, Μιτραγάθης
τε, Σάρδεσι. Vid. Praef. Hec. p. 33.

332. Canteri emendationem ἀρ-
χῶν receperunt Blomf. et Well. Sed
neque ἀρχῶς vox admodum tragică
est, et omnes MSS. in ἀρχόντων
consentiantur. Jam, me judice, longe
melius ad sensum ννν quam ννν.
De secunda in ὑπεμνήσθην correpta
cf. sup. 290. et vid. Gaisf. ad He-
phæst. p. 218. et Porson. Append.
ad Toup. iv. p. 442.

ἀτάρ φράσον μοι τοῦτ', ἀναστρέψας πάλιν,
πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ώστ' ἀξιώσαι Περσικῷ στρατεύματι
μάχην ξυνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς;

ΑΓ. πλήθους μὲν ἀν σάφ' ἵσθ ἔκατι βαρβάρους 340
ναυσὶν κρατῆσαι· καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
ὅ πᾶς ἀριθμὸς εἰς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἕκκριτος.
Ξέρξη δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν,
ῶν ἥγε, πλῆθος αἱ δὲ ὑπέρκομποι τάχει 345
ἔκατὸν δὶς ἥσαν, ἐπτά θ. ὡδὸς ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχη;
ἄλλ' ὡδες δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἴσορρόπω τύχη.
θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. 350

ΑΤ. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;

ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὅντων, ἔρκος ἔστιν ἀσφαλέσ.

ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν, φράσον
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν; 355

ΑΓ. ἤρξεν μὲν, ὡς δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεῖς ἀλάστωρ, ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.

ἀνὴρ γὰρ Ἑλλην, ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν, ἐλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,

ὦς, εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴξεται κνέφας, 360

Ἐλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι

νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε

δρασμῷ κρυφαίω βίοτον ἐκσωσοίατο.

οἱ δὲ εὐθὺς ὡς ἥκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον

Ἐλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον, 365
 πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
 εὗτ' ἀν φλέγων ἀκτίσιν ἥλιος χθόνα
 λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
 τάξαι νεῶν στῦφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν,
 ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους 370
 ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,
 ὡς, εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἐλληνες κακὸν,
 ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
 πᾶσι στερεῖσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
 τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός· 375
 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ηπίστατο.
 οἱ δὲ οὐκ ἀκόσμως, ἄλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ¹
 δεῖπνόν *τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
 *ἐτροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἄμφ' εὐήρετμον.
 ἐπεὶ δὲ φέγγος ἥλιον κατέφθιτο, 380
 καὶ νὺξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
 ἐσ ναῦν ἔχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.
 τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς,
 πλέουσι δὲ, ὡς ἔκαστος ἦν τεταγμένος·
 καὶ πάννυχοι δὴ διάπλουν καθίστασαν 385
 ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
 καὶ νὺξ ἔχώρει, κού μάλ' Ἐλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν, εὐφεγγὴς ἴδεῖν, 390
 πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἐλλήνων πάρα

378. Copulam metri causa supra-
 plevit Brunck.

379. Vid. ad v. 316.

385. Hic et illuc navigando ex-
 ercebant, διάπλουν adjective sumto.

μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὅρθιον δὲ ἄμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
Ἡχώ φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγὴ 395
παιᾶν ἐφύμνουν σεμινὸν Ἑλληνες τότε,
ἄλλ’ εἰς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχω θράσει.
σάλπιγξ δὲ ἀυτῇ πάντ’ ἐκεῖν’ ἐπέφλεγεν
εὐθὺς δὲ κώπης ροθιάδος ξυνεμβολῆ
ἐπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος. 400
θοῶς δὲ πάντες ἥσαν ἐκφανεῖς ἴδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δὲ ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύνειν
πολλὴν βοὴν, Ὡ παῖδες Ἑλλήνων, ἵτε, 405
ἐλευθεροῦτε πατρίδ’, ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῷων ἔδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ’ ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ρόθος
ὑπηντίαζε· κούκέτ’ ἦν μέλλειν ἀκμή· 410
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρῃ στόλον
ἐπαισεν. ἥρξε δὲ ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κάποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβος· ἐπ’ ἄλλην δὲ ἄλλος ἰθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν δὴ ρέυμα Περσικοῦ στρατοῦ 415
ἀντεῖχεν ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἥθροιστ’, ἀρωγὴ δὲ οὕτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δὲ ὑφ’ αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

418. Recte se habet ἐμβολαῖς, Thuc. II. 76. quod notavit Blomf. sive de rostris interpreteris, ut in sive de aggressionibus, ut Scho-

παίοντ', ἔθρανον πάντα κωπήρη στόλον,
 Ἐλληνικαὶ τε νᾶες οὐκ ἀφραδμόνως 420
 κύκλῳ πέριξ ἔθεινον· ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἴδεν,
 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
 φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἡρέστετο, 425
 ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
 τοὶ δ', ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον,
 ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
 ἔπαιον, ἐρράχιζον· οἰμωγῇ δ' ὅμοι
 κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλα, 430
 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὅμμι αἴφειλετο.
 κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδὲ ἀν εἰ δέκ' ἥματα
 στιχηγοροίην, οὐκ ἀν ἐκπλήσαιμι σοί.
 εὖ γὰρ τόδ' ἵσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
 πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν. 435

ΑΤ. αἱ, αἱ, κακῶν δὴ πέλαγος ἐρρώγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἵσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἥλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ρόπη. 440

ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἀν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
 ἐλθεῖν, κακῶν ἑπουσαν εἰς τὰ μάσγονα.

ΑΓ. Περσῶν ὅσαιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,

liastes. Deinde vulgata, ut supra, tem habebit Well. non me quoque.
 retenta, si quis apodosin ab ἔθρανον De παίοντο, omisso augmento, vid.
 incipere putet, strenue dissentien- ad 316.

ψυχήν τ' ἄριστοι κεύγενειαν ἐκπρεπεῖς, 445
 αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
 τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤ. οἱ ἔγω τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι·
 ποίω μόρῳ δὲ τούσδε φῆς ὀλωλέναι;

ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων, 450
 βαιὰ, δύστορμος ναυσὶν, ἦν ὁ φιλόχορος
 Πάν ἐμβατεύει ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
 ἐνταῦθα πέμπει τούσδε, ὅπως, τὸταν νεῶν
 φθαρέντες ἔχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο, 455
 κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
 φίλους δὲ ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
 κακῶς τὸ μέλλον ἴστορῶν· ὡς γὰρ θεὸς
 ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἐλλησιν μάχης,
 αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
 ὅπλοισι, ναῶν ἔξεθρωσκον· ἀμφὶ δὲ 460
 ἐκυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
 ὅποι τράποιντο· πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
 πέτροισιν ἡράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
 θώμαγγος ιὸι προσπίτνοντες ὥλλυσαν.
 τέλος δὲ ἐφορμηθέντες ἔξ ἐνὸς ρόθου 465
 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
 ἔως ἀπάντων ἔξαπέφθειραν βίον.

453. Pene mihi persuaseram, ut cum Elmsl. ὅταν in ὅτ' ἐκ μυτarem; sed audacius id videbatur: ὅταν igitur obelo notavi; quod vix credo cum optativo conjungi posse. Aliter censem Hermann. ad Viger. §. 256. ad quod tamen confirmant.

dum, præter hunc locum, adducitur tantum Plato Sympos. §. 42. ὅπόταν γοὺν ἀναγκασθείημεν ubi Bekker. monito codd. non paucos omisso γοὺν legere ὅπότ', subjicit: "quod verum videtur."

Ξέρξης δ' ἀνώμαξεν κακῶν ὄρων βάθος·
ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἀλός· 470
ῥήξας δὲ πέπλους, κάνακωκύστας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἀφαρ στρατεύματι,
ἥξεν ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι
πρὸς τὴν πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤ. ὁ στυγνὴ δαιμόν, ὡς ἄρ' ἔψευστας φρενῶν 475
Πέρσας πικρὰν δὲ πᾶς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κούκ ἀπήρκεσαν,
οὐς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν,
ῶν ἀντίποινα πᾶς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε. 480
σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἱ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδε ἔλειπες; οἰσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ' οὐρον οὐκ εὔκοσμον *ἀἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ 485
διώλλυθ, (οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψη πονοῦντες, οἱ δὲ ὑπ' ἀσθματος κενοὶ,)
διεκπερῶμέν *τ' ἐς τε Φωκέων χθόνα,
καὶ Δωρίδ' αἰαν, Μηλιά τε κόλπον, οὐ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εύμενεῖ πότῳ. 490

468. Cf. 254. 355. 472. 506. 522.
cum multis aliis. Quod si toties
cæsuram negligere posset *Æschylus*,
potuit eodem jure regulam de
secundo metro eadem voce con-
cluso negligere. Vid. ad Suppl.
240.

469. Hesyc. εὐαγές· ἀγνὸν, . . .

εὐοπτον. Vid. omnino Elmsl. ad
Bach. 661.

473. De αἴσσω vid. Pors. ad
Hec. 31.

484. αἴρονται pro vulg. αἴρονται
post Elmsl. Well. Blomf. recepi.

488. τ' inseruit Both.

κάντεῦθεν ήμᾶς γῆς Ἀχαιῶν πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'. ἔνθα δὴ πλεῖστοι ὑθάνον
 δίψη τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔει τε Μακεδόνων 495
 χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
 Ἡδωνίδ' αἰαν. νυκτὶ δὲ ἐν ταύτῃ θεὸς
 χειμῶν' ἀώρον ὡρσε, πήγυνσιν δὲ πᾶν
 ρέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις 500
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' εὐχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυντῶν ἐπαύσατο
 στρατὸς, περὰ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον
 χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ 505
 ἀκτῖνας, ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
 πῖπτον δὲ ἐπ' ἀλλήλοισιν εὔτυχης δέ τοι,
 ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου. 510
 ὅσοι δὲ λοιποὶ, κάτυχον σωτηρίας,
 Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
 ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
 ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν· ως στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός. 515
 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δὲ ἐκλείπω λέγων
 κακῶν, ἀ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

504. Propter cæsuram violatam q. v. in Praef. Hec. p. 25. Vid. ordinem verborum mutavit Pors. autem sup. ad v. 468.

ΧΟ. ὡς δυσπόνητε δαιμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤ. οὐλή ἐγώ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ. 520
ὡς νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά·
νύμεις δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔχασθαι θέλω· 525
ἐπειτα Γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἰκῶν ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἔξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶν πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ, πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις, 530
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παιδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλη,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετε εἰς δόμους,
μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

ΧΟ. ὡς Ζευ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν 535
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ Σούσων ἥδ' *Ἀγβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψα.
πολλαὶ δ', ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας 540
κατερεικόμεναι,
διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἀλγούς μετέχουσαι.
αἱ δὲ ἀβρογόοι Περσίδες, ἀνδρῶν

535. Deest syllaba. Inseruit Blomf. μὲν ante Περσῶν.

538. Vid. sup. ad v. 16.

544. Nolim sollicitatum ἀβρο-

ποθέουσαι ἵδεῖν ἀρτιζυγίαν, 545

λέκτρων τ' εύνὰς αἴβροχίτωνας,

χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,

πενθοῦσι γόδοις ἀκορεστοτάτοις.

καγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων

αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

550

νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει στρ. á.

γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα·

Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,

Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,

Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως 555

βαρίδεσσι ποντίαις.

τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὔ-

τω τότ' αἴβλαβῆς ἐπῆν

τόξαρχος πολιήταις,

Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;

560

πεζούς τε καὶ θαλασσίους

ἀντ. á.

ομόπτεροι κυανώπιδες

νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,

νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,

νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,

565

γόδοι, quod omnibus iis, quae in locum ejus infercire volunt, me judice longe præstat. Quod objicit Blomf. mox sequi αἴβροχίτωνας, id in Aeschilo non valde movet: quod autem Well. vocem luctum designantem ferri non posse, quum id ipsum infra prædicetur, respondeo αἴβρογόδοι non tam luctum designare quam luctus mollitiem; q. d. etiam

in luctu non oblitæ quam delicatæ anteа fuissent.—Mox ἀνδρῶν ἀρτιζυγίαν nihil aliud est quam ἀνδρας ἀρτιζύγονς.

549. μόρον non fatum, sed næniam ob fatum.

553. Vulg. μὲν γὰρ, contra metrum.

562. αἰδ' ante ομόπτεροι omisit Brunck. et post eum Blomf. Well.

διὰ δὲ Ἱαόνων χέρας.

τυτθὰ δὲ ἐκφυγεῖν ἄνακτ'

αὐτὸν, ὡς ἀκούομεν,

Θράκης ἀμπεδιήρεις

* δυσχίμους τε κελεύθους.

τοὶ δὲ ἄρα πρωτόμοροι, φεῦ,
λειφθέντες πρὸς ἄναγκαν, ἷε,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρέας, ὃς,
ἔρρανται· στένε καὶ δακνά-

ζου, βαρὺ δὲ ἀμβόασον

οὐράνι' ἄχη, ὃδα,

τεῖνε δὲ δυσβάϊκτον

βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

γναπτόμενοι δὲ ἀλὶ δεινᾶ, φεῦ,

σκύλλονται πρὸς ἄναύδων, ἷε,

παίδων τᾶς ἀμιάντου, ὃδα.

πενθεῖ δὲ ἄνδρα δόμος στερη-

θεὶς, τοκέες δὲ ἀπαιδεῖς

δαιμόνι' ἄχη, ὃδα,

* δυρόμενοι γέροντες,

τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

τοὶ δὲ ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν

στρ. β'.

575

άντ. β'.

580

στρ. γ'.

566. Plerique editores h. v. cum sequentibus conjungunt, unde τυτθὰ δὲ necessario erat mutandum. Secutus sum Well.

570. Pro vulg. δυσχειμέρους Heath. δυσχείμονς dedit, melius Blomf. δυσχίμους.

571. Deest syllaba; neque Hea-

thii δὴ ante φεῦ admittendam judicavi.

574. ἔρρανται, et metro et sensui necessarium, huc revocavit Hermann. e. v. 583. ubi et metrum et sensum diu turbaverat.

585. Ita, metro postulante, recentiores pro δυρόμενοι. Vid. Pors. ad Hec. 728.

οὐκ ἔτι Περσονομοῦνται,

οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν

δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,

590

οὐτ' ἐσ γὰν προπίτνοντες

ἀρξονται· βασιλεία

γὰρ διόλωλεν ἵσχυς.

οὐδὲ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν

ἀντ. γ'.

ἐν φυλακαῖς λέλυται γὰρ

595

λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,

ώς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.

αἰμαχθεῖσα δὲ ἄρουρα,

Αἴαντος περικλύστα

νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

600

ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὕστις ἔμπειρος κυρεῖ,

ἐπίσταται, βροτοῖσιν ως ὅταν κλύδων

κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·

ὅταν δὲ ὁ δαίμων εὔροή, πεποιθέναι

τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.

605

ἔμοι γὰρ οἵδη πάντα μὲν φόβου πλέα

594. Unus codex habet οὐκ.

598. Omnes post Pors. ἄρουραν,
contra libros. Sed neque hiatus
ferri non potest; et potius credi-
derim αἰμαχθεῖσα ἄρουρα cum νᾶσος
conjugi per epehexesin.

605. Blomf. dedit τύχας, ut οὐ-
πεῖν transitivum sit. Et legitur
sane transitive in CEd. T. 696. (ex
emendatione quidem, sed ea cer-
tissima) Androm. 608. intransi-
tive, nisi subaudiatur ἔμαυτὸν, in
Choeph. 313. ambigue in Trachin.

829. Res tam certa non est, ut
librorum lectionem hic mutare au-
deam.—Ceterum “egregius error,”
quem in Blomfieldio reprehendit
Well. nullus est: cum enim Vir
doctissimus ad CEd. T. 714. pro-
vocaret, provocare voluit non ad
versum qui in edit. Brunck. notatur
723. sed 696. ubi, ut monui, οὐ-
ρίσας ex emendatione legitur.

606-7. Locum difficilem nullo
alio modo extricare possum, quam
si πάντα τὰ ἀνταῖα θεῶν significet

ἐν δύμασιν τάνταια φαίνεται θεῶν,
 βοᾶ δὲ ἐν ὀσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
 τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγάρ τε κέλευθον τήνδ' ἄκεν τ' ὀχημάτων, 610
 χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
 φέρουσ', ἄπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
 βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι, 615
 λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
 ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
 ποτὸν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
 ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα, 620
 ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἀλλ', ὡς φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
 ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δὲ ἐγὼ
 τιμᾶς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. 625

ΧΟ. βασίλεια γύναι, *πρέσβος Πέρσαις,
 σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
 ημεῖς θὲ ὕμνοις αἰτησόμεθα
 φθιμένων πομποὺς

omnia quæ a diis occurrunt. Blomf. legit τὰ θεῶν. Well. ex Hesyc. τάνταια θεῶν de Deorum supplicationibus interpretatur.

619. θάλλουσα, αὐξάνουσα. Hesyc. cui si fidem habeas, hic transi-

tive sumendum est; sin minus, supplendum κατά. Sententiam autem explicat Scholiastes, olivam quod ad folia, non quod ad fructus, vitam semper servare.

626. Pro πρέσβᾳ correxit Steph.

L

εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.

630

ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἀγνοὶ,

Γῆ τε καὶ Ἐρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,

πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·

εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἴδε πλέον,

μόνος ἀν θυητῶν πέρας εἴποι.

635

ἢ ἦ δίτι μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. ἀ.

βάρβαρα σαφηνῆ

ιέντος τὰ παναίολ' αἰ-

ανῆ δύσθροα βάγματα;

παντάλαν' ἄχη

640

διαβοάσω.

νέρθεν ἄρα κλύει μου;

ἀλλὰ σύ μοι, Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες,

δαίμονα μεγαυχῆ

[ἀντ. ἀ]

ιόντ' αἰνέστατ' ἐκ δόμων,

645

Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·

πέμπετε δὲ ἄνω,

οἶνον οὕπω

Περσὸς αἵ ἐκάλυψεν.

ἢ φίλος ἀνὴρ, ἢ φίλος ὅχθος στρ. β'. 650

φίλα γὰρ κέκευθεν ἥθη.

630. *Constructio est, εἶναι εὐφρόνας πομπὸς φθιμέων, h. e. εὐφρόνας πέμπειν φθιμένους (sc. Damnum) κατὰ γαῖαν, in terram.*

634. *πλέον non abundat, sed vim habet ei similem, quam in πλέον φέρειν.*

650. *Lectionem omnium codd. retinui, vel potius restitui. Burn.*

ἀνὴρ, quod ferri nequit propter ὅχθος articulo carentem. Hoc monuit Well. qui tamen ipse Burneio assensus est, alterum ἢ ejicienti. Sed nimiæ est temeritatis; et in vulg. diiambum, quorum prior est spondeus resolutus, respondentem habes choriambo.

Ἄϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης,

Ἄϊδωνεὺς,

Δαρεῖον, τὸ οἶον ἄνακτα Δαρειὰν, ηέ.

οὗτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυν ἀντ. β'.

πολεμοφθόροισιν ἄταις, 656

θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,

θεομήστωρ δ'

ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν τεῦ ἐποδώκει.

βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν, ἵθι, ἵκου, στρ. γ'.

ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὅχθον, 661

κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,

βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.

βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἱ.

ὅπως καινά τε κλύης νέα τ' ἄχη, ἀντ. γ'.

δέσποτα δεσπότου, φάνηθι. 666

Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·

νεολαία γὰρ ἥδη κατὰ πᾶσ' ὅλωλε.

βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἱ.

αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, 670
ἐπωδός.

ῳ πολύκλαυτε φίλοισι θανών·

τί τάδε, δυνάτα, δυνάτα,

τπερὶ τὰ σᾶ δίδυμα

τδιάγοιεν ἀμάρτια;

πᾶσαι γὰ τὰδ' 675

654. Ultimus versus et in stropha et antistropha corruptus; neque quidquam conjectura assequi poteris. In antistr. non displicet Blomfieldii εὐώδωσεν.

666. Nequeo non Hermanno as-

sentiri ita δέσποτα δεσπότου conjungenti et interpretanti, ut "fortiorem quamdam significationem" accipiat δέσποτα. Conferat autem πιστὰ πιστῶν, 678.

673. Locus corruptus.

ἔξεφθωθ' αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες, ἄναες ἄναες.

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ῳ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς,
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον· 680
λεύσσων δὲ ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας,
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτε ἔγγυς ἐστῶτες τάφου,
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
οἰκτρῶς καλεῖσθε μόντι· ἔστι δὲ οὐκ εὐέξοδον, 685
ἄλλως τε πάντως, χ' οἵ κατὰ χθονὸς θεοὶ¹
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ηὔ μεθιέναι.
ὅμως δὲ ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω τάχυνε δέ, ως ἄμεμπτος ὡς χρόνου.
τί δὲ ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν; 690

ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
σέβομαι δὲ ἀντία λέξαι
σέθεν, ἀρχαίω περὶ τάρβει.

ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἥλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
εἰπὲ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείσ.

ΧΟ. δέομαι μὲν χαρίσασθαι,
δέομαι δὲ ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοιστιν. 699

ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,

691-3. Versus ionicos esse recte mus locus molossum habet pro monet Well. In 699. autem pri- ionico.

τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων, σαφές τι μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἄν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χερσοῦ
κακὰ

704

γίνεται θυητοῖς, ὁ μάστων βίοτος ἥν ταθῇ πρόσω.

ΑΤ. ὁ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὅλβον εὔτυχεῖ πότμῳ,
ὡς ἔως ἔλευσσες αὐγὰς ηλίου, ζηλωτὸς ὢν,
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσει μῦθοι ἐν βραχεῖ λόγῳ
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματα, ὡς εἰπεῖν
ἔπος.

711

ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἥλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις
πόλει;

ΑΤ. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀμφ' Ἀθῆνας πᾶς κατέφθαρται
στρατός.

ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, φράσον.

ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἥπειρου πλάκα.

ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤ. ἀμφότερα διπλοῦν μέτωπον ἥν δυοῖν στρα-
τευμάτοιν.

ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἥνυσεν περᾶν;

ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἑλλης πορθμὸν, ὡστ' ἔχειν
πόρον.

719

ΔΑ. καὶ τόδ' ἔξέπραξεν, ὡστε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;

ΑΤ. ὁδὸς ἔχει· γνώμης δέ που τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑ. φεῦ· μέγας τις ἥλθε δαίμων, ὡστε μὴ φρονεῖν
καλῶς.

ΑΤ. ως ἴδειν τέλος πάρεστιν, οἷον ἥνυσσεν κακόν. .

ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὡδὸς ἐπιστενάζετε;

ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πέζον ὠλεσε στρατόν.

ΔΑ. ὡδὲ παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤ. πρὸς τάδε ως Σούσων μέν ἀστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΔΑ. ὦ πόποι κενῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤ. Βακτρίων δὲ ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑ. ὦ μέλεος, οἴαν ἄρ' ἡβην ξυμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν

μέτα—

731

ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;

ΑΤ. ἀσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαιν.

ΔΑ. καὶ πρὸς ἡπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤ. ναὶ· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτο γ' οὐκ ἔνι στάσις.

735

ΔΑ. φεῦ· ταχεῖα γ' ἡλθε χρησμῶν πράξις· ἐς δέ παιδὸν

θεούς·

Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων. ἐγὼ δέ που διὰ μακροῦ χρόνου τάδε ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι

θεούς·

ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χωρὶς θεὸς ξυνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις. 740
παῖς δὲ ἐμὸς τάδε οὐ κατειδὼς ἥνυσσεν νέῳ θράσει,
ὅστις Ἐλλήσποντον ἱερὸν, δοῦλον ὡς, δεσμώμασιν
ἡλπισε σχήσειν ρέοντα, Βόσπορον ρόον θεοῦ,
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἥνυσσεν πολλῷ

· στρατῷ·

745

Θηητὸς ὁν θεῶν δὲ πάντων ὥστ', οὐκ εὑβούλια,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος
φρεγών

εἶχε παιᾶν ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
δύμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἀρπαγή.

ΑΤ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὄμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ως σὺ μὲν μέγαν
τέκνοις

751

πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὑπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὅλβον οὐδὲν αὔξανειν.
τοιαδ' ἐξ ἀνδρῶν ὄνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ'

'Ελλάδα.

755

ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἔξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἀστυ Σούσων ἔξεκίνωσεν πεσὸν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὥπασεν,
ἐν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου

760

ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε,
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν φάκοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,

765

ἀρξας, ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,

Ίωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·

θεὸς γὰρ οὐκ ἦχθηρεν, ως εὔφρων ἔφυ.

747. *Qui fieri potest ut aliud afficerit?*
quid quam insanum filium meum 769. εὔφρων alias plerumque

Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν· 770
 πέμπτος δὲ Μάρδος ἥρξεν, αἰσχύνη πάτρα
 θρόνοισι τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις
 ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
 ἕκτος δὲ Μάραφις, ἔβδομος δ' Ἀρταφρένης. 775
 κάγω πάλου τ' ἔκυρσα, τοῦπερ ἥθελον,
 κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ·
 ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς, ὃν νέος, νέα φρονεῖ,
 κού μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· 780
 εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
 ἄπαντες ημεῖς, οἱ κράτη τάδ' ἐσχομεν,
 οὐκ ἀν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖ; ποῖ καταστρέφεις
 λόγων τελευτὴν; πῶς ἀν ἐκ τούτων ἔτι 785
 πράσποιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
 μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον *ἢν τὸ Μηδικόν·

benevolus significat; hic autem
mente sanus, prudens.

771. “Mardus Aeschylus Magus
 ille dicitur, qui post mortem
 Cambysis regnum iniit; Herodoto
 Smerdis, Ctesiae Sphendadates,
 Togo Oropastes.” STANLEIUS. Ita
 sane adnotare quanto melius quam
 corrigerem!

775. Versus hic mallem equidem
 abasset; sed Blomf. ejicientem non
 ausus sum sequi.

779. De α ante φρ. producta cf.
 Prom. 630. ΟΕd. Col. 1314. 1386.

Aj. 1120. Alcest. 558. Elect. 1053.
 Et posses quidem hæc omnia cor-
 rigere; neque tamen hunc nostri
 locum ita corrigerem, ut non vim
 verborum plus nimio corrumpas.

784. De hiatu vid. ad Suppl.
 301.

788. Vulg. εἰ—ἢ, quod incon-
 cinne et audacter mutant in ἢ—ἢ.
 Pejus Dawes. εἴη pro ἢ τό. Quod
 dedi, nihil fere mutat, siquidem
 in fine vocis, sive subscriptum sive
 adscriptum, cum ν sepissime con-
 funditur. Sane post εἰ στρατεύ-

αὐτὴν γὰρ ηγῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερκόμπους ἄγαν. 791

ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον;

ΔΑ. ἀλλ' οὐδὲ ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περὰ τὸν Ἑλληνα πορθμὸν Εύρώπης ἄπο; 796

ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ.
κείπερ τάδε ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ 800
λείπει, κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.

μίμηνουσι δέ, ἐνθα πεδίον Ἀσωπὸς ροαῖς
ἀρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὖ σφιν κακῶν ὑψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα κάθέων φρονημάτων

οἱ, γῆν μολόντες Ἑλλάδ, οὐ θεῶν βρέτη
ἥδονυτο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δὲ ἀστοι, δαιμόνων θεὶδρύματα

πρόρριζα φύρδην ἔξανέστραπται βάθρων.

τοιγὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα 810
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κούδέπω κακῶν
κρηπὶς ὑπεστιν, ἀλλ' ἐτ' *ἐκπιδύεται.

τόσος γὰρ ἐσται πέλανος αἰματοσφαγῆς

οισθε debebat sequi ei eīη, quocum
vim cognatam habet ήν.

791. ὑπερπάλλοντος Blomf. e pau-
cioribus codd. et Scholiastæ glossa;
ὑπερπόλλοντος Well. e conjectura
Hermannii: quorum cum neutrum

satisfacit, retinui vulgatum.

812. Schutzii emendatio pro ἐκ-
παιδύεται. Scaturire pergunt.

813. Optime explicat Well. πέ-
λανος αἵματος σφαγέντος optime
confert Ag. 202-3.

- πρὸς γῆ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γένει 815
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν,
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θυητὸν ὅντα χρὴ φρονεῖν.
"Υβρις γὰρ ἔξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἔξαμῃ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τάπιτίμια, 820
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐρασθεὶς, ὅλβον ἐκχέη μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς. 825
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον, σωφρονεῖν κεχρημένοι,
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὡς γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον ὅστις εὐπρεπής 830
λαβοῦσ', ὑπαντίαζε παιδί· πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορράγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἄλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράγμαν λόγοις.
μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. 835
ἐγὼ δ' ἀπειμι γῆς ὑπὸ ζόφου κάτω·
ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὄμως,
ψυχῇ διδόντες ηδονὴν καθ' ημέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλούτος οὐδὲν ὥφελεῖ.
ΧΟ. ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι 840

ἥλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤ. ὁ δαιμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἀλγη, μάλιστα δὲ ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἢ νιν ἀμπέχει. 845
ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
νπαντιάζειν παιδὲ ἐμῷ πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟ. ὁ πόποι, ἡ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α.
λιστσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, 850
εὐθὲ δὲ γηραιὸς
πανταρκῆς, ἀκάκας, ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δά-
ρεῖος ἀρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπε- αντ. α.
φαίνομεθ, ἥδε * νομίσματα πύργινα 856
πάντ' ἐπεύθυνον.

νόστοι δὲ ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς
* * * * εὖ πράσ-
σοντας ἄγον ἐς οἴκους. 860
ὅσσας δὲ εἰλε πόλεις, πόροι στρ. β'.

847. Ne *ι* in *παιδὶ* elidatur, corrigit Lobeck. ad Aj. 801. *παιδὶ* ἐμὸν, contra libros in altero consentientes. Sed quamvis non dissimulo, quoties *ω* et *ο*, *ι* et *υ* in MSS. permutentur, tamen de elisione in *παιδὶ*, quanquam paulo rarior est, non timendum. Verbis utor Porsoni in Prefat. Hec. p. 19.

855. *Clari eramus ob exercitum.*

856. Pro *νόμιμα* τὰ egregie restituit Herm. *νομίσματα*, quod quasi præcessisset *νόμοι*, verbum sequitur plurale. Ita vero intelligo: *Leges valide munitæ omnia dirigebant.* Alii *πύργινα* accusativum habent.

860. Metri causa Pors. aliique εἰ omittunt; sed lacuna in v. præc. omnia magis incerta reddit, quam ut correctionem recipiam.

οὐ διαβὰς "Αλυός * ποταμοῖο,
οὐδὲ ἀφ' ἐστίας συθείσ·
οῖαι Στρυμονίου πελά-
γος Ἀχελωΐδες εἰσὶ, πάροικοι
Θρηκίων ἐπαύλων,
λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἱ κατὰ
χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ' ἄνακτος ἄιον,
"Ελλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν
εὐχόμεναι, μυχία τε Προποντὶς,
καὶ στόμωμα Ποντοῦ
νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν ἄλιον περίκλυστοι, στρ. γ'.
τὰδε γὰρ προσήμεναι,
οἴα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,
ἡδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ'
"Ανδρος ἀγχιγείτων.
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, ἀντ. γ'.
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἔδος,
καὶ Ῥόδον, ηδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
ηδὲ Σόλοντος, Σαλαμῖνά τε, τὰς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἵτια * στεναγμῶν. 882

862. Correxit Burn. pro ποταμῷ.
864-5. Urbes indicantur ad ostia
Strymonis sitae juxta mare, fluviis
rigatæ. Mox λίμνας ἔκτοθεν, extra
mare, sc. Ἀργεῖον: et ἐληλαμέναι
περὶ πύργον recte explicat Blomf.
quibus πύργος περιελήπatai.

871. Vulg. ἔχόμεναι, contra me-
trum: MSS. autem αὐχόμεναι, ἔρ-
χόμεναι, εὐχόμεναι: quarum duæ

priores manifesto corruptæ sunt,
εὐχόμεναι vero valet *superbientes,*
capita alta ferentes.

878. Aldinam μεσάκτους retinui,
etsi μεσακτίους, quod legebat Scho-
liasta, melius analogiæ convenit.
Significet autem oportet, *medias*
inter Asiae et Europæ litora.

882. Ita pro στεναγμάτων, metro
postulante, Herm.

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον ἐπωδός.
 Ἰόνιον, πολυνάνδρους
 Ἐλλάνων, ἐκράτυ- 885
 νε σφετέραις φρεσίν.
 ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος
 ἀνδρῶν τευχηστήρων,
 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' 890
 αὖ φέρομεν, πολέμοισιν
 δμαθέντες μεγάλως πλα-
 γαῖς τε ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ίω. δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
 τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης, 895
 ὡς ὡμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾶς τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυνίων ρώμη,
 τὴνδ' ἡλικίαν ἔσιδόντ' ἀστῶν.
 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κάμε μετ' ἀνδρῶν 900
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.
 ΧΟ. ὅτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμου τ' ἀνδρῶν, 905

898. ἐμοὶ cum Blomf. libenter
reciperem, si codd. adstipularentur.
Deinde, sive præcedat ἐμοὶ sive
ἐμῶν, ἔσιδόντ' est accusativus, ut in
Choeph. 404-5. Vid. Elmsl. ad
Herac. 698.

900. Vulg. εἴθ' ὄφελε Ζεὺς, quod
manifesto vitiosum. Turn. dedit
ut sup. et ita MS. Med. nisi quod
ὄφελεν. Augmenti omissionem in
anapæsticis recte vindicat Elmsl.
ad Med. 1380.

οὺς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν·
γὰ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἥβαν, Ξέρξα κταμέναν, Αἴδου
σάκτορι Περσᾶν * αἰδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,

910

τοξοδάμαντες πάνυ γὰρ φύστις
μυριὰς ἀνδρῶν ἔξεφθινται.

ΞΕ. αῖ, αῖ, αῖ, αῖ, κεδνᾶς ἀλκᾶς.

ΧΟ. Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

915

ΞΕ. ὅδ ἐγὼν, οἱ, οἱ, οἱ, αἰακτὸς,
μέλεος, γέννα γὰ τε πατρῷα
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

στρ. ἀ.

ΧΟ. πρόσφθογγόν σοι νόστου, τὰν
κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ιὰν
Μαριανδυοῦ θρηνητῆρος
πέμψω, πολύδακρυν ιαχάν.

920

ΞΕ. ἵετ' αἰανὴ καὶ πανόδυρτον
δύσθροον αὐδάν· δαίμων γὰρ ὅδ αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ἀντ. ἀ.

925

ΧΟ. ἥσω τοι καὶ πανόδυρτον,
λαοπαθῆ σεβίζων ἀλίτυπα βάρη
πόλεως· γέννας πενθητῆρος

909. Locum pulcherrime restituit Passovius apud Well. Vulg. 'Αγδάβαται, nullo sensu. Eleganterem conjecturam suo calculo confirmabat Dobraeus noster, qui in margine editionis Glasg. scripsérat, "αἰδάβαται, inferos petivere :" pos-

tea tamen eraserat.—Mox φύστις, vox insolentior, mixta multitudo.

922. Vulg. πέμψω bis. Aut alterum cum Pors. omittendum, aut in antistr. geminandum κλάγξω.

928. Omnes edit. distinguunt post πενθητῆρος, præter Blomf. qui

- κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.
ΞΕ. Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα, στρ. β'.
 Ἰώνων ναύφρακτος Ἀρης 931
 ἐτεραλκῆς, νυχίαν πλάκα κερσάμενος
 δυσδαιμονά τ' ἀκτάν.
 οἱ οἱ οἱ βόα, καὶ πάντ' ἐκπεύθουν.
ΧΟ. ποῦ δέ φίλων ἄλλος ὅχλος; 935
 ποῦ δέ σοι παραστάται;
 οῖος ἦν Φαρανδάκης,
 Σούσας, Πελάγων,
 Δοτάμας, ἥδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις,
 Σουσισκάνης τ' 940
 Ἀγβάτανα προλιπών;
ΞΕ. ὄλοοὺς ἀπέλιπον ἀντ. β'.
 Τυρίας ἐκ ναὸς ἔρρον-
 τας ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάστι, στυφέλου
 θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς. 945
ΧΟ. οἱ, οἱ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος * *
 Καριόμαρδός τ' ἀγαθός;
 ποῦ δὲ Σενάλκης ἄναξ,

post γέννας. Sane γόον γέννας πεν-
 θητῆρος idem omnino valet quod
 in stropha *iāv* Μαριανδυνοῦ θρηνη-
 τῆρος. Prava interpunctio orta est
 ex dē quarto loco posito. Cf. 716.
 746.

930. Nihil mutavi, quamvis pri-
 ores versus antitheticis vix satis
 respondent. “*Mars noster navibus*
instructus (i. e. *classis*) *aliis vic-*
toriam cedens, mala perpessus est ab
Ionibus.” Qui ita interpretatur,
 Blomf. apte confert Hesiod. Op.

238. Πολλάκι καὶ ξυμπᾶσα πόλις
 κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα. (Cf. etiam
 Prom. 28.) Idem de ceteris dubitat.
Tondens occiduum campum et infelix
litus. Glossa: *νυχίαν*, δυτικήν. Vel
 potest esse *tenebriscosum*, i. e. *lugu-*
brem.

939. καὶ, vulg. insertum post
 Πελάγων, recentiores uno consensu
 omittunt.

947. Καριόμαρδος. Num in hoc
 nomine lateat idem, qui sup. 38.
 Ἀριόμαρδος vocatur, non constat.

- ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις, 950
καὶ Μασίστρας, Ἀρτεμβάρης τ'
ἢδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανέρωμαι.
ΞΕ. ίώ μοί, μοι,
τὰς ὡγυγίους κατιδόντες στρ. γ'.
στυγνὰς Ἀθάνας,
πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
Ἒ, ἔ, ἔ, τλάμονες ἀ-
σπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἢ καὶ τὸν Περσῶν, αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὄφθαλμὸν,
μυρία μυρία πεμπαστὰν,
Βατανώχου παιᾶς Ἀλπιστον
τοῦ Σησάμα,
* * τοῦ Μεγαβάτα, 965
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπες, ἔλιπες; ω, ω δαιῶν,
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.
ΞΕ. ἵνγγά μοι
ἀντ. γ'.
δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμ-
νήσκεις, ἄλαστα
στυγνὰ πρόκακα λέγων.
βοᾷ, βοᾷ μελέων
ἐνδοθεν ἥτορ.

954. Vulg. *ιώ bis. Ceterum in et male inter se exæquata, de quibus*
hac stropha et antistr. ut et in nequeo a me impetrare ut nimis
sequentibus, quædam sunt confusa sim sollicitus.

ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,

975

Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον

Ξάνθον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,

Δίαιξίν τ', ηδὲ Ἀρσάκην

ἱππιάνακτας,

Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμιναν

980

Τόλμον τ', αἰχμᾶς ἀκόρεστον.

ἔταφον, ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὅπισθεν ἐπομένοι.

ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ

στρ. δ.

οἵπερ *ἀγρέται στρατοῦ.

985

ΧΟ. βεβᾶσιν, οἴ, νώνυμοι.

ΞΕ. ἵη, ἵη, ἵω, ἵω.

ΧΟ. ἵω, ἵω, δαίμονες,

ἔθετ' ἄελπτον κακὸν

διαπρέπον, οἶον δέδορκεν Ἄτα.

990

ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἴ-

ἀντ. δ.

αι δὶ αἰῶνος τύχαι.

ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ—

ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι.

ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν

995

κύρσαντες οὐκ εὔτυχῶς.

982. Valckenaerii emendationem
ἔταφεν, h. e. ἔτάφησαν, recipere
dubitavi, quia θάπτω potest esse
ex iis verbis, quorum aoristus se-
cundus passivam vim induit; cu-
jusmodi sunt ἴστημι, σβέννυμι,
ἀλίσκω, φύω.—Σκηναῖς interpretatur
Blomf. de mortuorum sandapilis;

Well. de Xerxis currū. Huic po-
tius accedo, quocum etiam Xerxis
nomen ante h. v. omisi.

985. Vulg. ἀγρόται Hesychius
vero, Ἄγρέταν ἡγέμονα, θεόν.

996. Antithetico 989. non re-
spondet.

δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕ. πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγ-
μαι. στρ. ἔ.

ΧΟ. τί δ' οὐκ; ὅλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.

ΞΕ. ὅρᾶς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς; 1000
ΧΟ. ὅρῳ, ὅρῳ.

ΞΕ. τάνδε τ' ὅστοδέγμονα;

ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟ. βαιά γ', ως ἀπὸ πολλῶν. 1005

ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟ. Ἰώνων λαὸς οὐ φυγαίχμας.

ΞΕ. ἄγαν *ἄρειος κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. ἔ.

ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον ἔρεις ὄμιλον.

ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1010

ΧΟ. παπᾶι, παπᾶι.

ΞΕ. καὶ πλέον ἡ παπᾶι μὲν οὖν.

ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕ. λυπρά· χάρματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. 1015

ΞΕ. γυμνός είμι προπομπῶν.

ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

ΞΕ. δίαινε, δίαινε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἵθι. στρ. στ'.

ΧΟ. αἱ, αἱ, αἱ, αἱ, δύα, δύα.

997. Scholiast. explicans δυσπό-
λεμον, κακοτυχές καὶ ἀθλιον, addere
debebat ἐν πολέμοις.

1008. ἄγανόρεος vulg. quod qui
in ἄγανορες mutant, μὲν quoque

omittant in strophā. Sed MSS.
præbent ἄγανόρεος, unde conjectit
Well. quod recepi. *Imo nimis bel-*
licorū.

- ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. 1020
 ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
 ΞΕ. ἵνζε μέλος ὅμοῦ τιθείσ.
 ΧΟ. ὄτοτοτοῖ, ὄτοτοτοῖ.
 ΞΕ. βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά.
 ΧΟ. οἱ, μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ. 1025
 ΞΕ. ἔρεστ', ἔρεστε, καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. ἀντ. στ'.
 ΧΟ. διαινομαι γόεδνος ὥν.
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
 ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
 ΞΕ. ἐπορθίαζε νῦν γόοις. 1030
 ΧΟ. ὄτοτοτοῖ, ὄτοτοτοῖ.
 ΞΕ. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται—
 ΧΟ. καὶ στονόεσσα πλαγά.
 ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κάπιβόα τὸ Μύσιον. στρ. ζ'.
 ΧΟ. ἄνι', ἄνι', ἄνια. 1035
 ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
 ΧΟ. ἄπριγδ', ἄπριγδα, μάλα γόεδνα.
 ΞΕ. αὔτει δ' ὁξύ.
 ΧΟ. καὶ τάδ' ἔρξω.
 ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆ χερῶν. ἀντ. ζ'.
 ΧΟ. ἄνι', ἄνι', ἄνια. 1041
 ΧΟ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοικτίσαι στρατόν.
 ΞΕ. ἄπριγδ', ἄπριγδα, μάλα γόεδνα.
 ΞΕ. διαινου δ' ὄσσε.
 ΧΟ. τέγγομαί τοι. 1045
 ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

1026. Cf. Theb. 854.

ΧΟ. οἱ, οἱ, οἱ, οἱ.

ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

ΧΟ. ἵω, Περσὶς αῖα δύσβατος.

ΞΕ. ἵω δὴ κατ' ἄστυ.

1050

ΧΟ. ἵω δῆτα ναι, ναι.

ΞΕ. γοᾶσθ̄ ἀβροβάται.

ΧΟ. ἵω Περσὶς αῖα δύσβατος.

ἵη, ἵη, ἵη.

ΞΕ. ἵη τρισκάλμοις βαρίσιν ὀλόμενοι.

1055

ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόδοις.

1049. Recte Scholiastes: οὐχ ὡς βαινομένην τῷ Ξέρξῃ. Conferas autem 2 Samuel. xix. 3. ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἐπαφον. Ἐρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεθαι, ἔαν μὴ εἶπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διὶ προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἔξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου νιοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανῆς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποίᾳ ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ Κολχίσι· παρὰ δὲ Εύριπιδη ὅλως οὐ κεῖται. η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὀκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἔστι, Προμηθέως δέσις.

'Ιστεόν δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους μέρεσι τοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δὶ' οὐ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εύροντο, ὁργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἀναγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προστηλώσασιν. οὐ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὀκεαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὀκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία, δεήσεται καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλύσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα· καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἔφη, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρίσαντος τοῦ Ὀκεανοῦ, παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, η τῷ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἂ τε πέπονθε καὶ ἂ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς· καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἐπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὐ τέξεται παιδός, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἐρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβῆσεσθαι τῷ Διὶ εἶπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταρράγεισα αὐτὸν ἀφανίζει.

'Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, η δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ.

ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

“In Ed. Ald. recensentur etiam ΓΗ et ΗΠΑΚΛΗΣ, quæ personæ
ad Promethea Solutum fortasse pertinebant.” **BLOMFIELDIUS.**

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ, ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονος μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐσ οἴμον, ἀβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἡφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
αἱ σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὄχμάσαι, 5
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θυητοῖσι κλέψας ὥπασεν τοιᾶσδέ τοι
ἀμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ώς ἀν διδαχθῆ τὴν Διὸς τυραννίδα 10
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦ. Κράτος, Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ, κούδεν ἐμποδὼν ἔτι
ἔγω δ' ἀτολμός εἴμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. 15

6. Edd. vett. exhibitent, ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις. Vulgatam, quae et vera videtur, servat Schol. Aristoph. Ran. 826.

πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδε μοι τόλμαν σχέθειν·
 ἔξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
 τῆς ὄρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα πᾶι,
 ἀκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
 προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ, 20
 ἵν' οὔτε φωνὴν, οὔτε του μορφὴν βροτῶν
 δψει, σταθευτὸς δ' ηλίου φοίβῃ φλογῇ,
 χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
 ἡ ποικιλέμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
 πάχνην θ' ἐώαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν· 25
 ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδῶν κακοῦ
 τρύσει σ· δὲ λαφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
 τοιαῦτ' ἀπήυρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
 βροτοῖσι τιμὰς ὕπαστας πέρα δίκης. 30
 ἀνθ' ὃν ἀτερπῇ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
 δρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 πολλοὺς δὲ ὁδυρμοὺς καὶ γόνους ἀνωφελεῖς
 φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
 ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἀν νέον κρατῇ. 35

KP. εἰεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν;
 ὅστις τὸ σὸν θυητοῖσι προῦδωκεν γέρας;

ΗΦ. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν, ή θ' ὀμιλία.

KP. ξύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων 40
 οἶόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

21-2. Luc. ii. 64. ἀνερχθη τὸ cf. locum pulcherrimum, Deuteron.
 στόμα καὶ ἡ γλῶσσα. Mox in 23-5. xxviii. 67.

ΗΦ. αἰεί τι δὴ νηλῆς σὺ, καὶ θράσους πλέως.

ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦ. ὡς πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. 45

ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἀπλῷ λόγῳ, τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἴτια τέχνη.

ΗΦ. ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λασχεῖν.

ΚΡ. ἀπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν· ἐλεύθερος γὰρ οὗτις ἐστὶ πλὴν Διός. 50

ΗΦ. ἔγνωκα, *καὶ τοῖσδε οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡ. οὐκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν, ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῆ πατήρ;

ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.

ΚΡ. λαβών νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαϊστῆρι θεῖνε, παστάλενε πρὸς πέτραις. 55

ΗΦ. περαίνεται δὴ κού ματᾶ τούργον τόδε.

ΚΡ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα· δεινὸς γὰρ εὑρεῖν καξ ἀμηχάνων πόρον.

ΗΦ. ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. 60

ΚΡ. καὶ τὴνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὃν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦ. πλὴν τοῦδε ἀν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον

42. Blomf. *aieī ye e correctione*; Well. *vulgatam aieī te retinet et defendit, de qua tamen constructione dubito.* Omnes fere MSS.

vel τι, vel τοι quod s̄epissime cum τι confunditur. Rob. autem *τει..*

49. *Vulgatam ἐπράχθη, me judeice, sine causa sollicitant.* "Απαντ'

ἐπράχθη θεοῖσι πλὴν κ. Omnia Diūs fieri solent, i. e. possunt.

51. *Vulg. τοῖσδε κούδεν.* Transposit Blomf.

59. *Ita omnes libri, quod cum e Marcellino et Schol. Aristoph. in πόρους mutent recentiores, vix satis habet vel causæ vel auctoritatis.*

- 65
- στέρνων διαμπάξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
- ΗΦ. αἱ, αἱ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.
- ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἔχθρων ὑπερστένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
- ΗΦ. ὁρᾶς θέαμα δυσθέατον ὅμμασιν.
- ΚΡ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. 70
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
- ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
- ΚΡ. ή μὴν κελεύσω, κάπιθαῦξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
- ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῷ πόνῳ. 75
- ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατάρους πέδας,
ὡς ὁὔπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
- ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
- ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δὲ ἐμὴν αὐθαδίαν
ὅργης τε τραχύτητα μὴ πίπλησσέ μοι. 80
- ΗΦ. στείχωμεν, ως κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
- ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἶοί τε θυητοὶ τῶνδε ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα 85
καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σὲ δεῖ Προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδε ἐκκυλισθήσει τέχνης.
- ΠΡ. ὡ διος αἴθηρ, καὶ ταχύπτεροι πνοαι,
ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων

86. Vid. Pors. ad Orest. 659.

87. Vulg. τύχη. Sed plurimorum MStorum lectionem meliorem puto. Significat autem *compages*

artificiosae fabricatae, ut Butler. qui verissime observat, τέχνης verbis ἐκκυλισθήσει et Προμηθέως quodammodo convenire.

ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλου ήλιον καλῶ·
ἴδεσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.

δέρχθησθ', οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ·
δεσμὸν ἀεικῆ.

φεῦ, φεῦ· τὸ παρὸν τό· τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω. πῆ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;

καίτοι τί φημι; πάντα προὺξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει· τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἰσαν φέρειν ὡς ρᾶστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.

ἀλλ' οὔτε σιγᾶν, οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἶόν τε μοι τάσδ' ἔστι. θυητοῖς γὰρ γέρα
πορῶν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὕν.

ἄ, ἄ, ἄ, ἄ.

τίς ἀχὼ, τίς ὁδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγῆς,
θεόσσυτος, ἦ βρότειος, ἷ κεκραμένη,

ἴκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
 πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
 ὅρατε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
 τὸν Διὸς ἔχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
 δὶς ἀπεχθείας ἐλθόνθ, ὁπόσοι
 τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
 διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 φεῦ, φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
 πέλας οἰωνῶν; αἰθῆρ δὲ ἐλαφραῖς 125
 πτερύγων ριπαῖς ὑποσυρίζει.
 πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φιλία στροφὴ ἀ.
 γὰρ ἥδε τάξις, πτερύγων
 θοαῖς ἀμύλαις προσέβα 130
 τόνδε πάγον, πατρῷας
 μόγις παρειποῦσα φρένας.
 κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπειμψαν αὔραι·
 κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος
 διῆξεν ἄντρων μυχὸν, ἐκ δὲ 135
 ἔπληξέ μου
 τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ· σύ-
 θην δὲ ἀπέδιλος δχῷ πτερωτῷ.

ΠΡ. αἱ, αἱ, αἱ, αἱ,
 τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα, 140
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου

136. *Explan.* Thucyd. II. 38. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει.

χθόν' ἀκοιμήτῳ ρεύματι παιδες
πατρὸς Ὄκεανοῦ δέρχθητ', ἐσίδεσθ',
οἴω δεσμῷ προσπορπατὸς,
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις 145
φρουρὰν ἄζηλον ὅχήσω.

XO. λεύσσω, Προμηθεῦ φοβερὰ δὲ ἀντιστρ. ἀ.
ἔμοισιν ὅσσοις ὀμίχλα
προσῆξε πλήρης δακρύων,
σὸν δέμας εἰσιδούσα 150
πέτραις προσαναιμόμενον
τᾶς ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γάρ οἰακονόμοι
κρατοῦσ' Ὄλυμπον νεοχμοῖς
δὲ δὴ νόμοις 155.

Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει, τὰ
πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἴστοι.

PR. εὶ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἀΐδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
τάρταρον ἥκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις 160
ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς
μήτε τὸς ἄλλος τοῖσδε ἐπεγήθει.
νῦν δὲ αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

XO. τίς ὡδε τλησικάρδιος στροφὴ β'. 165

143. MSS. plurimi ἐσίδεσθέ μ' s. serat post ἐρωτᾶτε.
με. Pronomen irrepisse e glossa 162. Ita Ald. Præbent autem
potius crediderim, quam cum Well. MSS. ἐπιγεγήθει, ἐπεγεγήθει, ἐπι-
legerim ἐμ' οἷς, penult. in οἷς cor-
repta. Similiter in 234. ἐμ' irrep-
γήθη. Constructio est ut in v. 767.
ὅπεις ἀπηλλάγην.

θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
 τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
 τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δὲ ἐπικότως ἀεὶ¹⁷⁰
 θέμενος ἄγναμπτον νόον,
 δάμναται οὐρανίαν
 γένναν· οὐδὲ λή-

ξει πρὶν ἀνὴρ κορέσῃ κέαρ, ἢ παλάμα τινὶ¹⁷⁵
 τὰν δυσάλωτον ἔλη τὶς ἀρχάν.

ΠΡ. ἡ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
 ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,¹⁸⁰
 χρέιαν ἔχει μακάρων πρύτανις,
 δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου
 σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλάται.
 καί μ' οὕτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
 ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'¹⁸⁵
 οὗποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
 καταμηνύσω, πρὶν ἀνὴρ ἔξι ἀγρίων
 δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
 τῆσδε αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντιστρ. β'.
 δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶς,¹⁹⁰
 ἄγαν δὲ ἐλευθεροστομεῖς.
 ἐμὰς δὲ φρένας ἡρέθισε διάτορος φόβος.
 δέδια γάρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
 πᾶ ποτε τῶνδε πόνων
 χρή σε τέρμα κέλ-

189. Ut strophico responderet, γάρ fere necessarium videtur.
 corrigebat Pors. δὲ pro γάρ· sed

σαντ' ἐσιδεῖν ἀκίχητα γὰρ ήθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας, 195
οἴω, * * μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ραισθῇ·
τὴν δὲ ἀτέραμνον στορέσταις ὄργην,
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει. 200

ΧΟ. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ήμῶν λόγον,
ποίω λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
οὐτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ήμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΗΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἔστιν τάδε, 205
ἀλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῆ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἡρξαντο δαίμονες χόλου,
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρης Κρόνου,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν 210
σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἡρξειεν θεῶν·
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ηδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν, 215
φῶντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἄπαξ μόνον Θέμις,

195. Omnes libri ἔμπας, οἴω, in quoddam in se habet, quod ut quibus aut deest aliquid aut re- servaretur, in vers. seq. rejici, dundat. Et οἴω quidem exquisiti posito lacunæ signo.

καὶ Γαῖα, πολλῶν ὄνομάτων μορφὴ μία,
 τὸ μέλλον ἡ κραίνοιτο προύτεθεσπίκει,
 ὡς οὐ κατ' ἵσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν 220
 * χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
 τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἔξηγουμένου,
 οὐκ ἡξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
 κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
 ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντι μητέρα, 225
 ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
 ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς
 κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
 αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἔξ ἐμοῦ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὀφελημένος, 230
 κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἔξημείψατο.
 ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
 ὃ δὲ οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
 αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ. 235
 ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
 καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
 ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀστώσας γένος 240
 τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
 καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
 ἐγὼ δὲ ἐτόλμησο· ἔξερυσάμην βροτοὺς
 τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Αἴδου μολεῖν.

221. χρείη Dawesii emendatio 225. Matre in consilium adhibita,
 est pro χρὴ ἡ vel χρεῖ ἡ mihi visum est.

- τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι, 245
 πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἵδεῖν·
 θυητοὺς δὲ ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
 οὐκ ἡξιώθην αὐτὸς, ἀλλὰ νηλεῶς
 ὅδ' ἔρρυθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεής θέα.
- ΧΟ. σιδηρόφρων τε κάκ πέτρας εἰργασμένος, 250
 δστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾶ
 μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἀν εἰσιδεῖν τάδε
 ἔχρηζον, εἰσιδουσά τ' ἡλγύνθην κέαρ.
- ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις *έλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
 ΧΟ. μή πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; 255
 ΠΡ. θυητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
 ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου;
 ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατώκισα.
 ΧΟ. μέγ' ὥφελημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
 ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὥπασα. 260
 ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
 ΠΡ. ἀφ' οὐ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
 ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
 αἰκίζεται τε, κούδαμῆ χαλᾶ κακῶν;
 οὐδὲ ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον; 265
 ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνω δοκῇ.
 ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾶς ὅτι
 ἥμαρτες; ως δὲ ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
 καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 μεθῶμεν· ἄθλου δὲ ἔκλυνσιν ζήτει τινά. 270

254. ἐλεινὸς est Porsoni emen-
 datio pro ἐλεεινὸς, quam ex analo-
 gia egregie confirmat Praef. Hec.
 p. 5.

- ΠΡ. ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
 ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε * τὸν κακῶν
 * πράσσοντ· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἀπαντ' ήπιστάμην.
 ἔκὼν ἔκων ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
 θυητοῖς δὲ ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους. 275
 οὐ μήν τι ποιναῖς γέ ωδόμην τοιαῖσι με
 κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
 τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
 καὶ μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
 πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας 280
 ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
 τῷ νῦν μογοῦντι. ταυτά τοι πλανωμένη
 πρὸς ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
- ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώūξας 285
 τοῦτο, Προμηθεῦ
 καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
 θâκον προλιποῦσ', αἰθέρα θ' ἀγνὸν,
 πόρον οἰωνῶν, ὀκρυοέσση
 χθονὶ τῆδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους 290
 χρῆζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἡκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
 διαμειψάμενος πρὸς σε, Προμηθεῦ,
 τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν

272-3. Omnes libri τοὺς πράσ-
 σοντας. Correxit Stanl.

287. Pro κραιπνόσυτον emen-
 davit Bentl. Diss. de Phalar. p. 140.

γνώμη στομίων ἄτερ εὐθύνων.

295

ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἵσθι, συναλγῶ·
τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὗτως
έσταναγκάζει, χωρὶς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
νείμαιμ', ἢ σοί.

300

γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ,
σήμαιν' ὅτι χρή σοι ξυμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὁκεανοῦ
φίλος ἔστι βεβαιότερός σοι.

305

ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ῆκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἰαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφίξαι, καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόιδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ύπ' αὐτοῦ πημονᾶσι κάμπτομαι.

310

ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δὲ τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ρίψεις, τάχ' ἀν σου καὶ μακρὰν αἰνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

315

320

ἀλλ', ὡς ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὄργας ἄφει,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.

ἀρχαῖ' ἵσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε· 325
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τάπιχειρα γίνεται.
σὺ δὲ οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδὲ εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοὺς παροῦσι δὲ ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὐκονν, ἐμοὶ γε χρώμενος διδασκάλῳ, 330
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, δρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδὲ ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,
ἔὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

σὺ δὲ ησύχαζε, μηδὲ ἄγαν λαβροστόμει. 335
ἡ οὐκ οἰσθ' ἀκριβῶς, ὅν περισσόφρων, ὅτι
γλώσση ματαίᾳ ζημίᾳ προστρίβεται;

ΠΡ. ζηλῶ σ', δοῦ οὔνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχῶν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω· 340
πάντως γάρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γάρ εὐπιθής.
πάπταινε δὲ αὐτὸς μή τι πημανθῆς ὁδῷ.

ΩΚ. πολλῷ γέ ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἡ σαντόν· ἔργῳ κού λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὅρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης· 345
αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήνδε δωρεάν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡ. τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, κούδαμῆ λήξω ποτέ·
προθυμίας γάρ οὐδὲν ἐλλείπεις· ἀτὰρ

348. τὰ μὲν, *partim*; cui opponitur *ἀτὰρ* in v. seq.

μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν
έμοι, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ήσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων·
ἔγω γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδε εἴνεκα
θέλοιμ· ἀν ως πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι 355
τείρουσ' Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους
ἔστηκε, κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ῶμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἴδων ὥκτειρα, δᾶιον τέρας,
* ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον 360
† Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλῆσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὄμμάτων δὲ ἡστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ώς τὴν Διὸς τυραννίδεν ἐκπέρσων βίᾳ· 365
ἀλλ' ἥλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὅς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς,

353. Vid. ad Suppl. 184.

361. Vulg. ἑκατοντακάρηνον. Cor-
rexit Pauw. ἑκατογκάρηνον, quod in
—ανον mutavit Blomf. recte, opinor.

362. Vulg. proculdubio corrup-
tum, in textu reliqui. Well. qui
in v. præc. anapæstum in secunda
sede tueretur, ipse de quarta dubitat.
Jam omnes, quibus morbo meden-
tur, conjecturæ magis incertæ sunt,
ne dicam audaces, quam ut admit-

tendas putem. Optima est anonymi
cujusdam in Ephemer. Jen. qui,
puncto post θοῦρον posito, ὃς ejiciendum censem, ut de novo repe-
tatur fabula. Ipse olim conjecteram,
θοῦρον Τυφῶν, ὃς πᾶσιν (Robort.
enim ὃς πᾶσιν, non πᾶσιν δε), quod
idem serus video Butlero quoque
in mentem venisse; sed cum eo
plusquam dubito de prima in Tu-
φῶν correpta, utcunque corripiatur
in altera forma Τυφωεύε.

- έφεψαλώθη καξεβροντήθη σθένος. 370
 καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήρον δέμας
 κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
 ἵπούμενος ρίζαισιν Αἴτναιάις ὑπο·
 κορυφαῖς δὲ ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
 "Ηφαιστος, ἐνθεν ἐκραγήσονται ποτε 375
 ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
 τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
 τοιόνδε Τυφὼς ἔξαναζέσει χόλον
 θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
 καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἡνθρακωμένος. 380
 σὺ δὲ οὐκ ἀπειρος, οὐδὲ ἐμοῦ δίδασκάλου
 χρήζεις· σεαυτὸν σῶζε· ὅπως ἐπίστασαι·
 ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
 ἔστ' αὖ Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλον.
- ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι 385
 δργῆς νοσούσης εἰσὶν ιατροὶ λόγοι;
 ΠΡ. ἔάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
 καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ισχναίνῃ βίᾳ.
 ΩΚ. ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
 ὄρας ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με. 390
 ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
 ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
 κέρδιστον, εὐ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
 ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τάμπλάκημ' εἶναι τόδε.

373. Vulg. ἵπούμενος corrigunt Steph. Hemsterhus. Toup. ex auctoritate Eustathii et Schol. Aristoph.

389. Auctoritatem non minorem habet προθυμεῖσθαι. 394. Vid. ad Suppl. 226. 893.

ΩΚ. σαφῶς μ' ἐσ οἴκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.	395
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος δύμὸς εἰς ἔχθραν βάλη.	
ΩΚ. η τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;	
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῆ κέαρ.	
ΩΚ. η σὴ, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.	
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.	400
ΩΚ. δρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώξεις λόγον.	
λευρὸν γὰρ οἴμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς τετρασκελῆτος οἰωνός· ἀσμενος δὲ τὰν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.	
ΧΟ. στένω σε τᾶς οὐλομένας στρ. ἀ.	405
τύχας, Προμηθεῦ, δαρκυσί-	
στακτον δ' ἀπ' ὅστων ράδινῶν	
λειβομένα ρέος, παρειὰν νοτίοις	
ἔτεγξα παγαῖς· ἀμέγαρ-	
τα γὰρ τάδε Ζεὺς ἴδιοις	410
νόμοις κρατύνων, ὑπερή-	
φανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐν-	
δείκνυσιν αἰχμάν.	
προπᾶσα δ' ἥδη στονόεν	ἀντιστρ. ἀ.
λέλακε χώρα, μεγαλο-	415
σχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ	
* * στένουσα τὰν σὰν ξυνομαι-	
μόνων τε τιμάν· ὅπόσοι τ'	
ἔποικον ἀγνᾶς Ἄσίας	
ἔδος νέμονται, μεγαλο-	420

417. Deesse videtur, quod et deat λειβομένα, v. 408. Alii στένουσα compleat, et cui respon-

νονται, omisso λειβομένα.

στόνοισι σοῖς πήμασι συγ-
κάμνουσι θνατοί·

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
παρθένοι, μάχας ἀτρεστοί,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἵ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν·

Ἄραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,
ὑψίκρημνόν θ' οἱ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,
δάῖος στρατὸς, ὁξυπρώ-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις

Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεῶν
Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
κραταιὸν οὐράνιον τε πόλον
νάτοις ὑποστενάζει.

βοῷ δὲ πόντιος κλύδων ξυμ-
πίτνων, στένει βιθὸς, κελαινὸς δ'
Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἀγνορρύτων ποταμῶν στέ-
νουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡ. μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με· συννοίᾳ δέ δάπτομαι κέαρ, 445

434. Ita codex unius: alii omnes
ἀκαμαντ.

438. ὑποστ. *subiis gemit*, i. e.
gerens gemit, σθένος οὐρανίου πόλου.

δρῶν ἐμαυτὸν ὁδέ *προιστελούμενον.
 καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
 τίς ἄλλος, ἢ γὰρ, παντελῶς διώρισεν;
 ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ καὶ γὰρ εἰδύαισιν ἀν
 ὑμῖν λέγοιμι. τάν βροτοῖς δὲ πήματα 450
 ἀκούσαθ', ως σφᾶς, νηπίους ὅντας τὸ πρὶν,
 ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
 λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
 ἀλλ' ὃν δέδωκ' εὑνοιαν ἔξηγούμενος·
 οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην, 455
 κλύοντες οὐκ ἡκουον· ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
 ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς
 δόμους προσείλους ἥσαν, οὐ ξυλουργίαν·
 κατώρυχες δὲ ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι 460
 μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
 ἦν δὲ οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
 οὔτ' ἀνθεμώδους ἥρος, οὔτε καρπίμου
 θέρους βέβαιον ἀλλ' ἄτερ γυνώμης τὸ πᾶν
 ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ 465
 ἀστρων ἐδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
 καὶ μὴν ἀριθμὸν, ἔξοχον σοφισμάτων,
 ἔξευρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
 μνήμην θ', ἀπάντων μουσομήτορ' ἐγράτιν·
 καξευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κυωδαλα 470

446. Pro Aldina προσελούμενον restituit Pors. ex Etymol. Mag.

460. Ἀήσυρον κοῦφον, ἐλαφρόν. Hesyc. Et hanc Turnebi lectio-

nem, unius MSti et Eustathii auctoritate confirmatam, receperunt omnes pro ἀήσυροι. Ita ego quoque, quamvis dubitanter.

ζεύγλαιστι δουλεύοντα σώμασίν θ' ὅπως
θυητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
*γέναινθ', ὑφ' ἄρματ' ἥγαγον φιληνίους
ἴππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὗτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ 475
λινόπτερ' εὑρε ναυτίλων ὁχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἔξευρῶν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟ. πέπονθας * αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν 480
πλανᾶ· κακὸς δ' ιατρὸς ὡς τις, ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαντὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὅποίοις φαρμάκοις ίάσιμος.

ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουστα, θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. 485
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον;
οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστόν ἀλλὰ φαρμάκων
χρεία κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγὼ σφίσιν
ἔδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων, 490
αἷς τὰς ἀπάστας ἔξαμύνονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κάκρινα πρῶτος ἐξ ὄνειράτων ἢ χρὴ

473. γέναινθ' Dawesii est emendatio pro γέναινθ', melior sane ad sensum, ad metrum, nisi fallor, necessaria: (vid. Pors. ad Phœn. 1280.) mutatio vero est levissima.

480. Omnes libri δεικέτε. Correxit Pors.

489. πρὶν ἐγὼ, Ald. quod reciperem, si mihi persuasum haberem πρὶν produci posse: γε igitur, quod non otiosum est, et quod satis auctoritatis habet in MStis, post alios admisi. Vid. 788.

ὑπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἔγνώριστοις αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους 495
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώριστοι, οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιται ἡντινα
ἔχουστοι, καὶ πρὸς ἄλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργυθρα καὶ ξυνεδρίαι· 500
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντες ἀν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν·
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὔμορφίαν:
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ, καὶ μακρὰν
όσφυν πυρώσας, δυστέκμαρτον εἰς τέχνην 505
ώδωσα θητούς καὶ φλογωπὰ σήματα
ἔξωμμάτωσα, πρόσθεν διντὸς ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμένα ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε, τίς 510
φήσειεν ἀν πάροιθεν ἔξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς, σάφεις οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πάσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δὲ ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὐελπίς εἰμι, τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα, μηδὲν μεῖον ισχύσειν Διός.

ΠΡ. οὐ ταῦτα ταῦτη μοῖρά πω τελεσφόρος

498. Quasi sc. dixisset, διώρισα κνίσση e Photio, Hesychio, et Ety-
οἰωνοὺς δέξιοὺς τε καὶ εὐωνύμους. mol. Mag. De re autem cf. Levit.

504. κνίση reposuit Blomf. pro iii. 3, 4. et passim in libris Mosaicis.

- κράναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς 520
 δύαις τε καμφθεὶς, ὥδε δεσμὰ φυγγάνω.
 τέχνη δὲ ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
- ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἔστιν οἰακοστρόφος;
 ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐρινύες.
- ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεύς ἔστιν ἀσθενεστέρος; 525
 ΠΡ. οὐκονν ἀν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
 ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
 ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἀν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.
 ΧΟ. ἡπου τὶ σεμνόν ἔστιν δὲ ξυναμπέχεις.
 ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δὲ οὐδαμῶς 530
 καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
 ὅσον μάλιστα τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
 δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

- ΧΟ. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων στρ. ἀ.
 θεῖτ' ἐμὰ γυνώμα κράτος 535
 ἀντίπαλον Ζεὺς,
 μηδὲ ἐλινύσαιμι θεοὺς ὀστίαις
 θοίναις ποτινιστομένα
 βουφόνοις παρ' Ὄκεανοῦ πατρὸς
 ἀσβεστον πόρον, 540
 μηδὲ ἀλίτοιμι λόγοις
 ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένοι,
 καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
 ηδύ τι θαρσαλέαις
 τὸν μακρὸν τείνειν βίον 545
 ἐλπίσι, φαναῖς
 θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.

φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.

* * * * *

550

Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίᾳ γνώμᾳ σέβει
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὁ φίλος, εἰ- στρ. β'.
πὲ ποῦ τις ἀλκά; 555

τίς ἐφαμερίων
ἄρηξις; οὐδὲ ἐδέρχθης
δλιγοδρανίαν ἄκικν,
ἰσόνειρον, ἢ τὸ φωτῶν

ἀλαὸν * * * γένος ἐμπεποδισμένον; 560
οὕποτε τὰν Διὸς ἄρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

ἔμαθον τάδε σὰς προσιδούσ' ὀλοὰς ἀντ. β'.
τύχας, Προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον 565

δέ μοι μέλος προσέπτα,
τόδ', ἔκεινό θ', ὅ τ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ιότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
ἔδνοις ἄγαγες Ἡσιόναν
πιθῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν

552. Forsan ob metrum ἐν ιδίᾳ, ut Burn.

χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας
ποιναῖς ὀλέκει; σήμηνον ὅπῃ
γῆς ή μογερὰ πεπλάνημαι.

575

ἄ, ἄ, ἔα, ἔα.

χρίει τὶς αὐ με τάλαιναν οἰστρος·
εἴδωλον Ἀργου γηγενοῦς·

ἀλεύ', ω δᾶ· φοβοῦμαι
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν·
ο δὲ πορεύεται δόλιον δῦμ' ἔχων,
οὐν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει·
ἀλλά με τὰν τάλαιναν

580

ἔξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ, 585

πλανᾶ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον·
ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὅτοβεῖ δόναξ στροφή.
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.

ἰὼ, ἰὼ, πόποι,

*πᾶ, πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι 590
τηλέπλαγκτοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ω Κρόνιε παῖ,
τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας, εὐ-
ρῶν ἀμαρτοῦσταν, ἐν πημοναῖσιν; ἔ, ἔ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν

595

παράκοπον ὥδε τείρεις;
πυρὶ φλέξον, ἦ χθονὶ κάλυψον, ἦ
ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν,
μηδέ μοι φθονήσης
εὐγμάτων, ἄναξ. 600

590. πὸ ποῖ πῆ cod. ap. Turn. Prius πᾶ metrum postulare videtur.

ἀδδην με πολύπλαγκτοι πλάναι
γεγυμνάκασ', οὐδὲ ἔχω μαθεῖν
ὅπα πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟ. κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;
ΠΡ. πῶς δὲ οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης 605

τῆς Ἰναχείας, ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι; καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἡρα στυγητὸς πρὸς βίᾳν γυμνάζεται.

ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς δῖνομ' ἀπύεις; ἀντιστρ.

εἰπέ μοι τῷ μογερῷ, τίς ᾧ,
τίς ἄρα μὲν, ὡς τάλας,
τὰν ταλαίπωρον ὡδὸς ἐ-
τήτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὡ-

νόμασας, ἢ μαραίνει με χρί-
ονσα κέντροισι φοιταλέοισιν; ἔ, ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις

λαβρόσυτος ἥλθον, * [“Ἡρας”]
ἐπικότοισι μῆδεσι δαμεῖσα· δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες, οἱ, ἔ, ἔ,

οἵ ἐγώ, μογοῦσιν;
άλλά μοι ταρῶς

τέκμηρον, δέ τι μὲν ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μὴ χρή τί φάρμακον
νόσου, δεῖξον, εἴ περ οἰσθα. 625

Θρόει, φράζε τῷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

602. Vulg. γεγυμνάκασιν unus codex -σι. Correxit Elmsl. 618. “Ἡρας e Scholiasta eruit Herm. metro eam necessariam, et quae sensum quoque adjuvat.

616. φοιταλέοισι secunda producta, ut in Orest. 321.

- ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρῆζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῷ λόγῳ,
ώσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾶς Προμηθέα. 630
- ΙΩ. ὡς κοινὸν ὀφέλημα θνητοῖσιν φανεῖς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
- ΠΡ. ἀρμοὶ πέπαυμαι τοὺς ἔμους θρηνῶν πόνους.
- ΙΩ. οὕκουν πόροις ἀν τήνδε δωρεὰν ἔμοί;
- ΠΡ. λέγ' ἥντιν' αἵτει· πᾶν γὰρ ἀν πύθοιό μου. 635
- ΙΩ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὥχμασε.
- ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.
- ΙΩ. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
- ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
- ΙΩ. καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης 640
δεῖξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
- ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
- ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
- ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
- ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν; 645
- ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὁκνῷ θράξαι φρένας.
- ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶσσον, ως ἔμοὶ γλυκύ.
- ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν ἄκουε δή.
- ΧΟ. μήπω γε μοῖραν δ' ηδονῆς κάμοὶ πόρε.
- τὴν τῆσδε πρῶτον ἴστορήσωμεν νόσον, 650
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

635. MSS. plerique πάντα γὰρ πύθοιο· duo πᾶν γὰρ πύθοιο· unius tantum quod dedi. Et ita sane

conjecterat Steph. neque ἀν abesse posse videtur.

647. ὡς, nam, siquidem.

- ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῦτα ὑπουργῆσαι χάριν,
ἀλλως τε πάντας καὶ κασιγνήτας πατρός·
ώς τάποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας 655
ἐνταῦθ, ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυσόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
- ΙΩ. οὐκ οἶδος ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαι με χρὴ,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρήζετε,
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὁδύρομαι 660
θεόστυντον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέππατο.
ἀεὶ γὰρ ὅψεις ἐννυχοὶ πολεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς, παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· Ω μέγ' εὐδαίμων κόρη, 665
τί παρθενεύει δαρὸν, ἔξον σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ίμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δὲ, ὡς παῖ, μὴ πολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν 670
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ώς ἀν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
τοιοῦτος πάσας εὐφρόνας ὄνείραστι
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ¹
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὄνείρατα. 675
οἱ δὲ ἔστε τε Πιθὼ κάπι Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἵαλλεν, ως μάθῃ τί χρὴ
δρῶντ' ή λέγοντα, δαίμοσιν πράσσειν φίλα.

677. Alii e paucioribus codd. μάθοι· sed μάθῃ ferri potest, præ- sertim sequente χρῆ. Vid Pors. ad Phœn. 68.

ἥκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 χρησμοὺς, ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. 680
 τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἥλθεν Ἰνάχῳ,
 σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη,
 ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἔμε,
 ἀφετον ἀλάσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις
 κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν 685
 κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἔξαιστώσει γένος.
 τοιοῦσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
 ἔξήλασέν με κάπεκλεισε δωμάτων
 ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράστειν τάδε. 690
 εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
 ἥσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
 μύωπι χρισθεῖσ', ἐμμανεῖ σκιρτήματι
 ἥστον πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ρέος,
 Λέρνης ἄκραν τε βουκόλος δὲ γηγενῆς 695
 ἄκρατος ὄργὴν Ἀργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
 δόσσοις δεδορκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἴφνιδιος μόρος
 τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
 μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. 700
 κλύεις τὰ πραχθέντ' εἰ δὲ ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
 λοιπὸν πόνων, σήμαινε μηδέ μ' οἰκτίσας
 ξύνθαλπε μύθοις ψευδέστιν νόσημα γὰρ

695. MSS. variant inter ἄκριν, ἄκρην, et ἄκραν. Hæc si sana sit, intellige de rupibus Lernæ impendentibus.

698. Transposuit Pors. αἴφνιδιος αὐτὸν sin recte se habeat vulgata, αἴφνιδιος synizesin patitur, ut viteratur anapæstus in quinta sede.

αἴσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟ. ἔα, ἔα·

705

ἀπεχε, φεῦ·

οὐποτ', οὔποτ' ηὔχουν

ξένους μολεῖσθαι λόγους

ἐς ἀκοὰν ἐμάν,

οὐδὲ ὥδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα

710

πήματα, λύματα, δείματ' ἀμ-

φήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.

ἰὼ, ιὼ, μοῖρα, μοῖρα,

πέφρικ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡ. πρό γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἰ· 715

ἐπίσχεις, ἔστ' ἀν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.

ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ

τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ήνύσασθ' ἐμοῦ πάρα

κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετε 720

τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·

τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἵα χρὴ πάθη

τλῆναι πρὸς Ἡρας τήνδε τὴν νεάνιδα·

σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους

θυμῷ βάλ', ώς ἀν τέρματ' ἐκμάθης ὁδοῦ. 725

πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς

στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας·

Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἱ πλεκτὰς στέγας

πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις δῖχοις,

ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·

730

708. Supple ὥδε ξένους ε v. 704. Horatianum illud: *Lævo suspensi*

730. ἐξηρτημένοι, *suspenxi*, ut *loculos tabularumque laceris*.

οῖς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλιστόνοις πόδας
χρίμπτουσα ραχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οίκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαι σε χρή·
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις. 735
ἥξεις δὲ 'Υβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὸν μὴ περάσης, οὐ γὰρ εὗβατος περᾶν,
πρὶν ἀν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλης, ὁρῶν
ὑψίστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσῆ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ 740
κορυφὰς ὑπερβάλλουσταν, ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἱ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος 745
ἐχθρόξενος ναύτησι, μητριὰ νεῶν
αὐταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ⁷⁵⁰
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.
ἔσται δὲ θητοῖς εἰς ἀεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δὲ ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δὲ Εύρώπης πέδον,
ἥπειρον ἥξεις Ἀσιάδ. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὅ τῶν θεῶν τύραννος ἐσ τὰ πάνθ' ὅμως 755
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θητῇ θεὸς
χρήζων μιγῆναι, τάσδε ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δὲ ἔκυρσας, ὡς κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,

- εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις. 760
- ΙΩ. Ἰώ μοι μοι. ἐ, ἐ, ἐ, ἐ.
- ΠΡ. σὺ δὲ αὐτὸς κέκραγας κάναμυχθίζει τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνη κακά;
- ΧΟ. ή γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἔρεις;
- ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύνης. 765
- ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδε ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδω σκῆψασα, τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρείσσον γάρ εἰς ἄπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἀπάστας ημέρας πάσχειν κακῶς. 770
- ΠΡ. ή δυσπετῶς ἀν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὐτῇ γὰρ ἦν ἀν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δὲ οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἀν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. 775
- ΙΩ. ή γάρ ποτὲ ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
- ΠΡ. *ηδοὶ ἀν, οἷμαι, τήνδε ἰδοῦσα συμφοράν.
- ΙΩ. πῶς δὲ οὐκ ἀν, ἡτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
- ΠΡ. ως τοίνυν δυτῶν τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.
- ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; 780
- ΠΡ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
- ΙΩ. ποίω τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
- ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, φέποτε ἀσχαλᾶ.
- ΙΩ. θέορτον, ή βρότειον; εἰ ρήτὸν, φράσον.
- ΠΡ. τί δὲ ὄντιν'; οὐ γάρ ρήτὸν αὐδᾶσθαι τόδε. 785
- ΙΩ. ή πρὸς δάμαρτος ἔξανίσταται θρόνων;

777. Praeclara Dawesii emendatio pro vulg. ηδοιμ', quod barbarum.

ΠΡ. ή τέξεται γε παιδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ. οὐδὲ ἔστιν αὐτῷ τῆσδε ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡ. οὐ δῆτα, τὸν γέγονον ἀν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἔστιν ἄκοντος Διός; 790

ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ. πῶς εἰπας; ή μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ. ηδὲ οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ή χρησμῷδία.

ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους. 795

ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποστέρει.

ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ. ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡ. δίδωμ'. ἐλοῦ γὰρ ή πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ή τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. 800

ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δὲ ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδὲ ἀτιμάσης λόγους·
καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα τοῦτο γὰρ ποθῶ.

ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι 805

τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.

σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἥν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

ὅταν περάσῃς ρεῖθρον, ἡπείρων ὄρον,
πρὸς ἀντολὰς φλοιογῶπας ἡλιοστιβεῖς 810

* * * * *

πόντου περώσα φλοιοσβον, ἔστ' ἀν ἐξίκη

789. Alii aliter corrigunt: ἀν γέγονον γ' ἔγωγε vix nemini placet; τρίν γ' γέγονε vix melius, γε importune repetito: con-

tra Well. vulgatum retinet, quippe cui πρὸν et hic et in 489. produci posse videtur; quod cum mihi vix persuasum habeo, obelum præfixi.

πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δημαιαι κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὅμμ' ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὐθ' ἥλιος προσδέρκεται 815
ἀκτῖσιν, οὐθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.

πέλας δὲ ἀδελφαι τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς.

τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. 820

ἄλλην δὲ ἀκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὅξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρύπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἵπποβάμον, οἱ χρυσόρρόντον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα, Πλούτωνος πόρον 825
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις, κελαινὸν φῦλον, οἱ πρὸς ηλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἔως ἣν ἔξικη
καταβασμὸν, ἔνθα Βυθλίνων ὄρῶν ἀπὸ 830
ἴησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ρέος.

οὐτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὐδὲ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῦ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δὲ εἴ τι σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον, 835
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἡ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἡ παρειμένον

820. φρούριον προφύλαγμα, προφυλακτήριον. *Hesyc. sc. rem præcavendam.*

ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'. εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ήμιν αὖ χάριν 840
δὸς ηντιν' αἰτούμεσθα· μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμιν' ἀκήκοεν.

ὅπως δ' ἀν εἰδῆ μὴ μάτην κλύουσα μου,
ἀ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἔκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. 845

δχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δε εἴμι τέρμα σῶν πλανημάτων.

ἐπεὶ γὰρ ἡλθεις πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα

μαντεῖα θῶκός τ' ἔστι Θεσπρωτοῦ Διὸς, 850
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγεροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κούδεν αἰνικτηρίως

προσηγορεύθης ή Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι· τῶνδε προσσαίνει σέ τι;
ἐντεῦθεν, οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν 855

κέλευθον, ἥξας πρὸς μέγαν κόλπον 'Ρέας,
ἀφ' οὐ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,

σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 860

848. Et hic et in Orest. 324. (ubi vid. Pors.) codd. consentiunt in δάπεδα, prima producta, quæ ap. Hom. corripitur. Utroque corrige gápeδa non ausim. Quod si γάπεδον producatur, utpote ex γῆ formatum, quidni credamus δάπεδον pari jure, ut ab eodem fonte ducatum, produci posse?

850. Omnes codd. θῶκος, forma Ionica, quam tamen retinui; neque enim omnes Ionismos ab Aeschylus dictione extrusos velim, quippe qui nequeo ἐκτημέναι ex 814. expellere, nisi bacchio in quintam sedem admisso. Sup. 288. codd. variant.

856. κόλπον 'Ρέας, Mare Adriaticum.

σημεῖά σοι τάδ' ἔστι τῆς ἐμῆς φρενὸς,
ώς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.

τὰ λοιπὰ δὲ ύμÎν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος.

ἔστιν πόλις Κάνωβος, ἐσχάτη χθονὸς, 865

Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἐμφρονα,
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.

ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἐπαφον· ὃς καρπώσεται 870

ὅσην πλατύρρον Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.

πέμπτη δὲ ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἀργος οὐχ ἐκοῦσ' ἐλεύσεται

θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δὲ ἐπτοημένοι φρένας, 875

κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,

ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους

γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός·

Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνω

Ἀρεὶ δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει· 880

γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἔκαστον αἰῶνος στερεῖ,

δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.

τοιάδ' ἐπ' ἔχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἐλθοι Κύπρις.

872. Phares MSS. πεντηκοντό-
παι, sed πεντηκοντάπαις recte vin-
dicat Blomf. Hanc formam resti-
tuere neglexi in Suppl. 315. de
codd. auctoritate nimis forsitan sol-
licitus. Sed illius loci ratio paullo
diversa; et hodie nescio an melius

rem gesserit Well. retinet omnium
fere MStorum lectionem πεντη-
κοστόπαις.

878-80. In videbit illis Deus cor-
pora feminarum; illas autem, s.
illarum corpora, excipiet Pelaegia,
maritis nocte feminine vi occisis.

μίαν δὲ παίδων ὥμερος θέλξει, τὸ μὴ
κτεῖναι ξύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται 885
γνωμήν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' "Αργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς, 890
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἔμε
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἢ παλαιγενῆς
μῆτηρ ἔμοὶ διῆλθε Τιτανὸς Θέμις·
ὅπως δὲ χῶπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς. 895

ΙΩ. ἐλελελελεῦ,
ὑπό μ' αὐτὸν σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουντο, οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μὲν ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει· 900
τροχοδινεῖται δὲ ὅμμαθ' ἐλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουστος εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. 905

ΧΟ. ἡ σοφὸς, ἡ σοφὸς ἦν, στροφή.
ὅς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε, καὶ

896. In hac exclamatione mire fluctuant codd. inter quatuor, quinque, sex, et etiam septem syllabas. De gravissimis his minutis quis

dijudicabit?

899. Vel *sine igne*, vel *ardentissimus*. Hanc interpretationem amplexor.

γλώσσα διεμυθολόγησεν, ὡς τὸ κη-
δεῦσαι καθ' ἐαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
δύντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

μήποτε, μήποτέ μ', ὡ ἀντιστρ.
μοῖραι * * * * λεχέων Διὸς εὐ-
νάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν· μηδὲ πλασ-
θείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ·
ταρβῷ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς * μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἡρας ἀλατείαις πόνων.

έμοι δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἐπωδός.
ἄφοβος, οὐ δέδια· 921

μηδὲ κρεισσόνων θεῶν
ἔρως, ἄφυκτον ὅμμα, προσδέρκοιτό με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος· οὐδὲ ἔχω τὶς ἀν γενοίμαν· 925
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΠΡ. ἡ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινὸς, οἶον ἔξαρτύεται

914. Aut aliquid deest, aut ali-
quid in stropha redundat. In tali-
bus certe tutius est lacunæ signa
relinquere.

918. Vulg. γάμῳ, metro et sensu
repugnantibus. Ald. autem με γά-
μῳ, unde Schutz. conjectit μέγα,
quod certe a vero non longe abest.

919. Si πόνων, quod a Turn.
abest, et quod alii corruptum, alii
ejiciendum putant, recte se habet,
nihil aliud significare potest ἀλα-
τείαις πόνων, quam laboriosis errori-
bus.

924. Bellum non debellandum, et
quod ineluctabilia gignit.

γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος 930
 θρόνων τ' ἄιστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
 Κρόνου τότ' ἥδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἦν ἐκπίτυνων ἡράτο δηναιῶν θρόνων.
 τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
 δύναιτ' ἀν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς· 935
 ἐγὼ τάδ' οἶδα, χῷ τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν
 θαρσῶν καθήσθω, τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πυρπνοῦν βέλος.
 οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά· 940
 τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
 ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
 βροντῆς θύπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον.
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον 945
 τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶ.
 πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
 ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟ. σὺ θὴν ἀ χρῆζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

ΠΡ. ἀπέρ τελεῖται, πρὸς δ' ἀ βούλομαι λέγω. 950

ΧΟ. καὶ προσδοκῶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;

ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

938. Vulgatam audacter restitui propter codd. Alii, ἐν omisso, legunt χεροὶ vel χειρὶ, quarum hanc unus, illam tres MSS. præbent: iisdem retinetur πυρπνόν, inter quam et πυρπνοῦ MSS. fluctuant.

Potuit facillime χεροῖν in χεροὺς mutari, deinde in χεροῖ, χερὶ, χειρὶ: deinde etiam facillime, quæ est librariorum inscritia, quæ editorum licentia, ἐν omitti. Forsan memoreriter citaverat Pors. ad Hec. 1117.

ΠΡ. τί δ' ἀν φοβοίμην, φῶ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟ. ἀλλ' ἀθλον ἄν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι. 955

ΠΡ. ὅδ' οὖν ποιείτω πάντα προσδοκητά μοι.

ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί·

ἐμοὶ δὲ ἐλασσον Ζηνὸς ή μηδὲν μέλει.

δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον, 960

ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

ἀλλ' εἰσορῷ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,

τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·

πάντως τὶ καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ.

σε τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον, 965

τὸν ἔξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις

πορόντα τιμᾶς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·

πατὴρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους

αὐδᾶν, πρὸς ὃν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·

καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως, 970

ἀλλ' αὐθ' ἔκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς

όδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὅρᾶς δ', ὅτι

Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως

δὲ μῆθός ἔστιν, ως θεῶν ὑπηρέτου. 975

νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ

ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ· οὐκ ἐκ τῶνδε ἐγὼ

διστοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ησθόμην;

τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψιομαι

αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ 980

- ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς ;
 πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
 κέλευθον ἥνπερ ἥλθες, ἐγκόνει πάλιν.
 πεύσει γὰρ οὐδὲν ὡν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
- ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν 985
 ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
- ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἀν ἀλλάξαιμ' ἐγώ·
 κρεῖσσον γὰρ οἴμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
 ἦ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. 990
- οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
- ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.
- ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὅδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
 ἔχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
- ΕΡ. ἡ κάμè γάρ τι ξυμφοραῖς ἐπαιτιᾷ; 995
- ΠΡ. ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἔχθαιρω θεοὺς,
 δσοι, παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
- ΕΡ. κλύώ σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
- ΠΡ. νοσοῦμ' ἀν, εἰ νόσημα τοὺς ἔχθροὺς στυγεῖν.
- ΕΡ. εἶης φορητὸς οὐκ ἀν, εἰ πράσσοις καλῶς. 1000
- ΠΡ. φῦ μοι. ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.
- ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
- ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ' οὕπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
- ΠΡ. σὲ γὰρ προσηγόρων οὐκ ἀν, δνθ' ὑπηρέτην.
- ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὡν χρήζει πατήρ. 1005
- ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἀν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
- ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' δντα με.
- ΠΡ. οὐ γάρ συ παῖς τε, κάτι τοῦδ' ἀνούστερος,
 εἰ προσδοκᾶς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;

οὐκ ἔστιν αἴκισμ^α οὐδὲ μηχάνη^μ, ὅτῳ 1010
 προτρέψεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
 πρὶν ἀν χαλασθῆ δεσμὰ λυμαντήρια.
 πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν *αἰθαλοῦσσα φλὸξ,
 λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
 χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω. 1015
 γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι
 πρὸς οὖ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡ. ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡ. ὡπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡ. τόλμησον, ὡ μάταιε, τόλμησόν ποτε 1020
 πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὄρθως φρουνεῖν.

ΠΡ. ὁχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὄπως, παρηγορῶν.

εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ, Διὸς
 γνώμην φοβηθεὶς, θηλύνους γενήσομαι,
 καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον 1025
 γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
 λῦσαι με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡ. λέγων ἕοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
 τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει λιταῖς
 ἐμαῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
 πῶλος, βιάζει καὶ πρὸς ηνίας μάχει. 1030
 ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι·
 αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

1013. Omnes codd. αἰθαλοῦσα
 uno σ. Correxit Canter. confir-
 mavit Valcken. ad Phœn. 524.

1029-30. Recepit Pors. et post

eum Blomf. lectionem Robortellia-
 nam, μαλθάσσει κέαρ λιταῖς· quae
 vellem in MStis esset reperta.

1034. Ξέque ac nihil valet.

σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις, 1035
 οἵσι σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία
 ἔπεισ' ἄφυκτος πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
 φάραγγα βροντῆ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
 πατήρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
 τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. 1040
 μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
 ἄψορὸν ἥξεις ἐσ φάος· Διὸς δέ τοι
 πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετὸς, λάβρως
 διαρταμήσει σώματος μέγα ράκος,
 ἄκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος, 1045
 κελαινόβρωτον δ' ἥπαρ ἐκθοινήσεται.
 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
 πρὶν ἀν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 φανῆ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
 Αἴδην, κνεφαῖα τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. 1050
 πρὸς ταῦτα βούλευ· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
 ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος
 ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
 τὸ Δίον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
 πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν 1055
 εὐβουλίας ἀμείνον' ἥγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. ήμīν μὲν 'Ερμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
 λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
 μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
 πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἔξαμαρτάνειν. 1060

ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
 ὅδ' ἐθώūξεν· πάσχειν δὲ κακῶς

έχθρὸν ὑπ' ἔχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
 πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
 πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
 ἐρεθιζέσθω βροντῆ, σφακέλω τ'
 ἀγρίων ἀνέμων χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
 αὐταῖς ρίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ροθίω
 ξυγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων
 ἀστρῶν διόδους· ἐς τε κελαινὸν
 Τάρταρον ἄρδην ρίψειε δέμας·
 τούμὸν, ἀνάγκης στερράῖς δίναις·
 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
 βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
 τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
 εἴ δὲ ταῦτα *έχει, τί χαλᾶ μανιῶν;
 ἀλλ' οὐν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
 ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
 μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
 μὴ φρένας ὑμῶν ήλιθιώσῃ
 βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
 ὅ τι καὶ πείσεις οὐ γὰρ δή που
 τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.

1078. Vulg. *ei δὲ εὐτυχῆ* multi autem codd. *ei δὲ ταῦτα εὐτυχῆ* ad quam lectionem proxime accedit quod e Butleri conjectura dedi; quae sane non omnino placet, sed minore discrimine meliorem sen-

sum præbet quam aliorum tentamina. *Sin hæc bene se habeant, h. e. si his contentus sit, cur ab insanis quidquam remittet? Quid vetiat quo minus insanis indulget? Vos autem—*

πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·

κούκ έστι νόσος,

1090

τῆσδε ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ', ἄτ' ἐγὼ προλέγω·
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψυσθε τύχην, μηδέ ποτ' εἰπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
ὑμᾶς αὐτάς εἰδυῖαι γὰρ,
κούκ ἔξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως,
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

1095

1100

ΠΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κούκ έτι μύθῳ

χθὸν σεσάλευται·

βρυχία δ' ἦχῳ παραμυκάται
βροντῆς, ἔλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἰλίσσουσι· σκιρτᾶ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.

1105

τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ρίπῃ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.
ῷ μητρὸς ἐμῆς σέβας, Ὡ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάσις εἰλίσσων,
ἐσορᾶς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω;

1110

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ, μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἔγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ, τοῦτο μὴ φέρων, ἀράται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα, μὴ τὰς ἀφὰς τελέσωσιν οἱ θεοὶ, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος, ἐκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἥρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὃν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν ἀπῆτε τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκστῆναι τῆς ἄρχῆς, ἀλλ' ἔγκρατῶς ἔχομένου ταύτης. ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκεῖθεν ἀπάρας, εἰς Ἀργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἄδραστου θυγατέρα γήμας, πείθει τοῦτον συνάρασθαι οἱ πρὸς τὴν τῆς ἄρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχῆν στρατιὰν, ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἥρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἄρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἐπτὰ στρατηγοὶ, ἔβδομος γάρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἐπτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἔκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορκοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνηρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἄλλήλους, ἀναιροῦσιν ἄλλήλους. σημείωσαν δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἐν τῶν ἐπτα τὸν Ἄδραστον λέγει. Αἰσχύλος δὲ ἐτερον τῶν ἐπτὰ Ἐτέοκλον, ἀντὶ Ἄδραστον προσθείσ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ Η ΚΑΤΑΣΚΟΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΑΔΜΟΥ πολίται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὑπνῷ.
εἰ μὲν γὰρ εὐ πράξαιμεν, αἵτια θεοῦ·
εἰ δὲ αὐθ', ὁ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5

Ἐτεοκλέης ἀν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
νῦμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγυμασίν θ', ὃν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
νῦμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν,
ώραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον, ὥστε συμπρεπὲς,
πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμᾶς μὴ ἔξαλειφθῆναι ποτὲ, 15
τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ.
ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἀπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
ἔθρεψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. 20

καὶ νῦν μὲν ἐσ τόδ' ἡμαρ εὖ ρέπει θεός·
 χρόνον γὰρ ἥδη τόνδε πυργηρουμένοις
 καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 νῦν δ', ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
 ἐν ὧσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα, 25
 χρηστηρίους ὅρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
 οὗτος, τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων,
 λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
 νυκτηγορεῖσθαι, κάπιβουλεύειν πόλει.
 ἀλλ' ἐσ τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων 30
 δρμάσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
 πληροῦτε θωρακεῖα, καπὶ σέλμασι
 πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἔξοδοις
 μίμνοντες, εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
 ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός. 35
 σκοποὺς δὲ κάγῳ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
 ἔπειμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῷ·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὕτι μὴ ληφθῶ δόλω.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

Ἐτεόκλεες φέριστε, Καδμείων ἄναξ,
 ἥκω σαφῆ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ φέρων 40
 αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
 ἄνδρες γὰρ ἐπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
 ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,

34. Alii conjunctim, εὐθαρσεῖτε. Sed alia est ratio verborum εὐτυχέω, εὐσθενέω, εὐστέβέω, siquidem a forma simplicium in compositione detortorum, quod in θαρσέω non

fit. Ut igitur qui dixerunt εὐσεβεῖν, dixerunt etiam εὐσέβεις, non εὐστέβειν, ita credo dixerunt εὐθαρσεῖν, non εὐθαρσεῖν. Cf. etiam εὐπράσσειν, et similia.

καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
 Ἀρην, Ἐνυῶ, καὶ φιλαίματον Φόβον 45
 ὥρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
 θέντες, λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
 ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράστειν φόνῳ·
 μνημεῖα θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐσ δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
 λείβοντες· οἰκτος δ' οὕτις ἦν διὰ στόμα·
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς, ἀνδρείᾳ φλέγων,
 ἔπνει, λεόντων ὡς Ἀρην δεδορκότων.
 καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὅκνῳ χρονίζεται·
 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν 55
 ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἀνδρας ἔκκριτους πόλεως
 πυλῶν ἐπ' ἔξόδοισι τάγευσαι τάχος·
 ἐγγὺς γὰρ ἡδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς 60
 χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πνευμόνων.
 σὺ δ', ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
 φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
 Ἀρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
 καὶ τῶνδε καιρὸν, ὅστις ὕκιστος, λάβε· 65
 κάγῳ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
 εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤ. ὡ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιστουῦχοι θεοὶ,

62. Vid. Pors. ad Med. 523. Atticam mallet. In Pers. 411. Sed potuit Æschylus Ionicam formam retinere, etiamsi Euripides omnes in νηὶ consentiunt.

'Αρά τ', Ἐρινὺς πατρὸς ή μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἐλλάδος
φθόγγον χέουσταν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν.
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσονσα δαιμονας τίει.

70

75

ΧΟΡΟΣ.

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
ρεῖ πολὺς ὡδε λεὼς πρόδρομος ιππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος, σαφῆς, ἔτυμος ἄγγελος.
έλεδέμνας, πεδιοπλόκτυπος ὡσὶ¹
χρίμπτεται βοὰ, ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὄροτύπου.

80

85

ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ·

ἰὼ θεοὶ θεαὶ τ', ὁρόμενον κακὸν
ἀλεύσατε· βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
οἱ λεύκασπις ὅρνυται λαὸς εὐ-
τρεπῆς, ἐπὶ πόλιν διώκων.

90

τίς ἄρα ρύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ή θεᾶν; πότερα δῆτ' ἐγώ

83. Si sana ἐλεδέμνας, de quo
jure dubitari possit, significabit,
occupans lectos, h. e. ipsos thalamos
terrore implens. Sed correxit Herm.

ἐλέδεμνας.

88. Hiatum reliqui, cui mede-
batur Blomf. inserendo δ' post βοᾷ.
Cf. 163.

ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

ὶώ μάκαρες εὔεδροι.

ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ-

λομεν ἀγαστόνοι;

ἀκούετ', ή οὐκ ἀκούετ', ἀσπίδων κτύπον;

πέπλων καί στεφέων

πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἔξομεν;

κτύπον δέδορκα πάταγος οὐχ ἐνὸς δορός.

τί ρέξεις, προδώσεις, παλαίχθων

Ἄρης, τὰν τεὰν γᾶν;

ῳ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,

ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθουν.

θεοὶ πολιστοῦχοι χθονὸς, ἵτ' ἵτε πάντες,

ἵδετε παρθένων ικέσιον λόχον

δουλοσύνας ὑπερ.

κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν

δοχμολόφων ἀνδρῶν

καχλάζει, πνοαῖς Ἄρεος ὄρόμενον.

ἀλλ, ὡ Ζεῦ πάτερ παντελὲς,

πάντως ἄρηξον δαῖων ἄλωσιν.

Ἄργειοι γὰρ πόλισμα Κάδμου

κυκλοῦνται φόβος δ' ἄρηῶν ὅπλων.

διάδετοι δὲ γενύων ἵππείων

κινύρονται φόνον χαλινοί.

ἐπτὰ δ' ἀγήνορες, πρέποντες στρατοῦ

δορυσσόοις σαγαῖς, πύλαις ἐβδόμαις

προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.

σύ τ', ὡ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,

ρύσιπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὁ θ' ἵππιος

95

100

105

110

115

120

ποντομέδων ἄναξ ἵχθυβόλω
 μαχανᾶ, Ποσειδῶν,
 ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
 σύ τ', "Αρης, φεῦ, φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον 125
 πόλιν φύλαξον,
 κήδεσται τ' ἐναργῶς.
 καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
 ἀλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 γεγόναμεν λιταῖσι σε θεοκλύτοις 130
 ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
 καὶ σὺ, Λύκει ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
 στρατῷ δαῖω, στόνων ἀυτᾶς·
 σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
 τόξον εὖ πυκάζον, 135
 "Αρτεμι φίλα.
 ἔ, ἔ, ἔ, ἔ. στροφὴ ἀ.
 * ὅτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·
 ὦ πότνι "Ηρα·
 ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι· 140
 "Αρτεμι φίλα. ἔ, ἔ, ἔ, ἔ.
 * δοριτίνακτος αἰθῆρ ἐπι-

132. Λύκειος, epitheton Apollinis, vel a λυκῇ, *diluculum*, vel a λύκος, *lupus*, ut Soph. Elec. 6. τοῦ λυκοτόνον θεὸν ἀγόρα Λύκειος. Posterior sensus hic innuitur: *Ut quondam lupo, ita nunc sis terribilis hostili exercitui.*

138. Sequentia in antistrophica rededit Burneius, ingeniose quidem, in quibus tamen quædam paullo violentius mutantem et omit-

tentem sequi eum non ausus sum. Aliter igitur versus distribui, non ita sane ut antithetici omnino inter se quadrent, sed ut cum minimo discrimine quendam ordinem exhibant. — "Οτοβον pro ὅττοβον cum Blomf. scripsi, metro tamen non necessario postulante. Vid. inf. 191.

142. Pro δορύτινακτος rescripsi δοριτίνακτος, ε certissima Blom-

μαίνεται· τί πόλις ἄμμι πάσ-
χει; τί γενήσεται;

ποὶ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;
Ἒ, ἔ, ἔ, ἔ.

ἀκροβόλων δ' ἐπαλξέων λιθὰς ἔρχεται.

ῳ φίλ' Ἀπολλον·

κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
καὶ Διόθεν

πολεμόκραυτον αἴγνον τέλος·

ἐν μάχαισί τε μάκαιρ' ἄνασσ'

Οὐκα πρὸ πύλεως,

ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύουν.

ἰὼ παναλκεῖς θεοὶ,

στροφὴ β'.

ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς

156

τάσδε πυργοφύλακες,

πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

ἐτεροφώνῳ στρατῷ.

κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκως

160

χειροτόνους λιτάς.

ἰὼ φίλοι δαίμονες,

ἀντιστρ. β'.

λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,

fieldii regula ad Agam. 115. pro-
lata: hujusmodi enim composita,
quæ vel vim vel formam habent
passivam, e δορὶ conflantur.

148. Locus obscurior. Mihi non
persuasit Blomf. ἀκροβόλων cum
ἐπαλξέων non esse jungendum.
Recte, ut videtur, Heath. propug-
nacula, quorum summa lapiðibus
petuntur. Idem confert v. 288. ἀ-

φιβόλοισιν πολίταις. Sed vel sic
displacet ellipsis præpositionis ἐπὶ
v. κατὰ ante ἐπαλξέων.

150. Strophico 141. non respon-
det. Ceterum hic cum præcedente
et sequente versus parenthetice su-
mendus: *Strepitus est ad portas,*
et Jove arbitro justus exitus armis
decernendus.

165

δείξαθ' ὡς *φιλοπόλεις,
μέλεσθε δ' ἰερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὄργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤ. ὑμᾶς ἐρωτῶ, Θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ,
ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια, 170
στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει. 175
κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὅμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις, τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διερρόθήσατ' ἄψυχον κάκην
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὄφελλετε· 180
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτα τὰν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεί μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ, γυνὴ τε, χῶτι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται, 185
λευστῆρα δήμου δ' οὕτι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,

164. *Vulg. φιλοπόλις. Atticam contractionem admirerunt Seidl. Blomf. Ionicam φιλοπόλις Well.*

166. *Male respondet strophico, 159. sed ibi forsitan syllaba deest.*

173. *Res pro persona. Sapientibus abominandæ. Ita θράσος, v. 176.*

185. *βουλεύσεται passivo sensu, ut Orest. 434. ψῆφος οἴσεται, quem locum apte confert Abresch.*

τᾶξωθεν· ἔνδον δὲ οὐσα, μὴ βλάβην τίθει.
ηκουσας, η οὐκ ηκουσας, η κωφῇ λέγω;

ΧΟ. ὡς φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδειστ' ἀκού- στρ. ἄ.
σασα τὸν ἀρματόκτυπον δτοβον, δτοβον, 191
ὅτε γε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
ἰππικῶν τ' * ἀγρύπνων
πηδαλίων * διαστόμια
πυριγενετᾶν χαλινῶν. 195

ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ εἰς πρώραν φυγὴν
πρύμνηθεν, εὑρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἥλθον ἀρ- ἀντ. ἄ.
χαῖα Βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος 200
ὅτ' ὅλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις·
δὴ τότε ηρθην φόβῳ
πρὸς μακάρων λιτὰς, πόλεως
ἴν υπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ. 205

ΧΟ. οὐκ οὖν τάδε ἔσται πρὸς θεῶν; ΕΤ. ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟ. μήποτε ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β'.
ἀδε πανάγυρις, μήδε ἐπίδοιμι τάνδε
ἀστυδρομούμεναν πόλιν, καὶ στράτευμ' 210

193-4. ἀγρύπνων corredit Seidl.
διαστόμια Schutz. pro vulg. αἴτνων
et δια στόμα. Illam requirit me-
trum, hanc fere sensus. Apud
Polluc. memorantur ὑποστόμια.

196. Vid. ad Suppl. 301.—*Nun
gubernator e puppi*, ubi gubernacula

potius regere debebat, in proram
confugit, Deorum sc. simulacra ibi
veneraturus? Ita fere Schutz.

200. Vulg. πίσυνος θεοῖς. Seidl.
et Herm. metri causa leviter
transponentes et mutantes secutus
sum.

ἀπτόμενον πυρὶ δαίῳ.

ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα, βουλεύον κακῶς
πειθαρχία γάρ ἔστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γυνὴ, σωτῆρος ὁδὸς ἔχει λόγος.

ΧΟ. ἔστι θεοῖς δὲ ἔτ' ίσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
πολλάκι δὲ ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον 216
ἐκ χαλεπᾶς δύνας, ὑπερθρὸς ὀμμάτων
κρημναμέναν νεφελάν, ὄρθοι.

ΕΤ. ἀνδρῶν τάδε ἔστι, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων 220
σὸν δὲ αὖ τὸ σιγῆν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεσθ *ἀδάματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δὲ ὅχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τάδε νέμεσις στυγεῖ;

ΕΤ. οὗτοι φθονῷ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος· 225
ἄλλ', ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῆς,
ἔκηλος ἵσθι, μηδὲ ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟ. ποταίνιον κλύουσα πάταγον, ἄμμιγα ἀντ. γ'.
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδε ἐς ἀκρόπτολιν,
τίμιον ἔδος, ικόμαν. 230

ΕΤ. μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους

214. *Omnium* codd. *lectionem*,
γυνὴ, ut *sanissimam reliqui*: *utrum*
vero pro vocativo accipienda sit,
quod aliis certum videtur, mihi
magis dubium est.

222. *Vulg.* *ἀδάμαστον*. *Pauwii*
correctionem *recepérunt Blomf.*
Well.

229. *Vulg.* *ἄμα*, *Pors.* autem
† *ἄμα*. E duobus *MStis* *ἄμμιγα*

cum *Herm.* *recepī*, et in *strophicō*
vulgatam *νεμόμεσθ'* *retinui*, ut si-
miles *dochmiaci* evaderent.

231. *νῦν Well.* *νῦν Blomf.* *Negat*
hic *particulæ μη* *subjici νῦν nisi*
encliticum; *ille, νῦν encliticum*
producī. *Utramque regulam in-*
certam puto, hanc autem minus:
hic tamen et inf. v. 235. *νῦν propter*
sensum recipi.

- πύθησθε, κωκυτοῦσιν ἀρπαλίζετε·
τούτῳ γὰρ Ἀρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἵππικῶν φριαγμάτων.
ΕΤ. μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκον' ἄγαν. 235
ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ΕΤ. οὐκ οὖν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι;
ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸς δὲ ἐν πύλαις ὁφέλλεται.
ΕΤ. οὐ σῆγα; μηδὲν τῶνδε ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.
ΧΟ. ὁ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα. 240
ΕΤ. οὐκ ἐσ φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτῇ σὺ δουλοῖς κάμε, καὶ σὲ, καὶ πόλιν.
ΧΟ. ὁ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψου εἰς ἐχθροὺς βέλος.
ΕΤ. ὁ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὥπασας γένος. 245
ΧΟ. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρες, ὃν ἀλῷ πόλις.
ΕΤ. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
ΧΟ. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.
ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἴ δοίης τέλος.
ΧΟ. λέγοις ἀν ως τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι. 250
ΕΤ. σίγησον, ὁ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
ΧΟ. σιγῶ· ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς. 255
κάμων ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὅλολυγμὸν ἰερὸν εύμενῆ παιάνισον,
Ἐλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

239. Recte adhibetur μηδὲν, cum ἐρεῖς vim habet imperativam. Cf. Med. 818.

θάρσος φίλαις, λύουσα πολέμιον φόβον.
 ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιστούχοις θεοῖς, 260
 πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,
 Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδὲ ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
 εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
 μήλοισιν αἰμάσσοντας ἔστιας θεῶν,
 ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὥδε ἐπεύχομαι 265
 θήσειν τρόπαια, πολεμίων. δὲ ἐσθήματα,
 λάφυρα *δήων δουρίπληχθ̄ ἀγνοῖς δάμοις.
 τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
 μηδὲ ἐν ματαίοις κάγριοις ποιφύγμασιν.
 οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον. 270
 ἐγὼ δέ *γ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ ξὺν ἐβδόμῳ,
 ἀντηρέτας ἔχθροισι τὸν μέγαν τρόπον,
 εἰς ἐπτατειχεῖς ἔξόδους τάξω μολὼν,
 πρὶν ἀγγέλους σπερχινούς τε· καὶ ταχυρρόθους
 λόγους ικέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὑπο. 275

ΧΟ. μέλει, φόβῳ δὲ οὐχ ὑπιώσσει κέαρ· στρ. ἀ.

γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι

ζωπυροῦσι τάρβος,
 τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
 *δράκοντας ὡς τις τέκνων 280
 ὑπερδέδοικεν, λέχεων
 δυσευνάτορας,

262. *Neque dico seorsum ab Is-*
meno, h. e. Ismeno omisso. sensum. Emendavit Blomf.
 267. δήων pro δαῖων rescriptsit 277. καρδίας disyllabum.
 Blomf. 280. δράκοντας Burneii emenda-
 tio est pro δράκοντα δ. 271. *Vulg.* δὲ ἐπ' ἄνδρας, contra

- πάντροφος πελειάς.
 τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
 πανδημί, *πανομιλί 285
 στείχουσιν. τί γένωμαι;
 τοὶ δὲ ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 ιάπτουσι πολίταις
 χερμάδ̄ ὄκρισθεσαν.
 παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
 θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
 Καδμογενῆ ρύεσθε.
 ποιὸν δὲ ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντιστρ. ἀ.
 τᾶσδ' ἄρειον, ἔχθροῖς ἀφέντες
 τὰν βαθύχθον' αἰαν, 295
 ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
 τραφέστατον πωμάτων,
 ὅσων ἥσι Ποσειδᾶν
 ὁ γαιάδοχος,
 Τηθύος τε παῖδες; 300
 πρὸς τάδ, ὡς πολιοῦχοι
 θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
 πύργων ἀνδρολέτειραν
 καὶ τὰν ρίψοπλον ἄταν
 ἐμβαλόντες, ἄροισθε 305

283. πάντροφος bene interpr. ἄρα δὲ Πέτρος ἀγένετο.
 Schwenk. magna cura suos alens.

284. Ita rescripsit Blomf. pro -μει, λεί. Et in illo quidem Ald. et Rob. consentientes habet.

286. Act. Apostol. XII. 18. τί

290. Vulg. Διογενεῖς ἀ. Sed cum MSti satis multi omittunt, neque Well. statuentem versum esse dactylicum trimetrum satis intelligo, ego quoque cum Blomf. omisi.

κῦδος τοῖσδε πολίταις·

καὶ πόλεως ρύτηρες

εὗεδροί τε στάθητ'

όξυγόοις λιταῖσιν.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ὠγυγίαν στροφὴ β'.

ἄιδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν 311

δουλείαν, ψαφαρᾶ σποδῷ

ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν

περθομέναν ἀτίμως·

τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι, 315

Ἒ, ἔ, ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς

ἰππηδὸν πλοκάμων,

περιρρήγνυμένων φαρέων.

βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,

λαῖδος ὀλλυμένας

320

μιξοθρόον· βαρείας

τοι τύχας προταρβῶ.

κλαυτόν δ' ἀρτιτρόποις ὡμοδρόπων αντ. β'.

νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι

δωμάτων στυγερὰν ὄδόν.

325

τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω

βέλτερα τῶνδε πράσσειν.

πολλὰ γὰρ, εὗτε πτόλις δαμασθῆ,

Ἒ, ἔ, ἔ, δυστυχῆ τε πράσσει.

306. Vulg. κῦδος τοῖς δέ. Optime distinxit Blomf. aptissime etiam contulit II. Δ. 95. πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιος. Angl. At the hands of.

316. Monosyllabum esse νέας

recte monent Blomf. et Well.

328. Ita Rob. Vulg. πόλις contra metrum, cui succurrebat Brunck. inserendo ἄν. Sed ἄν, quod ad constructionem necessarium puto, tamen supprimi posse crediderim.

ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, 330
 φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
 καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἄπαν·
 μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ
 λαοδάμας, μιαίνων
 εὐσέβειαν, Ἀρης. 335
 κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, στροφὴ γ'.
 ποτὶ [πόλιν] δ' ὄρκάνα πυργῶτις.
 πρὸς ἀνδρός δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
 βλαχαὶ δ' αἰματόεσσαι
 τῶν ἐπιμαστιδίων 340
 ἀρτιθρεφεῖς βρέμονται·
 ἀρπαγαὶ δὲ,
 διαδρομᾶν ὁμαίμονες.
 ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
 καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ, 345
 ξύννομον θέλων ἔχειν,
 οὔτε μεῖον,
 οὔτ' ἵσον λελιμμένοι.
 τίν' ἐκ τῶνδε εἰκάσαι λόγος πάρα;
 παντοδαπὸς δὲ καρπὸς ἀντιστρ. γ'.
 χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει, 351
 κυρήσας πικρὸν δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
 πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
 γὰς δόσις οὐτιδανοῖς

337. *Vulgata metrum turbat.*
Ex Hermanni sententia πόλιν un-
ciniis inclusi, ut ex ἄστυ male re-
petitum.

351. Well. sequor, κυρήσας cum

sequentibus jungentem, optime qui-
dem ad sensum, modo δὲ abasset;
metro tamen labanti vix succurrit
ὑπὸ, quod in strophico ē Rob. ad-
misit.

HMIX.	ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ πευθώ τιν' ήμεν, ὃ φίλαι, νέαν φέρει, σπουδὴ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.	365
HMIX.	καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς, Οἰδίπου τόκος, εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐ *καταργίζει πόδα.	
ΑΓ.	λέγοιμ' ἀν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων, ὅς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληχεν πάλον. Τυδεὺς μὲν ἥδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι βρέμει· πόρον δὲ Ἰσμηνὸν οὐκ ἔᾳ περᾶν ὁ μάντις, οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά. Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος, μεσημβριναῖς κλαυγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾶ·	370 375

357. Si sana lectio, quod vel
propter metrum admodum dubium
est, insolita constructio est $\tau\lambda\eta\mu\nu\epsilon$
pro $\tau\lambda\alpha\sigma\alpha$, ut in Suppl. 588. $\phi\delta\mu\sigma\circ$.

367. *Vulg.* εἰσ', quod præsenti significatione vix ferri potest. Ita etiam ἀρτικόλλον cum λόγον con-

junctum durius est. Porsoni emendatio est *eis*, et constructio est, *eis ἀρτικόλλον ὥστε μαθεῖν, opportune adest ut audiatur.*

368. Vulg. οὐκ ἀπαρτίζει. Blomf.
e cod. uno, οὐ καταρτίζει, quod
correxit Herm. Non omnium præbet.

θείνει δὲ σκείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀյτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ ἔσω 380
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δὲ ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἀστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἀστρων, νυκτὸς ὄφθαλμὸς, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς, 386
βοᾷ παρ' ὅχθαις ποταμίαις μάχης δὲ ἔρων,
ἴππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν, 390
κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἀν τρέσαιμ' ἐγὼ,
οὐδὲ ἐλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουστ' ἀνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 395
ἀστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἀν γένοιτο μάντις ἡ ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὄφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε

388-9. Offendunt in μένει—μένων
more Ἀeschyleo repetitis. Wellauerο
μένει dativus esse videtur vocis
μένων: Brunck. autem pro μένων
audacissime intulit κλίνων, quod est
Ἀeschylum ad delicatas nostras
aures refingere. Tydeus manet non
minus impatiens quam equus, qui

tuba sonitum cestuat expectans.

397. Vulgatam dubitanter reli-
qui. Blomf. ἐννοίq. Semel tantum ,
in Androm. 521. ἀνοία sine con-
troversia ultimam producit. In
Philoct. 129. ἀγνοία ante πρ. potest
positione produci; potest etiam
ἀγνοία legi.

γένοιτ' ἀν όρθως ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 400
 καύτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
 ἔγω δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
 τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
 τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους· 405
 αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δὲ εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δὲ ἀπ' ἀνδρῶν, ὃν Ἀρης ἐφείσατο,
 ρίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δὲ ἔστ' ἐγχώριος,
 Μελάνιππος· ἔργου δὲ ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ.
 δίκη δὲ δημαίμων κάρτα νιν προστέλλεται 410
 εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟ. τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὔτυχεῖν στρ. ἀ.
 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὅρνυται· τρέμω δὲ αἰματη-
 φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων 415
 ὀλομένων ἴδεσθαι.

ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὔτυχεῖν δοῖεν θεοί.
 Καπανεὺς δὲ ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
 γίγας δέ ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
 μείζων δὲ κόμπος δὲ οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ, 420
 πύργοις δὲ ἀπειλεῖ δείν', ἀ μὴ κράνοι τύχη.
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν,
 καὶ μὴ θέλοντος, φησὶν, οὐδὲ τὴν Διὸς
 ἔριν πέδω σκήψασαν ἐκποδὰν σχεθεῖν.
 τὰς δὲ ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 425
 μεσημβρινοῦσι θάλπεσιν προσείκασεν.
 ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἀνδρα πυρφόρον,

φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὥπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ.
τοιῷδε φωτὶ πέμπε . . τίς ξυστήσεται; 430
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἢ γλῶσσ' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος, 435
θεοὺς ἀτίζων κάποιγυμνάζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ, θυητὸς ὧν, ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον 440
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυνον φρούρημα, προστατηρίας
Ἄρτέμιδος εύνοίαισι, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. 445
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟ. ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, ἀντ. ἀ.
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ
ἔδωλίων * ὑπερκόπῳ 450
δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος

450. Vulg. ὑπερκόμπῳ contra metrum. Correxit Brunck.

έξ ὑπτίου πήδησεν εύχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηίτησι προσβαλεῖν λόχου. 455
 ἵππους δὲ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ, θελούστας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
 φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
 ἔσχημάτισται δὲ ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον· 460
 ἀνὴρ δὲ ὁ πλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
 στείχει πρὸς ἔχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
 βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
 ὡς οὐδὲ ἀν "Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
 καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον 465
 πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ' ἀν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
 καὶ δὴ πέπεμπτ', οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
 Μεγαρεὺς, Κρέοντος σπέρμα, τοῦ σπαρτῶν γένους,
 ὃς οὔτι μάργων ἵππικῶν φρυγαγμάτων 470
 βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
 ἀλλ' ἡ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
 ἥ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
 ἐλῶν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
 κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων. 475

ΧΟ. ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, στρ. β'.
 ἵω πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.

462. στείχει, nom admoveat; acc. genitivi enim, quoties talia verba
 suuntur, sensu cognato efferuntur, quasi subaudita præpositione,
 in ire viam. Est igitur, progre-

ditur per—Anglice, treads the steps.
 Cf. Pors. ad Orest. 1427.

468. κόμπον, argumentum jactabundum in clypeo manu gesto.

ώς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένα φρενὶ, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

480

ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Οὐκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
* μέγ' Ἰππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἄλω δε πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος οὐκ ἄλλως ἐρῶ. 485
ο σηματουργὸς δ' οὐ τὶς εὔτελὴς ἄρ' ἦν,
ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ιέντα πυρπνύον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
δόφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος 490
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἀρει
βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν, Θυιὰς ὡς, φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον
φόβος γάρ ἦδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. 495

ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὁγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἔχθαιρουσ' ὕβριν,
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον.
Ὑπέρβιος δὲ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων 500
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης
οὗτ εἶδος, οὕτε θυμὸν, οὕθ' ὅπλων σχέσιν.
μωμητός· Ἔρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.

483. μέγ', quod vulgo deest, e dum videtur.
conjectura Pors. et Blomf. recipien- 496. Cf. ἄτε, v. 128.

έχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ, τῷ ξυστήσεται.
 ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων 505
 θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπυνόν Τυφῶν' ἔχει,
 'Υπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
 σταδαῖος ἡσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων
 κούπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
 τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων 510
 πρὸς τῶν κρατούντων δὲ ἐσμὲν, οἱ δὲ ἡστωμένων·
 εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὡδὲ ἀντηρέτας,
 εἰ Ζεύς τε Τυφῶν καρτερώτερος μάχῃ,
 'Υπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
 σωτὴρ γένοιτ' ἀν Ζεὺς, ἐπ' ἀσπίδος τυχών. 515

ΧΟ. πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἀντ. β'.
 ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
 δαιμονος, ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
 δαροβίοισι θεοῖσιν,
 πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. 520

ΑΓ. οὗτος γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 πέμπταισι προσταχθέντα *Βορραίαις πύλαις,
 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.
 δῆμνυσι δὲ αἰχμὴν ἦν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
 σέβειν πεποιθὼς ὅμμάτων θεοῦ ὑπέρτερον, 525
 ἥ μὴν λαπάξειν ἀστυ Καδμείων βίᾳ
 Διός τόδε αὐδᾶ μητρὸς ἐξ ὄρεσκοου
 βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
 στείχει δὲ ίουλος ἄρτι διὰ παρηϊδῶν,

516. δὴ, quod vulgo abest, ser-
 vavit Rob.

522. Plurimi codd. Βορρέας, ε
 et αι, ut sēpissime fit, confusis.

ώρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. 530
 ὁ δὲ ὡμὸν, οὕτι παρθένων ἐπώνυμον,
 φρόνημα, γοργὸν δὲ ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γένεται πύλαις.
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι, 535
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·
 φέρει δὲ ὑφ' αὐτῇ φῶτα, Καδμείων ἔνα,
 ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ιάπτεσθαι βέλη.
 ἐλθὼν δὲ ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 540
 μακρᾶς κελεύθου δὲ οὐ καταισχυνεῖν πόρου,
 ΤΠαρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδε ἀνὴρ
 μέτοικος, Ἀργεὶ δὲ ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδε ἀ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν, ὃν φρονοῦστι, πρὸς θεῶν, 545
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι·
 ἢ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
 ἔστιν δὲ καὶ τῷδε, ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 ἀνὴρ ἀκομπος, χεὶρ δὲ ὅρᾳ τὸ δράσιμον,
 Ἀκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου· 550
 ὃς οὐκ ἔάσει γλῶσσαν, ἐργυμάτων ἄτερ,
 ἔσω πυλῶν ρέουσταν, ἀλδαίνειν κακά·
 οὐδὲ εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἔχθιστον δάκους
 εἴκὼ φέροντα πολέμιας ἐπ' ἀσπίδος·
 ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται, 555
 πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.

538. φέρει, sc. *Sphinx ferēbat.* bat Blomf. inserendo παῖς ante Παρ-

542. Metro laboranti succurrere- θενοπαῖος.

θεῶν θελόντων ἀν διάληθεύσαιμ' ἔγω.

ΧΟ. ἵκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ'.

τριχὸς δ' ὄρθιας πλόκαμος ἴσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων *κλύουσαν
ἀνοσίων ἀνδρῶν.

εἴθε γάρ θεοὶ⁵⁶⁰
τούσδε ὀλέσειαν ἐν γῇ.

ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ' ἀν ἀνδρα σωφρονέστερον,
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν. 565

Ομολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος,
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἀργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου, 570
κακῶν τ' Ἄδραστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὐθίς πρὸς τμόρον ἀδελφεὸν,
ἔξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα· 575
ἢ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,

557. Vulg. δ' ἀν, contra metrum. Transpositionem, quam suggestit Well. recipere non est ausus, ipse audacior admisi.

560. Vulg. κλύων, in quo laboratum metrum tum syntaxis. Unus autem codex exhibit κλύουσ', unde bene conjectit Herm. κλυώνσα, melius etiam Well. κλύουσαν, conferens simillimam constructionem Choeph. 396. Facillime autem excidere potuit δὲ ante ἀνοσίων. De antistro-

phico vide suo loco.

572. Aldinum πρὸς μόρον, manifesto corruptum, alii aliter corrington: sed nihil certi; conjecturas proferre vix operae pretium foret.

576. Constructio καὶ—τε pro τε—καὶ, Blomfieldio vix Graece dici videtur; Wellauero autem nihil habere reprehensionis. Ille igitur e solo Rob. θείον pro τοῖον recepit; quem pene secutus eram.

καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρών καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη; 580
πατρίς τε γαῖα, σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ^λ
ἀλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῷ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον. 585
τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ̄ εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον, ηὔδα. σῆμα δὲ οὐκ ἐπήν κύκλῳ
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἦς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. 590
τούτῳ σοφούς τε κάγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῷ. δεινὸς δὲς θεοὺς σέβει.

ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὅρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυστεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δὲ ἔσθ' ὅμιλίας κακῆς 595
κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται:
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὔσεβης ἀνὴρ
ναύτησι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
ὅλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει· 600
ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὧν,
ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

580. Per μητρός πηγὴν intellige illum caritatis et officii sensum, quem suo quisque pectore erga

matrem, i. e. patriam innatum gerit, et quem nulla justitia extinguere potest.

ταύτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
οὗτος δὲ μάντις, τὸν Οἰκλέους λέγω, 605
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεῖς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν, φρενῶν βίᾳ
τείνουσι πομπὴν, τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται. 610
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκη,
ἀλλ' οἶδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. 615
ὅμως δὲ ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δὲ ηβδῶσαν φέρει,
ποδῶκες ὅμμα, χεῖρα δὲ οὐ βραδύνεται
πάρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ. 620
θεοῦ δὲ δῶρόν ἔστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἀντ. γ'.
ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῆ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες τὸ γῆς πρὸς
ἐπιμόλους πύργων δὲ 625
ἐκτοθεν βαλὼν
Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῶ.

609. μακρὰν πόλιν, *distantem urbem*. Glossa: ἦγουν εἰς τὸν Αἴδην. Confert Blomf. μακρὰν ἀποκίαν, Prom. 833.

624. Codd. aliqui πρὸς omittunt. Metro satisfaceret emendatio Hermanni, εἰς γᾶς.

ΑΓ. τὸν ἔβδομον δὴ τόνδε ἐφ' ἔβδόμαις πύλαις
 λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητου, πόλει
 οῖας γ' ἀράται καὶ κατεύχεται τύχας· 630
 πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονὶ,
 ἀλώσιμον παιᾶν ἐπεξιακχάσας,
 σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας·
 ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῷς σ' ἀνδρηλάτην
 φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον. 635
 τοιαῦτ' ἀὕτει, καὶ θεοὺς γενεθλίους
 καλεῖ πατρφάς γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν
 τῶν ὅν γενέσθαι πάγχυ, Πολυνείκους βία.
 ἔχει δὲ καινοπηγὴς εὔθετον σάκος,
 διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένου· 640
 χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
 ἀγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
 Δίκη δὲ ἀρέτην φησιν, ὡς τὰ γράμματα
 λέγει, ΚΑΤΑΞΩ Δ' ΑΝΔΡΑ ΤΟΝΔΕ, ΚΑΙ ΠΟΛΙΝ
 ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩΙΩΝ ΔΩΜΑΤΩΝ Τ΄ ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΣ. 645
 τοιαῦτ' ἔκείνων ἐστὶ τάξευρήματα·
 σὺ δὲ αὐτὸς ἥδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
 ὡς οὕποτε' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
 μέμψει, σὺ δὲ αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
 ΕΤ. ὁ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος, 650
 ὁ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
 ἄμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

634. Vid. Elmsl. ad Med. 313.
 Deinde, si sana ἀνδρηλάτην, junge
 ἀτιμαστῆρά σε ἀνδρηλάτην, te qui
 eum injuriose in exilium abegisti.
 Sed cum Blomf. suspicor ἀνδρηλάτη,

cum unus codex exhibet ἀνδρη-
 λάτη, et saepissime permuntantur
 et i.

644. Et reducam. Quasi esset, Di-
 cū se Justitiam esse, et reducturam.

ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆ δυσφορώτερος γόος.

ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω, 655

τάχ' εἰσόμεσθα τάπισημ' ὅπη τελεῖ
εἴ νιν κατάξει χριστότευκτα γράμματα,
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.

εἰ δὲ η Διὸς πᾶς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἔκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἀν τόδ' ήν 660
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότου,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·

οὔτ' ἐν πατρῷας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ 665

οἷμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.

ἡ δῆτ' ἀν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἴμι, καὶ ξυστήσομαι
αὐτός τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος; 670
ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ καστυγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κυημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟ. μὴ, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
όργην ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ. 675
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
ἔς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον·
ἀνδροῖν δὲ ὄμαίμοιν θάνατος ὥδ' αὐτόκτονος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

677. *Eorum enim sanguis est expiabilis; fratrum vero non item.*

- ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ, 680
 ἔστω μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 κακῶν δὲ καισχρῶν οὐ τιν' εὐκλείαν ἔρεῖς.
 ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μήτι σε θυμοπλη- στρ. δ.
 θῆς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
 ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. 685
- ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς,
 ἵτῳ κατ' οὐρον, κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν,
 Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαῖον γένος.
 ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἴμερος ἔξοτρύ- ἀντ. δ.
 νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν 690
 αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
- ΕΤ. φίλου γὰρ ἔχθρά μοι πατρὸς τελεῖ ἀρὰ
 ξηροῖς ἀκλαύστοις δύμασιν προσιζάνει,
 λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
 ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή- στρ. ἔ.
 σει, βίον εὖ κυρήσας μελαναιγίς δ' οὐκ 696
 εἰσι δόμων Ἐρινὺς, οὐτ' ἀν ἐκ χερῶν

681. *In mortuis enim, h. e. si mortui fuerint homines, solum hoc lucrum fit.* Quae aliter et pejus quidem intellexit Well.

683. Vox Ionica μέμονα apud Homer. et Herod. s̄eptissime occurrit (Il. xiv. 88. Herod. vi. 84. metà ταῦτα μεμονέναι μιν τίσασθαι), ubi mira fingunt, qui a μένω formatam volunt. A μάω effluit perfect. med. μέμαα et μέμονα, ut γέγαα, γέγονα. Hinc intelligere possumus Soph. Phil. 513. Trach. 984.

692. Vox suspecta τέλει' propter elisionem vix ferendam. Recepit

igitur Blomf. e Turn. τελεῖν.

694. *Monens lucrum prius fore morte posteriore:* sc. prius me victurum esse, deinde moriturum. Ita fere Well. quod verum puto.

697. Vulg. δόμον. Sed δόμων, quod præbet cod. unus, et quod requirit metrum, ad sensum quoque melius est; timebat enim Eteocles, ne domus furia (πατρὸς ἀρά) non in domum sed in seipsum grassaretur. Deinde retinui οὐτ' ἀν, ut sensui aptissimum, quamvis metrum postulet ut vel ἀν vel ἐκ ejiciatur.

θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

- ΕΤ. θεοῖς μὲν ἡδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται. 700
τί οὖν ἔτ' ἀν σαίνουμεν ὀλέθριον μόρον;
ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν ἐπεὶ δαίμων ἀντ. ἐ.
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μετάλ-
λακτος ἵσως ἀν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι νῦν δ' ἔτι ζεῖ. 705

- ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῷων χρημάτων δατήριοι.
ΧΟ. πείθου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ' ἀν ὃν ἀνή τις οὐ δὲ χρὴ μακράν. 710
ΧΟ. μὴ ἔλθῃς ἀδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἔβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ,
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμῆ θεός,
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην ταῦτο χρὴ στέργειν ἐπος.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις; 715
ΕΤ. θεῶν διδόντων, οὐκ ἀν ἐκφύγοι κακά.

- ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον στρ. ἀ.
θεὸν, οὐ θεοῖς ὅμοίαν,
παναληθῆ κακόμαντιν,
πατρὸς εὔκταίαν Ἐρινὺν 720
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα·
παιδολέτωρ ἔρις ἄδ' ὄτρύνει.

701. De hiatu vid. ad Suppl. 301. 710. *Quae fieri possunt. Hesychius: ἀνή, ἀνσις καὶ πρᾶξις.*
702. Vid. ad Suppl. 624.

- ξενὸς δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ
άντ. α.
Χάλυβος Σκυθῶν ἀποικος,
725
κτεάνων χρηματοδαίτας,
πικρὸς, ὡμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
δόποσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμάρους.
730
ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν,
στρ. β'.
αὐτοδάϊκτοι θάνωσι,
καὶ χθονία κόνις πίη
μελαμπαγὴς αἴμα φοίνιον,
τίς ἀν καθαρμοὺς πόροι;
735
τίς ἄν σφε λούστειεν; ὥ
πόνοι δόμων νέοι παλαι-
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.
παλαιγενῆ γάρ λέγω παρ-
άντ. β'.
αιβασίαν ὠκύποινον
740
αἰῶνα δὲ ἐς τρίτον μένει.
Ἄπόλλωνος εὗτε Λάϊος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις, θυάσκοντα γέν-
νας ἄτερ, σώζειν πόλιν.
745
κρατηθεὶς δὲ ἐκ φίλων ἀβουλίαις
στρ. γ'.
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,

747. Copula δὲ omnino retinenda est: sententiam enim jam a v. 742. inchoatam, nondum vero absolutam, de novo repetit poeta. Propter

sensum igitur suspensum post v.

746. plenius quam Blomf. levius quam Well. distinx.

πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
 ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὰν 750
 σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
 ρίζαν αἰματόεσσαν
 ἔτλα. παράνοια συνάγε
 νυμφίους φρενώλεις.
 κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει, ἀντ. γ'.
 τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει 756
 τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμ-
 ναν πόλεως καχλάζει·
 μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
 τείνει πύργος ἐν εὔρει. 760
 δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
 μὴ πόλις δαμασθῇ.
 τέλειαι γὰρ παλαίφατοι στρ. δ.
 ἀράι, βαρεῖαι καταλλαγαῖ,
 τὰ δ' ὄλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται. 765
 πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
 ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
 δλβος ἄγαν παχυνθείς.
 τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύ- ἀντ. δ.
 μασαν θεοὶ καὶ ξυνέστιοι 770
 πόλεως, *πουλύβοτός τ' αἰών. βροτῶν,

756. Cum dicere deberet, ἄγει
 τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δὲ ἀειρόμενον,
 constructionem de industria varia-
 vit scribendo ἀείρει pro ἄγει ἀειρό-
 μενον.

759. *Brevi autem intervallo exi-*
tium arcens, turris se extendit in
latitudinem, et sola sua latitudine

mortem a nobis amovet. Confert
 Blomf. Juven. XII. 57.

765. *Non simul exsurgunt et*
prætereunt; sed mala inde enata
diu manent.

771. *πουλύβοτος* Heathii emen-
 datio metrica pro πολύβοτος.

ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
 ἀναρπάξανδρον
 κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
 ἐπεὶ δὲ ἀρτίφρων
 ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
 μαινομένᾳ κραδίᾳ
 δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν
 πατροφόνῳ χερὶ τῶν
 κρειστοτέκνων ὄμμάτων ἐπλάγχθη.
 τέκνοις δὲ ἀραίας
 ἐφῆκεν ἐπικότους τροφὰς,
 αἱ, αἱ, πικρογλώσσους ἀρὰς,
 καὶ σφε σιδαρονόμῳ
 διὰ * χερὶ ποτε λαχεῖν
 κτήματα· νῦν δὲ τρέω
 μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓ. θαρσεῖτε παιδες μητέρων τεθραμμέναι.

πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
 πέπτωκεν ἀνδρῶν ὁβρίμων κομπάσματα·
 πόλις δὲ ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου
 πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
 στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις

781. *Vulg.* δὲ ἀπ' ὄμμάτων. Cum autem unus codex ἀπ', tres δὲ omit-tunt, hos cum Blomf. propter me-trum sequor.

783. “Œdipus, qui educationem victumque debebat filii suis, dedit quidem, sed ἀραίας ἐπικότους τρο-

φὰς, quae deinde explicantur ap- posito πικρογλώσσους ἀράς.” WELL.

786. Vulgatam διαχειρίᾳ optime emendavit Pors.

793. ἄντλον, aqua marina. Vid. egregiam Hemsterhusii adnotatio-nem in Lucian. Tom. I. p. 108.

έφραξάμεσθα μονθμάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ’ ἐν ἐξ πυλώμασι·
τὰς δὲ ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτης
ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ’, Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαῖου δυσβουλίας.

795

ΧΟ. τί δὲ ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν; 800

ΑΓ. ἄνδρες τεθνάσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων—

ΧΟ. τίνες; τί δὲ εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουστον, Οἰδίπου γένος.

ΧΟ. οἱ ἐγὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓ. οὐδὲ ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι. 805

ΧΟ. ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δὲ οὖν ὅμως φράσον.

ΑΓ. οὗτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἡναίροντ’ ἄγαν.

ΧΟ. οὕτως δὲ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄμα.

ΑΓ. αὐτὸς δὲ ἀναλοὶ δῆτα δύσποτμον γένος.

ΧΟ. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα. 810

πόλιν μὲν εὐ πράσσουσαν, οἱ δὲ ἐπιστάται,

διστώ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

ἔξουσι δὲ ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,

πατρὸς κατ’ εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι. 815

ΑΓ. πόλις σέσωσται βασιλέοιν δὲ ὄμοσπόροιν

πέπωκεν αἷμα γαῖ’ ὑπὸ ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟ. ὡ μεγάλε Ζεῦ, καὶ πολιοῦχοι

δαίμονες, οἱ δὲ Κάδμου πύργους

802. Versum qui vulgo præcedit,
πόλις σέσωσται, βασιλέοις δὲ ὄμοσπό-
ροι, e. v. 816. confiatum, uncinis
incluserunt Schutz. Pors. Well.

ejectit Blomf.

807. ἄγαν, *nimir certo*; sive ma-
lis, *nimirum fraternalis*. Conf. inf.
v. 931.

- τούσδε ρύεσθε· 820
 πότερον χαίρω, καπολολύξω
 πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι *τύχῃ,
 ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαιμονας
 ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
 οἱ δῆτ' ὄρθως, κατ' ἐπωνυμίαν,
 καὶ πολυνεικεῖς, 825
 ὥλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.
 ὡς μέλαινα καὶ τελεία
 γένεος Οἰδίπου τ' ἀρὰ,
 κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. 830
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος
 ὡς Θυιὰς, αἰματοσταγεῖς
 νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
 θανόντας· ἢ δύσορνις ἄ-
 δε ξυναυλία δορός. 835
 ἔξεπραξεν, οὐδὲ ἀπεῖπε
 πατρόθεν εὐκταία φάτις·
 βουλαὶ δὲ ἀπιστοι Λαΐου διήρκεσαν·
 μέριμνα δὲ ἀμφὶ πτόλιν,
 καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται. 840
 ἵω πολύστονοι, τοδὲ εἰρ-
 γάσασθ ἀπιστον· ἥλθε δὲ αἱ-
 ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.

822. In edd. et MStis deest τύχῃ, quod audacissime de meo supplevi. Vulgata sensu caret; quis est enim ille ἀσινὴς σωτῆρ; Certe non Eteocles. Pessime laborat etiam metrum; quamvis in

alia fuisse sententia videtur Gaisford. ad Hephaest. p. 288. Jam codd. non pauci pro σωτῆρι exhibent σωτηρίᾳ, quæ glossam redolet verborum σωτῆρι τύχῃ. Cf. εὐπράξιας σωτῆρος, v. 213-4.

τάδε αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος. ἐπωδός.

διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα 845

κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα τέλεια τάδε πάθη.

τί φῶ; τί δὲ ἄλλο γένος;

πόνων, δόμων ἐφέστιοι;

ἄλλα γόσιν, ὡς φίλαι, κατ' οὐρον

ἐρέσσετεν ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν 850

πίτυλον, ὃς αἰὲν διὰ Ἀχέροντ' ἀμείβεται

τὰν ἄστονον, μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα,

τὰν ἄστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,

πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ἄλλα γὰρ ἥκουσ' αἴδεν ἐπὶ πρᾶγος 855

πικρὸν Ἀντιγόνη τὸν ἥδεν Ἰσμήνη,

θρῆνον ἀδελφοῖν τούκραντος ἀμφιβόλως

οἵμαι σφέντοντος ἐκ βαθυκόλπων

στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.

ἡμᾶς δὲ δίκη, πρότερον φήμης,

τὸν δυσκέλαδόν θύμνον Ἐρινύος

ἰαχεῖν, Ἀΐδα τ'

έχθρὸν παιᾶν ἐπιμέλπειν.

ἰώ. δυσαδελφόταται πασῶν, δόπσαι

στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,

κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς

μὴ ἐκ φρενὸς ὅρθῶς με λιγαίνειν.

HMX. ίώ, ίώ, στροφὴ ἄ.

849. *Constructio est*, ἐρέσσετεν χεροῖν ἀμφὶ κρατὶ πίτυλον πόμπιμον γόσιν κατ' οὐρον, ὃς (πίτυλος) ἀμεί-

βεται (*deducit*) τὰν θεωρίδα τὰν ἄστονον, κ.τ.λ. εἰς χέρσον πάνδοκον ἀφανῆ τε.

δύσφρονες, φίλων ἀπιστοί,
καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρώous δόμους ἐλόν-
τες μέλεοι σὺν αἰχμā.

870

HMIX. μέλεοι δῆθ', οἱ μελέους θανάτους
εύροντο δόμων ἐπὶ λύμη.

HMIX. ιώ, ιώ,
δωμάτων ἐρειψίτοιχοι,
καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἥδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ.

HMIX. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

HMIX. δὶ εὐωνύμων τετυμένοι. στροφὴ β'.

HMIX. τετυμμένοι δῆθ', όμοσ-
πλάγχων τε πλευρωμάτων.

885

HMIX. *aī aī δαιμόνιοι,*
aī aī δ ἀντιφόνων θανάτων ἄραι.

ΗΜΙΧ. διανταίαν λέγεις πλαγάν. ἀντ. β'.

HMIX. δόμοισι καὶ σώμασιν
πεπλαγμένους ἐννέπω.

HMIX. ἀναυδάτῳ μένει 890

ἀραιώ τ' ἐκ πατρὸς διχόφρονι πότμῳ.

ΧΟ. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, ἐπωδός.
στένουσι πύργοι, στένει πέδον
φίλανδρον· μενέι κτέανά τ' ἐπιγύόνοις,

869. ἀπιστοί, *impersuasi.* ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε. Omiserunt

879. Vulgo sequuntur duo versus autem Schutz. Blomf.
e glossa conficti, οὐκ ἐπὶ φλίγι, ἀλλ' 890. αὐτούσι Burn. Blomf.

δὶ ὡν αἰνομόροις, δὶ ὡν νεῖκος ἔβα,
καὶ θανάτου τέλος·

ἐμοιράσαντο δὲ ὁξυκάρ-
διοι κτήμαθ', ὥστ' ἵσον λαχεῖν·
διαλλακτῆρι δὲ

οὐκ ἀμεμφία φίλοις,
οὐδὲ ἐπίχαρις Ἀρης.

HMIX. σιδαρόπλακτοι μὲν ὡδὸς ἔχουσιν στροφὴ γ'.

σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι-
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρώων λαχαῖ.

HMIX. ἀχὼ μάλ' αὐτοὺς δόμων προπέμπει,

δαικτὴρ γόσος, αὐ-
τόστονος, αὐτοπήμων,
*δαιόφρων, οὐ φιλογα-
θὴς, ἐτύμως δακρυχέσων
ἐκ φρενὸς, ἀ κλαιομένας
μου μινύθει,
τοῦνδε δυοῖν ἀνάκτοι.

HMIX. πάρεστι δὲ εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν, αντ. γ'.

ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαῖ.

HMIX. δυσδαιίμων σφιν ἀ τεκοῦσα πρὸ πασῶν

906. Vulg. δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει. Alii εἰ. Sed præpositionem, cuius sensum vix video, omittunt duo MSti, quorum cum altero verborum ordinem mutavi, ut antistrophico proprius acce-

deret, in quo cum Elmsleio ad Med. 393. suspicor ex unius codicis auctoritate omittendum πρό.

909. δαιόφρων pro δαιφρων recepi, emendante Blomf. et interpretante lucififica.

- γυναικῶν, ὁπόσαι
τεκνογόνοι κέκληνται. 920
- παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐ-
τῷ θεμένα, τούσδε ἔτεχ', οἱ δὲ
ωδὲ ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλ-
λαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν. 925
- HMIX. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, στροφὴ δ'.
διατομαῖς οὐ φίλαις, ἔριδι
μαινομένᾳ, νείκεος ἐν τελευτᾷ.
πέπαυται δὲ ἔχθος· ἐν δὲ γαίᾳ
*ζοὰ *φονορύτῳ μέμικται. 930
κάρτα δὲ εἰσ' ὅμαιμοι.
πικρὸς λυτήρ
νεικέων, δὲ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς,
θηκτὸς σίδαρος. 935
πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς
δατητὰς Ἀρης,
ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὡς μέλεοι ἀντ. δ'.
διοσδότων ἀχέων· ὑπὸ δὲ 940
σώματι γὰς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισι γε δόμους· τελευτᾶ δὲ
αἰδὲ ἐπηλάλαξαν
ἀραι τὸν δξ- 945

930. Ita pro ζωὰ φονορύτῳ recte, ut videtur, Blomf.

938. Ut strophico respondeat, reponunt Burn. Blomf. πατρόφαν.

ὺν νόμον, τετραμένου
παντρόπω φυγὰ γένους.

ἔστακε δὲ Ἀτας
τρόπαιον ἐν πύλαις, ἐν αἷς
ἔθεινοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξ δὲ δαίμων.

950

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝ. παισθεὶς ἔπαισας. ΙΣ. σὺ δὲ ἔθανες κατακτανών.

ΑΝ. δορὶ δὲ ἔκανες. ΙΣ. δορὶ δὲ ἔθανες.

ΑΝ. μελεόπονος. ΙΣ. μελεοπαθής.

ΑΝ. ἵτω γόσ. ΙΣ. ἵτω δάκρυα.

955

ΑΝ. πρόκεισαι. ΙΣ. κατακτάς.

ΑΝ. ἡὲ, ἡὲ, μαίνεται γόοισι φρήν. στροφή.

ΙΣ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝ. ἵὼ, ἵὼ πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣ. σὺ δὲ αὐτε καὶ πανάθλιε.

960

ΑΝ. πρὸς φίλου γένεσισ. ΙΣ. καὶ φίλοι ἐκτανες.

ΑΝ. διπλᾶ λέγειν. ΙΣ. διπλᾶ δὲ ὄραν.

ΑΝ. ἀχέων τοίων τάδε ἐγγύθειν.

ΙΣ. πέλας αἵδε αδελφαὶ ἀδελφεῶν.

ΧΟ. ἵὼ, ἵὼ, μοῖρα

965

βαρυδότειρα, μογερὰ,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
μέλαινα τ' Ἐρινὺς,

964. In hoc et quibusdam aliis
hujus scenæ veraib[us] metra neque
per se sana sunt, neque antitheticis
respondent; quæ tamen qui corri-

gere velit, operam perdet. Post
h. v. forsan inserendus ex antistr.
ἀλοὰ λέγειν. ἀλοὰ δὲ ὄραν. In vers.
præc. τάδε valet ημεῖν, ut in Pers. 1.

- ἡ μεγασθενής τις εἰ.
 AN. ἡὲ, ἡὲ, δυσθέατα πήματα. ἀντιστρ.
 IS. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. 971
 AN. οὐδὲ ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
 IS. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
 AN. ἀπώλεσε δῆτα. IS. καὶ τόνδ' ἐνόσφισεν.
 AN. τάλαν γένος. IS. τάλανα παθόν. 975
 AN. δύστονα κήδε' δύμώνυμα.
 IS. δίνυγρα τριπάλτων πημάτων.
 AN. ὄλοὰ λέγειν. IS. ὄλοὰ δ' ὄραν.
 XΟ. ἵὼ, ἵὼ, μοῖρα
 βαρυδότειρα, μογερὰ, 980
 πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
 μέλαινα τ' Ἐρινὺς,
 ἡ μεγασθενής τις εἰ.
 AN. σὺ τοίνυν οἰσθα διαπερῶν. ἐπωδός.
 IS. σὺ δὲ οὐδὲν ὕστερον μαθών. 985
 AN. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
 IS. δορός γε τῷδε ἀντηρέτας.
 AN. ὄλοὰ λέγειν. IS. ὄλοὰ δ' ὄραν.
 AN. ἵὼ, ἵὼ πόνος. IS. ἵὼ, ἵὼ κακά.
 AN. δώμασι καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δὲ ἐμοί. 990
 IS. ἵὼ, ἵὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.
 AN. ἵὼ, ἵὼ, δυσπότμων κακῶν.
 IS. ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχαγέτα.
 AN. ἵὼ πάντων πολυπονώτατοι.
 IS. ἵὼ δαιμονῶντες ἄτα. 995
 AN. ἵὼ, ἵὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
 IS. ἵὼ, ὅπου τιμιώτατον.

ΑΝ. ιώ, ιώ, πήμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δῆμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως. 1000
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ', ἐπ' εύνοίᾳ χθονὸς,
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς
εἴργων γὰρ ἔχθροὺς, θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει·
ἰερῶν πατρώων δὲ ὄσιος ὥν, μομφῆς ἄτερ
τέθυηκεν, οὐπερ τοῖς νέοις θυήσκειν καλόν. 1005
οὗτῳ μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δὲ ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσὶν,
ώς δῆτ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ 1010
τῷ τοῦδε ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρώων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν, ἥρει πόλιν.
οὗτῳ πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως, τούπιτίμιον λαβεῖν 1015
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγυμασιν,
ἀτίμοιν εἶναι δὲ ἐκφορᾶς φίλων ὑπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω, 1020
ἥν μήτις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγώ σφε θάψω, κανὰ κίνδυνον βαλῶ,

1004. Constructio eadem quæ in Hippol. 146. ἀνίερος ἀθύτων πελά-

1022. ἀναβαλεῖν κίνδυνον pro ἀναρ-
ρίψαι satis tueri videtur Herod. v.
49. μάχας ἀναβάλλεσθαι.

- θάψασ' αδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδὲ αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἀπίστον τὴνδ ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν, 1025
μητρὸς ταλαινῆς, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκουτι κοινώνει κακῶν
ψυχὴ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί. 1030
τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἔγω,
γυνὴ περ οὖσα, τῷδε μηχανῆσομαι
κόλπῳ φέροντα βινστίνου πεπλώματος·
καύτῃ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος. 1035
ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.
ΑΝ. τράχυν· ἄθαπτος δὲ οὗτος οὐ γενήσεται.
ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στηγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ; 1040
ΑΝ. ἥδη τὰ τοῦδ οὐ διατετίμηται θεοῖς;
ΚΗ. οὐ, πρίν γε χώραν τὴνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ΑΝ. παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἄπαντας ἀνθ' ἐνδὸς τόδ ἔργον ἦν.
ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν· 1045
ἔγω δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ, ἀπεινέπω δὲ ἔγώ.

ΧΟ. φεῦ, φεῦ,
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
κῆρες Ἐρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα 1050

γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὔτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν. 1055

σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ, ὁ τάλας, ἄγοος,
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς,
εἰσι. τίς ἀν ταῦτα πίθοιτο; 1060

ΗΜΙΧ. δράτω * τε πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ συνθάψομεν
αἵδε προπομποί· καὶ γὰρ γενεὰ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ· ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. 1065

ΗΜΙΧ. ἡμεῖς δ' ἄμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ἔνυπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἵσχὺν,
ὅδε Καδμείων ἥρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι,
μηδ' ἄλλοδαπῶν κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι ταμάλιστα. 1070

1061. *τε*, quod vulgo abest, et necessarium, supplevit Canter. Cf. quod tum metro tum sensui est 422-3.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ εἰς Ἰλιον ἀπίστην, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἰλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρᾳ, ὃν τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἴδων ἀπήγγειλεν· αὐτῇ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἔξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες πανιζούσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δὲ ἐπὶ ἀπήντης ἔρχεται· εἴπετο δὲ αὐτῷ ἐτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἔξ Ὁρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδῷ ὡς θανονμένη, ρίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς ἕκπληξι ἔχον καὶ οἰκτον ἰκανόν. ίδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ¹ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκέ τε Αἴγυισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἐκάτερον διῆσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἐνὶ κεφαλαίῳ τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει· Ἰφιγενείας τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἔξ Ἀτρέως συμφορᾷς.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὄλυμπιάδι ὄγδοηκοστῇ,² ἔτει δευτέρῳ. πρώτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνον, Χοηφόροις, Εὔμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἔχορήγει Ξένοκλῆς Ἀφιδνεύς.

1. Stanl. conjectit ὥπὸ σκηνῆς.

quod facile mutari potuit in ὥρδοι

2. Vulg. εἰκοστῇ ὥρδῷ. “Cor-

εἰκοστῇ.” PORSON.

reverunt VV. DD. ὥρδοηκοστῇ,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αἵτῳ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἀστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 5
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς, φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἄλωσιμόν τε βάξιν· ὥδε γὰρ κρατεῖ 10
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὗτ' ἀν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὄνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἔμην, φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπνῳ. 15
ὅταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὑπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ, ως τὰ πρόσθ, ἄριστα διαπονουμένου.

2. *μῆκος*, me judice, non sollicitandum: est autem accusativus absolitus.

6. *Conferri* jubet Blomf. Genes. i. 16. Dein κάτοιδα ἀστέρας ὅταν

φθίνωσιν idem est quod κάτοιδα
ἀστέρων φθίσιν.

11. *ἀνδρόβουλον*, virile. Cf. γυναικοβούλον, Choeph. 616.

16. Vid. ad Theb. 747.

C c

νῦν δ' εύτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
εὐαγγέλου φανέντος ὄφρυναιόν πυρός.
ώ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ήμερήσιον
φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἀργεί, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοὺ, ιού.
25

Ἄγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
ὅλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
αὐτὸς τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἐξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί.
35
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἀν λέξειεν ὡς ἐκὼν ἔγω
μαθοῦσιν αὐδῶ, κού μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ', ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ηδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου

33. "Summus jactus in ludo
tesserario, in quo tribus tesseris
ludebatur." Blomf.
41-2. Huic loco nulla alia inest
obscuritas, quam quod par illud
nobile fratrum primo conjunctim
singulari effertur numero, deinde
vero, utroque separatim nominato,

- τιμῆς, ὄχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν 45
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἡραν, στρατιώτιν ἀρωγὰν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ', ἐκπατίοις
ἄλγεσι παιδῶν, ὑπατοι λεχέων 50
στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὄρταλίχων ὀλέσαντες.
Ὕπατος δ' αἴνων ἡ τις Ἀπόλλων, 55
ἢ Πᾶν, ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὁξυβόαν
τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον
πέμπει παραβάσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παιδας ὁ κρείσσων 60
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
γόνατος κονίαστιν ἐρειδομένου,
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν

ad pluralem transitur. Contraria
huic difficultas invenitur in Ze-

chariae vi. 13. ubi idem Jesus sub
duobus nominibus indicatur, tum
rex tum sacerdos: καὶ βουλὴ εἰρη-
νικὴ ἔσται ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

49. Hypallage pro ἐκπατίον.

Dolore ob pullos e nidis sublatos.
Cf. 148.

58. μέτοικοι, pulli nido depulsi,
et alias sedes, ut inquilini, habentes.
Ita sive post ὁξυβόαν, sive post
μετοίκων interpungas, nihil inter-
est.

Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δὲ ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δὲ ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὐθὲν ὑποκλαίων, οὐθὲν ὑπολείβων,
οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἵερῶν

70

όργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δὲ ἀτίται σαρκὶ παλαιᾶ,
τῆς τότε ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἵσχὺν

ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀναίσσων.

75

ἰσόπρεσβυς, Ἀρης δὲ οὐκ ἔνι χώρᾳ·
τόθεν ὑπεργήρων, φυλλάδος ἥδη
κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δὲ οὐδὲν ἀρείων
όναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.

80

σὺ δὲ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δὲ ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ, περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,

85

90

69-71. Locum difficillimum ten-
tavi ad Orest. 12. Ante παραθέλξει
subauditur τις. Quinam autem sint
quorum mentes nullo modo demul-
ceri possint, non constat. Mihi de
Parcis accipendum videtur, quae

in πεπρωμένον innuuntur, et quae
appellari possunt ἄπυροι ἵεραι, si-
quidem apud Hesych. ἵεραι est
ἄρχουσαι. Contra Well. interpre-
tatur, *ira ob desideratam sacrifici-
orum flammam.*

βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
 ἄλλη δὲ ἄλλοθεν οὐρανομηκῆς
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 φαρμαστομένη χρίματος ἀγνοῦ
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95
 πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
 τούτων λέξας δὲ τι καὶ δυνατὸν,
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
 ἡ νῦν, τότε μὲν κακόφρων τελέθει, 100
 τότε δὲ ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ·
 ἔλπις ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον,
 τὴν θυμοβόρον φρένα *λύπην.

κύριος εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν στρ.
 ἐκτελέων—ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει. 105
 πειθῶ μολπᾶν,
 ἀλκὰν *ξύμφυτον, αἰών—

95. Per παρηγορίαις intellige unguenti vim demulcentem. Cf. πειθῶ, vis suasoria, 106.

99. Statuunt Herman. et Well. τε apud Aeschylum idem valere quod εἴτα, allatis duobus e Choeph. locis, de quibus ibi videndum erit. Interim vulgatam reliqui, quam mutare audacius est: et cum λέξασα valet λέξον καὶ, eodem fere redit ac si scripsisset λέξον τε καὶ γενοῦ τε.

101. Vulgata φαίνουσα omnino sana, subauditō έαυτὴν, ut sup. 93. ἀνίσχει, surgit. Sed cum φαίνει έαυτὴν idem est quod φαίνεται, hæc

constructio in ἀγανὰ servatur. Ap- tissime confert Well. Eur. Elect. 1231. Jam si σάινονσα legas, quod volunt alii, fere postulabitur ἀγανὰ, contra metrum.

103. λύπην emendavit Heath. pro λύπῃ. De constructione cf. συ-ιστορα, v. 1058.

105. Casauboni emendationem, ἐντελέων, ab omnibus fere recep- tam, non recepi, quia codd. in altero consentiunt, neque adeo cer- tum est Aeschylum non potuisse ἐκτελέων eodem sensu adhibere.

107. Facilem Blomfieldii correc- tionem, ξύμφυτον pro ξύμφυτος,

ὅπως Ἀχαιῶν
δίθρονον κράτος, Ἐλλάδος ἥβας
ξύμφρονα ταγὰν, 110
πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἰαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς, βασιλεῦσι νε-
ῶν, ὁ κελαινὸς, ὁ τ' ἔξοπιν ἀργίας,
φανέντες ἵκταρ 115
μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι, γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἰλινον, αἰλινον εἰπὲ, τὸ δὲ εὖ νικάτῳ. 120
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ιδὼν δύο λήμασι δισσοὺς ἀντ.
Ἄτρεῖδας, μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχὰς,
οὕτω δὲ εἰπε τεράζων.
Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ 125
Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,

admisit, ut ἄλλην ξύμφυτον ερεχε-
gesis sit verborum πειθῶ μολπᾶν.

110. ταγὰν ἴμπετον pro ἴμπε-
ratores.

111. Pro vulgato δίκαε, quod
metro adversatur, καὶ χερὶ servavit
Aristoph. Ran. 1297.

116. Vid. ad Theb. 142.

118. Codd. plerique ἐρικύματα
φέρματι, e quibus alterutrum ne-
cessario est mutandum: unus au-
tem exhibet ἐρικύμονα, duo forsitan
φέρματα. Illud Well. hoc Blomf.

in textum intulit. Well. sequor,
non quia Viro docto assentior fal-
sam esse terminationem vocis ἐρι-
κύματος, (cf. ἀποχρήματος, τρισά-
ματος, etc.) sed quia propter insolli-
tam constructionem τοῦ βλαβέντα,
et similem terminationem φέρματα,
ἐρικύματα facilius inferciri potuit.

121. δισσοὺς, dissentientes. Ita
cum Well. interpretari longe melius
quam cum Canter. in δισσοῖς mutare.

123. Vid. ad Suppl. 60. et cf,
inf. 134.

πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
 Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
 οἶον μή τις *ἄγα θεόθεν κνεφά- 130
 ση προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
 στρατωθέν· οἴκω
 γὰρ ἐπίφθονος Ἀρτεμις ἄγνα,
 πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυόμενοισι· 135
 στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
 αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
 τόσσον περ εὑφρων ἀ καλὰ ἐπωδός.
 δρόσοισι *λεπτοῖς μαλερῶν *λεόντων
 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις 140
 θηρῶν ὁβρικάλοισιν, τερπνὰ
 τούτων αἵτει ξύμβολα κράναι,
 δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρούθων.

130-2. *ἄγα facilis Hermanni emendatio pro ἄτα.* Deinde προτυπὲν procudubio reddendum cum Blomf. *procusum*; et cum στρατωθὲν conjunctum valet, *militari expeditione procusum*. Durius autem subjungitur κνεφάσῃ. Totus jam locus ita intelligendus: *Quale frænum, militari expeditione aduersus Trojam procusum, nequa Deorum invidia obnubilet, h. e. cum tale frænum procuderit haec expeditio, &c.*

132. *οἴκω*, sc. Atridarum, cuius epexegesis est πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς· qui per aquilas significantur.

138. Literæ o ita apud Tragicos geminatae exempla profert Well. Sophocl. Aj. 185. Phil. 509. Eurip. Suppl. 58. Troad. 785. Mox in ακαλὰ subaudi. *Ἀρτεμις.*

139. Codd. αέλπτοις vel αέπτοις. Ex hoc Well. A in Λ more suo felicissime mutato, (vid. ad Suppl. 90.) effecit λεπτοῖς. Deinde λεόντων pro ὄντων vel ὄλτων reposuit Stanl. ex Etymologici auctoritate.

143. *στρούθων, avium.* Quod tamen cum metro dactylico officeret, expungendum judicabat Pors. Ceterum haec aquilarum omina in eo fausta erant, quod Trojam sig-

Ιῆιον δὲ *καλῶ Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἔχενηδας 145
ἀπλοίας τεύξῃ,
σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν, ἀνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα· μίμνει
γάρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.— 150
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὅρνιθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δὲ ὁμόφωνον
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δὲ εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἔστιν, εἰ τόδε αὐτοῦ στρ. ἀ.
τῷ φίλον κεκλημένῳ, 156
τοῦτό νιν προσεννέπω.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλὴν Διὸς, εἰ *τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως. 161
οὐδὲ ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
παμμάχῳ θράσει βρύων,

nificabant capiendam; in eo autem
κατάμομφα, quod Iphigeniae sacri-
ficium, mox innendum, erant pos-
tulatura.

144. Vulg. καλέω. Mutavit Burn.
160. τὸ pro τόδε correxit Pors.
Ceterum τὸ μάτην ἄχθος est, onus
doloris vanum et temere susceptum,
quod utrum e falsis oriatur timori-
bus, an mali aliquod revera instans

indicet, nemo præter Jovem docere
posset.

162. Neque enim Cœlus, qui olim
magnus exstitit, quidquam dicere
possit, quippe fuit, nunc vero nullus
est: (Angl. Since he is gone by.
Cf. Orest. 962. et Virg. Aeneid. II.
325. Fuimus Troës) et qui ei suc-
cessit Saturnus, victus abiit. Jovem
autem qui invocaverit, &c.

οὐδὲν * ἀν. λέξαι, πρὶν ὅν·

ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακ-

τῆρος οἰχεται τυχών.

165

Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὄδω-

στρ. β'.

σαντα, τῷ πάθει μάθος

170

θέντα κυρίως ἔχειν.

στάζει δ' ἐν θ' ὑπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἀ-
κοντας ἥλθε σωφρονεῖν·

δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

καὶ τόθ' ἡγέμων ὁ πρέσ-
βυς νεῶν Ἀχαικῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων,

ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὗτ' ἀπλοία κεναγγεῖ βαρύ-
νόντ' Ἀχαικὸς λεὼς,

Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρόό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις,

πνοαι δ' ἀπὸ Στρύμονος μολοῦσαι στρ. γ'.

164. *ἀν.* intulit Schutz. receperunt alii, ob metrum.

172. Vid. locum pulcherrimum Job. iv. 12—16.

175. Vulg. *βιαίως*, quod cum *ἡμένων* conjungitur, sensu vix satis apto. Lectio, quam recepi, Tur-

nebiana sensum præbet cum præcedentibus optime cohaerentem.
Per vim incutitur, ut Blomf.

177. Apodosis est in v. 198. ubi repetitur nominativus, adjecto, ut in talibus fieri solet, dicitur. Cf. Theb. 747.

κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι, 186
 βροτῶν ἄλαι,
 *νεῶν *τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
 παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
 τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων 190
 ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθύτερον πρόμοισι
 μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
 Ἀρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
 τροις ἐπικρούσταντας Ἀτρεί-
 δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
 ἄναξ δὸς πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν— ἀντ. γ'.
 Βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι.
 βαρεῖα δ, εἰ 200
 τέκνου δαιξώ, δόμων ἄγαλμα,
 μαίνων παρθενοσφάγοισιν
 *ρείθροις πατρώους χέρας βωμοῦ πέλας.
 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόναυς γένωμαι, 205
 ξυμμαχίας ἀμαρτών;
 παυσανέμου γὰρ θυσίας
 παρθενίου θ' αἵματος ὄρ-
 γᾶ περιόργως ἐπιθυ-
 μεῖν θέμις· εὖ γὰρ εἴη.
 210

188. Pro ναῶν καὶ correxit Pors. ob metrum.

203. Ita Pors. Vulgo ρείθροις.

207-10. *Æquum est socios* (cf. ξυμμαχίας, 206.) *vehementer ex ani-*

mo cupere sacrificium virginēi sanguinis, quod ventos coercent. In his paullo durius ὄργα ἐπιθυμεῖν, longe durissimum ὄργα πέριόργως ἐπιθυμεῖν.

έπει δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνοι, στρ. δ.

φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν

ἀναγνον, ἀνίερον, τόθεν

τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγυνω.

*βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις 215

τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.

ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς,

γυναικοποίων πολέμων ἀρισταντῶν,

καὶ προτέλεια ναῶν.

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους ἀντ. δ.

παρ' οὐδὲν, αἰώνα παρθένειόν τ', 221

ἔθεντο φιλόμαχοι βραβεῖς.

φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν,

δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ

πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ 225

προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός

τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν,

φθόγγον ἀραιον οἴκοις,

βίᾳ, χαλίνων τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ἐ.

κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα, 230

ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρων

ἀπ' ὅμματος βέλει φιλοίκτῳ,

πρέπουσά θ', ως ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν

214. *Exinde sententiam illa mutari, ut omnium audacissimum statueret facinus.*

215. *Βροτοὶ libri omnes. Emen-davit Schutz.*

218. *Quae res auxilio esset.*

228. *φυλακὰν κατασχεῖν est φυ-*

λάσσειν. Illa locutio in priore membro genitivum postulat; hæc in posteriore accusativum.

230. *κρόκου βαφὰς interpretantur vestes croco linctas: ego potius de sanguine accipio. Cf. κροκοβαφῆς σταγῶν, 1090.*

θέλουσ· ἐπεὶ πολλάκις
 πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους 235
 ἔμελψεν, ἀγνᾶ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρὸς
 φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
 αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
 τὰ δὲ οὗθεν οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἔνυέπω. ἀντ. ἐ.
 τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι. 240
 δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
 μαθεῖν ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον δ',
 ἐπεὶ γένοιτ' ἀν ηλυσις, προχαιρέτω·
 ἵστον δὲ τῷ προστένειν·
 τορὸν γὰρ ἥξει σύναρθρον αὐταῖς. 245
 πέλοιτο δὲ οὖν τάπι τούτοισιν εὔπραξις, ὡς
 θέλει τόδι ἄγχιστον Ἀπίας
 γαίας μονόφρουρον ἔρκος.
 ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·

234. Sententiae ita constructae negat Well. nexum se videre posse, qui talis esse videtur: *Cum saepè cecinisset*, &c. memores vocis illius, quam saepè inter convivia audiverant, eo magis movebantur.

236. Plerique ἀγνά, Turn. αὐδᾶ. Vel neutrum mutandum, vel utrumque.

242-3. Vulg. τὸ μέλλον. τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ γένοιτ' ἀν η λύσις, προχαιρέτω. Assentior Elmialeio voces τὸ προκλύειν, ut glossam, ejicienti. Omnes autem MSti consentiunt in ηλύσις, vel ηλύσις, vel κλύσις, quae omnia eodem redeunt, η et κ, ο et σ, confusis. Retinui

igitur ηλυσις, quod ut metro satisfaciat, corrigere velim in strophicō στόπερ pro ἀ. Deinde τὸ μέλλον cum sequentibus conjungens, hunc habebis sensum: *Valeat autem futurum ante* quam advenerit, h. e. donec advenerit, missam facio omnem de eo sollicitudinem; *quoniam* utcumque sollicitus sim, nihil minus fiet adventus.

245. Si sana αὐταῖς, referas ad τέχναι Κάλχαντος, quod parum placet, cum sententia generalis est. MSti autem σύναρθρον, unde emendarunt Herm. Well. σύναρθρον αὐταῖς, cum matusinis radiis.

δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναικί, ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δὲ εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἀν εὐφρων· οὐδὲ σηγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὁσπερ ἡ παροιμία,
ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν
Πριάμου γὰρ ἥρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φήσ; πέφενγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἡ τορᾶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυσυν ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σου κατηγορεῖ.
ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δὲ οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δὲ ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις; 265
ΚΛ. οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ σ' ἐπίανέν τις ἀπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὡς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ἷτοίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούστης φῶς τόδε εὐφρόνης λέγω. 270
ΧΟ. καὶ τίς τόδε ἐξίκοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
ΚΛ. Ἡφαιστος, Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἐπεμπεν· Ἰδη μὲν, πρὸς Ἐρμαῖον λέπας

Λήμνου μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον 275
 Ἀθῷον αἴπος Ζηνὸς ἔξεδέξατο·
 ὑπερτελής τε, πίντον ὥστε νωτίσαι,
 ἴσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
 πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὡς τις ἥλιος,
 σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπᾶς 280
 δὸς οὐ τι μέλλων, οὐδὲ ἀφρασμόνως ὑπνῳ
 νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
 ἕκας δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ρόὰς
 Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 οἱ δὲ ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
 γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί. 285
 σθένουσα λαμπὰς δὲ οὐδέπω μαυρουμένη,
 ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας,
 ἥγειρεν ἀλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός. 290
 φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο
 φρουρὰ, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
 λίμνην δὲ ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
 ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον,
 ὥτρυνε θεσμὸν μηχαρίζεσθαι πυρός. 295
 πέμπουσι δὲ ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
 φλοιγὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ

281. ὁ δὲ, nempe σκοπὸς qui σκοπὰς istas occupabat. Mox ἀφρασμόνως correxit Pears. quae sane vetustior forma occurrit Pers. 420.

295. Codd. lectionem, μὴ χαρίζεσθαι, ita refinxit Well. μηχαρίζω a μῆχαρ formato, ut θεναρίζω a

θέαρ. Jussit legem flammæ, h. e. justum tædarum ordinem, renovare.

297-9. “Si sana sunt vulgata, subaudiendum erit ὥστε, et φλέγουσαν referendum ad φλόγα, ut constructio sit, ὥστε ὑπερβάλλειν.” BLOM. Satius hoc quam emendare; sed vel sic displicet impor-

πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἰτ' ἔσκηψεν, εἰτ' ἀφίκετο
'Αραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς' 300
κάπειτ' 'Ατρειδῶν εἰς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ', οὐκ ἄπαππον 'Ιδαίον πυρός.
τοιοΐδ' ἔτοιμοι λαμπαδοφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾶ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. 305
τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. θεοῖς μὲν αὐθίς, ὡς γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἀν, ὡς λέγοις πάλιν. 310

ΚΛ. Τροίαν 'Αχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ήμέρᾳ.
οἵμαι βοὴν ἀμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὅξος τ' ἀλειφά τ' * ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
διχοστατοῦντ' ἀν οὐ φίλως προσεννέποις.
καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα 315
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι, συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν, καστιγνήτων τε, καὶ φυταλμίων
παιδες γερόντων, οὐκέτ' ἔξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον. 320
τοὺς δ' αὗτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος

tunum καὶ. Πρὼν autem κάτοπτος
est promontorium quod despicit Si-
num Saronicum.

303. *Talis ordo præstitutus.*

306. τοιοῦτο οἵμαι libri. Cf.
Prom. 820.

310. *Quemadmodum iterum velim
narres, interpretatur Well.*

313. ἐγχέας correxit Canter. pro
ἐκχέας.

314. *Non amice dissentientes,
h. e. inimicissime.*

νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὅν ἔχει πόλις,
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον
ἄλλ' ὡς ἕκαστος ἐσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν 325
ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες· ὡς δυσδαιμονες
ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δὲ εὑ σέβουσι τοὺς πολιστούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς, θεῶν θ' ἴδρυματα, 330
οὐκ ἄν γ' ἐλόντες αὐθις ἀνθαλῷεν ἄν.
ἔρως δὲ μὴ τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
ποθεῖν ἀ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτήριας 335
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
θεοῖς δὲ ἄν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·
τὸ δὲ εὑ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἴδεῖν· 340
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

327. *Infelices*, vel propter labores exantlatos, vel propter pericula adhuc imminentia. Quae quidem interpretatio parum placet, magis tamen quam emendationes.

331. *αὐθαλέεν* vel -λοῖσιν *egregia* est Stanleii emendatio pro vulg. *αὐ* *θάνοιεν*. Quoties in rebus forensibus ἐλῶντες et ἀλοῦντες inter se opponuntur, nemo nescit.

336. *Jungenda* θεοῖς ἀμπλάκητος, *Dius obnoxius*. Ceterum ἄν, quam-

vis in hoc sententiae membro sedem habeat, vim suam exerit in γένοιτο, v. 338. Cf. Demosth. Mid. §. 65. καν̄ ἀσέβειαν εἰ καταγιγνώσκοι, τὰ προσήκοντα ποιεῖν ubi τῷ ἄν nihil cum καταγιγνώσκοι.

339. *κλύοις*, *audias velim*.

341. *Nihil muto*; sed Pauwio assentior, præter solitum sobrio, ita interpretanti: “*Multa enim bona mixti optem*. Ad διχορρόπως ἴδεῖν hoc pertinet. Non bona mixta

ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.

έγω δ', ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,

θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι·

χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργυασται πόνων.

345

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,

μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,

ἵτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες

στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν

μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι

350

μέγα δουλείας

γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.

Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι,

τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ

τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἀν

μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἀστρων

βέλος ηλίθιον σκῆψειν.

355

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν. εἰπεῖν

στρ. ἀ.

πάρεστι τοῦτο *κάξιχνεῦσαι.

ἐπραξεν, ὡς ἔκρανεν.

360

οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν

ἀξιοῦσθαι μέλειν,

malis, sed bona mera; non bonum unum, sed bona multa."

355. Cf. Psalm. vii. 12.

356. ὑπὲρ ἀστρων, si sanus locus, significat *nimis alta*. Cf. Lucian. Timon. p. 119. ubi de se Jupiter: φιλοτιμότερον ἡκόντισα πρώην ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν. In vers. seq. metrum laborare videbatur propter exitum spondaicum, unde

varie tentarunt; sed quamvis ipse dubito de optativo σκῆψειν post particip. praesens τείνοντα, corruptum non ausim pronunciare.

358. Olim post εἰπεῖν distinguebatur, et in proximo versu legebatur γ' ἔξιχνεῦσαι. Blomfieldii emendationem recepi facilem et felicem; quocum etiam et Herman. οἱς ante ἐπραξεν ejeci.

Ε Ε

- δσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῦθ· δὲ οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δὲ ἐγγόνους 365
ἀτολμήτων Ἀρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δὲ ἀπή-
μαντον, ὥστε κάπαρκεῖν 370
εὖ πραπίδων λαχόντα.
οὐ γάρ ἔστιν ἐπαλξις
πλούτου, πρὸς κόρον ἀνδρὶ¹
λακτίσαντι *μέγαν δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν. 375
βιᾶται δὲ τάλαινα πειθὼ,
προβούλοπαις ἄφερτος ἄτας·
ἄκος δὲ παμμάταιον.
οὐκ ἐκρύφθη, πρέπει δὲ, φῶς
αἰνολαμπὲς, σίνος· 380
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,

365. πέφανται a φίνῳ formatum esse dudum conjectit Stanleius, qui tamen interpretationem non enucleavit. Bis apud Hom. Il. E. 531. et O. 563. ἀνδρῶν δὲ αἰδομένων πλέοντοι ηὲ πέφανται. Et ibi quidem passive; sed perfecta passiva activo sensu sacerissime usurpari, nemo nescit. *Ipsam progeniem impiorum occiderunt.*

366. ἀτολμήτων Ἀρη sane du-
rissimum; sed vertit Blomf. Mar-
tem rerum nefastarum.

369. *Sit mihi soror calamitatis expers, ita ut sana mente præditus sufficiam etiam contra omnes casus.*

372. Constructio ut in Prom.
556.

374. μέγαν pro μεγάλα Canter.

377. προβούλοπαις Well. post Schutz. *vertit filia consiliatrix, conferens alinōtatep, et similia: sed cf. εὐφιλόπαιδα, inf. 700. unde verterim, mala intoleranda posteris parans: ἄφερτος pro ἄφερτον.*

τρίβω τε καὶ *προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλει
 δικαιωθεῖς, ἐπεὶ
 διώκει παῖς *ποτανὸν ὅρνιν,
 πόλει πρόστριψμ' ἀφερτον ἐνθείς.
 λιτάν δ' ἀκούει μὲν οὕτις θεῶν·
 τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
 φῶτ' ἀδικον καθαιρεῖ.
 οῖς καὶ Πάρις, ἐλθὼν
 εἰς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
 ἥσχυνε ξενίαν τράπε-
 ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β'.
 κλόγους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὄπλισμοὺς, 395
 ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν,
 βέβακεν ρίμφα διὰ πυλᾶν,
 ἄτλητα τλάσα· πολὺ δ' ἀνέστενον
 τάδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
 Ἰὼ, ίὼ δῶμα, δῶμα, καὶ πρόμοι· 400
 ίὼ λέχος, καὶ στίζοι φιλάνορες.
 πάρεστι *στῆγ', ἄτιμος, *ἄλλ' ἀλοίδορος,
 *ἄπιστος *ἀφεμέναν ἰδεῖν.

382. Vulg. προβολαις. Correxit
Stanl.

188. significet iterum *gemo*, *nihil*

383-4. *Exploratus niger evadit.*

tamen vetat quo minus significet
etiam *alte gema*. Sic inf. 529.
Aliter reciperem Bothei ἀνέστενον.

385. Ita Pors. pro *πτανού*, ob
metrum.

402-3. Vulgo legitur: πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος, = ἀδιστος, ἀφεμένων, ίδειν. Quae cum mani-

398. Vulg. *έστενον*, quod metri causa varie corrigitur. Cum autem cod. Florent. *άεστενον* exhibet, id

πόθῳ δὲ ὑπερποντίας
 φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν 405
 εὐμόρφων *δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρὶ·
 ὁμμάτων δὲ ἐν ἀχηνίαις
 ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
 ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'. 410
 πάρειστι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
 μάταν γὰρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν *όρᾶ,
 παραλλάξασα διὰ χερῶν
 βέβακεν δψις οὐ μεθύστερον
 πτεροῖς ὀπαδοῖς ὑπνου κελεύθοις. 415
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
 ταῦδε ἐστὶ, καὶ τῶνδε ὑπερβατώτερα.
 τὸ πᾶν δὲ, ἀφ' Ἐλλάδος αἱας συνορμένοις,
 πένθεια τλησικάρδιος

festo corrupta sint, recepi varias
 emendationes: Schutzii σῆν, ἀλλ',
 ἀφεμέναν Hermanni ἀπιστος. Quod
 ad metrum, in priore versu diuam-
 bum habes respondentem ionico
 majori; quod ad sensum, in pos-
 teriore ἀφεμέναν valet *amissam*
 seu *desertricem*. Hesyc. ἀφεμένον,
 ἀποστάντα. Totus autem sermo
 de Menelao, qui *adest tacite, con-*
tumelia affectus, sed tamen conviciis
abstinens, vix credens vidisse se
uxorem projectam. Posset etiam
 legi *ἰδὼν*, nisi id esset sine causa
 mutare. In sequentibus egregie
 adumbratur ejusdem Menelai mœs-
 titia, φάσματι potius quam viro
 similis.

406. Vulg. γάρ. Schutzii cor-
 rectionem dubitanter recepi, ut in
 antistr. Porsoni.

412. Si vulgatum δοκῶν ὄρᾶν
 retineres, δοκῶν esset prq δοκῆν ḥ,
 h. e. δοκῆ. (Cf. Eur. Elect. 538.)
 Sed melius, opinor, reposui ὄρᾶ·
 et ν confusis nihil fere frequen-
 tius. Tum idem valet quod δοκῆ
 ὄρᾶν Angl. *in fancy sees*.

414-5. *Alis proxime* (οὐ μεθύστε-
 ρον) *sequentibus somni vias*, h. e.
 somnum.

418. *His vero* (Paridi et Helenæ)
a Græcia simul fugientibus prælucet
dolor domus utriusque; sc. Græco-
 rum et Trojanorum, ἀκάστον pro
 ἐκατέρου posito.

- δόμων ἐκάστου πρέπει. 420
 πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
 οὐς μὲν γάρ * τις ἔπειρψεν
 οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστ-
 του δόμους * ἀφίκνεῖται. 425
- οἱ χρυσαμοιβός δὲ Ἀρης σωμάτων, στρ. γ'.
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
 πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι
 πέμπει βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον,
 ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων 430
 τοὺς λέβητας εὐθέτου.
 στένουσι δὲ εὖ λέγοντες ἄν-
 δρα, τὸν μὲν, ὡς μάχης ἕδρις·
 τὸν δὲ, ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
 λοτρίας * διὰ γυναικός. 435
 τάδε στιγά τις βαῦζει·
 φθονερὸν δὲ ὑπ' ἀλγος ἔρπει
 προδίκοις Ἀτρείδαις.
 οἱ δὲ αὐτοῦ περὶ τεῖχος
 θήκας Ἰλιάδος γᾶς 440
 εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ-
 θρὰ δὲ ἔχοντας ἔκρυψεν.
 βαρεῖα δὲ ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ, ἀντ. γ'.

422. τις ob metrum inseruit
 Pors. quod ad sensum abesse posset.

425. Correxit Pors. pro εἰσαφικ-
 νεῖται.

429. βαρὺ, non onustum, sed mo-

lestum.

431. Articulum post Hermann.
 libenter expellerem, nisi deinde ex-
 pellendum esset ex antistr. οὐν.

435. διὰ pro διὰ Herm.

δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαι τι μου μέριμνα
νυκτηρεφές. τῶν πολυνυκτόνων γὰρ
οὐκ ἄσκοποι θεοί· κελαινὰὶ δ'

445

οὖν Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν δυτ' ἀνευ δίκας
παλιντυχῆ τριβῆ βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἴστοις
τελέθοντος οὕτις ἀλκά.
τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὕσσοις
Διόθεν κεραυνός.

450

κρίνω δ' ἄφθονον δλβον.
μήτ' εἶην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

455

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου πόλιν διή- ἐπωδός.
κει θοὰ βάξις· εἰ δ' ἔτητύμως,
τίς οἶδεν, ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος;
τίς ὁδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρω-
θέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἄλλαγῆ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμῆ πρέπει,

461

450. παλιντυχῆ nihil opus mutare: in diversam fortunam incidentem.

corruptum, interpretatur Well. *An vero recte fama illa obtineat, an non mendacium sit divinitus missum, quis est qui sciat?*

461. Locum perobscurum, si non

πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν δὲ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικοκήρυκτον ὅλλυται κλέος.

470

ΚΛ. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', δινειράτων δίκην,
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας. 475
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῳ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος, διψία κόνις, τάδε,
ὡς οὗτ' ἄναυδος, οὕτε σοι δαίων φλόγα
>NNηλης ὄρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός. 480
ἀλλ' ἡ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδε ἀποστέργω λόγον·
εὐ γάρ πρὸς εὐ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ΧΟ. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν. 485

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῶον οὐδας Ἀργείας χθονὸς,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ¹
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. 490
νῦν χαῖρε μὲν χθῶν, χαῖρε δὲ ηλίου φάος,
ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιος τ' ἄναξ,
τόξοις ίάπτων μηκέτ' εἰς ημᾶς βέλη.

ἄλις παρὰ Σκάμανδρον *ἢσθ' ἀνάρσιος·
 νῦν δὲ αὐτεῖ σωτὴρ ἵσθι κἀπαγώνιος, 495
 ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
 Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὔμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. 500
 ἵω μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 σεμνοί τε θάκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι·
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὅμμασι
 δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
 ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων, 505
 καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν, Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλη, τῇ κατείργασται πέδον.
 βωμοὶ δὲ ἄιστοι καὶ θεῶν ιδρύματα, 510
 καὶ σπέρμα πάσης ἔξαπόλλυται χθονός.
 τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
 ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ἥκει, τίεσθαι δὲ ἀξιώτατος βροτῶν
 τῶν νῦν Πάρις γὰρ, οὗτε συντελὴς πόλις, 515
 ἔξευχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.

494. ἡλθεις ἀνάρσιος edd. Blomf. dedit ἡσθ' e Margine Askeviana.

495. Mire certant inter se VV. DD. utrum sit καὶ ἐπαγώνιος an καὶ ἀπαγώνιος. Hinc stant Scholiastes, Blomf. Well. inde Pauw. Heath. Schutz. Maltbeius, quibus

meipsum indubitanter adjungo.
 'Επαγώνιος est certaminum præses, non vero bellicorum, sed gymnicorum; quod idem valet ἀγωνίους in vers. seq.

515. q. e. οὗτε Πάρις οὗτε πόλις.

οφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
τοῦ ρυσίου θ' ἡμαρτε, καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον·
διπλᾶ δὲ ἔτισαν Πριαμίδαι θαμάρτια. 520

ΧΟ. κήρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗ. χαίρω τεθνᾶναι δὲ οὐκ ἔτ' ἀντερῷ θεοῖς.

ΧΟ. ἔρως πατρῷας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γένεται στολὴν χαρᾶς ὑπο.

ΧΟ. τερπνῆς ἀρ' ἡτε τῆσδε ἐπήβολοι νόσου. 525

ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἴμέρῳ πεπληγμένος.

ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟ. ὡς πόλλα ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;

ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. 531

ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων *κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δὲ ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις *ἀν λέξειν εὐπετῶς ἔχειν, 535

τὰ δὲ αὐτε κάπιμομφα. τίς δὲ, πλὴν θεῶν,

ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰώνος χρόνον;

518. *ρυσίου*, *pignoris*, quod apud
judices prius deponebant, quam
causa cognosceretur; convicti au-
tem amittebant.

519. *Posses*, *αὐτόχθον* ὅντε
sed αὐτόχθων est potius *indigena*, hic
autem requiritur *cum ipsa terra*,
i. e. *patria*. Forma autem legitima
est αὐτόχθονος. Vid. ad 118.

520. τὰ αμάρτια, *preium peccati*
quod pendebant, ἦν διπλᾶ.

527. *πεπληγμένος* refertur ad
στρατὸς, quod prox. vers. sequitur;
vel ad σὲ, v. 523.

530. Recte, ut videtur, Well.
interpretatur στρατὸς *populus*. Cf.
Soph. Elect. 749.

532. *κοιράνων* certissima Canteri
emendatio pro *τυράννων*.

535. *ἀν* e Stanleii conjectura pro
εὐ.

μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
 σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους,—τί δὲ οὐ
 στένοντες, οὐ λαχόντες, ἥματος μέρος; 540
 τὰ δὲ αὗτε χέρσω καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
 εὐναι γὰρ ἥσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
 ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κάπο δῆς λειμῶνιαι
 δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
 ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα. 545
 χειμῶνα δὲ εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
 οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
 ἡ θάλπος, εὗτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
 κοίταις ἀκύμαινης νηνέμοις εὔδοι πεσῶν—
 τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος· 550
 παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
 τὸ μήποτ' αὖθις μηδὲ ἀναστῆναι μέλειν.
 τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
 τὸν ζῶντα δὲ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. 555
 ημῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾶ τὸ κέρδος, πῆμα δὲ οὐκ ἀντιφέρει·
 ὡς κομπάσαι τῷδε εἰκὸς ἡλίου φάει
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις,
 Τροίαν ἐλόντες δήποτ', Ἀργείων στόλος 560
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
 τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν

539. παρήξεις, *ad terram appellendi occasiones*, interpretatur Schutz. Deinde, *Qua parte diei non gementes*,

quippe his incommodis carentes? 559. *Constructio*, *eikὸς ημῖν κομπάσαι ποτωμένοις*.

καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς ταῦθ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγουν. 565

ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
 αἰὲν γὰρ ηβᾶ τοῖς γέροντιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
 εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛ. ἀνωλόνξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὑπο-, 570
 ὅτ' ἡλθ' ὁ πρῶτος μύχιος ἄγγελος πυρὸς,
 φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε, Φρικτώρων διὰ
 πεισθεῖστα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖ;
 ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ. 575
 λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
 δλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
 ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
 θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδῃ φλόγα. 580
 καὶ νῦν τὰ μάστω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν, 585
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
 πύλας ἀνοίξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει,
 ἥκειν ὅπως τάχιστ', ἐράσμιον πόλει.
 γυναικα πιστὴν δὲ ἐν δόμοις τε εὔροι μολὼν,

585. ἥδιον τούτου valet η τοῦτο, sc. ἀνοίξαι, in quibus nulla videtur ellipsis. Optime autem v. 586.

constructionem expedivit Well. θεοῦ σώσαντος ἄνδρα. 589. Me judice, εὔροι stare ne-

οῖαν περ οῦν ἔλειπε, δωμάτων κύνα 590
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τάλλον δόμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθείρασταν ἐν μήκει χρόνου.
 οὐκ οἶδα τέρψιν οὐδὲ ἐπίψυχογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἄνδρος μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗ. τοιόσδε ὁ κόμπος, τῆς ἀληθείας γέμων, 596
 οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟ. αὕτη μὲν οὔτως εἴπε μανθάνοντί σοι
 τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἰπὲ, κήρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι, 600
 εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ,
 ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἀν εἰπὼν κεδνὰ τάληθη *τύχοις; 605
 σχισθέντα δ', οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,
 αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
 ἢ χείμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ; 610

quit, quamvis probat Well. qui intelligit, *Utinam celeriter veniat, ut inveniat*. Pene reposueram εὑρεῖ. Cf. ἀγρεῖ, 125.

595. *Ut aes colore tingendo non bibit, ita neque ego ex alio viro novi voluptatem.*

598. οὔτως εἴπε σοι εὐπρεπῶς μανθάνοντι λόγον τοροῖσιν ἐρμηνεῦσι, sine quibus intelligere non potes.

602-6. Locus non admodum diffi-

cilis, nisi interpretationes obscurum reddidissent. *Non fieri potest ut lata nunciem, quae falsa sint, ita ut diu fruantur amici; spes autem, e falso nuncio concepta, cito peribit. Vellem igitur narrare posses lata, quae vera quoque sint: sicut haec, lata et vera, separantur, non facile celantur: ne igitur nos ludifices, sed omnia vera narres.*

605. *Vulg. τύχης. Correxit Pors.*

ΚΗ. ἔκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

ΚΗ. οὐκ οὖδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς, 615
πλὴν τοῦ τρέφοντος ήλίου. χθονὸς φύσιν.

ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ .
ἔλθειν, τελευτῆσαι τε, δαιμόνων κότῳ;

ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. 620

ὅταν δὲ ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,—
πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν,

πολλοὺς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ, 625

δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,—
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένων,

πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων·
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον

ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν— 630
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;

Ξυνώμοσαν γὰρ, ὅντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,

620. *Deorum sc. quibus bona, et quibus mala nunciare curae est.* Hæc autem illorum dies est.

625. Per διπλῇ μάστιγι intelligo cum Stanl. *ferrum et flammam*; per

δίλογχον ἄτην cum Blomf. *calamitatem publicam et privatum*.

630. Abruptæ orationis signum reliqui. Dicturus erat, πῶς δεῖ συμμίξαι; quæ more poetico invertit.

φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. 635
 ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δὲ ὡρώρει κακά·
 ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῆκαι πνοαι
 ἥρεικον· αἱ δὲ, *κεροτυπούμεναι βίᾳ
 χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ’ ὄμβροκτύπῳ,
 ὅχοντ’ ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ. 640
 ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάσι,
 ὀρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικῶν τ’ ἐρειπίων.
 ήμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ’, ἀκήρατον σκάφος,
 ἥτοι τις ἔξεκλεψεν, ἢ ἔητήσατο 645
 θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
 Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ’ ἐφέζετο,
 ὡς μήτ’ ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
 μήτ’ ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα.
 ἐπειτα δὲ ἃδην πόντιον πεφευγότες, 650
 λευκὸν κατ’ ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
 καὶ νῦν ἐκείνων εἰ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ήμᾶς ὡς δλωλότας τί μή; 655
 ήμεῖς τ’ ἐκείνους ταῦτ’ ἔχειν δοξάζομεν.
 γένοιτο δὲ ὡς ἄριστα· Μενέλεων γὰρ οὖν

638. Porsoni emendatio pro *κε-
ρωτυπούμεναι*, de qua vide ipsum
in Praef. Hecub. p. 5.

639. Cum χειμῶνι τυφῷ cf. τυφῷ
μένος, Suppl. 554.

643. Quidquid dixerint VV.DD.
vix crediderim poetam ea construc-
tione usum esse, αἴθειν νεκροῖς ἐρε-
ι-

πίων τε, cum scribere potuisse
ἐρειπίοις. Imo, *cadaveribus virorum
et ruinis* (quod in νεκροῖς intelli-
gitur) *fractiarum navium*.

647. Stanleii vel Casauboni con-
jectura *ναυστολοῦσ'* elegans quidem
est, sed omni dubitatione non caret.
Navi propria insidebat.

πρωτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
 εἰ δὲ οὖν τις ἀκτὶς ηλίου νιν ἴστορεῖ
 καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχανᾶς Διὸς, 660
 οὕπω θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος,
 ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας, ἵσθι τάληθῆ κλύων.

XO. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὥδ στρ. á.
 ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως— 665
 μή τις, δύτιν' οὐχ ὁρῶ-
 μεν, προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου
 γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων—
 τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικὴ θ
 Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως 670
 ἐλένας, ἐλανδρος, ἐλέπτολις,
 ἐκ τῶν ἀβροτίμων
 προκαλυμμάτων ἐπλευσε
 Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ·
 πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ 675
 κατ' ἵχνος πλάταν ἄφαντοι
 κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς
 ἐπ' * αὐξιφύλλους, δι' ἕριν
 αἵματόεσσαν.

668. ἐν τύχᾳ recte vertit Butl.
feliciter.

671. ἐλέναν reponit Elmsl. ad
 Bacch. 508. Sed parum, opinor,
 refert.

672. Emendat Salmasius ἀβρο-
 τίμων. Ita sane Ἀeschylum scribere
 potuisse, non nego; ita scripsisse,
 non credo.—Hoc dictum putar de

omnibus illis emendationibus, quae
 sine causa inferuntur.

678. Vulg. ἀξιφύλλους. Correxit
 Stanl. Totum autem locum, ἐνλευ-
 σσαν e præcedentibus repetito, red-
 das: *Et multi clypeati, in sequentes
 ut venatores, e vestigiis eorum (Pa-
 ridis et Helenæ) navigarunt, ap-
 pellantium navem ad Simoëntis ripas.*

Ιλίω δὲ κῆδος ὄρ-	ἀντ. α.
θώνυμον τελεσσίφρων	681
μῆνις ἥλαστεν, τραπέ-	
ζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ	
καὶ ξυνεστίου Διὸς	
πρασπομένα τὸ νυμφότιμον	685
μέλος ἐκφάτως τίοντας,	
ῦμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν	
γαμβροῖσιν ἀείδειν.	
μεταμανθάνουσα δὲ ὕμνον	
Πριάμου πόλις γεραιὰ	690
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-	
σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,	
πάμπροσθ' ή πολύθρηνον αἰῶν'	
ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον	
αῖμ' ἀνατλᾶσα.	695
ἐθρεψεν δὲ λέοντα	στρ. β'.
σίνιν δόμοις ἀγάλακτον οὐ-	
τως ἀνὴρ φιλόμαστον,	
ἐν βιότου προτελείοις	
ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,	700
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.	
πολέα δὲ ἔσκ' ἐν ἀγκάλαις	
νεοτρόφου τέκνου δίκαν,	

683-6. *Exigens contumeliam*, i. e. peccatum ob contumeliam, mensæ et Jovis ab iis qui inordinate honorabant nuptiale carmen. Duplicem regit accusativum πρασσομένα, ut inf. 785. ubi δι valet α. Per rior

*tas autem intellige Trojanos, qui
inordinate honorasse dicuntur, si-
quidem ipsæ nuptiæ nullo in ho-
nore habendæ erant.*

702. Vulg. $\xi\sigma\chi'$. Mutavit Casaub. Cf. Pers. 659.

- φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαι-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. 705
 χρονισθεὶς δὲ ἀπέδειξεν
ἄντ. β'.
 ἔθος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν·
 γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων,
 μηλοφόνθισιν ἄγαισιν
 δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν. 710
 αἴματι δὲ οἶκος ἐφύρθη,
 ἀμαχον ἀλγος οἰκέταις,
 μέγα σίνος πολυκτόνον·
 ἐκ θεοῦ δὲ ιερεύς τις ἄ-
 τας δόμοις προσεθρέφθη. 715
 παρ' αὐτὰ δὲ ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν στρ. γ'.
 λέγοιμ ἀν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
 ἀκασκαῖον δὲ ἄγαλμα πλούτου,
 μαλθακὸν ὄμματων βέλος,
 δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος. 720
 παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν
 δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς,
 δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
 συμένα Πριαμίδαισιν,
 πομπῇ Διὸς ξενίου, 725
 νυμφοκλαυτὸς Ἐρινύς.
 παλαίφατος δὲ ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'.
 τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὅλβον

716. Vulg. παρ' αὐτὰ δὲ οὖν, et in antistr. ἐν τοῖς βροτοῖς, ubi τοῖς insulsissimum est. Utrumque, oīn et τοῖς, post alias omisi. παρ' αὐτὰ, statim, non, ut Well. similiter. Cf.

Demosth. Mid. §. 95. παρ' αὐτὰ ταῦδικήματα.

721. In præcedentibus designatur Helena, quæ jam παρακλίνουσα, a recto deflectens, ἐπέκρανεν, κ. τ. ē.

τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·

ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει

730

βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.

δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί· τὸ δυστεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.

735

οἶκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος ἀεί.

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαι-

στρ. δ.

ἀ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν

ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὅππόταν

740

τὸ κύριον μόλη·

νεαρὰ *δὲ *φύει *κόρον,

δαίμονα *τὰν ἄμαχον,

ἀνίερον θράσος μελαί-

νας μελάθροισιν ἄτας,

745

εἴδομέναν τοκεῦσιν.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις

ἀντ. δ.

δώμασιν, τὸν δὲ ἐναίσιμον τίει

βίον τὰ χρυσόπαστα δὲ ἐσ-

θλὰ σὺν πίνῳ χερῶν

750

παλιντρόποις ὅμμασι λι-

ποῦσ', ὅσια προσέβα,

δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-

742. νεαρὰ φάοντα κότον vulg.

manet mutandum.

φύει κόρον proponit Butl. quod re-
cepit, adjecto δὲ e monitu Blom-
fieldii. Quo facto, nihil in antistr.

743. τὰν pro τε τὸν Herman.
et post ἄμαχον ejecit ἀπόλεμον
Stanl.

του παράσημον αἴνω·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

755

ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
Ἄτρεώς γένεθλου,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω,
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος;

760

πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες.

τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἔτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης

οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται

765

καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.

ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,

οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτὸς

τὰ δοκοῦντ' εὑφρονος ἐκ διανοίας

770

ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

σὺ δέ μοι τότε μὲν, στέλλων στρατιὰν

Ἐλένης ἔνεκ'—οὐ γὰρ *σ' ἐπικεύσω—

κάρτ' ἀπομούσως ἥσθα γεγραμμένος,

οὐδ' εὖ πραπίδων οἰακα νέμων,

775

θράσος ἀκούσιον

ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων·

νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδὲ ἀφίλως,

761. τὸ δοκεῖν εἶναι interpretantur speciem sinceritatis; sed potest esse τὸ δοκεῖν πρὸ τοῦ εἶναι. Cf. Plato.

Resp. II. §. 11. ἡ τιν' οἵει ἀρχὴν ἀλλην πόλιν οἰκίζειν;

773. σ' inseruit Butl. ob metrum.

εὐφρων τις πόνος εὗ τελέσασιν.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

780

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου, δικαίων θ', ὃν ἐπραξάμην πόλιν 785
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
κλύοντες, ἀνδροθυῆτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἰματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπτως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δὲ ἐναντίῳ κύτει
ἔλπις προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ. 790
καπνῷ δὲ ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνιθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους 795
ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὔνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἴππου νεοστὸς, ἀσπιδηστρόφος λεὼς,
πήδημ' ὄρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὡμηστῆς λέων, 800
ἀδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ.

779. *tis abesse malunt VV. DD.* non ego. Idem fere valet ac si dixisset εὐφρόν τι, *gratum aliquod.*

790. Durum χειρὸς, utcunque

interpretaris; sive ἐλπὶς χειρὸς, q. d. *manus expectans*, sive οὐ πληρουμένῳ (νπὸ) χειρὸς (δικαστῶν). Elegans conjectura Stanleii vel

Casauboni, χεῖλος.

θεοῖς μὲν ἔξέτεινα φροίμιον τόδε·
 τὰ δὲ ἐσ τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων,
 καὶ φημὶ ταυτὰ, καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε, 805
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἀνευ φθόνου σέβειν.
 δύσφρων γὰρ ἵὸς, *καρδίᾳ προσήμενος,
 ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
 καὶ τὸν θυραιὸν δλβον εἰσορῶν στένει. 810
 εἰδὼς λέγοιμ ἄν—εὐ γὰρ ἔξεπίσταμαι
 δομιλίας κάτοπτρον—εἴδωλον σκιᾶς
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
 μόνος δὲ Ὁδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος. 815
 εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
 λέγω. τὰ δὲ ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς,
 κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
 ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον. 820
 ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 ἥτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὑφρόνως,
 πειρασόμεσθα πῆμ' *ἀποστρέψαι *νόσου.
 νῦν δὲ ἐσ μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 ἐλθῶν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι, 825
 οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἥγαγον πάλιν.

807. Pro vulg. *καρδίᾳ* Casauboni correctionem recepi, cum et sepiissime permutentur, neque post verbum, motum non significans, accusativus stare posse videtur. Paullo

aliter res se habet in Pers. 206.

823. Pro πήματος τρέψαι νόσον emendatio Porsoni, quam palmariam vocat Well. Vide Pors. Advers. p. 158. et ad Orest. 581. .

νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δὲ ἀποφθίνει 830
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ', ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναικα πρῶτον ἄρσενος δίχα 835
ἡσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δὲ ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὃδ', ὡς πρὸς οἴκον ὠχετεύετο 840
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δὲ ἦν τεθνηκὼς, ως ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματος τὰν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἔξηγχει λαβὼν, 845
ἄπαξ ἐκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων,

828. Quidquid in hac oratione
durum et coactum invenitur, id
de industria quæsivisse Æschylum
credat lector.

837. Rumores sc. alterum venisse
nuncium, deinde alterum alia pejora
nunciare, clamantes (*τὸν μὲν, τὸν
δὲ*) in domo.

843.. Angl. A second Geryon.

844-6. χθονὸς χλαῖνα est sepul-

chrum seu pulvis sepullio injectus,
ut dicitur γῆν ἐπιέσασθαι, et similia.
Hanc igitur χλαῖνα accepisset tri-
plicem superne, et terna super cor-
pora ejus pulvis injectus fuisset.
Deinde v. 846. mera est epexegeais
vocis τρίμοιρον, adhibito μορφώματι
pro σώματι. Ita fere Blomf. cuius
tamen interpretationem ferri posse
negat Well. quod miror.

πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίᾳν λελημένης.
ἐκ τῶνδέ τοι πᾶς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ, 850
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ώς χρῆν, Ὁρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορύξενος,
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν 855
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέν τοι σκῆνης οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι 860
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδὲ ἔνι σταγῶν.
ἐν ὄψικοίσι δὲ ὅμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰεν. ἐν δὲ ὀνείρασιν,
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην 865
ρίπαισι θωῦσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
ὅρωσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλάσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ,
λέγοιμ' ἀν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
στωῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης 870
στύλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,

857. *Consilium projectum, h. e. cæcum et temerarium, inirent, sc. occidendi Orestis, qui patre mortuo esset πεσὼν.* Hæc partim Stanleius.

863. *Te propter lugens per noctes,*

cum accendebantur lucernæ, negliget semper. Angl. unheeded. Alii accendebant, quibus hoc pertinebat; ipsa vero præ dolore nihil curabat.

κάλλιστον ἡμαρ είσιδεν ἐκ χείματος,
όδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ρέος·
τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν. 875
τοιοῦσδε τοί * νν αὖτις προσφθέγμασιν.
φθόνος δὲ ἀπέστω πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακά
ἥνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλοι κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὃ ναξ, Ἰλίου πορθήτορα. 880
δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἰς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωνυύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἀν τὴγῆται Δίκη.
τὰ δὲ ἄλλα φροντὶς, οὐχ ὑπνῷ νικωμένη, 885
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς είμαρμένα.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἔξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τāλλα, μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ 891
ἄβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί·
μηδὲ εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών· 895
ἐν ποικίλοις δὲ θυητὸν δύντα κάλλεσιν

876. τοί νν pro τοίνν Schutz.

880. Neque cum Valcken. cor-
rigendum, neque cum Butl. in-
terpretandum. Meminerit lector
Clytaemnestrā jam partes agere,

et ridicula grandiloquentia amorem

suum profiteri: conferat autem
Aristoph. Equit. 782. κάτε καδίζου
μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν
Σαλαμῖνι.

- βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδῶν ἀύτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν, 900
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δὲ ὡς πράσσοιμ· ἀν, εὐθαρσῆς ἐγώ.
ΚΛ. καὶ μὴν τόδε εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. 905
ΚΛ. εὔξω θεοῖς δείσας ἀν ὥδε ἔρδειν τάδε.
ΑΓ. εἴπερ τις, εἰδὼς γέ εὖ τόδε ἔξειπον τέλος.
ΚΛ. τί δὲ ἀν *δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδε ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἀν κάρτα μοι βῆναι *δοκεῖ.
ΚΛ. μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον. 910
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. οὐδὲ ἀφθόνητός γέ οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὐ τοι γυναικός ἐστιν ἴμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δὲ ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. η καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; 915
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέν τοι πάρες γέ ἐκῶν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθι, ὑπάι τις ἀρβύλας

903. πράσσοιμι ἀν nihil aliud est quam πράξω, quo sensu non certum habeo ei cum ἀν conjunctum solecum esse. Vulgatum igitur reliqui, id tantum monens, sensum non esse. Si ita modeste me geram, sed, Si hac fortuna semper utar, nempe βίον τελευτήσας ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.

906. εὔξω ἀν, νονισσε. Cf. 936. Ἀν ad ἔρδειν trahit Well. sed infinitivus post εὔξω non requirit ἀν.

908-9. Vulg. bis δοκῆ egregio, sed apud omnes scriptores frequen-tissimo, librariorum errore. Cor-rexit Stanl.

915. Nonne tu quoque ὀλβίος, igiturque vinci vis, ut ὀλβίος πρέπει?

917. Persuasus tandem Aga-memnon, festive quadammodo uxori morem gerit. Age vero, haec si fieri oportet, solvat aliquis calceos,

λύοι τάχος, πρόδουλον ἐμβασιν ποδός.
 σὺν τοῖσδε μὲν ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
 μή τις πρόσωθεν δηματος βάλοι φθόνος. 920
 πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν, ποσὶν
 φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 τούτων μὲν οὕτως τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
 τὴνδ' ἐσκόμιζε. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. 925
 ἑκὰν γὰρ οὐδὲν δουλίω χρῆται ζυγῷ.
 αὕτη δὲ, πολλῶν χρημάτων ἔξαίρετον
 ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
 ἐπεὶ δὲ ἀκούειν σου κατέστραμμα τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν. 930

ΚΛ. ἔστιν θάλασσα—τίς δὲ νιν κατασβέσει;—
 τρέφουσα πολλῆς πορφύρας *ισάργυρον
 κηκίδα παγκαίνιστον, είμάτων βαφάς.
 οἶκος δὲ ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
 ἔχειν πένεσθαι δὲ οὐκ ἐπίσταται δόμος. 935
 πολλῶν πατησμὸν δὲ είμάτων ἀν εὐξάμην,
 δόμοισι προύνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε *μηχανωμένη.

*pedis incessum qui servum deceat,
 non autem regem. Deinde medio
 se in sermone corripiens precatur,
 Nequa me invidia feriat, &c.*

919. *τοῖσδε in ταῖσδε mutant,*
quo facto quid lucremur nescio;
siquidem vix potest σὺν vel cum
ἀρβύλαις vel cum ἀλουργέσιν jungi.
Si corruptum τοῖσδε, mallem cor-
rigere σὺν σοὶ δέ sed ut dubium
reliqui.

921. *Tria objicit uxori: primam*
negat mentem se luxu corrupta-
rum; (v. 905.) jam vero corpus;
mox proximo versu, opes attri-
turum. Horum ultimo soli respon-
dere conatur Clytaemnestra.

932. *Vulgatum εἰς ἄργυρον op-*
time correxit Salmasius.

938. *Vulg. μηχανωμένη. Emen-*
davit Staal.

ῥίζης γὰρ οὕσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπέρτείνασσα Σειρίου κυνός. 940
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἔστιαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών.
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πικρᾶς
οἰνον, τότ' ἥδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου. 945
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἀν μέλλης τελεῖν.

ΧΟ. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως. στρ. ἄ.

δεῖγμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτάται, 950
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος, ἄμισθος ἀοιδὰ,
οὐδ' ἀποπτύσας, δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων,
θάρσος εὐπιθὲς ἵξει
φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ 955
πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
ψαμμίας ἀκάτας *παρ-
ῆψεν, εὗθ' ὑπ' Ἰλιον
ῳρτο ναυβάτας στρατός.
πεύθομαι δ' ἀπ' ὁμμάτων αντ. ἄ.

942. μολὼν, *veniendo.*

lunt qui in ἀνοπτύσαν mutant.

943. Vulg. Ζεύς τ'. Otiosam partitulam, quam vix operae pretium fuit cum Pors. in γ' mutare, post alios omisi.

944. Vulg. ἵξει. Correxit Casaubon.

952. ἀποπτύσας pro ἀποπτύσαντος ἐμαῦ. Neque enim adeo recte θάρσος diceretur rejicere, quod vo-

957. Vulgatum παρίβησεν et metrum et sensum jugulat; quare recepi ex Heathii emendatione παρῆψεν. Diu est ex quo exercitus alligavit naves in arenis stantes.

νόστον, αὐτόμαρτυς ὥν· 961
 τὸν δ' ἄνευ λύρας * ὅμως ὑμνῷδεῖ
 θρῆνον Ἐριγύνος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
 θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 ἐλπίδος φίλον θράσος. 965
 σπλάγχνα δ' *οὕτι ματάζει,
 πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
 δίναις κυκλούμενον κέαρ.
 εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
 ἐλπίδος *ψύθη πεσεῖν 970
 ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
 μάλα γάρ τοι τὰς πολλὰς στρ. β'.
 ὑγιείας ἀκόρεστον
 τέρμα· νόσος γὰρ * * γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
 καὶ πότμος εὐθυπορῶν 975
 ἀνδρὸς ἔπαιστεν * *
 * * * * * ἀφαντον ἔρμα.
 καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
 κτησίων ὄκνος βαλὼν
 σφενδόνας ἀπ' εύμέτρου,
 οὐδὲ ἔδυ πρόπτας δόμος, 980
 πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 οὐδὲ ἐπόντισε σκάφος.
 πολλά τοι δόσις

962. ὅμως emendavit Stanl. pro ὅπως.

966. οὕτοι edd. vett. Correxit Casaub. *Præcordia vero haud delirant, cor sc. vorticibus circumactum ad mentem justa quidem volentem,*

sed *exitum timorum habituram.*

970. ψύθη post Steph. correxerunt omnes.

978. Constructio ὄκνος προβαλὼν τὸ μὲν χρημάτων, ubi ὄκνος est pendens nominativus.

ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετείαν
νῆστιν ὥλεσεν νόσον. 986

τὸ δὲ ἐπὶ γάν *πεσὸν ἅπαξ ἀντ. β'.
θανάσιμον προπάροιθ' ἀν-
δρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὄρθοδαῆ 990

τῶν φθιμένων ἀνάγειν

Ζεὺς *ἀν αὐτ' ἐπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἱργε μὴ πλέον φέρειν, 995
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἀν τάδε ἐξέχει.
νῦν δὲ ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε, καὶ

αὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν,
ζωπυρουμένας φρενός. 1001

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἰσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα

987. πεσὸν pro πεσόνθ' recepi.
Alia omnia magis incerta quam ut
metrum strophico respondens ex-
hibere coner.

992. Vulg. ἐπ' εὐλαβείᾳ γε, quod
e mera Scholiastæ glossa in ἀβλα-
βείᾳ mutant. Restituit ἀν Hermann.
Neque enim, si fas esset mortuos
reducere, Jupiter præ cautione

(Schol. ὅστε μὴ βλαβῆναι) eum
cohibusset qui callebat ex inferis
resuscitare.

993. Quod nisi fatum a Diis con-
stitutum prohibuisset aliud fatum,
quo minus opem ferret, ego tulisset,
et cor linguam prævertens hæc effu-
disset. Has animi cogitationes non
dicto sed facto effudisset.

δούλων, σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας. 1005
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδὲ ὑπερφρόνει.
 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
 πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
 εἰ δὲ οὖν ἀνάγκη τῆσδε ἐπιρρέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις· 1010
 οὐδὲ δ', οὕποτ' ἐλπίσαντες, ἥμησαν καλῶς,
 ὡμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην.
 ἔχεις παρ' ἡμῶν οἰάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παίεται σαφῆ λόγον.

ἐντὸς δὲ ἀν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων, 1015
 πείθοι' ἀν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δὲ ἵσως.

ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἔστι μὴ, χελιδόνος δίκην,
 ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟ. ἔπου τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. 1020
 πείθου, λιποῦσα τόνδε ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. οὐ τοι θυραίαν τήνδε ἐμοὶ σχολὴ πάρα
 τρίβειν· τὰ μὲν γάρ ἔστιας μεσομφάλου
 ἔστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς,
 ὡς οὕποτ' ἐλπίσασι τήνδε ἔξειν χάριν. 1025
 σὺ δὲ εἰ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
 εἰ δὲ, ἀξυνήμων οὖσα, μὴ δέχει λόγον,
 σὺ δὲ ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

1019. ἔσω φρενῶν λέγουσα recte interpretantur Blomf. Well. *ita loquens ut intelligat Cassandra; quod idem valet νοῦ apud Paul. i. Corinth. xiv. 15. προσενέξομαι τῷ πνεύματι,*

προσείξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ.

1022. Olim correxeram τῇδε, hodie vero vulgatum retineo. Sane θυραίαν τήνδε valet *hic ante fores;* πάρα autem est πάρεστι.

ΧΟ. ἐρμηνέως ἔοικεν η ἔνη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαίρετου. 1030

ΚΛ. η μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει χαλινὸν δὲ οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἴματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμωθήσομαι. 1035

ΧΟ. ἐγὼ δὲ, ἐποικτείρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ, ὡς τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἰκουσ' ἀνάγκη τῆδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὅτοτοτοτοῖ, πόποι, δᾶ. στρ. α.
ὡς πολλον, ὡς πολλον. 1040

ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὡστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΛ. ὅτοτοτοτοῖ, πόποι, δᾶ. ἀντ. α.
ὡς πολλον, ὡς πολλον.

ΧΟ. ηδὲ αὗτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ, 1045
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόσις παραστατεῖν.

ΚΑ. "Απολλον, "Απολλον, στρ. β'.
ἀγυιάτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον, δουλίᾳ *περ ἐν φρενί. 1050

1046. Non, ad quem nihil attinet; 1051. παρὲν et παρ' ēr codd.
sed, cum ad eum. Correxit Schutz.

ΚΑ. Ἀπολλον, Ἀπολλον, ἀντ. β'.

ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.

ἀ, ποὶ ποτ' ἥγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ̄ ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ̄ οὐκ ἐρεῖς ψύθῃ. 1056

ΚΑ. ἀ, ἀ. στρ. γ'.

μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

αὐτοφόνα κακὰ, *κάρτανας,

ἀνδρὸς σφαγεῖον, καὶ πέδον ραντήριον. 1060

ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ή ξένη, κυνὸς δίκην,
εἶναι, ματεύειν δὲ ὅν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑ. ἀ, ἀ. ἀντ. γ'.

μαρτυρίοισι γάρ τοῖσδε ἐπιπείθομαι,

κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς, 1065

ὅπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟ. ή * μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἡμεν· προφήτας δὲ οὗτινας μαστεύομεν.

ΚΑ. ίώ, πόποι, τί ποτε μῆδεται; στρ. δ'.

τί τόδε νέον ἄχος μέγα 1070

μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται, κακὸν

ἀφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'

έκας ἀποστατεῖ.

ΧΟ. τούτων ἄιδρίς είμι τῶν μαντευμάτων
ἔκεινα δὲ ἔγνων· πᾶσα γάρ πόλις βοᾷ. 1075

1058. Vid. ad 103. Mox κάρτανας correxit Stanl. pro κάρταναι.

1065. Posset versum refingere strophico respondentem recipiendo

e duobus codd. τά: sed τάδε emphaticum est, τὰ fere otiosum.

1067. μὴν pro μὲν Pors.

ΚΑ. *iώ, τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,* ἀντ. δ'.
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λούτροισι φαιδρύνασσα; πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χειρὸς ὄρεγομένα. 1080

ΧΟ. οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῷ.

ΚΑ. ἐ, ἐ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ἐ.
ἡ δίκτυόν τι γ' Αἴδου;
ἄλλ' ἄρκυς η ξύνευνος, η ξυναιτία 1085
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει στρ. στ'.
ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.

ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς 1090
*σταγῶν, ἄτε καὶ *δορὶ *πτωσίμοις*
*ξυνανύτει βίου δυντὸς *αύγας.*
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑ. ἀ, ἀ, ἰδοὺ, ἰδού· ἅπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ἐ.
τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισιν 1095
μελαγκέρων λαβοῦσα μηχανήματι
*τύπτει πίτνει δ' *ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.*
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟ. οὐ κομπάσταιμ' ἀν θεσφάτων γνώμων ἄκρος ἀντ. στ'.

1091-2. δωρία πτώσιμος, Ald.
 δορία, Vict. Correxit Stanl. Deinde
 αὐγῆς edd. Correxit Pauw. Quae
 ius, qui hasta necantur, lucem vitæ

occidentis concludit.

1097. ἐν ob metrum inseruit
 Schutz.

εῖναι· κακῷ δέ τῷ προσεικάζω τάδε. 1100
 ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
 βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γάρ δίαι
 πολυεπεῖς τέχναι θεσπιαδὸν
 φόβον φέραντι μαθεῖν. 1104

ΚΑ. ιὼ, ιὼ, ταλαιίνας κακόποτμοι τύχαι· στρ. ζ·
 τὸ γάρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέαστα.
 ποι δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἥγαγες;
 οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ- στρ. ἡ·
 φὶ δὲ αὐτᾶς θροεῖς 1110
 νόμον ἀνομον, οἵα τις ξουθά
 ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαιίναις φρεσὶν
 "Ιτυν, "Ιτυν, στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
 ἀηδῶν βίον.

ΚΑ. ιὼ, ιὼ, λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ζ·
 περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφάρον δέμας 1116
 θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
 ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟ. πόθεν ἐπιστύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ἀντ. ἡ·
 ματαίους δύας, 1120
 τὰ δὲ ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγῷ
 μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὄρθίοις ἐν νόμοις;
 πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
 κακορρήμονας;

1106. Vulgatum retinui, sensu satis commodo; metrum autem vel hujus versus vel antistrophici la-

borat.

1113. Per vitam aerumnis abu- dantem.

ΚΑ. *ἰὼ γάμοι, γάμοι στρ. θ.* 1125

Πάριδος, ὀλέθριοι φίλων.

*ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς εἴόνας τάλαιν·
ηνυτόμαν τροφαῖς·*

νῦν δὲ ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους 1130
δχθους ἔοικα θεσπιώδήσειν τάχα.

ΧΟ. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἐπος ἐφημίσω;* στρ. ι.
*νεογνὸς * ἀν ἀνθρώπων μάθοι.*

*πέπληγματι δὲ υπαὶ δήγματι φοινίῳ,
δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,* 1135
θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑ. *ἰὼ πόνοι, πόνοι ἀντ. θ.*
πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.

*ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων.* ἄκος δὲ 1140
οὐδὲν ἐπήρκεσαν,

*τὸ μὴ πόλιν μὲν, ὕσπερ οὖν ἔχει, παθεῖν.
ἔγω δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.*

ΧΟ. *ἐπόμενα προτέροιστι τάδ' ἐφημίσω.* ἀντ. ι.
καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη- 1145
*σι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων,
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δὲ ἀμηχανῶ.*

1131. Vulgatum δχθους tuetur Well. collato Eurip. Suppl. 655.

1133. ἀν cum Schutz. recepi, melius ad sensum, ad metrum pejus.

1143. In vulgata parum acqui-

esco; neque tamen emendationes, θερμὸν ᾧ, vel τάδ', placent. Supple gitur ἐμαντήν post βαλῶ.

1145. καὶ vulgo insertum post σε ejecerunt Hermannus, alii.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκῶς, νεογάμου νύμφης δίκην 1150
λαμπρὸς δὲ ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσῆξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ^ν
μεῖζον φρενώσω δὲ οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἵχνος κακῶν 1155
ρίνηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων,
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
ξύμφθογγος, οὐκ εὑφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα, κῶμος ἐν δόμοις μένει, 1160
δύσπεμπτος ἐξω, ξυγγόνων Ἐρινύων,
νύμνοῦσι δὲ ὕμνον, δώμασιν προσήμεναι,
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δὲ ἀπέπτυσαν,
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμένεις,
ἥμαρτον, ἡ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς; 1165
ἢ ψευδόμαντίς εἴμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προύμόσας τό μ' εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἀνὸρκος, *πῆγμα γενναίως παγὲν,
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου, 1170
πόντου πέραν τραφεῖσαν, ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

1169. πῆγμα pro πῆμα post Canticum. receperunt omnes. Deinde non est cur παιώνιον, constructione ubique obvia adhibitum, sollicite-

tur. Verisimile est Αeschylum, propter proxime præcedens πῆγμα, neutrum genus prætulisse.

1171. Dicere de urbe peregrina.

ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἴμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. 1175

ΧΟ. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὐ πράσσων πλέον.

ΚΛ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟ. η καὶ τέκνων εἰς ἔργον * ἡλθέτην * ὁμοῦ;

ΚΑ. ξυναινέστασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟ. ἥδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη; 1180

ΚΑ. ἥδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟ. πῶς δῆτ' * ἄνατος ἡσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑ. ἐπειθον οὐδέν' οὐδὲν, ὡς τάδε ἡμπλακον.

ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑ. ίοὺ, ίοὺ, ὥ ὥ κακά. 1185

ὑπ' αὖ με δεινὸς ὄρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις τέφημίοις.
ὅρατε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παιδεῖς, θανόντες ὠσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων, 1190
χεῖρας κρεῶν πλήθουτες οἰκείας βορᾶς.
μὲν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὥν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινα.

1178. Pro ἡλθετον νόμῳ dedit
Butl. ὄμοι, Elmsl. ἡλθέτην. Hic ad
Acharn. 733. et Med. 1041. recte
contendit " secundam personam
dualem a tertia diversam non
fuisse."

1179. Constructio est, ξυναινέστασα (Λοξίᾳ) ἐψευσάμην Λοξίαν.
OEd. Col. 1145. οὐκ ἐψευσάμην =
οὐδέν σε.

1182. ἄνατος pro ἄνακτος optime
restituit Canter.

1183. De ἡμπλακον vid. ad
Suppl. 226.

1187. ἐφημίοις, procul dubio cor-
ruptum, ex ἐφημένους in seq. vers.
huc retrahi, jam vidit Butl. Quid
autem sit reponendum, frustra con-
jeceris.

λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν, οὐα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα *κάκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾶ· θῆλυς ἀρσενός φονεὺς
ἐστίν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἀν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τίνα,
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην, 1205
θύουσαν αἴδον μητέρ', ἀσπονδόν τ' *ἀρην
φίλοις πνέουσαν; ὡς δὲ ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ἀσπερ ἐν μάχῃ τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὄμοιον εἴ τι μὴ πείθω τί γάρ; 1210
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' *ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν, σίκτείρας, ἐρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θιέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξεικασμένα. 1215
τὰ δὲ ἄλλ' ἀκούστας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟ. εὔφημον, ὡς τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑ. ἀλλ' οὕτι Παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟ. οὐκ, εἰ παρέσται γ· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως. 1220

1200. Ita pro καὶ κτείνασα Can-
ter. Cf. autem 889.

1206. ἀρην pro ἄραν Butl. alii.

1210. Si minus persuadeo, per-
inde est. Ita inf. 1375.

1211. μ' ἐν pro μὴν Casaub.

ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δὲ ἀπακτείνειν μέλει.

ΧΟ. τινὸς πρὸς ἄνδρὸς τοῦτ' * ἄγος πορσύκεται;

ΚΑ. ή κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις.

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. 1225

ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα, δυσμαθῆ δὲ ὅμως.

ΚΑ. παπᾶν οἶον τὸ πῦρ ἐπέρχεται δέ μοι.

ὅτοτοι, Λύκει' Ἀπολλον· οἱ ἔγω, ἔγω.

αὕτη δίπους λέαινα, συγκοιμωμένη

λύκω, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ, 1230

κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχρυστα, κάμαν μισθὸν ἐνθήσει κότῳ.

ἐπεύχεται, θήγουστα φωτὶ φάσγανου,
ἔμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.

τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε, 1235

καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφη;

σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἔμῆς διαφθερῷ.

ἵτ' ἐσ φθόρον πεσόντ' * ἔγω δὲ ἄμ' *έψομαι.

ἄλλην τιν' * ἄταις ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

ἰδοὺ δέ, Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἔμε 1240

1222. ἄχος vetus lectio. Aurati
conjecturam recepi.

1223. Vulg. ή κάρτ' ἄρ' ἀν πα-
ρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν, importun-
nissime inserto ἀν. Recepit igitur
Porsoni transpositionem, q. v. in
Præf. Hecub. p. 25. Vid. etiam ad
Suppl. 240. et Pers. 468.

1237. σὲ ad sceptrum referri vo-
lunt, quod parum placet, cum præ-
serenti σκῆπτρα plurali numero
effertur. Quidni ad Agamemnona?

Neque enim obliviscendum est lo-
qui vatem furibundam.

1238. Vulg. πεσόν τ' ἄγαθω δὲ
ἀμείψομαι, contra sensum et me-
trum. Varie corrigunt: mihi pra-
placet, quam recepi, nescio cujus
conjectura.

1239. ἄταις, Schutzii emendatio
pro ἄτην, a vulgate vestigiis non
adeo longe recedit; siquidem ἄταις
facile transire potuit in ἄτης, hoc
autem in ἄτην. Siquis tamen ἄτης
malit, me consentientem habebit.

χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
κάν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην, μετὰ
φίλων, ὑπ' ἔχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτᾶς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθυης ἡνεσχόμην. 1245
καὶ νῦν ὁ μάντις, μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῷου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. 1250
ἢξει γὰρ ήμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
δόμωμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας, 1255
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὥδ' ἀναστένω;
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ως ἐπραξεν, οἱ δὲ εἰχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει. 1260
ιοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Αἴδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εὐθυησίμων
ἀπορρύνεντων, δόμμα συμβάλω τόδε. 1265

ΧΟ. ὡ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δὲ αὖ σοφὴ

1242. Vulgatum μετὰ non solito, cum φίλων de Agamemnone intelligi potest.

1255. Hunc versum, vulgo post v. 1261. positum, in hanc suam sedem revocavit Herman.

γύναι, μακρὰν ἔτεινας· εἰ δὲ ἐτητύμως
μόρον τὸν αὐτῆς οἰσθα, πῶς, θεηλάτου
βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὔτόλμως πατεῖς;

ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνῳ *πλέον. 1270

ΧΟ. οὐδὲ δὲ στατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑ. ἥκει τόδε ἡμαρτὶ σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.

ΧΟ. ἀλλ' ἵσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. 1275

ΚΑ. ίὼ, πάτερ, σοῦ, τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟ. τί δὲ ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑ. φεῦ, φεῦ.

ΧΟ. τί τοῦτο ἔφενξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑ. *φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῆ. 1280

ΧΟ. καὶ πῶς; τόδε δέξει θυμάτων ἔφεστίων.

ΚΑ. δόμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.

ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλαῖσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑ. ἀλλ' εἴμι, καν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἄγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος. 1285
ιὼ, ξένοι.

οὐ τοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὅρνις, φόβῳ
ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. 1290
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δὲ ὡς θανουμένη.

ΧΟ. ὁ τλήμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.

1270. πλέω vulg. πλέον Paus. Heath. Verte, diutius.

1280. φόνον pro φόβον Canter.

1291. Hæc vaticinia, quasi dona hospitalia, moritura vobis relinquon.

ΚΑ. ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ρῆσιν ἡ θρῆνον θέλω
 ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ηλίῳ δὲ ἐπεύχομαι
 πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις 1295
 *έχθροὺς φονεῦστε *τοὺς *ἐμοὺς τίνειν ὅμοι,
 δούλης θανούσης, εὔμαροὺς χειρώματος.
 ἵνα βρότεια πράγματ' εὐτυχοῦντα μὲν
 σκιά τις ἀν τρέψειεν εἰ δὲ δυστυχή,
 βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὠλεσεν γραφήν. 1300
 καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
 πᾶσι βροτοῖσιν. δακτυλοδεικτῶν δὲ
 οὕτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
 Μηκέτ' *έσέλθης τάδε, φωνῶν. 1305
 καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 μάκαρες Πριάμου,
 θεοτίμητος δὲ οἴκαδ' ικάνει·
 νῦν δὲ εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
 καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων 1310

1295-6. Cum τίνειν sit ρενας pendere, dativos τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις non esse mutandos constat. Pro vulgato autem ἔχθροῖς τοῖς ἐμοῖς propositum Pears. quod dedi. Ut simul inimici mei (*Ægisthus et Clytaemnestra*) solvant ρενας ulloribus meis occidentibus eos.

1299. Subaud. ἐστί. Vulgo autem δυστύχη. Hunc locum nemo interpretum perspectum habuit; et ipse quidem, vereor ut ceteris sim perspicacior: nisi forte hujusmodi sit sententia: *Prosperas res umbra*

everterit: *sin adversæ sint, madens spongia delebit notam, ita ut memoria calamitatis intercidat: hoc vero, si quis nempe ex adversis ad secundas res transierit, magis altero deploro.*

1303-4. οὕτις εἴργει τὸ εὖ πράσσειν μελάθρων δακτυλοδεικτῶν, arctε a domib[us] utsinque prosperis.

1305. Hermanni correctio pro μηκέτι δὲ εἰσέλθης, quod tamen stare potuisse, per aposiopesin intelligendum: *Alias aedas ædes, has autem—*

ποινὰς θανάτων τάγαν ἐπικρανεῖ,
τίς ἀν *οὖν εὑξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φύναι, τάδ ἀκούων;

ΑΓ. ὦμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ α.

σῆγα τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως αὐτασμένος;

ΑΓ. ὦμοι μάλ' αὐθις, δευτέραν πεπληγμένος. 1816

Χ. β'. τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμόγυματι.

Χ. γ'. ἀλλὰ *κοινωσάμεθ ἄν πῶς ἀσφαλῆ βουλεύματα;

Χ. δ'. ἐγὼ μὲν ύμῖν τὴν ἐμὴν γυνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. 1820

Χ. έ. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει.

Χ. στ'. κάγω, τοιούτου γυνώματος κοινωνὸς ὧν,
ψηφίζομαι τι δρᾶν τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

Χ. ζ'. δρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς 1325
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

Χ. η'. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦσι κλέος

1311. Corruptum ἄγαν reliqui,
donec meliora invenero.

1312. In codd. deest οὖν. Porsoni
emendationem, ut e malis mini-
mum, recepi.

1314. Carrigit Blomf. πληγὴν.
ἔχω, post πέπληγμαι interpungens.
Ingeniose quidem; sed primo friget
πέπληγμαι, nisi sequente accusa-
tivo, ut in v. 1316. deinde ἔσω rec-
tissime adhibetur, cum τοῖς ἔξω
clamat. Denique ἔσω præbent libri
universi: "facit hoc illos hyacin-

thos."

1318. Vulg. κοινωσάμεθ, quod
quomodo stare possit non video.
Pors. igitur sequor, quamvis sus-
picio inciderat de αΥΤῷ pro
ἀΝΠῷ.

1322. νεορρύτῳ, recenti cæde ma-
dido; quod moneo, ne cum aliis
de Choreutarum gladio interpre-
teris.

1327. Vulgo μελλούσῃ pro τῇ
μέλλοντι. Correxit, præeunte Try-
phone, Hermann.

πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδοντιν χερί.

X. θ. οὐκ οἶδα βουλῆς ἡστινος τυχὴν λέγω.

τοῦ δρῶντός ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι περί. 1330

X. ι. κάγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ

λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

X. ιά. ἦ καὶ βίον *τείνοντες ὥδ' ὑπείξομεν

δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

X. ιβ'. ἄλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἄλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ. 1335

πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

X. ιγ'. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἔξ οἰμωγμάτων

μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

X. ιδ'. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι:

τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. 1340

X. ιέ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,

τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛ. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,

τάναντί εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.

πῶς γάρ τις ἔχθροῖς ἔχθρὰ πορσύνων, φίλοις

δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον 1346

φράξειεν, ὑψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;

ἔμοι δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι

νίκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν.

ἐστηκα δ' ἐνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἔξειργασμένοις. 1350

οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,

1330. Verte, *Qui aliquid facturus sit, eum ETIAM deliberare decet de re gerenda.* Vid. ad Hecub. 502.

1333. *τείνοντες* correxit Canter. pro *κτείνοντες*.

1346. *πημονὴν ἀρκ. calamitatem*

retibus munitam, h. e. retia calamitatis.

1347. Si sana νίκης, certamen de *victoria* jampridem inter domos Atrei et Ægisthi decertatum. Sed Heath. et alii νείκης.

ώς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.

ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἵχθυων,

*περιστιχίζω, πλοῦτον εἴματος κακόν.

παίω δέ νιν δίσ· κάν δυσὶν οἰμώγυμασὶν

μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι

τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς

Αἶδου, νεκρῶν σωτῆρος, εὔκταίαν χάριν.

οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν δρμαίνει πεσών·

κάκφυσιῶν δξεῖαν αἴματος σφαγὴν

βάλλει μ' ἐρεμνῆ ψακάδι φοινίας δρόσου,

χαίρουσαν οὐδὲν ἥσσον, ἢ *διοσδότῳ

γάνει σπορητὸς, κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

ώς ὁδὸς ἔχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,

χαίροιτ' ἀν., εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δὲ ἐπεύχομαι.

εἰ δὲ ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,

τάδε ἀν δικαίως ἦν· ὑπερδίκως μὲν οὖν

τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε

πλήσσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ώς θρασύστομος, 1370
ἥτις τοιόνδε ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ώς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δὲ ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω—σὺ δὲ αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,

1354. *περιστοιχίζω* certissime
emendavit Canter.

1362. Ita correxit Pors. vulga-
tum, Διὸς νότρ γάν, εἰ—Objiciunt
tamen Hermann. et Well. deside-
rari verbum finitum; quasi scilicet
non sit, ἢ σπυρητὸς χαίρει. Corri-
gunt igitur γανῆ, quod elegantissi-

mum judicat Well. mihi Porsoni
correctio elegantior videtur.

1366. *πρεπόντων* pro τῶν πρε-
πόντων paullo durius est; sed
satis, opinor, defendit similis locus,
Choeph. 355. ubi πιπλάντων est εἰς
τῶν πιπλάντων.

1372. Vid. sup. ad 281.

ὅμοιον—οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερὸς, ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὥδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακόν, ὃ γύναι, στροφή.

— *Ensuite je m'assis*

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἔμοι, 1385
καὶ μῆσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
οὐδὲν τόδι ἀνδρὶ τῷδε ἐναντίον φέρων
ὅς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὐτοῦ παιδα, φιλτάτην ἔμοι 1390
ἀδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων *ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων, δικαστῆς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι,—
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ως *παρεσκευασμένη 1395
ἐκ τῶν ὁμοίων—χειρὶ γικήσαντ' ἔμοι

1376. Quasi dixisset, φουενθεὶς
μέτὸ τῆσδε—

1380. ρυτᾶς pro ρυσᾶς Stanl.
ρύσμενον pro ρύσμενον Canter.

*1381. Imposuisti tibi, ut victimæ
mox ob crimina mactandæ, hoc
thus publicarum execrationum? Ubi
enī dīc̄ δνοῖν exprimitur.*

1383. ἀπόπολις ob metrum pro
ἀπόλις Hermann.

1391. ἀημάτων felicissime cor-
rexit Cander pro λημάτην.

1395. *Vulg.* παρεσκευασμένη, sed genitivus absolutus subauditio ἐμοῦ vix recte se habet. Emendavit Well.

ἀρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνη θεὸς,
γνώσει διδαχθεὶς ὄψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟ. μεγαλόμητις εῖ, ἀντιστρ.
περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν 1400
φονολιβεῖ τύχα φρὴν ἐπιμαίνεται.
λίπος ἐπ' ὄμμάτων αἴματος *έμπρέπει
ἀτίετον ἔτι σε χρὴ
στερομέναν φίλων
τύμμα *τύμματι τίσαι. 1405

ΚΛ. καὶ τήνδ ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
"Ατην, Ἐρινύν θ', αἰσι τόιδ ἔσφαξ" ἔγω,
οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
ἔως ἀν αἴθη πῦρ ἐφ' ἐστίας * ἐμῆς
1410 Αἰγισθος, ως τὸ πρόσθεν εὗ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γάρ ήμιν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
ἡ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰστοτρίβης. ἄτιμα δὲ οὐκ ἐπραξάτην
δὲ μὲν γάρ οὕτως· η δέ τοι, κύκνου δίκην,
τὸν ὑστατὸν μέλψασα θανάσιμον γόον,
1420

1402. Vulg. εὐπρεπείαν τίετον
cod. unus εὐ πρέπει ἀτίετον. Cor-
rexit Canter. ut sup.

certissime correxit Stanl.
1410. ἐμῆς pro ἐμὰς restituit
Pors.

1405. Vulgatum τύμα τύμα

1417. Cf. Juven. vi. 101-2.

κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εύնης παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΗΜ. φεῦ, τίς ἀν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. α'.
μηδὲ δεμνιοτήρης,

μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ήμιν 1425
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὔμενεστάτου,
καὶ πολλὰ τλαντὸς γυναικὸς δίαι;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ΧΟ. ιώ, *παράνους Ἐλένα, στρ. β'.

μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς 1431
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.

ΗΜ. νῦν δὲ τελείαν στρ. γ'.
πολύμναστον ἐπηνθίσω

δι' αἷμ' ἄνιπτον, 1435
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος, ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου, στρ. δ'.
τοῖσδε βαρυνθείς

μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἔκτρέψῃς, 1440
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
ἀξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

ΗΜ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυ- ἀντ. α'.
εῖσι Τανταλίδαισιν, 1445

1430. Ita pro παρανόμους cor- 1434. ἐπηνθίσω ἔριν ἥτις ἦν. Sed
rexit Herman. de integritate loci dubitari possit.

κράτος *τ' ισόψυχον ἐκ γυναικῶν
 *καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
 ἐπὶ δὲ σώματος, δίκαν
 μοὶ κόρακος ἔχθροῦ, σταθεῖς ἐκνόμως
 ὕμνον ὑμεῖν ἐπεύχεται * * * * *

1450

ΚΛ. νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'.

τὸν τριπάχυιον
 δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων·
 ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἰματόλοιχος
 νείρει τρέφεται πρὶν καταλῆξαι
 τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἵχωρ.

1455

ΗΜ. ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε στρ. ἔ.
 δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
 φεῦ, φεῦ, κακὸν αἰνον ἀτη-
 ρᾶς τύχας ἀκορέστου.

1460

ἰὼ, ἰὴ, διαὶ Διὸς
 παναιτίου, πανεργύέτα·
 τί γάρ βροτοῖς ἀνευ Διὸς
 τελεῖται; τί τῶνδ'
 οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

1465

ΧΟ. ίὼ, ίώ. στρ. στ'.
 βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;

1446. τ' inseruit Herman.

sequi debent, antistrophæ β. γ'.

1447. καρδιόδηκτον præclara A-
breschii correctio pro καρδίᾳ δηκτόν.

1452. τριπάχυος, a παχὺς, po-

1449. σταθεὶς ad δαίμονα refero.

test esse valde gravis, ut τριγέρων,

De mutata persona nemo mora-
bitur. Cf. autem v. 1451-3.

τριπάλας, τριλλιστος, &c. sed rec-

1450. Desunt, quæ post h. v.

tius forsitan Stanl. per tres genera-

tiones gravis. Cf. Choeph. 1055-60.

Theb. 741.

φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δὲ ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδε
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. 1470

HM. ὦ μοι, μοὶ, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, στρ. ζ'.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμυνῳ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν. στρ. ή.
μὴ δὲ ἐπιλεχθῆς 1475
* * * * *

'Αγαμεμνονίαν εἶναι μὲν ἄλοχον.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ', οὐ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
'Ατρέως, χαλεποῦ θοινατῆρος,
τόνδ' ἀπέτισεν, * * * * 1480
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

HM. ως μὲν ἀναίτιος εἰ * σὺ αὖτ. έ.

τοῦδε φόνου, τίς δὲ μαρτυρήσων;
πῶ; πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἀν ἀλάστωρ. 1485

βιάζεται δὲ ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
μέλας Ἀρης· ὅποι *δίκαν
προβαίνων πάχνᾳ
κουροβόρῳ παρέξει. 1490

1482. σὺ e conjectura supplevit præbet, et quæ in Doricam formam Schutz.

1484. “τῷ Sicula vox,” inquit mutata, proxime accedit vulgatæ vestigiis. Quo quum processerit, Well.

1488. Vulg. δὲ καὶ, nullo sensu. Conjectit Butl. δίκην, quæ sensum pœnæ, ob concretum rorem sanguinis liberorum vorariorum.

ΧΟ. ίώ, ίώ, άντ. στ'.
 βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
 κεῖσαι δὲ ἀράχνης ἐν υφάσματι τῷδε
 ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἔκπνέων. 1495

ΗΜ. ὦ μοι, μοὶ, κοίταν τάνδε ἀνελεύθερον, ἀντ. ζ'.
 δολίω μόρῳ δαμεὶς
 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. οὐτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον ἀντ. ή.
 τῷδε γενέσθαι. 1500

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄταν
 οἴκοισιν ἔθηκ'; ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδε
 ἔρνος ἀερθὲν, τὴν *πολυκλαύτην
 Ἰφιγένειαν, ἀνάξια δράσας,
 ἄξια πάσχων, μηδὲν ἐν Αἰδου
 μεγαλαυχείτω, ξιφοδηλήτῳ
 θανάτῳ τίσας ἄπερ ἥρξειν. 1505

ΗΜ. ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς, στρ. θ'.
 *εὐπάλαμον μέριμναν,

ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου. 1510
 δέδοικα δὲ δύμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
 τὸν αἰματηρόν ψεκὰς δὲ λήγει.

*δίκην δὲ ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα *θηγάνει βλάβης
 πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

ΧΟ. ίώ, γᾶ, γᾶ, στρ. ί.

1503. Vulgatam πολύκλαυτόν τ' ψεκὰς retinui, quamvis sup. 1361.
 correxit Pors. ad Med. 822. omnes exhibent ψακάδι.

1509. Ita Pors. Vulg. εὐπάλαμνον. 1513. δίκη, θηγεὶ vulg. Correxe-

1512. Omnium codd. lectionem runt Auratas illud, hoc Hermann.

εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, πρὶν τόνδ' ἐσιδεῖν 1516
 ἀργυροτοίχου

δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.

τίς δὲ θάψων νιν, τίς δὲ θρηνήσων;
 ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι 1520

τλήσει, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς,
 ἀποκωκύσαι ψυχὴν, ἄχαριν
 χάριν ἀντ' ἔργων
 μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;

HM. τίς δέ *ἐπιτύμβιον *αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ στρ. κ'.
 σὺν *δακρύοις ίάπτων 1526
 ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. λ'.
 τοῦτο πρὸς ήμῶν

κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν, 1530
 οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἔξ οἰκων,

* * * * *

* * * * *

ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως

θυγατὴρ, ὡς χρή,

πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον

πόρθμευμ' ἀχέων, 1535

περὶ *χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

HM. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους ἀντ. θ'.
 δύσμαχα δέ ἔστι κρῖναι.

1525. Admisi Stanleii correctionem pro ἐπιτύμβιος αἵνος, refra-

an in ν potius corruptum fuerit:
 δάκρυσιν, δακρύοις.

gante Well. Mox edd. δακρύοιν, in quo dubitari possit, utrum σ in ο

1536. χεῖρε Pors. pro χεῖρα.
 Dubitanter recepi.

φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς,
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γὰρ
τίς ἀν γονὰν *ἀραιὸν ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος πρὸς *ἄτα.

ΚΛ. εἰς τόνδ' *ένέβης ξὺν ἀληθείᾳ **ἀντ. λ'.**
χρησμόν· ἐγώ δὲ οὖν **1545**

ἔθέλω, δαίμονι τῷ Πλεισθειδάν
ὅρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,
δύστλητά περ' ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπὸν, ιόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων, ἀλλην γενεὰν
τρίβειν θάνατοις αὐθένταισιν.

κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι,
*καλληλοφόγους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΑΙΣΘΟΣ.

ῳ φέγγος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου· 1555
φαίην ἀν ἡδη νῦν βροτῶν τιμαόρους

1540. ἐν χρόνῳ, per seriem saeculorum.

1542. ἀράῖον pro ῥῆσον optime
emendavit Hermann. Γονὰ autem
ἀράῖος est calamitas domui adhæ-
rens.

1543. πρὸς ἄτα præclara Blomfieldii emendatio pro προσάψαι, de qua si quis dubitet, is videat omnino Pors. ad Med. 553.

Post h. v. deesse putant antistrophas i. κ'. Mihi vero, quamvis alios secutus sum in antistrophicam for-

mam carmen hoc redigentes, hæc
omnia nimis incerta videntur; cum
præsertim, ipsis fatentibus, v. 1544.
ad 1541. refertur. Hiatum igitur
non reliqui.

1544. Vulg. ἐνέβη. Canteri conjecturam recepi: sin quis malit Casauboni χρονισμὸς, parum refert.

1548. εῦχομαι αὐτὸν (δαίμονα) ιόντα τρίβειν.

1553. Canteri emendatio pro δ
ἀλληλοφόρους.

θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ύφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
χερὸς πατρῷας ἐκτίνοντα μηχανάς. 1560
 Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὥν κράτει,
ἡνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.
 καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν 1565
τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὔρετ’ ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῶν αἰμάξαι πέδον
*αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
 Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
τῷ μῷ, κρεουργὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν 1570
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ’ ἄνωθεν ἄνδρακὰς καθήμενος.
 ἀσημα δ’ αὐτῶν αὐτίκ’ ἀγνοίᾳ λαβὼν,
ἔσθει βορὰν ἀσωτον, ὡς ὁρᾶς, γένει. 1575
 κάπειτ’ ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
ψιμωξεν, ἀμπίπτει δ’ ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν·
μόρον δ’ ἀφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶ,
οὕτως *δλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. 1580
ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδε ἰδεῖν πάρα.

1557. Forsan ἄγη, ut Canter.

de ipso loco nihil certi statui potest.

1568. αὐτὸς reposuit Blomf. pro
αὐτοῦ.1579. λάκτισμα δείπνου de con-
vivii sanctitate violata intelligo.1572. Ante h. v. aliquid exci-
disse veri est simile; quapropter1580. δλέσθαι correxit Pors. pro
. δλέσθη.

κάγω δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ραφεύς·
 τρίτον γὰρ ὄντα μὲν ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ¹⁵⁸⁵
 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
 τραφέντα δὲ αὐθις ή δίκη κατήγαγε.
 καὶ τοῦδε τάνδρος ἡψάμην θυραῖος ὥν,
 πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
 ἵδοντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγισθ', οὐβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.¹⁵⁹⁰
 σὺ δὲ ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
 μόνος δὲ ἐποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον;
 οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
 δημορρίφεις, σάφ' ἵσθι, λευσίμους ἀράς.

ΚΛ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος¹⁵⁹⁵
 κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
 γνώσει, γέρων ὧν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
 τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
 δεσμὸς δὲ, καὶ τὸ γῆρας, αἵ τε νήστιδες
 δύαι, διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν¹⁶⁰⁰
 ιατρομάντεις. οὐχ ὅρᾶς ὅρῶν τάδε;
 πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῆς.

ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον

1590. Cf. Soph. Aj. 1151. ὃς ἐν κακοῖς οὐβρίζει τοῖσι τῶν πέλας.

1598. εἰρημένον absolute positi-
tum. Cum ei praceptum est.

1602. A verbo antiquo πήθω effluxit, opinor, πήσω, (unde πήσομαι, πείσομαι,) ἐπησα (unde πήσας), ἐπαθον, πήμα, &c. Miror VV. DD. qui, quia Schol. ad Pindar. citat

πταίσας, hac sola auctoritate, quae nulla est, πήσας in πταίσας mutant.

1603. τοὺς ἥκοντας in τοῦδε ἥκον-
τος mutare non sum ausus. Imo rarius est exemplum accusativi ab-
soluti; q. d. σὺ ταῦτα ἔδρασας τοὺς
ἥκοντας, sc. εὐηὴν αἰσχύνουσα, καὶ βουλεύσασα μόρον.

οίκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἄμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον; 1605

ΑΙ. καὶ ταῦτα τάπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.

'Ορφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις
οὐ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
σὺ δὲ ἔξορίνας τὴνίοις ὑλάγυμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δὲ ημερώτερος φανεῖ. 1610

ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἔγὼ δὲ ὑποπτὸς ἔχθρὸς οὐ παλαιγενής. 1615
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἀρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξιος βαρείαις οὕτι μὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' οὐσφιλῆς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται. 1620

ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἡνάριζεις, ἀλλὰ σὺν γυνῇ,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν; 'Ορέστης ἀρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ, 1625
ἀμφοῖν γένηται τοῦνδε παγκρατῆς φονεύς;

ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει
τάχα.

ΧΟ. εἴα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἔκὰς τόδε.

1609. Pro ἡπίοις Jacob. ηπίοις, sed feminam in auxilium adscivisti? Blomf. ἡπίους.

1624. Nonne alicubi—

1622. Quare non ipse interfecisti,

1627. De δοκεῖς cf. v. 16.

εἴα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙ. ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ'

*έρωμεθα.

1631

ΚΛ. μηδαμῶς, ὁ φίλτατ' ἄνδρῶν, ἀλλὰ δράσωμεν κακά·

ἀλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον *θέρος·

πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.

στείχετ· *ηδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους

πεπρωμένους,

1635

πρὶν παθεῖν ἔρξαντας *αἵρειν χρῆν τάδ' ὡς ἐπρά-

ξαμεν.

εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γ', ἔχοίμεθ' ἀν,

δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.

ῳδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. 1639

ΑΙ. ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὠδὸς ἀπανθίσαι,

κακβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα, *δαίμονος πειρωμένους,

σώφρονος γνώμης δ' ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα *

ΧΟ. οὐκ ἀν 'Αργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσταίνειν

κακόν.

1644

ΑΙ. ἀλλ' ἔγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ημέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟ. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὁρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

ΑΙ. οἰδ' ἔγῳ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟ. πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

1631. Ita Schutz. pro ἔρούμεθα.

1633. θέρος palmaria Schutzii
emendatio pro ὁ ἔρως.

1635. Vulg. στείχετε δὲ οἱ, et in
fine versus adjicitur τούσδε. Quod
dedi, Blomfieldii est.

1636. Vulg. ἔρξαντα καιρόν. Cum

autem cod. Flor. habet ἔρξαντες,
καὶ in s mutandum esse vix dubium
videtur. Admisi igitur Blomfieldii
correctionem, distinctione tantum
mutata.

1641. δαίμονας correxit Casaub.

ΑΙ. *ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.*

ΧΩ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ * ὥστε θηλείας.

πέλας.

1650

ΚΛ. *μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδε ύλαγμάτων. ** ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων * καλῶς.

1649. Vulg. *ώσπερ.* Corr. Stanl. καλῶς. Suppleverunt illud Canter
1651-52. Desunt in codd. ἐγὼ, hoc Stanl.

ХОНФОРОІ.

ARGUMENTUM¹

CHOEPHORARUM,

A STANLEIO CONSCRIPTUM.

ORESTES jussu Oraculi una cum Pylade Argos reversus, tumulum patris sui Agamemnonis invisit; ubi virginum cœtui Clytaemnestrae famularum occurrit, quas illa somnio exterrita, consultis conjectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miserat. His adjunxerat se soror ejus Electra; cui Orestes per varia indicia innotescit. Ab iis totam rem edoctus, regias ædes accedit, viatorem se fingens e Phocide Daulensem, qui obiter mandata acceperat Orestis mortem parentibus ejus nunciandi. Ægisthum, hoc ut audiat lubenter egressum, derepente interficit; cuius clamore evocata Clytaemnestra, et pro vita sua apologia brevi usa, a filio suo interemta est. Hac patrata cæde, maternis furiis agitatus Orestes Delphos profugit.

Scena Fabulæ Argis constituitur: Chorus autem constat ex Virginibus cum inferiis ad tumulum Agamemnonis profectis. Titulus Tragœdiæ CHOEPHORÆ.

1. Hoc argumentum post Blomf. quod Græce conscripserat nescio ego quoque recepi, posthabito illo quis, valde ineleganter.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΕΡΜΗ χθόνιε, πατρῷ ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένω·
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τύμβου δὲ ἐπ' ὁχθῷ τῷδε κηρύσσω πατρὶ⁵
κλύειν, ἀκοῦσαι * * * * *

* * * * * * * * * * * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον·
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πειθητήριον

* * * * * * * * * * * *
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὄμήγυρις
στείχει γυναικῶν, φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;¹⁰
πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷ μῷ τάσδ' ἐπεικάστας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἡλέκτραν δοκῶ
στείχειν, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν, πένθει λυγρῷ¹⁵

1. Primos quinque versus, qui in codd. desunt, Canter. eruit ex Aristoph. Ran. 1157-9, 1203-4.
Πατρῷα κράτη, potestatem a patre tuo tibi datam.

6. Cf. Il. Ψ. 140-2. Hunc autem

et sequentem versum, apud Schol. Pindari ad Pyth. iv. 145. servatos, hic inseruit Stanl.

13. Ad placandas manes, recte vertit Well.

πρέπουσαν. ὡς Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.

Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδὼν, ὡς ἀν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἦδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ιαλτὸς ἐξ δόμων ἔβην στρ. ἀ.

* χοᾶν πρόπομπος ὁξύχειρι σὺν *κτύπῳ. 21

πρέπει παρῆις * φοινίοις ἀμυγμοῖς,

ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·

δὶ αἰῶνος δ' * ἴνγυμοῖσι βόσκεται κέαρ·

λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων 25

λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,

πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις

ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

τορὸς γὰρ φόβος ὁρθόθριξ, ἀντ. ἀ.

δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὑπονού κότον 30

πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα

μυχόθεν ἔλακε, περὶ φόβῳ

γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων·

κριταί *τε τῶνδ' ὀνειράτων

θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι, 35

μέμφεσθαι τοὺς γὰς νέρθεν περιθύμως,

τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.

21. χοᾶς edd. vett. quod ita defendi potest, ut πρόπομπος valeat προπέμπουσα. Sed facillimum est cum Casaub. s in ν mutare. Mox codd. κύπτω, quod correxit Arnald.

22. φοίνισσα γωγμοῖς et φοινισσα-
μυγμοῖς codd. Emendavit Stanl.

24. διοιγμοῖσι Ald. Rob. Correxit
Canter.

34. τε inseruit Pors.

τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'.
(ἰὸ γαῖα, μαῖα,) μωμένα μ' *ιάλλει

δύσθεος γυνά.

40

φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν
τί γὰρ *λύτρον πεσόντος αἴματος πέδῳ;

ἰὼ πανοιῆς ἐστία,

ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.

ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς

45

δνόφοι καλύπτουσι δόμους,

δεσποτῶν θανάτοισι.

σέβας δ' ἄμαχον, ἄδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν, ἀντ. β'.

δί ωτῶν φρενός τε δαμίας περαῖνον,

νῦν ἀφίσταται.

50

φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,

τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλεόν.

ρόπη δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας

ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,

τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου

55

μένει χρονίζοντα βρύει·

τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

39. Codd. μιλλεῖ. Corr. Stanl.

41. Vulg. ἐκβάλλειν. Stanleii correctionem receperunt omnes.

42. Vulg. λυγρόν. Γ in T mutavit Canter.

48. Vulgatum ἄδάμαντον metri causa correxit Herman.

58. ρόπη Δίκας simpliciter valet Δίκη, quæ alios animadvertisit die, h. e. adhuc viventes; alios autem

serius ulciscitur, et in media crepusculi tempestate poena illis diu mortale germinant, h. e. sub ipsum mortis articulum; alios nox tenet re infecta, et prius moriuntur quam poena prehenderit. Cf. Paul. ad Timoth. i. v. 24. — Quam recepi, δίκας, τοὺς, lectio est Turnebi: alii δίκαν, τοῖς. Deinde post χρονίζοντα vulgo inseritur ἄχη, quam ut glossam, metro jubente, ejicit Schutz.

δί' αἴματ' * ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ ἐπωδ.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδάν.

διαλγής ἄτα διαφέρει τὸν αἰ-
τιον παναρκέτας νόσου. 60

οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν * χειρομυσῆ φόνον
καθαίροντες * ἔλουσαν * μάτην. 65

ἔμοὶ δ', (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
θεοὶ προσήνεγκαν ἐκ γὰρ οἴκων
πατρών δουλίαν ἐσάγον αἰσακ,) 70
δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
πρέποντ' ἀρχαῖς βίου,

βίᾳ φερομένων αἰνέσται, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούση.

δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων ματαίοις
δεσποτᾶν τύχαις, κρυφαίοις
πένθεσιν παχνουμένη. 75

58. Vulg. ἐκποθὲν, quod emendavit Pors.

rexit Pors. De αι et ε confusis vix opus monere.

61. Post h. v. vulgo sequuntur repetita quæ sup. 56-7. leguntur, a βρύειν usque ad νῦξ. Uncinulis incluserunt Musgrav. Pors. Well. ejecit Blomf.

65. Vulg. ιοῦσαν ἄτην, quod alii aliter corrigit. Quod dedi, dubitanter recepi e Scaligero.

62. In his comparationem intellegi inter adulterium et cædem vix credo: imo alluditur ad duplex Ἀegisti et Clytæmnestræ crimen. Neque enim premenda est vox νυμφικῶν ad virginalem lectum.

69-71. Vulgatum cum Well. retenui, in quo offenderunt interpres, dum per ἀρχαῖς βίου originem vitæ intelligebant. Mihi vero significare videtur *fata quæ vitam dirigunt*: sin minus, libenter recipere τύχαις. Convenit (πρέποντά ἐστι) τοις vitæ conditioni laudare tum justa tum injusta eorum qui violentio cursu feruntur.

64. χαιρομισῆ Ald. χειρομισῆ Turn. χαιρομισῆ Rob. Vulg. Cor-

Η ΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναικες, δωμάτων εὐθήμονες,
 ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
 πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι
 τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς,
 πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί; 80
 πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
 τῶνδε οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδὲ ἔχω τί φῶ,
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
 ἡ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς 85
 ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
 ἡ σῆγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
 πατὴρ, τάδε ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
 στείχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμψας, πάλιν 90
 δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὅμμασιν;
 τῆσδε ἔστε βουλῆς, ὡς φίλαι, μεταίτιαι
 κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
 μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός·
 τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει, 95
 καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
 λέγοις ἀν, εἴ τι τῶνδε ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟ. αἰδουμένη σοι, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς,
 λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛ. λέγοις ἀν, ὥσπερ ἡδέσω τάφον πατρός. 100

ΧΟ. φθέγγου, χέουσα, σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

87. *τε non est otiosum. Et tale quidem donum, quale—*

ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν, χῶστις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛ. ἐμοὶ τε καὶ σοί γ' ἀρ' ἐπεύξομαι τάδε;

ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἡδη φράσαι. 105

ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;

ΧΟ. μέμνησ' Ὁρέστου, κεὶ θυραιώς ἐσθ' ὅμως.

ΗΛ. εὐ τοῦτο, καφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.

ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη—

ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἀπειρον ἐξηγουμένη. 110

ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον', ἢ βροτῶν τινά—

ΗΛ. πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟ. ἀπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛ. καὶ ταῦτα μοῦστιν εὔσεβῃ θεῶν πάρα;

ΧΟ. πῶς δ' οὐ, τὸν ἔχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;

ΗΛ. κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, 116

* * * Ἐρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ¹¹⁰
τοὺς γῆς ἐνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς, πατρῷων *δωμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ', αὐθὶς τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κάγῳ, χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποικτείρον τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὁρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις;
*πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα 125

110. ἐξηγουμένη, *praeenus*. *Dicitating*. Cf. omnino Med. 743.

116. μοῦστιν, μοι ἐστίν.

116. Vulgo h. v. post 157. legitur, ubi sensum pessime turbat. Jubente Herman. huc reduxi.

119. *Vulg.* δ' ὁμάτων. *Stanleio corrigenti ut sup. præfracte obniti* Well.

122. βροτοῖς, "mortalī vita defuncto," recte Blomf.

125. Ita Casaub. Veterem lec-

πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δὲ ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κάγῳ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὁρέστης ἐστίν· οἱ δὲ ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοὶς πόνοισι χλίουσιν μέγα. 130
ἔλθειν δὲ Ὁρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ¹³⁰
κατεύχομαι σοι· καὶ σὺ κλῦθι μου, πάτερ·
αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ¹³⁵
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δὲ ἐναντίοις
λέγω φανῆναι σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν *δίκη.¹³⁵
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς *καλῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,¹⁴⁰
ξὺν θεοῖσι, καὶ Γῆ, καὶ Δίκη νικηφόρω.
τοιαῖσδε ἐπ' εὐχαῖς τάσδε ἐπισπένδω χοάς.
νῦμας δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἔξαυδωμένας.

ΧΟ. ίετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον 145
 όλομένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ',
 ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,

tionem, πεπραγμένοι, vix satis defendit Well. exemplis vocis compositæ διαπεπραγμένοι, de qua nemo dubitavisset.

136. τιμάορον, *ullorem aliquem.*

137. δίκη corredit Scaliger. pro δίκην.

138. καλῆς Schutz. pro κακῆς.

147. Vid. ad Med. 1319. *Effusis inferiis ad tumulum hunc, ἔρυμα κακῶν κεδνῶν τε, quod omnes arcet fortunæ impetus, sive malæ sive bonæ.* Idem etiam avertit *piaculum abominandum.* Cf. Hom. Il. xv. 646. ἔρκος ἀκόντων. Phœn. 1110. φύλακας Ἀργείου δορός.

κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε,
σέβας ὡ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

150

ότοτοτοῖ, ὄτοτοτοτοῖ, ίώ.

τίς δορυσθενής ἀνήρ,

ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθης,

τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα

ἐν ἔργῳ βέλη πιπάλλων Ἀρης,

σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

155

ΗΛ. ἔχει μὲν ἥδη γαπότους χοὰς πατήρ·

νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟ. λέγοις ἄν δρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

160

ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἔστι παντὶ δοξάσαι.

ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

ΧΟ. ἔχθροὶ γὰρ οἵς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.

165

ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἔστι κάρτ' ἵδεῖν ὁμόπτερος—

ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛ. αὐτοῖσιν ημῖν κάρτα προσφερῆς ἵδεῖν.

ΧΟ. μῶν οὖν Ὁρέστου κρύβδα δῶρον *ἢν τόδε;

ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.

170

ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛ. ἔπειψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.

ΧΟ. οὐχ ἥσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

153. Jungenda sunt, δορυσθενής ἀνήρ Σκύθης, quæ durior quidem est ferri prosopopœia; sed glossæ vice optime funetur Theb. 724-5.

168. αὐταῖσιν ημῶν Turn. Vict. Utrumque probum: alterum propter librorum auctoritatem prætuli.

169. Vulg. ἢ. Ipse in mutavi.

εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύστει ποδί.

- ΗΛ. κάμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον 175
 χολῆς, ἐπαίσθην δὲ ὡς διανταίω βέλει.
 ἔξ ὄμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
 σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
 πλόκαμον ἴδούσῃ τόνδε πῶς γὰρ ἐλπίσω
 ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης; 180
 ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
 ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
 φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
 ἔγω δὲ δέπως μὲν ἄντικρις τάδε αἰνέσω,
 εἶναι τόδε ἀγλαῖσμά μοι τοῦ φιλτάτου 185
 βροτῶν Ὄρέστου—σαίνομαι δὲ ὑπὸ ἐλπίδος.
 φεῦ. εἴθε εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
 δέπως δίφροντις οὖσα μη 'κινυσσόμην·
 ἀλλ' *ἡ σάφ' *ἡδη τόνδε ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἰπέρ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος, 190
 ἦ, ξυγγενῆς ὥν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ,
 ἄγαλμα τύμβου τοῦδε, καὶ τιμὴν πατρός.
 ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
 στροβούμεθ. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, 195
 σμικροῦ γένοιτ' ἀν σπέρματος μέγας πυθμήν.

177. *Vocis δίψιοι sensus quidem ad ὄμμάτων refertur: ipsa vox transfertur ad σταγόνες, δίψαν ἐμποιοῦσα.* Cf. Agam. 861.

184. “λείπει, οὐκ ἔχω.” SCHOL.

189. Vulg. εὐ σαφηνῆ, quod posses ita refingere, εὐ σάφ' ἦν ἦ,

nulla mutatione: sed εὐ σάφ' ἦν duriusculum est tum per se, tum cum ἀποπτύσαι conjunctum. Correverunt ἦ Canter. ἡδη Pors. Vel novissem—

192. *Constructio ut Agam. 218. Quod esset honori—Aliter Well.*

καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὁμοῖοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς·
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἔκείνου, καὶ ξυνεμπόρου τινός. 200
πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ, μετρούμεναι
εἰς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δὲ ὡδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς. 205
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς δψιν ἥκεις ὠηπερ ἔξηγχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;
ΟΡ. σύνοιδ' Ὁρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; 210
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἡ δόλον τιν', ὡς ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ γ' ἄρα μηχανορράφω.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾷν θέλεις;
ΟΡ. κάν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς. 215
ΗΛ. ως ὅντ' Ὁρέστην τάδε σ' ἐγὼ * προσεννέπω;
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὀρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ·
κουρὰν δὲ ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ, ξυμμέτρου τῷ σῷ κάρα,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς, 220
ἀνεπτερώθης, καδόκεις ὀρᾶν ἐμέ.

216. τάδε ἐγώ σε προυνέπω Ald. τάδε ἐγώ Vict. Aurati fere certam correctionem admisi.

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός·
ἰδοῦ δὲ ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,
σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ θηρίων γραφήν.
ἔνδον γενοῦ χαρᾶ δὲ μὴ κπλαγῆς φρένας. 225
τοὺς φιλτάτους γὰρ οὖδα νῷν δύτας πικρούς.

ΗΛ. ὁ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῆ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὁ τερπνὸν ὅμμα, τέσσαρας μοίρας ἔχον 230
ἐμοὶ· προσαυδᾶν δὲ ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ρέπει
στέργηθρον,—ἡ δὲ πανδίκως ἔχθαίρεται—
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δὲ ἀδελφὸς ήσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων. 235
μόνον Κράτος τε, καὶ Δίκη, ξὺν τῷ τρίτῳ,
πάντων μεγίστῳ, Ζηνὶ, συγγένοιτό μοι.

ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἱετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι 240
δεινῆς ἔχίδνης. τοὺς δὲ ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῷαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κάμε τήνδε τ', Ἡλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον, 245
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

222. τομῇ, sc. τομαίᾳ τριχί. Cf. 161.

223. Ridet Euripides in Elect. 543, &c. πῶς ἀν, τότ' ὧν πᾶς, νῦν ἔχοι ταῦτ' ἄν φάρη, Εἰ μὴ ξυναύ-

ξισθ' οἱ πέπλοι τῷ σάματι; Sed in h. I. ὕφασμα non tam ipsam vestem indicat, quam *textoriam operam*, quae si non simul crescere, certe simul servari poterat.

καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σὲ τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἴξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθοινον γέρας;
οὗτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν 250
πέμπειν ἔχοις ἀν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς
οὗτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἥμασιν.
κόμιζ· ἀπὸ σμικροῦ δ' ἀν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. 255

XO. ὡ παῖδες, ὡ σωτῆρες ἐστίας πατρὸς,
σιγάθ, ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὡ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλη τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκίδι πιστήρει φλογός. 260

OP. οὗτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
καξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἥπαρ θερμὸν ἔξανδώμενος,
εὶ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους· 265
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ', ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα 270

267. Conjectit Rob. ἀχρημάτοισι,
invito sensu, qui est, *injurias effe-*
ratum pecuniam mihi auferentibus.
Cf. 242. 293. Plus sc. valet ἀπο-
χρήματος quam ἀχρήματος, ut
ἀπότιμος (Ced. T. 215.) quam
ἀπιμος.

268. *Quin me dicebat mea ipsius*
vita hæc luiturum.

270. *Quæ enim e terra oriunda*
hominibus morbos levant malignos,
(nam morbos e sequente νόσος
intelligitur,) hæc nobis contra de-
nunciavil morbos fore, h. e. crea-

Βροτοῖς, πιφαύσκων εἶπε τάσδε νῶν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λιχῆνας, ἔξεσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδε ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐρινύων, 275
ἐκ τῶν πατρών αἰμάτων τελουμένας,
όρῶντα λαμπρὸν, ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος, 280
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἴναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁραμένην πατρὸς 285
μῆνιν· δέχεσθαι *δ', οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κάφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῦσδε χρησμοῖς ἀρα χρὴ πεποιθέναι;

tura esse; nempe *lichenas*, &c.

274. Cf. omnino Levit. xiii. 10.

277. ὄρῶντα ad ea omnia referuntur, quae in verss. proxime præcedentibus obscure indicantur, et quae clare quidem videbant, i. e. quid in summa vellent, nimis erat manifestum, quamvis obscure adumbrata; quamvis in tenebris supercilium movebant. Cf. OEdip. Col. 74. ὅσ' ἀν λέγωμεν, πάνθ' ὄρῶντα λέξομεν. Cf. etiam Job. iv. 16.

278. *Tenebricosum enim infero-*

rum telum, jactum a supplicibus qui consanguineorum manu ceciderunt— ut Eurip. Hippol. 534-6. οἷον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας "Ιησοῦ ἐκ χερῶν Ἐρωτὸς Διὸς παῖς. Optime autem προστροπαίων explicat Scholiastes: ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ικετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδίκησες τυχεῖν.

286. δ' supplevit Herm. Constructio est, οὕτινα δὲ δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν. Neque hospitio excepturum neque operam daturum in expiando.

289. ἀρα χρὴ—Nonne oportet?

κεὶ μὴ πέποιθα, τοῦργόν ἐστ' ἔργαστέον 290
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν ξυμπίτνουσιν ὕμεροι—
 θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
 καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία—
 τὸ μὴ πολίτας, εὐκλεεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ, 295
 δυοῖν γυναικοῖν ὥδ' ὑπηκόους πέλειν.
 θηλεῖα γὰρ φρήν· εἴ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟ. ἀλλ' ὡ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν

τῆδε τελευτᾶν,

ἢ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. 300

ἀντὶ μὲν ἔχθρᾶς γλώσσης ἔχθρὰ
 γλώσσα τελείσθω· τούφειλόμενον
 πράσσουσα Δίκη μέγ' αὔτεῖ·
 ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
 πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
 τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡ. ὡ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι στρ. á.

φάμενος, ἢ τί ρέξας,

τύχοιμ' ἀν ἔκαθεν οὐρίσας,

ἐνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ, 310

297. *εἴσεται, scietur.* Erfurdt. ad CEd. T. 1499.

307. Sequitur carmen obscurum, et in quibusdam vix non corruptum. Alii aliter distribuunt, corrigunt, interpretantur: meum erit mutatis quam paucissimis, quam possim luctulentissime explicare.

309. Si οὐρίσας active sumas,

subaud. ἐμαντόν. *Quid faciam aut dicam, ut e longinquo eo propellar, ubi te lectus habet, lux tenebris aequalis?* Tria ultima verba expēgesis sunt vocis εὐναὶ, et conditionem Agamemnonis describunt, in tenebris ut mortui degentis, quadam tamen luce frumentis, ut μακαριτοῦ

σκότῳ φάσιος ἵστομοιρον;
 χάριτες δὲ ὁμοίως
 κέκληνται γόσις εὔκλεής
 προσθοδόμοις Ἀτρεΐδαις.

- ΧΟ.** τέκνου, φρόνημα τοῦ στρ. β'.
 θανόντος οὐ δαμάζει 316
 πυρὸς αἱ μαλερὰ γνάθος,
 φαίνει δὲ ὑστερον ὄργας.
 ὅτοτύζεται δὲ ὁ θυησκῶν,
 ἀναφαίνεται δὲ ὁ βλάπτων· 320
 πατέρων τε καὶ τεκόντων
 γόσις ἔνδικος ματεύει
 τὸ πᾶν, ἀμφιλαφῆς ταραχθείσ.
- ΗΛ.** κλῦθί νυν, ὡς πάτερ, ἐν μέρει ἀντ. α'.
 πολυδάκρυτα πένθη. 325
 δίπαις τοί σ' *ἐπιτυμβίδιος
 θρῆνος ἀναστενάζει.
 τάφος δὲ ικέτας δέδεκται,
 φυγάδας θὲ δόμοίως.
 τί τῶνδε εὖ; τί δὲ ἄτερ κακῶν; 330
 οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;
- ΧΟ.** ἀλλ' ἔτ' ἀν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῆζων
 θείη κελάδοντος εὐφθογγοτέρους·
 ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
 * παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις 335

312. Hoc autem si nequeam facere, nihilominus luctus in honorem

Atridae beneficij vice habetur.

321. Luctus ob parentes omnia

exquirit, sc. πρὸς τὸ ἀναφαίνεσθαι τὰν βλάπτοντα.

326. Ita Pors. pro ἐπιτυμβιδίοις.

335. παιὰν Jacob. pro παιῶν.

νεοκράτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπὸ Ἰλίῳ στρ. γ'.
πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος *κατηναρίσθης.

λιπὼν ἀν εὔκλειαν ἐν δόμοιστιν, 340

τέκνων τε κελεύθοις
ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσας,
πολύχωστον ἀν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς,
δώμασιν εὐφόρητον. 345

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἀντ. β'.
έκει καλῶς θανοῦσι,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων 350
χθονίων ἔκει τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὅφερ ἔζης,
μόριμον λάχος * πιπλάντων
χεροῖν *πεισίβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛ. μηδὲ ὑπὸ *Τρωῖοις ἀντ. γ'.

339. Vulg. κατεναρίσθη. Cor-
rexit Pors.

341-3. *Cum vitam extruxisses,*
quæ liberorum viis esset observanda,
h. e. *quæ liberorum oculos per*
vitam in se converteret. Vid.
Suppl. 974.

353. πιπλάντων Heathii correctio
pro πιπλάντων, “probante But-
lero, qui monet πίπλημι formatum
esse a πλέω, sicut τίθημι a θέω.”
Ita Blomf. Valet autem εἰς τῶν

πιπλάντων. Vid. ad Agam. 1366.

354. πεισίβροτον ob metrum
Pauw. pro πεισίμβροτον. Est au-
tem in h. l. hendiadys pro λάχος
βάκτρον.

355. Indicat vox μηδὲ hæc non
declarative, sed optative esse in-
telligenda. Orestes quidem in
stropha votum suum professus erat,
Utinam sub Ilio occidisses! Tum
sepulchrum magnificentum, &c. Imo,
respondet Electra, ne hoc quidem

τείχεσσι φθίμενος, πάτερ, μετ' ἄλλῳ δορικμῆτι λαῷ παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαψαι· πάρος δὲ οἱ κτανόντες νιν οὕτως δαμῆναι * * *	356
θανατηφόρον αἴσαν πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι τῶνδε πόνων ἀπειρον.	360
XΟ. ταῦτα μὲν, ὡς παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ, μεγάλης δὲ τύχης καὶ Ὑπερβορέου μείζονα φωνεῖς. * ὁδυνὴ γάρ. ἄλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἵκειται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἥδη· τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων· παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.	365
ΗΛ. τοῦτο διαμπερὲς *οὓς στρ. δ. ἴκεθ', ἀπέρ τε βέλος. Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν	370
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ χειρὶ· τοκεῦσι δὲ ὅμις τελεῖται.	375

mihi satisfacit: *utinam ne sub Troja
quidem sepultus fuisses, sed vixisses
potius!* — Vulg. *Tρωίας.* Correxit
Herm.

360. Deest creticus in fine ver-
sus. De constructione notat Scho-
liastes: λείπει τὸ ὄφελον. Con-
structio hujusmodi esse videtur:
ὄφελον δαμῆναι, ὥστε τινὰ (sc. ἐμέ)
πυνθάνεσθαι, κ. τ. ἐ.

366. Porsoni emendatio pro ὁδυ-
νᾶσαι γάρ.

372. οὓς pro vulg. ὡς Schutz.
Herm.

376. βροτῶν . . . χειρὶ est viris
qui audaci et scelestā manu utuntur.

377. Sed tamen (h. e. quamvis
sero, quod in ὑστερόποινον intelli-
gitur) parentibus nostris retribueretur.
Nisi malis ob metrum τέλει τάðε.

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι	στρ. έ.
πευκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς	
θεινομένου, γυναικός τ'	380
όλλυμένας. τί γὰρ κεύ-	
θω, φρενὸς *οῖον ἔμπας	
ποτάται; πάροιθεν δὲ πρώρας	
δριμὺς *ἡται καρδίας	
Θυμὸς, ἔγκοτον στύγος;	385
ΟΡ. καὶ πότ' ἀν ἀμφιθαλῆς	ἀντ. δ.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι,	
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας;	
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ·	
δίκαν δὲ ἔξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.	390
κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.	
ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας,	
χυμένας εἰς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν	
αἷμα· βοῷ γὰρ *λοιγὸς *Ἐρινὺν,	
παρὰ τῶν *πρότερον φθιμένων ἄτην	395
ἐτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.	
ΗΛ. ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; στρ. στ'.	
ἴδετε, πολυκρατεῖς ἄραι φθειμένων,	

379-80. ἀνδρὸς, γυναικός. *Ægisti*
et Clytaemnestrae.

381. *Cur enim celem, quod, etiamsi
celem, tamen in mente fluctuat?*

Hermannus debetur Oīōn pro ΘΕῖōn.

384. δριμὺς, vel δριμὺς, ἄηται,
MSS. veteres autem edd. ἄκται,
κ et η, ut sæpe, confusis. (Vid. ad
Suppl. 775.) Optime Pors. ἡται.
Sedet autem a fronte cordis torva
ira, infensum odium.

390. ἔξ αδίκων, *post injurias.*

391. Versum corruptum vel me-
trum arguit Sed vid. ad stroph.
377.

394. Vulg. λοιγὸν Ἐρινὺς, vix
recte; siquidem ἐπάγουσαν ad λοι-
γὸν referri nequit. Quare Her-
manni correctionem dubitanter re-
cepit. Mox πρότερον Pors. pro
προτέρων.

398. Vulg. φθιμένων, sed ob me-

ἰδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων

400

ἀτιμα. πᾶ τις τράποιτ' ἄν, ὁ Ζεῦ;

ΧΟ. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον ἀντ. ἐ.
κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἴκτον·

καὶ τότε μὲν δύσελπις,

σπλάγχνα δέ * μοι κελαινοῦ- 405
ται πρὸς ἔπος κλυούσῃ·

† ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκὲς θρασέ',

* * ἀπέστασεν ἄχος

πρὸς τὸ φανεῖσθαι μοι καλῶς.

ΟΡ. τί δ' ἀν εἰπόντες τύχοιμεν; ἢ τάπερ ἀντ. στ'.

πάθομεν ἄχεα πρὸς γε τῶν τεκομένων 411

πάρεστι σαίνειν; τὰ δ' οὕτι θέλγεται.

λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων,

ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΗΛ. ἔκοψε κομμὸν Ἀρειον εἴτε Κισσίας στρ. ζ.

νόμοισιν πολεμιστρίας 416

*ἀπριγκτόπληκτα, *πολυπλάνητα δ' ἢν ίδειν

ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς δρέγματα,

ἄνωθεν, ἀνέκαθεν κτύπῳ δ' ἐπιφρόθει

trum restitui Aldinum φθειμένων,
quæ est forma Homericæ, ab
Eustathio et Heynio servata. Il. Θ.
429.

405. μοι pro μον Blomf.

407. Vulgatum reliqui, quod
corruptum esse docet tum sensus
tum metrum.

410. ἀν vulgo post τύχοιμεν ge-
petitum delevit Herman. Mox

ἄχεα pro ἄχθεα e Scholiasta repo-
nunt Blomf. Well.

415. Ut vitaret anapæstum in
tertia sede, transposuit Pors. "Ἀρειον
κομμὸν" sed vix operæ pretium est
senarium in choricis ad arctiores
leges redigere.

417. Vulg. ἀπριγκτοι πληκτὰ πο-
λύπλαγκτα δήν. Quæ emendavit
Lachman.

- κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα. 420
 ιὼ, ιώ· δαῖα πάντολμε μᾶτερ,
 δαῖαις ἐν ἐκφοραῖς,
 ἀνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
 ἀνευ δὲ πενθημάτων
 ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. 425
- ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἵμοι· στρ. ἡ.
 πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει,
 ἔκατι μὲν δαιμόνων,
 ἔκατι δ' ἀμᾶν χερῶν
 ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. 430
- ΗΛ. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ως *τόδε εἰδῆς, ἀντ. ἡ.
 ἐπρασσε δ' ἀπέρ νιν, ὥδε θάπτει,
 μόρον *κτίσαι μωμένα
 ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
 κλύεις πατρῷους *δύας ἀτίμους. 435
- ΟΡ. λέγεις πατρῷον μόρον. ΗΛ. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν,
 ἀτιμος, οὐδὲν ἀξία· [ἀντ. ζ'.
 μύχου δ' ἄφερκτος, πολυσίνου κυνὸς δίκαν,
 ἐτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
 χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα. 440
 τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου, δι' ὡ-
 τῶν δὲ συντέτραινε μῦθον
 ησύχῳ φρενῶν βάσει.
 τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,

431. τότ', τοστ' vel τοι MSS. et Stanleii conjecturam κτίσαι.
 unde Canter. τοῦτ', Pauw. τόδ'. 435. Edd. vet. δυσατίμους. Egre-
 433. Vulg. κτεῖναι. Dubitare gie emendavit Stanl.
 possis inter Robortellianum θεῖναι

- τὰ δὲ αὐτὸς ὅργα μαθεῖν. 445
 πρέπει δὲ ἀκάμπτω μένει καθήκειν.
 ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ.
 ΗΛ. ἐγὼ δὲ ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
 ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἄδει ἐπιφρόθει
 ἄκουσον ἐσ φάσι μολῶν, 450
 ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἔχθρούς.
 ΟΡ. Ἀρης Ἀρεὶ *ξυμβάλοι, Δίκα Δίκα. ἀντ. θ.
 ΗΛ. ἵω θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως *δίκας.
 ΧΟ. τρόμος μὲν ὑφέρπει κλύουσταν εὐγμάτων.
 τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, 455
 εὐχομένοις δὲ ἀν ἔλθοι.
 ΗΛ. ὁ πόνος ἐγγενῆς,
 καὶ παράμουσος Ἄτας
 αἰματόεσσα πλαγά.
 ἵω δύστον' ἄφερτα κῆδη· 460
 ἵω δυσκατάπαυστον ἄλγος.
 ΟΡ. δώμασιν ἔμμοτον,
 τῶνδε ἐκὰς, οὐδὲ ἀπ' ἄλλων
 ἀντ. ι.

446. καθήκειν, *in arenam descendere*. Cf. κατέβαν in Trachin. 504.

452. ξυμβάλοι Pors. pro ξυμβάλλει.

453. δίκας, quod vulg. deest, ex emendatione intulit Herm.

462. Vulg. h. v. cum præcedentibus conjungitur, contra stropharum ordinem. Distinxit ut sup. Well. et sententiam feliciter explicavit. Ἐμμοτον interpretatur H. Steph. Thesaur. medicamentum li-

quidum: hinc significare potest remedium qualemque. Mox sequentis versus constructio est οὐ τῶνδε ἐκὰς οὐδὲ ἀπ' ἄλλων. Denique in v. 465. recepi post Well. emendationem elegantissimam anonymi cuiusdam, ΔιώΚΕΙν Εριν pro ΑἰώΝ· ΑὐΑΙρΕιν, suffragante metro, sensu, et Scholiasta (ἢν ἦρισε πρὸς τὸν πατέρα).—Jam sensus est: Κεῖται remedium est, rixam perseQUI sanguinolentam non procul ab his, neque per alios externos, sed per seipso.

ἔκτοθεν, ἀλλ’ ἀφ’ αὐτῶν
*διώκειν *έριν αἰματηράν.
θεῶν *τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.

465

ΧΟ. ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς, πέμπετ’ ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανῶν, 470
αἴτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛ. κάγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.

ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δা�ῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ’ εἰ δὲ μὴ, παρ’ εὐδείπνοις ἔσει 475
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνιστωτοῖς χθονός.

ΗΛ. κάγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἷσω πατρῷων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

ΟΡ. ὡ γαῖ, ἄνες μοι πατέρ’ ἐποπτεῦσαι μάχην. 480

ΗΛ. ὡ Περσέφασσα, δὸς δέ *γ’ εὔμορφον κράτος.

ΟΡ. μέμυησο λούτρων, οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

ΗΛ. μέμυησο δ’ ἀμφίβληστρον φ’ σ’ ἔκαινισαν.

ΟΡ. πέδαις δ’ ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν. 485

ΟΡ. ἀρ’ ἔξεγείρει τοῖσδε ὄνειδεσιν, πάτερ;

ΗΛ. ἀρ’ ὄρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;

ΟΡ. ἦτοι Δίκην ἵαλλε σύμμαχον φίλοις,

465. τῶν inseruit, Herman.

nente Abresch. certe fieri potest ut

481. Γ pro T Herm.

καινίζω pro interimo usurpetur.

483. Cum apud Lucian. Asin.

485. αἰσχρῶς cum βουλευτοῖσιν

p. 153. κανὶς cædes significet, mo-

jungendum; quod monuit Blomf.

ἢ τὰς ὁμοίας αἰντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείσι γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.

490

ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ.

ἰδὼν νεοστοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ,
οἰκτειρε θῆλυν, ἀρσένος θ' ὁμοῦ γόνον·
καὶ μὴ ἔξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὗτω γὰρ οὐ τέθυνκας, οὐδὲ περ θανών.

495

παιδες γὰρ αὐτῷ κληδόνεις σωτήριοι
θανόντι φελλοὶ δ' ᾧς, ἄγουστι δίκτυον,
τὸν ἐκ βιθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον.
ἄκου· ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' οὖδε ματα·
αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον.

500

καὶ μὴν—ἀμόμφητον δ' *ἔτεινα τὸν λόγον—
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης·
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἀν ἥδη, δαίμονος πειρώμενος.

ΟΡ. ἔσται· πινθέσθαι δ' οὐδέν εἶται δρόμου, 505

πόθεν χοὰς ἔπειμψεν; ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;

*θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
ἐπέμπετ· οὐκ ἔχοιμ' ἀν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἔστι τῆς ἀμαρτίας·
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἴματος
ἐνὸς, μάτην δὲ μόχθος· ὡδὲ ἔχει λόγος.

510

498. κλωστῆρα λίνον bene expli-
cat Butl. per λίνον κεκλωσμένον.

501. H. v. spurium judicabat
Pors. q. v. in Præfat. Hec. p. 34.
Aliter Well. qui corrigit δ' ἔτεινα

pro δέ τινα, et vers. seq. ita inter-
pretatur: “*Tumuli honor est for-
tunæ secundæ, sc. ἔργον.*”

508. θανόντι emend. Stanl. pro
θανοῦντι.

- θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
 ΧΟ. οἶδ', ὡς τέκνον παρῇ γάρ· ἐκ τ' ὄνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη, 515
 χοὰς ἔπειμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
 ΟΡ. ή καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὄρθως φράσαι;
 ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ᾧς αὐτὴ λέγει.
 ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾶς καὶ καρανοῦται λόγος;
 ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς *όρμησαι δίκην. 520
 ΟΡ. τινὸς βορᾶς χρῆζοντα, νεογενὲς δάκος;
 ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν *τώνείρατι.
 ΟΡ. καὶ πῶς ἀτρωτον *οὐθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;
 ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἷματος σπάσαι.
 ΟΡ. οὗτοι μάταιοι ἀνδρὸς ὅψανον πέλει. 525
 ΧΟ. ή δ' ἔξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.
 πολλοὶ δ' *ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
 λαμπτῆρες ἐν δόμοισι, δεσποίνης χάριν.
 πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοὰς,
 ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. 530
 ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῆ τῆδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,
 τοῦνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
 κρίνω δέ τοι νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.

514. πάρει edd. vett. παρῆν Scal.
 rectius et ad vetērem lectionem
 propius παρῆ Pors.

520. Vulg. ὄρμισαι. Correxit
 Pors. Mox ne mutandum esset
 v. 522. αὐτὴ in καύτῃ, Well. secu-
 tūs sum, v. 521. Oresti, et inter-
 rogative quidem, adsignantem.

522. Vulg. τ' ὄνειρατι. Emend-
 avit Pors.

523. οὐθαρ ἦν emendavit Valck.
 pro οὐ χάριν vel οὐκ ἄρ' ἦν.

525. Visum hominis, non bestiæ,
 haud vanum.

527. Valckenaerii correctionem
 ἀνῆθον pro ἀνῆλθον fere certam
 reddit Scholiastæ interpretatio, ἀνέ-
 λαμψαν. Confert Blomf. Soph. Aj.

285. λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἔθον.

εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἔμοι,
οὕφις τε πᾶσι σπαργάνοις ὠπλίζετο, 535
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἔμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ δὲ ἔμιξεν αἷματος φίλον γάλα,
ηὴ δὲ ἀμφὶ *τάρβει τῷδε ἐπώμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέφα,
θανεῖν βιαίως ἐκδρακοντωθεὶς δὲ ἐγὼ 540
κτείνω νιν, ὡς τούνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδε σ' αἴροῦμαι πέρι.

XO. γένοιτο δὲ οὔτως. τἄλλα δὲ ἐξηγοῦ φίλοις,
τούσδε ἐν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν, λέγων.

OP. ἀπλοῦς ὁ μῆθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω, 545
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
ὡς ἀν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
θανόντες, ἥ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρίν. 550
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῇ σάγην ἔχων,
ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδε ἐφ' ἐρκείους πύλας
Πυλαδῇ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἀμφῷ δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω. 555

535. Ex Aldina οὐφεῖσε πᾶσα et Turnebiana ὄφις τὲ πᾶσιν conflatur vulgata, in qua haud scio an *injuria suspecta* sit πᾶσι. Angl. in complete *swaddling-clothes*. Ceterum constructio est, ὠπλίζετο τε καὶ ἀμφέχασκε.

538. Ita Pors. pro ἀμφιταρβίτῳ δὲ Aldina.

546. αἰνῶ δὲ ὑμᾶς (Chorum) κρύπτειν.

547. Constructio est, si me audias: κτείναντες δόλῳ, θανόντες τε καὶ δόλῳ, ληφθῶσιν, κ. τ. ἐτ. Et poterat quidem verborum ληφθῶσιν et θανόντες sedes permutare: quod vero dedit, exquisitius est.

καὶ δὴ θυρωρῶν οὕτις ἀν φαιδρᾶ φρενὶ⁵⁶⁰
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννεπεῖν·
Τί δὴ πύλησι τὸν ικέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἰπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἔρκειον πυλῶν,
κάκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἐπειτά μοι κατὰ στόμα
ἔρει, σάφ' ἵσθι, καὶ κατ' ὄφθαλμοὺς βαλεῖ,⁵⁶⁵
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς δὲ ξένος; νεκρὸν
θήσω, ποδῶκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δὲ Ἐρινὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη,
ἄκρατον αἷμα πίεται, τρίτην πόσιν.
*γῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τάν οἴκῳ καλῶς,⁵⁷⁰
ὅπως ἀν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
νῦμιν δὲ ἐπαινῷ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δὲ ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὁρθώσαντί μοι.⁵⁷⁵

ΧΟ. πολλὰ μὲν γὰ τρέφει
καὶ δεινὰ δειμάτων ἄχη,^{στρ. ἀ.}

560. πύλησι vel vertendum ad portas; vel dativus ab ἀπείργετε pendet, ut in Homericō δέξατό οἱ σκῆπτρον et similibus; de quibus vid. Pors. ad Hec. 538.

565. βαλεῖ, sc. ἑαυτόν.

567. Cf. Soph. Aj. 907. ἔγχος περιπτέτες.

570. σὺ οὖν, σὺ δὲ οὖν, edd. σὺν

cod. Med. sed eraso v. Blomfieldii conjecturam admisi.

574. τούτῳ ad Apollinis statuam refertur; quam tamen innui sup. v. 541. vix crediderim. Cf. 791.

577. Vulg. δεινὰ καὶ, contra metrum. Transponentem Blomfield. secutus sum. Mox Aurati ἄγη vix satis certum videtur.

πόντιαι τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
 ἀνταίων βροτοῖσι
 πλάθουσι· βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι 580
 λαμπάδες *πεδάμεροι
 πτανά τε καὶ πεδοβάμονα· κάνεμόεντ' *ἄν
 αιγίδων φράσαι κότον.
 ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν- ἀντ. ἀ.
 δρὸς *ἄν φρόνημα τίς λέγοι, 585
 καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
 καὶ παυτόλμους
 ἔρωτας, ἄταισι συννόμους βροτῶν;
 ξυζύγους δὲ ὁμανλίας
 θηλυκρατῆς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾶ 590
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
 ἵστω δὲ ὄστις οὐχ στρ. β'.
 ὑπόπτερος φροντίσιν, δαεῖς
 τὰν ἀ παιδολύ-
 μας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο 595
 πυρδαῆ τινα πρόνοιαν,
 *καταίθουσα παιδὸς δάφοινον
 δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν

581. πεδάμαροι libri omnes. Cor-
 rigunt Stanl. aliique πεδάροι,
 Well. πεδάμεροι, e Scholiastæ inter-
 pretatione, αἱ καθημεριναί.

582. Blomfieldii correctionem re-
 cepi pro κάνεμόεντῷ quo minus
 enim stare possit φράσαι, considera,
 prohibet, opinor, constructio versus
 sequentis. Est igitur ἄν φράσαι,
 subaud. τις, describere possit ali-
 quis. Cf. CEd. Tyr. 315. Agam. 71.

585. ἄν, quod supplendam vidit
 Heath. postulat tum sensus tum
 metrum.

587. Non respondet antithetico.

589. Omnes autem conjugales
 consociationes tum bestiarum tum
 hominum male vincit amor nefastus
 feminis imperans.

597. καϊθουσα edd. vet. contra
 sensum et metrum. Emendavit
 Canter.

- ματρόθεν κελάδησε,
ξύμμετρόν τε διαι¹ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἥμαρ. 600
* ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν
άντ. β'.
λόγοις στυγεῦν, φοινίαν Σκύλλαν,
ἄτ' ἔχθρῶν ὕπατ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς 605
χρυσεοδμήτοισιν ὄρμοις
* πιθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως
πνέονθ' ἀ κυνόφρων ὕπνῳ. 610
* κιγχάνει δέ μιν Ἐρμῆς.
έπει δ' * ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων στρ. γ'.
πόνων, τάκαίρως δὲ, δυσφιλὲς γαμή-
λευμ', ἀπεύχετον δόμοις,
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν 615
έπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
έπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐπικότῳ σέβας.
* τίω δ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων,
602. ἄλλα δὴ τίν' Ald. ἄλλα δεῖ τιν' Turn. unde corrigunt Pauw. ἄλλαν δεῖ τιν', Herm. ἄλλαν δὲ ἐστίν. Quod post alios recepi, vix placet propter copulam absentem.
607. πειθήσασα libri omnes, quæ forma extare non potuit. Homericam vocem bene restituit Abresch.
609. Junge ἀπροβούλως πνέονθ' ὕπνῳ. Mox μιν ad Scyllam referendum censeo. Correxit autem κιγχάνει pro κιχάνει Pors.
612. ἐπεμνησάμην pro -μεν Heath. Loci, qui sequitur, deplorati remedium vix sperandum; etsi ne egere quidem remedio Wellaueri videatur. Ego corruptum esse ἀκαίρως δὲ nullus dubito. Deinde de ν. 617. ἐπικότῳ σέβας, ob majestatem inviso, ut reddit Well. dubitare possis. Innuitur autem Agamemnon.
618. τίω correxit Stanl. pro τίων. ἀθέρμαντον ἀθράσυντον, Schol.

- γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
λόγῳ γοᾶται δὲ δήποθεν κατά- 621
πτυστον. εἴκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' *ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος. 625
σέβει γὰρ οὕτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἄγείρω;

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος στρ. δ'.
διανταίαν ὀξυπευκὲς *οὔτâ
διαιὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ
οὐ λὰξ πέδον πατούμενον,
τὸ πᾶν Διὸς
σέβας παρεκβάντες *οὐ θεμίστως.
Δίκας δ' ἔρειδεται πυθμήν. ἀντ. δ'.
προσχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργὸς,
τέκνον δ' ἐπεισφέρει *δόμοισι·
*αἰμάτων παλαιτέρων

624. ἄγει reponit Aurat. pro vulg. ἄχει.

præcesserat, τὸ μὴ θέμις. Μοx οὐ θεμίστως Pors. pro ἀθεμίστως.

627. ἄγείρω, ratiocinatione colligo.
629. σοῦται vulg. Nempe adhaeserat ε e præcedente voce, qua sublata optime reposuit Herman. οὐτâ.

635. Omnino non sollicitandum προσχαλκεύει. Super eam (radicem justitiæ) fatum procudit ensem.

631. Non negligitur quasi contemptum aliquod, sc. a Jove.

636. δόμοισι Pauwii correctio est pro δώμασι vel δόμασι, ob metrum.

633. παρεκβάντες codd. quod non est nominativus absolutus, sed per appositionem subjicitur ei quod

637. αἰμάτων pro δωμάτων Cantor.—Deest ad metrum syllaba ante αἰμάτων, sed cave cum Burn. inseras τῶν.

τείνει μύσος

χρόνῳ κλυτῇ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡ. *παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.* 640
τίς ἔνδον, ὡς παῖ, παῖ, μάλ' αὐθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι.

ΟΙ. *εἰεν ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;*

ΟΡ. *ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,* 645
πρὸς οὔσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους·
τάχυνε δ', ως καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δὲ ἐμπόρους μεθιέναι
ἀγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἔξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος 650
γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα δ', εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμονς
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κάσημηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἀν εἴ τι δεῖ πάρεστι γὰρ 655
ὅποιά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτηρία
στρωμνὴ, δικαίων τ' ὄμμάτων παρουσία.

638. Vid. Pors. ad Hec. 263.

643. Lectionem optimorum codd. cum Well. retinui. *Si per Άegisthum (quod ad Άegisthum attinet) sunt hospitales, sc. aedes.*

644. Solitam in talibus locutionem, *εἰεν, ἀκούω, quamvis contra*

metrum, ne Aristophanes quidem respuerat. Cf. Pac. 664. et ibi Dindorf.

652. Ita enim, h. e. si vir exierit, non erit pudor in dicendo, qui verba obscura reddat.

εὶ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἔστιν ἔργον, οἷς κοινώσομεν. 660

ΟΡ. ξένος μέν είμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγη
ἐσ "Αργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἔξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν, 665

Στρόφιος ὁ Φωκεύς πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ.
Ἐπείπερ ἄλλως, ὡς ξέν', εἰς "Αργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
τεθνεῶτ' Ὁρέστην εἴπε· μηδαμῶς λάθη·
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων, 670
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν·
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὗ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἱ δὲ τυγχάνω 675
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΗΛ. οἱ γὰρ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
ῳ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά,
ῳ πόλλ' ἐπωπᾶς, κάκποδῶν εὖ κείμενα, 680
τόξοις πρόσωθεν εὔσκόποις χειρουμένη.
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὁρέστης ἦν γὰρ *εὐβόλως ἔχων,

663. ἀπεζύγην πόδας, *pedes sol-veram*, h. e. iter incepseram.

680-81. Si lectio sana, quod negat Well. jungenda sunt ἐπωπᾶς

χειρουμένη, ita inspicis ut dejicias multa vel in tuto seposita.

683. Interpretes fecellit γὰρ quinto loco positum, unde post Ὁρέστης

ἔξω κομίζων ὄλεθρίου πηλοῦ πόδα·
νῦν δ, ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς 685
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὡδὸν εὐδαιμοσι
κεδνῶν ἔκατι πραγμάτων ἀν ἥθελον
γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἔστιν εὔμενέστερον; 690
πρὸς δυστεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὐ τοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδὸν ἥσσον ἀν γένοιο δώμασιν φίλος. 695
ἄλλος δ ὁμοίως ἥλθεν ἀν τάδ' ἀγγελῶν.
ἄλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὅπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους · 700
κάκει κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ως ὑπευθύνω τάδε.
ημεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων

interpungunt, et vel sermonem abruptum vel repetitum δὲ fingunt. Quin Porsoni correctionem, εὐβόλως pro εὐβούλω, et ego recepi. Sic Eum. 703. ἀμφίβουλος, -βολος confusa.

685. καλῆς ironice dictum volunt de Clytemnestrae et Ægisthi furoribus; quod tamen paullo durius est, nisi id quodammodo tecta oratio excusare possit.

686. Vulgatam retinui, cum mi-

nus certae sint emendationes. Ita igitur intelligas: *Spes, quas ab Oreste conceperam, frustra sunt; nihil enim ex iis reliquum est, nisi quod praesens video.* Et hoc ambiguum dictum, ut intelligat Clytemnestra mortuum Orestem, ipsa autem vivum.

693. κατεξενωμένον, sc. a Strophio.

694. *Minus digne*, h. e. *indigne*.

κοινώστομέν τε, κού σπανίζοντες φίλων

* βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

705

ΧΟ. εἶεν, φίλαι δμωῖδες οἴκων,

πότε δὴ στομάτων

δείξομεν ίσχὺν ἐπ' Ὁρέστη;

ῳ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ

χώματος, ἡ νῦν ἐπὶ ναυάρχω

σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,

νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον

νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολία,

ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' Ἐρμῆν,

καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι

710

Ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.

τροφὸν δ' Ὁρέστου τήνδ' ὄρῳ κεκλαυμένην.

ποὶ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;

λυπὴ δ' ἄμισθος ἐστί σοι ξυνέμπορος.

715

720

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα *τοῖς *ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἀνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν

705. βουλευσόμεσθα codd. Corr.
Steph.

714. *Et ut una descendat Mercurius terrestris, et ut nocturnus (Mercurius) hæc certamina secundet. Nempe cum χθόνιον Ἐρμῆν invocasset, conjungit quoque τὸν νύχιον ut aptum tali negotio adiutorem.*

720. ἄμισθος, *Mercede non conductus.* Cf. Agam. 951. ἀκέλευστος, ἄμισθος ἀοιδά. Prom. 45. ἀκλητος δαιταλεύς.

721. Vulg. *τοὺς ξένους.* Quod ipse olim conjecteram, τοῖς ξένοις, jam video id Pauwio quoque intentem venisse.

έλθων πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
 * ἔθετο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὄμμάτων γέλων 725
 κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
 κείνη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
 φήμης ὕφ', ἡς ἥγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
 ἡ δὴ κλύων ἐκεῦνος εὐφρανεῖ νόσον,
 εὗτ' ἀν πύθηται μῦθον. ὡς τάλαιν' ἐγώ· 730
 ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
 ἄλλη δύσοιστα, τοῖσδε ἐν Ἀτρέως δόμοις
 τυχόντ', ἐμὴν ἥλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
 ἄλλ' οὐ τί πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἥντλουν κακά· 735
 φίλον δ' Ὁρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
 δὸν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
 καὶ νυκτίπλαγκτον ὄρθιῶν κελευσμάτων,
 καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ¹
 τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν, 740
 τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὖ; τρόπῳ φρενός.
 οὐ γάρ τι φωνεῖ πᾶις ἐπ' ὧν ἐν σπαργάνοις,
 ἡ λιμὸς, ἡ δίψη τις, ἡ λιψούρια
 ἔχει· νέα δὲ νηδὸς αὐτάρκης τέκνων.
 τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι, 745

725. *ἔθετο*. Augmentum inseruit Heath. Vid. ad Pers. 316.

736. Constructio in sequentibus non magis est impedita, quam personam decebat. Accusativi Ὁρέστην, νυκτίπλαγκτον, πολλὰ, inter se conjunguntur, sed non habent quo referantur; prius enim allo trans-

greditur garrula nutrix, quam sententiam absolverit.

738. *Nocturnaeque vagationes propter infantis clamores.*

741. *τρόπῳ φρενός*, according to his humour.

744. *αὐτάρκης*, helps itself.

ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρυντρία,
γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
έγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ', Ὁρέστην ἔξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. 750
στείχω δὲ ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

- ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ἡ πῶς; λέγ' αὐθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ; 755
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύη,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα *γηθούσῃ φρενί·
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ *κυπτὸς *όρθοῦται *λόγος. 760
ΤΡ. ἀλλ' ἡ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἡγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' *ἡ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὁρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὕπω· κακός γε μάντις ἀν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φήσ; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; 765
ΧΟ. ἄγγελλ' ιοῦσα, πρᾶσσε τάπεσταλμένα·
μέλει θεοῖσιν ὠνπερ ἀν μέλη πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι, καὶ σοὶς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

754. *Nun interrogas, quomodo?*

759. *γαθούσῃ libri.* Corr. Heath.

760. Codd. plerique, *κρυπτὸς ὄρθοντη φρενί.* Mira lectio; neque dubium, quod observavit Butler. quin—*σῃ φρενὶ e versu præc. huc*

fluxerit. Sed cod. Medic. habet λόγῳ pro φρενὶ, et Schol. Ven. in Il. O. 207. citat ut sup. quanquam dat Eustathius κρυπτός.

762. *ἡ facilis et certa Stanleii correctio pro ει.*

γένοιτο δὲ ὡς ἀριστα, σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟ. νῦν παραιτουμένη μοι, πάτερ στρ. ἀ.

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων, 771

δὸς τύχας τυχεῖν μου *κυρίους,

τὰ *σώφρον' εὖ *μαιομένους ἰδεῖν.

διὰ *δίκας πᾶν ἔπος

ἔλακον, Ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις 775

ἢ, ἔ, πρὸ δὲ δὴ χθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὥ Ζεῦ,

θέσ· ἐπεί μιν μέγαν [τετράς.

ἄρας δίδυμα καὶ τριπλᾶ

*παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

770. Mirum qua arte vere Procrustea se suumque *Æschylum* con-torserint editores, ut carmen hoc in strophas et antistrophas quatuor redigerent, interposito mesodo; et hoc quidem ordine: α. β'. α. γ'. μεσῳδ. γ'. δ'. β'. δ'. Quo facto quid tandem lucramur? Nempe ut e quinquaginta plus minus versibus vix unus aut alter supersit, qui emendationem non patiatur. Aliter et melius Burneius; aliter etiam Butl. et quo simplicius, eo forsitan melius. Illum tamen secutus sum, ne omnia antistrophicæ formæ, si forte unquam extiterit, deleantur vestigia.—Monendum igitur lector, me in corrupto carmine exhibendo nihil fere propter metrum ausum esse mutare.

772. δέ μον edd. vet. Omissus δὲ exit bacchius cretico respondens. Quod si displiceat, possis legere κυρίους μον τυχεῖν sed inter omnia

tam incerta quam minimum mutare studui.—Vulg. κυρίως. Post Schutz. mutavi.

773. σώφρονν vel -σιν et μαιομένοις edd. vet. Illud correctit Herm. hoc Musgr.

774. διὰ δίκας pro διαδικάσαι Herm.

776. Si stropham β'. hinc incipere statuamus, antistr. β'. ubi sit quærenda, nescio: quidam in v. 811. seqq. ponunt; Burneo a 792. hecetas sua altera incipere videtur. Id tantum certum est, antistr. α. a v. 780. inchoari; quare ὡς medios versus in tetrada distribui (potius quam hectada cum Burn.)., cui aliam tetrada a v. 792. ita respondentem habes, ut numero, non genere, versuum æquentur.

779. ἀμείψει, accipies. Cf. Theb. 293. et sup. 249. παλίμποινα correctit Steph. pro παλίνπ.

ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὗ- ἀντ. ἄ.
 νιν ζυγέντ' ἐν ἄρματι 781
 πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
 μέτρον. τίς ἀν σωζόμενον ρύθμὸν
 τοῦτ' *ἰδοι *διὰ πέδον,
 ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα; 785
 οἵ τ' *ἔσω δωμάτων στρ. γ'.
 πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
 κλύετε σύμφρονες θεοί.
 ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
 λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαιοις. 790
 γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι
 τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὃ μέγα ναίων
 στόμιον, εὐ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς,
 καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
 φιλίοις δόμμασι δυνοφερὰς καλύπτρας. 795
 ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως ἀντ. γ'.
 παῖς ὁ Μαίας *όυπιφορώτατος
 πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
 πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρήζων
 κρύπτῃ ἀσκοπον δ' ἔπος λέγων, 800
 νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
 καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

784. *ῦδοι* pro *ἶδεν* Portus: *διὰ*
πέδον pro *δάπεδον* Blomf. quem
 propter sensum sequor, non me-
 trum; id enim nimis incertum.
 Deinde post *τέδον* distinxii, ut *βη-*
μάτων *ὄρεγμα* ephexegesis sit præ-
 cedentium. Ultimus autem versus
 strophicō non respondet.

786. *ἔσω* pro *ἔσθε* Herm.
 797. *όυπιφορώτατος* pro *ἐπιφ.*
 Burn. poscente cum metro tum
 lingua.

799. *χρήζων*, *si velit*; *dum autem*
obscure loquitur, *et nocte tenebras*
oculis obducit, *et interdiu nihilo*
clarior est.

καὶ τότε δὴ πλοῦτον, ἐπωδός.
 δωμάτων λυτήριον,
 θῆλυν οὐριοστάταν 805
 ὀμοῦ κρεκτὸν γοη-
 τῶν νόμον μεθήσομεν.
 πόλει τάδ' εὖ· ἐμὸν, ἐμὸν
 κέρδος αἴξεται τόδε,
 ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. 810
 σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἡκη μέρος ἔργων,
 ἐπαῦσας πατρὸς ἔργῳ
 θροούσα· πρός σε, Τέκνου, πατρὸς αὐδὰν,
 καὶ πέραινων ἐπίμομφον ἄταν.
 Περσέως τ' ἐν φρεσὶν 815
 καρδίαν σχέθων,
 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,
 τοῖς τ' ἀνωθεν, προπράσ-
 σων *χάριτας ὄργᾶς λυπρᾶς,
 ἐνδοθεν φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
 τὸν αἰτιον δὲ ἔξαπολλὺς μόρου. 820

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἢκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς

803. *Tum autem, h. e. si haec incepta bene processerint, opes projiciemus ædium expiatorias, simul etiam (όμον) feminineam intensam lugentium cantilenam, cithara pulsatam, dimittimus.—Hæc profero, non quasi mihi satisfaciant, sed quia nihil melius extricare possum.*

811. *Verbum supplendum. Ver-*

tas autem: Confidenter te geras in ipso agendi tempore, inclamans patris facinori (ob patrem suscepto) patris vocem (ita ut ipsum quasi patrem audiat) ei cum tibi dixerit, FILI, et conficiens calamitatem (finem imponens) quæ culpa non caret.

819. *χάριτας pro χάριτος Schutz. Gratias eis iram tristem.*

ξένους μολόντας, οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον *γ' Ὁρέστου. καὶ τόδ̄ ἀν φέρειν δόμοις
γένοιτ' ἀν ἄχθος δειματοσταγὲς, φόνῳ 826
τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι, θυνήσκοντες μάτην; 830
τί τῶνδ̄ ἀν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἡκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων,
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς *αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

ΑΙ. ἵδειν ἐλέγξαι τ' αὐθέλω τὸν ἀγγελον, 835
εἴτ' αὐτὸς ἦν θυνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἔξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὗτοι φρένα κλέψει ἀν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι
τάδ̄ ἐπευχομένη, κάπιθοάζουσ'; 840
ὑπὸ δὲ εὔνοίας
πῶς ἵσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων 845

825. γ' pro δ' Port. Stanl. Mox vulg. ἀμφέρειν, quod nemini placuit. Recepi Turnebi lectionem.

826. Alter esset dolor timoris plenus, superveniens vulneri priori adhuc exulcerato et irritato. Vid. ad Suppl. 437-9.

834. αὐτὸν correxit Schutz. pro

αὐτός. Nihil in nuntiis tantum valet, quantum si quis ipse interroget de rebus nuntiatis. Recte confert Blomf. Aristoph. Av. 967. Cf. etiam Demosth. Mid. 59. οὐδὲν οἷον ἀκόνειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

838. α ante κλ productum fortasse displicet; sed cf. Alcest. 558.

οῖκων ὅλεθρον διὰ παντός·
 ἡ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
 δαιών, ἀρχάς τε πολισσονόμους
 ἔξει, πατέρων μέγαν ὅλβον.
 τοιάνδε πάλην μόνος ὧν ἐφεδρος
 δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὄρεστης
 ἄψειν. εἴη δὲ ἐπὶ νίκην. 850

ΑΙ. ἔ, ἔ, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα, ἔα μάλα.

πῶς ἔχει; πῶς *κέκρανται δόμοις; 855
 ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
 ὅπως δοκῶμεν τῶνδε ἀναίτιαι κακῶν
 εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

Ο Ι Κ Ε Τ Η Σ.

οῖμοι, πανοίμοι, δεσπότου τελουμένου·
 οῖμοι μάλ' αὐθὶς ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. 860
 Αἰγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε
 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
 μοχλοῖς χαλάτε· καὶ μάλ' ηβῶντος δὲ δεῖ·
 οὐχ ὡς δέ άρηξαι διαπεπραγμένω· τί γάρ;
 ιοὺ, ιού. 865
 κωφοῖς ἀüstῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
 ἀκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾶ;

348. Correxit Pors. ἀρχαῖς—πολισσονόμοις, ut cum præcedenti conjungantur. Si sana vulgata, constructio expedienda est ut Agam. 99.

850. Nullum habens ἐφεδρον,

h. e. *assessorem*, qui si ipse victus fuerit, pugnam sit redintegraturus.

855. κέκραρται Rob. Errorem typographicum correxit Steph.

864. δὲ retinui. Sed non ita ut subveniat.

ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δικὴν πεπληγμένης.

ΚΛ. τί δὲ ἔστι χρῆμα; τίνα βοὴν ἴστης δόμοις; 870

ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛ. οἱ γάρ. ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων.

δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.

δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος.

εἰδῶμεν ή νικῶμεν, ή νικώμεθα·

ἐνταῦθα γάρ δὴ τοῦδε ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω. τῷδε δὲ ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛ. οἱ γάρ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία;

ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
κείσει· θανόντα δὲ οὔτι μὴ προδῷς ποτε. 880

ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τόνδε δὲ αἰδεσθαι, τέκνουν,
μαστὸν, πρὸς ὃ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄμα
οὐλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα 885
τὰ Πυθόχρηστα, πιστὰ δὲ εὑρκώματα;
ἀπαντας ἔχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.

ἔπου πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω·

καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείστον ἡγήσω πατρός. 890

τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς

τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δὲ ἔχρην φιλεῖν, στυγεῖς.

ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, *νῦν δὲ γηράναι θέλω.

893. νῦν in σὺν mutant; speciose
quidem. Sed in Suppl. 870. (ubi
vid.) ἐγήρασαν est senem nutritive- runt. Quare retento νῦν vertas :
Nunc autem ad senectutem te nutrire
volo.

ΟΡ. πατροκτονοῦσα γάρ ξυνιοκήσεις ἐμοί;

ΚΛ. ἡ μοῖρα τούτων, ὡς τέκνου, παραιτία.

ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. 895

ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνου;

ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας εἰς τὸ δυστυχές.

ΚΛ. οὗτοι σ' ἀπέρριψιν εἰς δόμους δορυξένους.

ΟΡ. διχῶς ἐπράθην, ὥν ἐλευθέρου πατρός.

ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην; 900

ΟΡ. αἰσχύνομαί σου τοῦτ' ὄνειδίσαι σαφῶς.

ΚΛ. μή. ἀλλ' εἴφ' ὅμοιώς καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡ. μὴ λεγγχε τὸν πονοῦντ' ἐσω καθημένη.

ΚΛ. ἀλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνου.

ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ημένας ἐσω. 905

ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὡς τέκνου, τὴν μητέρα.

ΟΡ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.

ΚΛ. ὕρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;

ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. 910

ΟΡ. πατρὸς γάρ αἷσα τόνδε σουρίζει μόρον.

ΚΛ. οὐ γώ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

ἡ κάρτα μάντις ὄυξ ὄνειράτων φόβος.

ΟΡ. *ἔκανές γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.

ΧΟ. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν. 915

898. Non abjeci, cum in aedes hospitales te misi.

901. σου in σοι mutari non debebat. Hoc tuum opus, sc. adulterium. Hanc constructionem fere certam reddit vers. seq.

910. Ad eum qui non minus surdus est quam sepulchrum.

911. σουρίζει, i. e. σοι ὄριζει.

914. κάνει vulg. Augmentum præfixit Heath.

έπει δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὄρέστης, τοῦθ' ὅμως αἴρούμεθα;
όφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ,
βαρύδικος Ποινά·

στρ.
920

ἔμολε δ' εἰς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἀρης.

*έλαχε δ' εἰς τὸ πᾶν
οἱ Πυθοχρήστας φυγὰς,

θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.

925

ἐπολολύξατ', ὥ, δεσποσύνων δόμων,
ἀναφυγᾶς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβᾶς

ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,

* * * *

δυσοίμου τύχας.

930

ἔμολε δ', ω μέλει κρυπταδίου μάχας
δολιόφρων Ποινά.

άντ.

έθιγε δ' *ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κόρα—Δίκαν δέ νιν

προσαγορεύομεν

βροτοὶ τυχόντες καλῶς—

δλέθριον πνέουσ' ἐν ἔχθροῖς κότον·

923. ἔλαχε pro ἔλακε Schutz.

927. Nihil mutavi, nisi accentus: *Inclamate propter herilem domum, propter mala evitata, et direptionem bonorum, quae jam ad finem perducta est.* Paullo quidem confusa hæc, sed non ideo respuenda; cum præsertim non nihil excidisse videatur.

931. Corrigunt δὲ pro ϕ, sed minus necessario: cum enim in stropha dixerat, *Venit Paena, venit Orestes, jam in eadem sententia perstat: Venit Orestes, doloram paenam ferens.*

933. ἐν, quod in codd. deest, metri causa receperunt fere omnes.

*τάνπερ δὲ Λοξίας, δὲ Παρνάσσιος,
μέγαν ἔχων μυχὸν χθόνος, *ἔχθροξέναν,
ἀδόλως δολίαν, 940
βλαπτομέναν, *χρόνιο-
θεῖσαν, ἐποίχεται.
κρατεῖται πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ ἐπωδός
ὑπουργεῖν κακοῖς
ἄξιον δὲ οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. 945
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν·
*μέγα τ' ἀφηρέθην ψάλιον οἴκων.
ἄνα γε μὰν, *δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.
τάχα δὲ παντελῆς χρόνος ἀμείψεται 950
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἐστίας
μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς .

938. Corruptissimi sunt, ut vulgo leguntur, verss. seqq. τάνπερ δὲ Λοξίας, δὲ Παρνάσσιος = μέγαν ἔχων μύχον χθόνος ἐπ' ὅχθει = ἄξειν ἀδόλως δολίαν = βλαπτομέναν ἐν χρόνοις = θεῖσαν ἐποίχεται. Conjecturas igitur admisi, lectori ignoscendas: τάνπερ, Hermanni; mox ἔχθροξέναν, meam, cum ἐπ' ὅχθει ἄξει prius mutaverat idem Herm. in ἐπ' ἔχθροξέναν eidem ἀδόλως δολίαν sollicitanti omnino non assentior; sed felicissime corridenti χρονισθεῖσαν suam lubens laudem tribuo. Denique ἐποίχεται, quamvis dubitanter, retinui: arcessit, vel dirigit. Omnia vero tali sensu: Quam (Justitiam) Apollo arcessit, hos-

pitium violantem, dolosam quidem sed jure dolosam, claudicantem, longas post moras.

943. Fieri potest ut, quae sequitur, epodus in stropham et antistropham dividi debeat; quarum utraque in iisdem vocibus terminetur, πρόρα τὸ φῶς ἰδεῖν. Quod tamen cum nimis incertum sit, vulgatam formam reliqui.— *Coeretur quodammodo Deus, quo minus malis opituletur.* Cf. Hecub. 793-4.

946. μέγα pro μέγαν Pors. Sequor autem Well. redditem, *Magno aedium freno liberatus sum.*

948. Vulg. δόμοις, quod correxerunt Blomf. Well.

*άταν *έλατηρίοις, τύχαι δ'
 *εὐπροσωπόκοιται τὸ πᾶν
 ἰδεῖν ἀκοῦσαι θ' *ιεμένοις 955
 *μετοίκοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
 πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
 σεμνοὶ μὲν ἡσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἡμενοι, 960
 φίλοι *δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
 πάρεστιν, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
 ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
 καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδε εὐόρκως ἔχει.
 ἴδεσθε δὲ αὐτές, τῶνδε ἐπήκοοι κακῶν, 965
 τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίφ πατρὶ,
 πέδας τε χειροῖν, καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
 ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν

953. *Vulg. ἄπαν ἐλατήριον. Præ-eunte Stanl. correxit Schutz. Deinde vulgo legitur, τύχα δὲ εὐπροσώπῳ κοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις μέτοικοι.* Viam ad veram lectionem egregie monstravit Herman. τύχα δὲ εὐπροσωποκοίτᾳ legendo. Mox θρεομένοις jam correxerat Stanl. Post iεμένοιis autem facile in μετοίκοις fit mutatio; quod fecerat etiam Schutz. His ducibus totum locum refinxi ut supra, ita fere reddendum: *Casus autem felici jactu utentes retrocedent (e contrario cadent) iūs (Oresti et Electræ) qui domum e mutata fortuna oblinebunt, omnia et videre et audire sperantibus.*

961. δὲ pro. *vulg. τε dedit Abresch.*

968. In αὐτὸν offenderunt plerique, et quidam correxerunt αὐτὸν, ut ad μηχάνημα referatur; sed ad δεσμὸν referre longe tutius quam mutare.—Neque tamen difiteor, olim me in suspicionem incidisse, versus hos a recto ordine detrusos fuisse. Certe facilius procederet oratio, si post 967. legerentur vv. 982—989. Deinde v. 990. ad Clytaenestram optime referretur. Sed hujusmodi suspiciones omnino ipse non sine suspicione sunt excipiendæ, ne forte pro ipso Æschyllo exhibeamus “disjecti membra poetæ.”

στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἵδη πατὴρ,
οὐχ ὁμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε, 970
Ἡλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
ὡς ἀν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
ὡς τόνδε ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ, αἰσχυντῆρος ὡς νόμου, δίκην. 975
ἵτις δὲ ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτο ἐμήσατο στύγος,
ἔξι οὐ τέκνων ἥνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δὲ ἔχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν,
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γέ εἴτε ἔχιδν' ἔφυ
σήπειν θιγοῦσ' ἀν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον, 980
τόλμης ἔκατι κάδικου φρονήματος.
τί νιν προσείπω, *καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἀρκυν δὲ ἀν εἴποις, καὶ ποδιστῆρας πέπλους. 985
τοιοῦτον ἀν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
ξένων ἀπαιόλημα κάργυροστερῆ
βίον νομίζων· τῷδέ τοι ἀν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί·
τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ 990
γένοιτο· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟ. αἱ, αἱ, μελέων ἔργων.

στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθησ.

982. καὶ pro κάν Pors.

decipio. Vid. Gaisf. ad Hesiod.

986. φιλήτης Eustathio auctore

Op. 373.

κλέπτης. Ab ὑφελεῖν, ὑφειλήτης,
φειλήτης, φιλήτης. Scribunt alii
φηλήτης, quasi a φηλέω v. φηλόω,

988. νομίζων, exercens.

989. πόλλα ἀν θερμαίνοι, multa
violenter ageret.

Ἒ, ἔ,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

995

ΟΡ. ἔδρασεν, ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ, ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμάζω παρών· 1000
πατροκτόνον θύ ψασμα προσφωνῶν τόδε,
ἀλγῷ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδε ἔχων μιάσματα.

ΧΟ. οὕτις μερόπων ἀσινὴ βίοτον
† διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται. 1005

* ες,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', δ' ὁ ἥξει.

ΟΡ. ἄλλος *φανεῖ δῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ.
ώσπερ ξὺν ἵπποις ήνιοστρόφου δρόμου
ἔξωτερῷ φέρουσι γὰρ νικώμενον 1010
φρένες δύσαρκτοι πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ἄδειν ἔτοιμος ηδὲ ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἔως δὲ τὸ ἔμφρων εἴμι, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τε φημὶ μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,

1000. *Nunc eum (Ægisthum) laudo, quoniam ultus sum; nunc defleo mortem ejus præsens, et ab exilio reversus.*

1004. *Quid sit mutandum, ut versus hi et anapæsti fiant, et prioribus 992-5. respondeant, viderint alii.*

1008. *Ald. Rob. ἄλλος ἀν εἰδῆ*

(v. δῆ), τοῦτ' ἄρ. Quibus e tenebris lucem eruit Erfurdt. φ in φανεῖ inserto, et Ταρ in Γαρ mutato.

1010. *Vulg. ἔξωτέρῳ, unde corrigit ήνιοστροφῶ, minus apte: ego reposui ἔξωτερῷ, q. e. ἔξωτέρῳ, extra vagor, formatum ut στερέω, προτερέω. Idem et Well. suspicatus erat.*

πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος. 1015

καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν Πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι παρέντι δὲ οὐκ ἐρώ τὴν ζημίαν·

τόξῳ γὰρ οὕτις πημάτων προσίξεται. 1020

καὶ νῦν ὄρατέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει, προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἴδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἀφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδὲ ἐφ' ἐστίαν 1025
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.

καὶ μαρτυρεῖν μὲν ὡς ἐπορσύνθη κακὰ
τάδ' ἐν χρόνῳ μοι, πάντας Ἀργείους λέγω.
Ἐγὼ δὲ ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος

ζῶν, καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών. 1030

ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας, μήτ' *ἐπιζευχθῆς στόμα
φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εύπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡ. ἀ, ἀ. δμωὰὶ γυναῖκες, αἵδε, Γοργόνων δίκην, 1035
*φαιοκχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν. οὐκ ἔτ' ἀν μείναιμ' ἐγώ.

1019. παρέντι, si neglexissem.

Cf. 910.

1027. Vulg. h. v. post 1030. legitur, sensu turbato. Transposuit Blomf. forsitan recte; sed ob variantes lectt. μαρτυρεῖν μοι λεῶς, v. μενέλεως, nihil certi statui potest.

1031. Ita Pors. pro ἐπιζεύχθη.

1036. Optimi libri φαιοχίτωνες contra metrum; Turn. Vict. φαιοχίτωνες contra analogiam. Judice Hermanno vel scribendum vel pronuntiandum φαιοκχίτωνες. Ut in re dubia, illud præstuli, adjecto asterisco.

- ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
στροβοῦσιν; ἵσχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί· 1040
σαφῶς γὰρ αἴδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χειροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς εἰς φρένας πίτνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἀπολλον, αἴδε πληθύουσι δή·
καξ ὅμματων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. 1045
ΧΟ. εἴσω καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγῶν,
έλευθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὄρατε τάσδ, ἐγὼ δὲ ὄρω·
έλαύνομαι δὲ, κούκ ἔτ' ἀν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων 1050
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφορᾶς.

ὅδε τοι μελάθροις τοῦς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμῶν
*πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
*παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν 1055
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου.
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδαΐκτος δὲ ὠλετ' Ἀχαιῶν

1038. Si mater te odio vexarit, at patres carissimus.

1046. Lectionem Turnebi recepi: Ald. autem εἰσ' ὁ, Rob. εἰσ' ὁ. *Intus*, in ædibus, est purgatio; sin *Apollinem* tetigeris, is te liberabit. Nominativus absolutus.

1054. πνεύσας correxit Scalig. pro πνεούσας. Deinde γονίας in-

terpretatur Blomf. *ventus ex γονῇ spirans*, i. e. e familie stirpe; quod, quamvis paullo durius, verum esse posse puto: quæ enim sequuntur, familie calamitates depingunt.

1055. παιδοβόροι optima Stanleii correctio pro παιδόμοροι.

1056. Sanum esse h. v. pronuntiare non ausim.

πολέμαρχος ἀνήρ.
 νῦν δ' αὖ τρίτος ἥλθε ποθεν σωτὴρ, 1060
 ἢ μόρον εἴπω;
 ποι δῆτα κρανεῖ, ποι καταλήξει
 μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΕΤΜΕΝΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΤΜΕΝΙΔΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων,
βουλῆ Ἀπόλλωνος πάρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ιερὸν τῆς
Ἀθηνᾶς· ἡς βουλῆ νικήσις, κατῆλθεν εἰς Ἀργος. τὰς δὲ
Ἐρινύας πραῦνασα, προσπηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ
κεῖται ἡ μυθοποιία.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ,

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ,

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΔΡΟΠΟΜΠΟΪ,

Ε Τ Μ Ε Ν Ι Δ Ε Σ.

ΠΥΘΙΑΣ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν εὐχῆ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἢ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς, 5
Τιτανὶς ἄλλῃ παῖς χθονὸς καθέζετο
Φοίβῃ δίδωσι δ' η γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ τὸ Φοίβης δ' ὅνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χαιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλαδος, 10
ἐσ τήνδε γαῖαν ἥλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ήμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς, 15
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
ἴζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις.
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. 20

1. Aliam hujus rei, et quidem Eurip. Iph. Taur. 1202-48.
pulcherrimam, historiam vide ap.

Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
 σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
 κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή·
 Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδὲ ἀμνημονῶ,
 ἔξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός, 25
 λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρου·
 Πλείστου τε πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα, καὶ τέλειον ὑψιστον Δία.
 ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθίζανω.
 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ 30
 ἄριστα δοῖεν· κεὶ παρ' Ἑλλήνων τινὲς,
 ἵτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται·
 μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἀνὴρ ἥγηται θεός.—
 ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
 πάλιν μ' ἔπειμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου, 35
 ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν·
 τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
 δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν· ἀντίπαις μὲν οὖν.
 ἔγω μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
 ὅρῳ δ' ἐπ' ὁμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυρῆ 40
 ἔδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἴματι
 στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
 ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
 λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
 ἀργῆτι μαλλῷ· τῇδε γὰρ τρανῶς ἔρω. 45
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
 εῦδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.

34. "Ingressa templum subito reddit insana et pavefacta." STANL.

οὗτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
οὐδὲ ἀντεὶ Γοργείοισι εἰκάσω τύποις·
εἶδόν ποτ’ ἡδη Φινέως γεγραμμένας 50
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
ἀνται, μέλαιναι δὲ ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
ῥέγκουσι δὲ οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δὲ ὅμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν· 55
καὶ κόσμος οὕτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος, οὕτ’ ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὅπωπα τῆσδ’ ὅμιλίας,
οὐδὲ ἥτις αὖτοῦτ’ ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ’ *ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
τάντεῦθεν ἡδη τῶνδε δεσπότη δόμων 60
αὐτῷ μελέσθω, Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δὲ ἔστι καὶ τερασκόπος,
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὗτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἔγγὺς παρεστῶς, καὶ πρόσω δὲ ἀποστατῶν, 65
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὄρας·
ὑπνῷ πεσοῦσαι δὲ αἱ κατάπτυστοι κόραι,

50. Sc. τινὰς γεγραμμένας, h. e. *pictas Harpyias, Phinei cænam auferentes: hæ tamen alis carent, non igitur illis assimilandæ. Contra Euripides, Orest. 311. de Furiis, δρομάδες ἢ πτεροφόροι· sed absurdum esset apud poetas talia ad amussim exigere.*

54. *βίαν* Rob. pro διά.

58. *Neque scio (hoc enim ex ὅπωπα intelligitur) quænam tellus jactare possit hoc genus impune alens, se non propter dolores inde enatos gemituram.*

59. *ἀνατὶ* vulg. Vid. Blomf. ad Prom. 216.

γραιῖαι, παλαιῖαι παιδες, αἰς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε· 70
κακῶν δ' ἔκατι κάγένοντ· ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται, Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
μισῆματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένη· 75
ἔλωσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς,
βεβῶτ' ἀν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντον, καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας· 80
κάκει δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὔρήσομεν,
ώστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδε ἀπαλλάξαι πόνων·
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῶν δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

άναξ Ἀπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ δικεῖν· 85
ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτῳ φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
Ἐρμῆ, φύλασσε,—κάρτα δ' ὃν ἐπώνυμος, 90
πομπαῖος ἴσθι,—τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν.
ἰκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,

76. βεβῶτ' ἀν, *siquidem migraveris, vertit Well.*

78. βουκολήσομεν μεριμνήσομεν, Ηεγεύς.

92. τόδε σέβας, *hoc manus tuum (sc. ut sis πομπαῖος) quod tibi legibus sanctum est.* Interpretatur autem Well. *de jure supplicum.*

δρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

εῦδοιτ' ἀν., ωὴ, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἔγω δ' ὑφ' ὑμῶν ὥδ' ἀπητιμασμένη 95
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ώς μὲν ἔκτανον,
δνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι προύννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων, 100
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν·
εῦδουσα γάρ φρήν ὅμμασιν λαμπρύνεται·
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν. 105.
ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε·
χοάς τ' ἀδίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα· 110
δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεθροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
ῶρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

100. παθοῦσα, *cum passa sim.*
Nominativus absolutus.

103. πληγαὶ sunt convicia quibus
pungit dormientes. Cf. 130. καρ-
δίας autem idem quod inf. 444. αν-
τίκεντρα καρδίq. Dein sensus totius
loci: *Sentias hæc vulnera cordi tuo
inficta: dormienti enim mentis acies*

*clarior est; interdiu autem non præ-
vident homines.* Et hoc quidem ex
opinione Peripateticis frequentata,
quam generaliter per βροτῶν ex-
pressam ad Furias quoque retu-
lissee videtur.

113. ἐγκατιλλῶψας ἐγκαταμικ-
τηρίσαι, Hesyc.

U U

ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
ψυχῆς φρονήσατ', ὥς κατὰ χθονὸς θεάι. 115
δναρ γάρ νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛ. μύζοιτ' ἀν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

ΧΟ. (Μυγμός.)

ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις, κού κατοικίζεις πάθος·
φονεὺς δ' Ὁρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. 120

ΧΟ. (Ωγμός.)

ΚΛ. ὠζεις; ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟ. (Ωγμός.)

ΚΛ. ὑπνος πόνος τε, κύριοι συνωμόται,
δεινῆς δρακάίνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟ. (Μυγμὸς διπλοῦς, ὁξύς.)

λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου. 125

ΚΛ. δναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
κύων μέριμναν οὕποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
τί δρᾶς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὑπνῳ.
ἄλγησον ἥπαρ ἐνδίκοις ὄνειδεσιν. 130
τοῖς σώφροσιν γάρ ἀντίκεντρα γίνεται.
* σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,

114. Sane τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς tuis adhibita.

nihil aliud est quam περὶ ἐμοῦ. 132. Omnes libri ovd, O et C
Mirum si displiceat ψυχὴ de mor- confusis. Correxit Pears.

ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
ἔπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τὴνδ', ἐγὼ δὲ σέ. 135

εὔδεις; ἀνίστω, κάπολακτίσασ' ὑπνον,

ἰδώμεθ εἴτι τοῦδε φροιμίου ματᾶ.

ΧΟ. ίοὺ, ίοὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι· στρ. ἄ.

ἡ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.

ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς, ὡς πόποι, 140

ἄφερτον κακόν.

ἔξ αρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.

ὑπνῷ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὥλεσα.

ἰὼ, παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλει. ἀντ. ἄ.

νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω, 145

τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν.

τὸν μητραλοίαν δ' ἔξεκλεψας ὡν θεός.

τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

ἔμοὶ δ' ὄνειδος ἔξ ὄνειράτων μολὸν, στρ. β'.

ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου 151

μεσολαβεῖ κέντρῳ

ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. πάρεστι μαστίκτορος,

δαῖον δαμίον,

βαρὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν. 155

138. “Hæc, quæ sequuntur, non ab universo Choro cantata esse, sed ab singulis personis σποράδην prorumpentibus, et Schol. docet et sensus.” WELL.

155. *βαρύ τι corrigunt Schutz. Herm. sed τὸ ad utrumque βαρὺ et περίβαρυ refertur. Sentio horrem gravem, imo prægravem a flagellifero instantem.*

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ, ἀντ. β'.
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·

φονολιβῆ θρόνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεστι γὰς ὄμφαλὸν
προσδρακεῖν, αἰμάτων 160
βλοσυρὸν *ἀράμενον ἄγος ἔχειν.

ἔφεστίώ δὲ, μάντις *ἄν, μιάσματι στρ. γ'.
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας. 165
κάμοι τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται· ἀντ. γ'.
ὑπό τε γᾶν φυγὴν, οὐ ποτ' ἐλευθεροῦται·
ποτιτρόπαιος ἄν δ' ἔτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' *ἔξ *έμοῦ πάσεται.

ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος 170
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἔξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
έμουσα θρόμβους οὖς ἀφείλκυσας φόνου. 175

158. Vulg. φονολιβῆ correxit

Arnald.

161. ἀράμενον ob metrum Heath.
pro αἴρομένον. In se suscipientem
ut habeat.

162. μάντι, σφ vulg. Leviter
mutavit Schutz.

166. Transitionem ad tertiam
personam non est cur miremur;
præsertim si cum Well. statuamus
aliam jam personam loqui. Porro
in versu seq. ab Apolline ad

Orestem transfertur sensus.

167. φυγὴν Pors. pro φεύγων.

168. Vulg. δ' ἄν. Transposit
Herm.

169. μιάστορα idem valet quod
ἀλλάστορα. Vid. Orest. 1600. Med.

1868. Deinde vulgo legitur ἔκει-
νον, quod ob metrum et sensum
varie corrigunt, ἐκ κείνον, ἐκεῖ πον,
ἔστιν οὐ. Ego IN in M mutavi.

174. Nigram spumam ex homini-
bus exsuctam.

οὗτοι δόμοισι τοῦσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
 ἀλλ' οὐ καρανηστῆρες ὁφθαλμώρυχοι
 δίκαι, σφαγαὶ τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ
 παιδῶν κακοῦται χλοῦνις, ηδὸν ἀκρωνία,
 λευσμοί τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν, 180
 ὑπὸ ράχιν παγέντες. ἀρ' ἀκούετε,
 οἵας ἐορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
 στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δὲ ὑφηγεῖται τρόπος
 μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἰματορρόφου
 οἰκεῖν τοιαύτας εἴκος, οὐ χρηστηρίοις 185
 ἐν τοῦσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
 χωρεῖτ' ἀνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
 ποίμνης τοιαύτης δὲ οὕτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟ. ἄναξ Ἀπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.

αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει, 190
 ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἐπραξας, ὡς παναίτιος.

179. Si vocis χλοῦνις pro certo statui posset sensus, fere nulla in h. l. maneret difficultas. Aliis est *castratio*, aliis *viridis cætas*. Eustathius, Il. Δ. 105. χλοῦντη interpretatur ἐκτομίαν, sed corrigit Musgrav. χλοῦνις, *viridem herbam*; quæ tamen interpretatio auctoritate caret, quamvis a χλόνι herba deduci videatur. Sed in nostri loco optimi quidam codd. exhibent κακοῦται, quod si recipias, ἀποφθορὰ in ἀποφθορᾷ mutato, et puncto post παιδῶν sublato, sensus erit: *Viridis puerorum cætas seminis corruptione læditur*. Ubi id solum incommodi manet, quod interponitur verbum inter plures nominativos ad εἰσιν pertinentes. Jam si alteram inter-

pretationem amplectaris, *castratio*, κακοῦ in κακὴ mutandum videtur, et ἀκρωνία cum Schutz. intelligendum, quasi sit ἀκρωτηριασμός. Schol. enim, ἀκτομὴ μορίων.—His perpensis, eam rationem præferendam duxi, quæ in textu nihil mutat, quamvis constructionem paullo impeditam reddat. Deinde ηδὸν ἀκρωνία, κ. τ. λ. vertas: *Et ubi membrorum est abscissio, et lapidations, et ubi, &c.*

180. Codd. λευσμὸν, quod in λευσμὸς mutant: ego potius in λευσμοὶ, cum ν et ι non minus sæpe quam ν et ε inter se permutentur.

182. ἔστε ad ἀπόπτυστοι pertinet, non ἔχουσαι. *Quale convivium appetentes, Diis estis invisi?*

ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟ. κάπειθ' ὑπέστης αἴματος δέκτωρ νέου. 195

ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;

ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ήμīν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν. 200

ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;

ΧΟ. οὐκ ἀν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠ. ἡ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν *ηρέσω,

“Ηρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα” 205

Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγω,

ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.

εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη,

ὅρκου *στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.

*εὶ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς, 210

τὸ μὴ τιγενέσθαι, μηδὲ ἐποπτεύειν κότῳ,

οὐ φημ' Ὁρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.

τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,

194. τί μήν jam Stanl. correxerat
pro τιμήν.

202. ἀρ' ἐλαύνετε φονέα γυναικὸς,
ἥτις, κ. τ. λ. Nam φονέα ε μητρα-
λοίας subauditur.

204. Vulg. ἡρέσω, nullo sensu.
Conjecit ἡρέσω Well. quod recepi
propter v. 809. παρ' οὐδὲν ἡραν.

Cf. etiam παρ' οὐδὲν ἔθεντο, Agam.

221.

209. E librorum lectt. ὅρκου τι,
ὅρκους τε conflavit Pors. ὅρκου στί.

210. εὶ pro ἡ Canter.

211. Pro γενέσθαι conjecturæ
sunt γ' ἐνέσθαι, μέλεσθαι, πένεσθαι.
quarum nullam in textum admit-
tendam puto.

- τὰ δὲ ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδε ἐποπτεύσει θεά. 215
- ΧΟ. τὸν ἀνδρόν ἐκεῖνον οὐ τι μὴ *λίπω ποτέ.
ΑΠ. σὺ δὲ οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΧΟ. τιμᾶς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. οὐδὲ ἀν δεχοίμην ὥστε ἔχειν τιμᾶς σέθεν.
ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας πάρ Διὸς θρόνοις λέγει· 220
ἔγὼ δὲ, ἄγει γὰρ αἴμα μητρῶν, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτις.
ΑΠ. ἔγὼ δὲ ἀρήξω, τὸν ἰκέτην τε ρύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κάν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, τεὶ προδῶ σφ' ἐκών. 225

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον, οὐδὲ ἀφοίβαντον χέρα,

216. λίπω corredit Pors. proλείπω.
217. laborem insume magis aequo,
h. e. supervacaneum.
221. Ita recte distinxit Elmsl.
ad Herac. 852. ut μέτειμι duplice
regat accusativum. Μοχ κακκυνη-
γέτις est pro κατακυνηγέτις.
225. Vulgatum εἰ reliqui, obelo
tamen notatum; quippe qui vix-
dum mihi persuasum habeo εἰ apud
Atticos cum subjunctivo jungi
posse. Nonnulla exempla, quae in
hanc rem citantur, jam e MStis
emendantur: alia autem multa do-
cent, quam librariis inproclivi fuerit
ἢ εἰ et εἰ confundere. In Thucyd.
III. 3. ἢν μιβῆ, citat Scholiastes
- Aristop. εἰ. In Isocr. Pac. 168.
c. plurimi codd. exhibent ἢν ἐξα-
μάρτοιεν, edidit Bekker. ex uno εἰ.
In OEd. T. 917. ubi legitur ἢν
λέγῃ, præbet Laur. A. εἰ λέγοι, su-
prascripto η. In eadem fabula 191.
quod ediderunt Brunck. Elmsl.
Erfurdt. ἢν ἀφῆ, "prosæ orationi
convenientius" judicat Herm. Si-
militer in 874. fluctuant codd.
Herm. autem ad Aj. 491. "non
jam dubitare" prædicat VV. DD.
"quin εἰ cum conjunctivo etiam
ab Atticis construatur."—Ceterum
post h. v. scena Athenas trans-
fertur.
228. Per hanc fabulam memi-

ἀλλ' ἀμβλὺν ἥδη, προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν. 230
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟ. εἰεν τόδι ἐστὶ τάνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ· 235
ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾶ
σπλάγχνον χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν 241
ἡλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδι ἐνθάδι ἐστί που καταπτακών.
ὅσμὴ βροτείων αἵμάτων με προσγελᾷ.

ΧΟ. ὄρα, ὄρα μάλ' αὖ. 245
λεύσσετον πάντα, μὴ λάθη φύγδα βὰς
οἱ ματροφόνος ἀτίτας.
ὅδι αὗτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει στρ.
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,

nerit lector duos habere sensus,
eosque paullo diversos, vocem
προστρόπαιος valet enim vel *super-*
plex, vel, ut Hesych. φονίος, μα-
ρὸς, αἷματι μεμιασμένος, καὶ πρὸς
τινα τρεπόμενος δεῖσει καθάρσεως.
Horum ratione habita, Orestes et
est et non est προστρόπαιος. Cf.
vv. 423. 452.

229. Offendens Well. post alios
in præpositione πρὸς in fine versus
posita, statuit h. l. adverbium esse,
insuper: cui nequeo accedere, col-
lato v. 429. ubi eadem voces oc-
currunt, et sensu quidem minime
dubio. Ipse potius licentiam pu-
denter sumtam Æschylō condona-
verim.

ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.	250
τὸ δὲ οὐ πάρεστιν· αἷμα ματρῶον χαμαὶ, ἀντ·	
δυσταγκόμιστον, παπᾶ·	
τὸ διερὸν πέδω *χυμένον οἴχεται.	
ἄλλ’ ἀντιδοῦναι δεῖ σ’ ἀπὸ ζῶντος ρόφεῖν ἐπωδ.	
έρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ	255
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου·	
καὶ ζῶντά σ’ ισχνάνασ’ ἀπάξομαι κάτω.	
ἀντιποίνους τίνεις μητροφόνας δύας.	
ὄψει δὲ κεῖ τις *ἄλλος ἥλιτεν βροτῶν,	
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν’ ἀσεβῶν,	260
ἢ τοκέας φίλους,	
ἔχονθ’ ἔκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.	
μέγας γὰρ Αἰδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν	
ἐνερθε χθονὸς,	
δελτογράφῳ δὲ πάντ’ ἐπωπᾷ φρενί.	265

ΟΡ. ἐγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγὰν θ’ ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
μητροκτόνον μίασμα δὲ ἐκπλυτον πέλει·
ποταίνιον γὰρ ὃν, πρὸς ἐστίᾳ θεοῦ

250. *Reus manus s. cædis esse;*
h. e. *judicium subire, Dece simulacrum adhærens.*

253. τὸ διερὸν, *humiditas*, h. e.
sanguis. Hom. Od. vi. 201. οὐκ
ἔσθιστος ἀνὴρ διερὸς βροτός. *Vि-*
talis.—Μοx χυμένον πρὸς κεχυμένον

correxit Herm.

254. *Dare mihi sanguinem sor-*
bere.

259. *Vulg.* ἄλλον, quod retinet
Well. Ita tamen quid valet καὶ?
Heathii emendationem recepi.

Φοίβου καθαρμοῖς ήλάθη χοιροκτόνοις.

πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἀν ἔξ αρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. 275

χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὅμοῦ.

καὶ νῦν ἀφ' ἀγνοῦ στόματος εὐφήμως. καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδε Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν, 280
πιστὸν δικαίως ἐσ τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,

Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὄρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα, 285
Θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι,—κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὡν θεὸς,—
ὅπως γένοιτο τῶνδε ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. οὗτοι σ' Ἀπόλλων οὐδὲ Ἀθηναίας σθένος
ρύσαιτ' ἀν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον 290
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ ὅπου φρενῶν,
ἄναματον βόσκημα δαιμόνων, *σκιάν.
οὐδὲ ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγεῖς. 295
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ

284. κατηρεφῆ, *coopertum*, sc. vestibus; h. e. sive stet sive se-deat. Ita fere Schutz. Cf. Med. 1163.

290. παρημελημένον, *illorum auxilio destitutum*. Cf. Theb. 699.

292. σκιὰ vulg. σκιάν Heath.

μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους 300
ώς ἐπινωμᾶ στάσις ἀμὰ,
εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.
τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας τὸ προσνέμοντας
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ· 305
ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἄνηρ,
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὄρθαι τοῖσι θανοῦσιν
παραγινόμεναι, πράκτορες αἷματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. 310

μάτερ ἡ μ' ἔτικτες, ὡς μάτερ στρ. ἀ.
Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινὰν,
κλῦθ· οἱ Λατοῦς γὰρ ἵνις μ' ἀτιμον τίθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου. 315
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύῶν,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὖνα βροτοῖς.

301. *ἀμὰ jure suspectum est propter parœmiacum proxime sequentem. Conjecit Well. ἀμετέρα.*

303. *προσνέμοντας corruptum. Speciosa est Hermanni correctio, τὸν . . . προνέμοντ'. Sed sensus τοῦ προνέμω minus aptus; et incredibile est librarios singularem*

numerum invenisse, pluralem intulisse, sequente διοιχνεῖ.

306. *Revocavi ἄνηρ e Glasg. 2. De primæ syllabæ quantitate vid. ad v. 727.*

312. *ποινὰν Aldinum retinui, ut sit res pro persona.*

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. ἄ.
 μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θανάτων 321
 τοῖσιν αὐτουργίαι πολέμωσιν μάταιοι,
 τοῖς διαρτεῖν, ὅφρ' ἀν
 γᾶν ὑπέλθη θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ 325
 τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλῆς,
 ὕμνος ἐξ Ἑρινύῶν,
 δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἀμίν ἐκράνθη· στρ. β'.
 ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ 330
 ξυνδαίτωρ μετάκοινος.

παλλεύκων δὲ πέπλων
 ἀμοιρος ἀκληρος ἐτύχθην·
 δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
 ἀνατροπὰς, ὅταν Ἀρης, 335
 τιθασὸς ὥν, φίλον ἔλη·
 ἐπὶ τὸν, ὃ διόμεναι
 κρατερὸν δινθ', δομοίως
 μαυροῦμεν ὑφ' αἴματος νέον.

σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, ἀν. β'.
 θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν, 341

322. *Qui cædibus sine causa factis implicantur.* Ceterum Canteri emendationem θνατῶν receperunt recentiores.

323. De enallage numeri cf. 303.

337. *τὸν, sc. φονέα, qui in Ἀρης φίλον ἔλη* indicatur. Deinde, He-

sychius: διονται· διώκονται.

340. *Studentes has curas (sc. sonentes puniendi) cuivis alii adimere, et prohibere ne quis Deorum preces meas (mihi oblatas) perficiat.* Nempe θεῶν ἀτέλειαν ἐπικραίνειν valet θεοὺς ἀτέλεις ποιεῖν.

μηδὲ ἐστὶ ἄγκριστιν ἐλθεῖν.

Ζεὺς γὰρ αἰματοσταγὴς
ἀξιόμιστον ἔθνος τόδε λέσχας
ἄστι ἀπηξιώσατο.

345

μάλα γὰρ οὐν ἀλλομένα
* ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
σφαλερὰ τανυδρόμοισι
κῶλα δύσφορον ἄταν.

350

·δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ, στ. γ'.
τακόμεναι κατὰ γāν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
όρχησμοῖς τ' * ἐπιφθόνοις ποδός.
πίπτων δὲ οὐκ οἶδεν τόδε ὑπ' ἄφρονι λύμα· ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται, 356
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

μένει γάρ· εὔμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν

στρ. δ'.

360

342. ἐπὶ ἄκροισιν Ald. ἐστὶ ἄγκριστιν
Rob. Emendavit Steph.

currendum extendentibus pedem de-
bilem.

343-4. Strophicis non respondent.

354. Vulg. ἐπιφόνοις. Heathii emendationem recepit Well. Possunt tamen ὄρχησμοῖσι τ' ἐπιφόνοις.

346. Qui sequuntur quinque
versus vulgo post stropham γ'. leguntur. Transponentes Herman.
aliasque et ego secutus sum.

356. μύσος per appositionem sub-
jectum τῷ κνέφᾳ idem valet quod
μυσαρόν.

347. Ita Herm. pro ἄγκαθεν.
350. Strophicis non respondet.
Constructio autem: ἄταν δύσφορον
τανυδρόμοισι σφαλερὰ κῶλα. Inter

358. Suspectum habeo αὐδᾶται,
quod si sanum, poeticam induere
significationem videtur, spargit in-
ter vociferandum.

τε μνήμονες σεμναὶ,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ· *άτίετα διόμεναι
λάχη, θεῶν διχοστατοῦντ',
ἀνηλίω λάμπᾳ, δυσοδοπαίπαλα
δερκομένοισι καὶ δυσομάτοις ὁμῶς. 365

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεται
τε καὶ δέδοικε βροτῶν,
έμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιὸν, * * οὐδὲ
ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας. 370

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν,
ἀπὸ Σκαμάνδρου, *γῆν *καταφθατουμένη,
ἥν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἥλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ροιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὅχον.

^{363.} Codd. *ατίεται*. Correxit *ejicere λάχη*. *Huic non assentior*
Canter. ^{376.} *Libri τὴν καταφθατονικέννυ*.

366. Cf. v. 167.

382-3. "Mos notissimus Deos
in machina inferendi." BUTLER.

καὶ νῦν δὲ ὀρῶσα τὴνδὲ ὁμιλίαν χθονὸς,
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δὲ ὄμμασιν πάρα. 385
τίνεις ποτέ ἐστε; πᾶσι δὲ ἐσ κοινὸν λέγω.
Βρέτας τε τούμὸν τῷδε ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θὲ ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὗτ' ἐν θεᾶσι πρὸς θεῶν *όρωμένας,
οὕτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν. 390
λέγειν δὲ ἄμομφον ὅντα τοὺς πέλας κακῶς,
πρόσω δικαίων, ἥδε ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.

ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα·
*ἀράὶ δὲ ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα. 395

ΑΘ. γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

ΑΘ. μάθοιμ' ἀν., εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι *ποῦ τὸ τέρμα τῆς *φυγῆς;

ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. 401

ΑΘ. ἡ καὶ τοιαύτας τῷδε *ἐπιρροιζεῖς φυγάς;

ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ηξιώσατο.

ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὕτινος τρέων κότον;

ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν; 405

387-8. Insolita, et sane durissima, constructionis mutatio, ξένφ, ὑμᾶς. Deinde σπαρτῶν, omnium qui gignuntur.

389. ὄρωμένας pro ὄρωμέναις e Stanleii emendatione admisi; necessariam sane eam, nisi longe audacius ὑμᾶς ὁμοίας mutaveris.

391. ἄμομφον ὅντα, si nihil sit quod in iis reprehendas.

395. ἀρά libri. Correxit Canter.

400. Vulg. τοῦτο τέρμα τῆς σφαγῆς; Emendavit ποῦ Arnald. φυγῆς Pears. Cf. 402.

402. ἐπιρροιζεῖ vulg. Activam formam intulit Scaliger.

ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγος πάρα.

ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.

ΑΘ. κλύειν δίκαιως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.

ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. 410

ΧΟ. ἀλλ' ἔχειλεγχε, κρῖνε δὲ εὐθεῖαν δίκην.

ΑΘ. ἢ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἀν αἰτίας τέλος;

ΧΟ. πῶς δ' οὖ; σέβουσαι γ' ἀξίαν ἐπ' ἀξίων.

ΑΘ. τί πρὸς τάδε εἰπεῖν, ω̄ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;

λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς 415

τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδε ἀμυνάθου ψόγον

εἰπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε

ἥσαι φυλάσσων ἐστίας ἀμῆς πέλας,

σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἱξίονος.

τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εύμαθέσ τί μοι. 420

ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ύστάτων

τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.

οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδὲ ἔχει μύσος

πρὸς χειρὶ τῇ μῆ τὸ σὸν *έφημένη βρέτας.

τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. 425

ἀφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,

ἐστ' ἀν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου

σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.

410. *Injustam victoriam reportare voto.*

418. *Vulg. ἀξίαν τὸ ἐπαξίων, quod putat Well. positum pro ἐπ' ἀξίων τε (disjunctum enim Rob. ἐπ' ἀξίων).*

Hoc autem incredibile videtur; versus enim 387. longe alia ratio est. Quare τὸ omisi cum Pors.

424. *ἔφεζομένη libri contra metrum. Schutzii correctio fere certa.*

Cf. 418.—*Ceterum πρὸς ita adhibitum paullo rarius: e mea assidentis manu.*

428. *Junge σφαγαὶ πρὸς ἀνδρὸς, cædes ab homine effecta sanguinem purgante.*

πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι καὶ ρυτοῖς πόροις. 430
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω.
γένος δὲ τούμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
'Αργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ιστορεῖς καλῶς,
'Αγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα·
ξὺν ω̄ σὺ Τροίαν ἀπολιν Ἰλίου πόλιν 435
ἔθηκας. οὗτος ἔφθιτ' οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἴκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασα· λουτρῷν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κάγῳ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι, 441
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἴ μή τι τῶνδε ἔρξαιμι τοὺς ἐπαίτιους. 445
σὺ *δ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τάδε αἰνέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον, εἴτις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας· 450
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς ὅμως

429. *Præpositionis πρὸς idem usus v. 272.* Vid. etiam 230. Dis jungenda autem οἴκοισι et βοτοῖσι. Jampridem apud alias aedes hostitus expiatorios suscepimus per oves—

433. ιστορεῖς, scis, non ut alii.

446. δ' pro τ' Pears.

451. κατηρτυκῶς τελειώσας. Hesych. Non autem cædem, ut Well. sed expiationem. Cf. 429. Cum præsertim tu quidem, quamvis expiatione facta, nihilo minus supplex adsis aedibus: tamen si reprehensionis immunis sis, quod ad urbem attinet, te excipio; non autem aliter.

ικέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
ὅμως δὲ ἄμομφον ὄντα σ' αἴροῦμαι πόλει·
αὐται δὲ ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου, 455
χώρᾳ μεταῦθις ἵos ἐκ φρονημάτων
πέδω πεσὼν ἀφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδε ἔστιν, ἀμφότερα μένειν·
πέμπειν δὲ *δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρο ἐπέσκηψεν τόδε, 460
φόνων δικαστὰς ὄρκίων αἴρουμένους,
θεσμὸν τὸν εἰς ἄπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὄρκώματα.
κρίναστα δὲ ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα 465
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα ἐτητύμως,
ὄρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.

Et v. 453. sane quasi parenthetice interponitur, ut σὸν μὲν, 451. et αὐται, 454. invicem sibi respondent.

454. *Eam habent conditionem ut non facile dimitti possint. Quod aliter exprimitur Agam. 1161. δύσπεμπτος ἔξω.—Μοχ μὴ τυχοῦσαι est nominativus absolutus.*

458-9. *Hos vv. si quis ita corrigerre possit, ut minima mutatione bonum sensum eliciat, me consentientem habebit. Interim retento vulgato sed aliter distincto, ὥστε ante ἀμφότερα suppleto, et ἀμφότερα de utrisque partibus (Oreste et Furii) intellecto, talem interpretationem extundere licet: Res*

quidem ita se habet, si utriusque maneat; dimittere autem non sine calamitate possum et difficultate.—Suscipitur Well. in priore versu ἀμφῷ μὲν pro ἀμφότερα, unde eundem sensum habebis.

461. *ὄρκίους αἴρουμένη emendabat Pears. sed forsitan stare potest vulgaratum: Concilium per omne tempus mansurum statuam, nempe judices electos qui de cædibus jurali judicium ferant. Cf. 585.*

464. *Quæ vi juriejurandi justiam adjuvent. Sed post δίκης interfert Well. θ'.*

465. *Quivis contulerit Med. 913. τὰ πρῶτη ἔστεβαι.*

467. *Si lectio sana, περῶντας*

- ΧΟ. νῦν καταστροφὰὶ νέων θεσμίων, στρ. ἀ.
 εἰ κρατήσει δίκα *τε καὶ βλάβα
 τοῦδε μητροκτόνου. 470
- πάντας ἥδη τόδ' ἔργον εὔχερεῖ-
 α συναρμόσει βροτούς.
 πολλὰ δὲ ἔτυμα παιδότρωτα
 πάθεα προσμένει τοκεῦ-
 σιν, μετά τ' αὐθις ἐν χρόνῳ. 475
 οὕτε γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων ἀντ. ἀ.
 τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἔργμάτων
 πάντ' ἐφῆσω μόρον.
 πεύσεται δὲ ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
 νῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ, 480
 λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
 *ἄκεά τ' οὐ βέβαια· τλά-
 μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.
- μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
 ξυμφορᾶ τετυμένος, 485
 τοῦτ' ἔπος θροούμενος,

valet ὑπερβαίνοντας. Sic Noster Fragment. Incert. III. τῷ περῶντι τὴν θέμιν. Non in injusta quapiam re jusjurandum animo violantes. Quod durum.

468. Nunc revolutiones novarum legum, h. e. veteres abolentur, et novae in locum earum invaserunt.

469. τε propter antistroph. inse-
ruit Heath.

472. Facilitate conciliabil, h. e.

faciles reddet ad idem suscipien-
dum.

478. Omnem cladem impune di-
mittam.

481. Audiet invicem labores sus-
ceptos et alterum alteri succedentes,
remedia vero non jam certa. In
482. vulg. οὐκέτ' οὐ· optimi autem
libri ἀκέτ· unde certissime Schutz.
ἄκεά τ'.

483. Vulg. δέ τις. Hoc propter
metrum extruserunt.

Ίω δίκα, ίω θρόνοι τ' Ἐρινύων.

ταῦτά τις τάχ' ἀν πατήρ

ἢ τεκοῦσα νεοπαθῆς

οἴκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-

490

δὴ πίτνει δόμος δίκας.

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὐ

άντ. β'.

καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον

*δειμανεῖ καθήμενον;

Ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει·

495

τὶς δὲ μηδὲν ἐν φάει

καρδίας ἀνατρέφων,

ἢ πόλις βροτός θ' ὄμοι-

ως, ἔτ' ἀν σέβοι δίκαν;

μήτ' ἄναρκτον βίον,

στρ. γ'. 500

μήτε δεσποτούμενον,

αἰνέσης.

*παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὥπασεν·

ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.

ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,

505

*δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος

ώς ἐτύμως· ἐκ δ' ὑγιείας

φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος

487. ίω bis in ὁ mutant propter metrum; forsitan recte.

forsitan καρδίας ἀν, quod mavult Well. *Quis autem, si nihil doloris (στένος) in corde lucido, h. e. læto, gerat— Cf. inf. 669.*

488. ταῦτα, *hacpropter.*

498. Pro ἢ πόλις ἢ βροτός.

494. δειμανεῖ Abresch. pro δει-
μανεῖ. *Estne ubi aliquis recte vere-
bitur conscientiam, terribilem illam
et quæ sedet animi inspector?*

503. παντὶ pro ἄπαντι Pauw.

497. Multi codd. καρδίαν, unde

506. δυσσεβίας vulg. Correxit
Pors.

καὶ πολύευκτος ὅλβος.

ἐσ τὸ πᾶν δὲ *έτι λέγω,

ἀντ. γ'.

βωμὸν αἰδεσται δίκας

511

μηδέ νιν,

κέρδος ἴδων, ἀθέω ποδὶ λὰξ ἀτί-

σης· ποινὰ γὰρ ἐπέσται·

κύριον μένει τέλος.

515

πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας

εὖ προτίων, καὶ ξενοτίμους

ἐπιστροφὰς δωμάτων

αἰδόμενός τις ἔστω.

ἐκ τῶνδ', ἀνάγκας ἄτερ,

στρ. δ'.

δίκαιος ὁν, οὐκ ἀνολβος ἔσται·

521

πανώλεθρος *γ' οὐ ποτὲ ἀν γένοιτο·

τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ *παρβάταν,

τὰ πολλὰ παντόφυρτον *ὄντ' ἀνευ δίκης,

βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,

525

λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος

θραυομένας κεραίας.

καλεῖ δὲ ἀκούοντας οὐ-

ἀντ. δ'.

δὲν, *έν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνῃ·

510. δέ τοι vulg. Mutavit ob metrum Burn.

pro παραβάδαν vel παραβάταν.

518. δωμάτων ἐπιστροφὰ vulg. Transposuit Heath.

524. Vulg. παντόφυρτ' ἀνευ. Interposuit Pauw. ἄγοντ', sed lectio Aldina, παντόφυρτον, ad id potius dicit, quod probante Well. recepi.

520. Si nulla interciderit neces-

529. ἐν, quod post οὐδὲν exci-

sitas.

derat, inseruit Abresch. Dein δυσ-

522. Metri causa alii inserunt

παλεῖ adjective sumunt; nescio an

δέ ego cum Schutz. γ'.

523. παρβάταν Hermanni est

non recte, licet δυσπαλῆς apud

γελᾶ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ *θερμῷ,
 τὸν οὐποτ' αὐχοῦντ' ἴδων ἀμηχάνοις
 δύαις λέπαδνον, οὐδὲ ὑπερθέοντ' ἄκραν
 δι' αἰῶνος δὲ, τὸν πρὶν ὅλβον
 ἔρματι προσβαλὼν δίκας,
 ὥλετ' ἄκλαυστος, αἴστος.

530

535

ΑΘ. κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.

ἥ τ' *οὐρανοῦ *νῦν διάτορος Τυρσηνικὴ
 σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
 ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.

πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου,
 σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
 πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον,
 καὶ *τόνδ', ὅπως ἀν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΟ. ἄναξ Ἀπολλον, ὃν ἔχεις αὐτὸς κράτει.

τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.

ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἡλθον — ἔστι γὰρ τὸδόμων

Pindar. occurrit, ισοπαλῆς apud
 alias: mihi verbum esse videtur a
 δυσπαλέω, quod secundum analogia
 giam a πάλλῳ formatur. Eligat
 lector.

530. Recepit ex emendatione Pau-
 wii θερμῷ, vix assentiens Wellauerō
 vulgatum θερμοεργῷ defendantι, et
 neganti θερμουργῷ glossam esse
 potuisse τοῦ θερμῷ: imo de homine
 usurpatum θερμῷ vix potuit glossa
 esse τοῦ θερμουργῷ, quod censem
 ille.

532. Crediderim Ἀeschylum λέ-
 παδνον adjective usurpasse. Et ita

Scholiastes: ὑπεζευγμένον καὶ χαλι-
 νωθέντα. Cf. Pers. 51. λόγχῃς ἄκ-
 μονες.

537. Vulg. ἥ τ' οὖν διάτορος.
 Versum varie expletum: οὐρανοῦ
 Askevio et Butlero placuit, quibus
 hactenus assentior; de ceteris non
 item. Fieri potuit ut οὐνόν νῦν in
 οὖν corrumperetur: νῦν igitur sup-
 plevi.

543. Vulg. τῶνδ', Ald. τὸν,
 Herm. τόνδ'.

546. Vel in h. v. vel sequenti
 δόμων proculdubio corruptum. Cor-
 rigere nequeo.

ικέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος—
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δὲ ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δὲ εἰσαγεῖ 550
ὅπως ἐπίστα· τήνδε κύρωσον δίκην.

ΑΘ. ύμῶν δὲ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην·
οὐ γάρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
γένοιτο· ἂν ὄρθως πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟ. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως· 555
ἔπος δὲ ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείσ.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡ. ἕκτεινα· τούτου δὲ οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟ. ἐν μὲν τόδῃ ἡδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον. 560

ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡ. λέγω. Ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

ΧΟ. πρὸς τοῦ δὲ ἐπείσθης, καὶ τίνος βουλεύμασιν;

ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟ. δὲ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 565

ΟΡ. καὶ δεῦρο γέ τε τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ' ἔρεις τάχα.

ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δὲ ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

ΧΟ. νεκροῖσι γῦν πέπεισθι μητέρα κτανῶν.

ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων. 570

ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

551. Aldinum κύρωσον cum Herm. recepi. Vulgo κυρώσων, quod regio non tam propter genus mas-

culinum de Minerva adhibitum, quam quia aptior videtur modus imperativus.

ΧΟ. τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῆς, ή δὲ ἐλευθέρα φόνου.

ΟΡ. τί δὲ οὐκ ἔκείνην ζῶσαν ἥλαυνες φυγῇ;

ΧΟ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, δὲν κατέκτανεν. 575

ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἴματι;

ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὡς μιαιφόνε,

ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡ. ἥδη σὺ μαρτύρησον· ἔξηγοῦ δέ μοι,

Ἄπολλον, εἰ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 580

δρᾶσαι γὰρ, ὕσπερ ἐστὶν, οὐκ ἀρνούμεθα·

ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ

δοκεῖ τόδε αἷμα, κρῖνον, ως τούτοις φράσω.

ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδε Ἀθηναίας μέγαν

θεσμὸν, δικαίως, μάντις ὃν δὲ οὐ ψεύσομαι. 585

οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,

οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,

δὲ μὴ *κέλευσε Ζεὺς Ὄλυμπίων πατήρ.

τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ, ὅσον σθένει, μαθεῖν,

βουλῇ πιφαύσκω δὲ ὑμιν' ἐπισπέσθαι πατρός. 590

ὅρκος γὰρ οὗτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟ. Ζεὺς, ως λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὕπασε,

φράζειν Ὁρέστη τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον

πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμᾶς νέμειν;

ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γεννᾶσιν θανεῖν 595

573. Cf. v. 324.

turum sensum mihi fundere vide-tur. Secutus sum Stanl.

Mox vulg. δὲ ὡν. Transpositum
Canter.

589. Constructio: πιφαύσκω μα-θεῖν.

588. Quod legunt Herm. Schutz.
Well. δὲ μὴ κελεύσῃ, idem est ac
δὲ μὴ ἀν κελεύσῃ, quod non nisi fu-

594. πράξαντα· ἐκδικήσαντα,
Schol.

διασδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς ὑγναικὸς, οὐ τι θουρίοις
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὡστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς, οἴ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 600
ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἡμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' *ἡ *φράσαι, δεδεγμένη
δροίτη, περῶντι λουτρὰ, κάπι τέρματι,
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι.
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. 605
ἄνδρὸς μὲν ύμιν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν:
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῆ λεὼς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρώσαι δίκην.

ΧΟ. πατρὸς προτιμᾶ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ. 610
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
νῦμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠ. ὡ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἀν λύσειεν ἔστι τοῦδ' ἄκος, 615
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος:
ἄνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἵμ' ἀνασπάσῃ κόνις,
ἄπαξ θανόντος οὕτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπωδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὐμός· τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 620

602. *Vulg. εὑφροσιν δεδεγμένη.*
Recepi Bothei conjecturam, non
admodum improbabilem; qua, dum
melius aliquod inveniatur, admissa,
totus locus ita reddendus: *Post-*

*quam balneo exceperisset, exeuuli jam
e lavacro et in ipsa ejus extremitate stanti, vestem clam circumde-*
dit.

615. *λύσειεν, sc. τε.*

στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδε ὑπερδικεῖς, ὅρα·

τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδω,

ἔπειτ' ἐν "Αργει δώματ' οἰκήσει πατρός;

ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;

ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;

625

ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὄρθως ἔρω.

οὐκ ἔστι μήτηρ ή κεκλημένου τέκνου

τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·

τίκτει δὲ θράσκων, η δὲ ἀπέρ ξένῳ ξένη 630

ἔσωσεν ἔρνος, οἶσι μὴ βλάψῃ θεός.

τεκμήριον δὲ τοῦδε σοι δείξω λόγου·

πατὴρ μὲν ἀν γένοιτ' ἀνευ μητρός πέλας

μάρτυς πάρεστι παῖς Ὄλυμπίου Διὸς,

οὐδὲν ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,

ἀλλ' οίον ἔρνος οὕτις ἀν τέκοι θεός.

ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τάλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,

τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύχω μέγαν·

καὶ τόνδε ἐπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,

ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,

καὶ τόνδε ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,

καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδε αἰανῶς μένοι

στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

635

ΑΘ. ἥδη κελεύω τούσδε ἀπὸ γυνώμης φέρειν

ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλις λελεγμένων.

645

ΧΟ. ἥμιν μὲν ἥδη πᾶν τετόξευται βέλος·

621. οὐδὲν, κ. τ. ἐ. facile. Cf. *minus in exilium abeat.*

Suppl. 92. 635. οὐδὲ, ne . . . quidem. Cf.

622. τὸ φεύγειν, sc. κατὰ, quo 629.

μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὸν κριθήσεται.

ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὁ;

ΧΟ. ἡκούσαθ' ὅν ἡκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφου φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. 650

ΑΘ. κλύοιτ' ἀν ἥδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἴματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγαίῳ στρατῷ
ἀεὶ *δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.

πάγον δ' Ἀρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἔδραν 655
σκηνάς θ', ὅτ' ἥλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολι
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,
Ἀρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα, πάγος τ' Ἀρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας 660
ἀστῶν, φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ δικεῖν
σχήσει, τό θ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὅμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ *πικαινούντων οὐδούς.

κακαῖς ἐπιφρόσαισι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων, οὐ ποθ' εὐρήσεις ποτόν. 665
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ, δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας, 670
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον

648. πῶς τιθεῖσα ἄμομφος ὁ πρὸς ὑμῶν;

654. Vulg. δ' ἐκάστων. Emen- davit Canter.

663. Stephani emendatio pro πικαινούντων.

668. τὸ δεινὸν, reverentiam.

ἔχοιτ' ἀν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὕτε Σκύθησιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθυκτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὅξενθυμον, εὐδόντων ὑπερ 675
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καβίσταμαι.
ταύτην μὲν ἔξετειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. δρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.
αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος. 680

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὄμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός είμι μηδαμῶς ἀτιμάσται.

ΑΠ. κάγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΚΟ. ἀλλ' αἰματηρὰ πράγματ', οὐ λαχὼν, σέβεις, 685
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἀγνὰ μαντεύσει μένων.

ΑΠ. ἡ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων,
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟ. λέγεις ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὄμιλήσω πάλιν. 690

ΑΠ. ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἀτιμος εἴ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις.
Μοίρας ἐπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠ. οὐκονν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χώτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας

688. In supplicationibus quas
audiuit Ixionis, primi cædis rei.

696. Cum alias omnino, tum pre-
sertim quando egeat?

οῖνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠ. σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἔμει τὸν ἵὸν οὐδὲν ἔχθροῦσιν βαρύν. 700

ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβύτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρίναι δίκην
ψῆφον δ' Ὁρέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. 705
μῆτηρ γὰρ οὕτις ἐστὶν ἡ μ' ἐγείνατο·
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἀπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὗτῳ γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. 710
νικᾷ δ' Ὁρέστης, κὰν ἴσοψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον, πῶς ἀγῶνι κριθήσεται;

ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἀρ' ὄρᾶς τάδε; 715

ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἡ φάος βλέπειν.

ΧΟ. ημῖν γὰρ ἔρρειν, ἡ πρόσω τιμᾶς νέμειν.

ΑΠ. πεμπάζετ' ὄρθως ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

ΧΟ. γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα,
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὥρθωσεν μία. 720

698. Varie corrigunt οῖνῳ nescio square, cum sit, vino sopitas dece- pisti.

717. τιμᾶς νέμειν, tunera admi- nistrare. Aliter sup. 594.

720. Si defuerit suffragium, h. e.

non faverit. Deinde, *Unum suffragium vel dejicit vel erigit*. Cf. Thucyd. v. 111. in fin. ubi ἡν, h. e. πατρίδα, τυχοῦσαν, κ. τ. ἐ. possum videtur pro τὸ τὴν πατρίδα τυχεῖν τε καὶ μὴ κατορθῶσαι.

ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἴματος δίκην·
ἴσον γάρ. ἔστι τάριθμημα τῶν πάλων.

ΟΡ. ὡς Παλλὰς, ὡς σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρώας ἐστερημένον σύ τοι 725
κατώκισάς με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἄργειος ἀνὴρ αὐθις, ἐν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἔκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος, ὃς, πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον, 730
σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὄρῳ.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἄπαντα πλειστήρη χρόνον
ὅρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς 735
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ήμεῖς δύντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τάμα παρβαίνουσι νῦν ὄρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις,
οδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους 740
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος·

727. *Vulg.* Ἀργεῖος ἀνὴρ αὐθις
ἐν τε, ubi τε otiosum ferri non
potest: porro si ob metrum ἀνὴρ
corrigas, contra linguam peccas.
Recepi indubitanter Schutzii con-
jecturam, puncto post αὐθι. posito,
unde sensus evadit: *Vir* (*Orestes*)
est *Argivus iterum*, in civitatem
restituitur, et *habitat*—Ubi jam
neque importune se habet *Arti-*
culus, et copula τε requiritur.—
Posthac dubitari possit, an usquam

reperiatur ἀνὴρ apud *Tragicos*, nisi
in *choricis*, prima producta.

732. *στρατῷ*, *populo*. *Agam.*
530.

738. Re perpensa Botheana ratio
aliis preferenda videtur: *πράξομεν*
ὡς μεταμέλη πόνος (malim πόνου)
τοῖς παρβαίνουσι τάμα νῦν ὄρκώματα,
ἀμηχάνοισι δυσπραξίαις, *propler* ca-
lamitates. Deinde αὐτοῖσι (741.)
repetitio est τοῦ τοῖς παρβαίνουσι,
in talibus satis frequens.

όρθουμένων δὲ, καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολιστοῦχος λεὼς, 745
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριον τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟ. ἵω θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε, κακὸν χερῶν εἴλεσθέ μον.
έγὼ δὲ ἀτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος, 750
ἐν γῇ τὰδε, φεῦ,
ἰοὺ, ιοὺ, ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, χθονὶ¹
ἄφορον ἐκ δὲ τοῦ λιχῆν ἄφυλλος,
ἀτεκνος, ἵω δίκα, πέδον ἐπεστυμένος,
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. 755
στενάζω; τί ρέξω; γένωμαι;
δύσοιστα πολίταις ἔπαθον,
ἵω, μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπευθεῖς. 760

ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν·
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἴστροψηφος δίκη
ἔξηλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,

742. Similiter variatur construc-
tio 387-8. Exhibet autem Turn.
όρθουμένως, quod facile a librariis
proficiisci potuit. Vulgatam accipit
Well. impersonaliter: *Si res recte
agantur.*

754. ἄφορον, *sterilitatem creans.*
Hesych. ἄφορίαν, ἀκαρπίαν. Vid.
768. Alio sensu ex analogia τοῦ
δύσφορος esset non tolerandum.
757. Ante γένωμαι iterum sub-
audiendum τι.

αὐτός θ' ὁ χρήστας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν, 765
ώς ταῦτ' Ὁρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.

ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκῆψθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδὲ ἀκαρπίαν
τεύξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους. 770
ἔγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἔδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,
ἔξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟ. ἵω θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους 775

καθιππάσασθε, κάκ χερῶν εἴλεσθέ μου.

ἔγω δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,

ἐν γᾷ τῷδε, φεῦ,

ἰοὺ, ιοὺ, ἀντιπαθῆ

μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, χθονὶ 780

ἀφορον· ἐκ δὲ τοῦ λιχὴν ἀφυλλος,

ἄτεκνος, ἵω δίκα, πέδον ἐπεσσυμένος,

βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

στενάζω; τί ρέξω; γένωμαι;

δύσοιστα πολίταις ἐπαθον, 785

ἵω, μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς

Νυκτὸς ἄτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδὲ ὑπερθύμως ἄγαν,

θεαὶ, βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.

κάγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;

καὶ κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,

790

770. αἰχμὰς, *impetus, influences.*

Ἐν φῷ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δὲ εὔπειθὴς ἔμοι
 γλώσσης ματαίας μὴ κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
 καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. 795
 κοίμα κελαικοῦ κύματος πικρὸν μένος,
 ὃς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἔμοι·
 πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε ἔτ' ἀκροθίνια,
 θύη πρὸ παιδῶν καὶ γαμηλίου τέλους,
 ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδε ἐπαινέσεις λόγον. 800

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
 ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
 πνέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον.
 οἵ οἱ, δᾶ φεῦ.

τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὁδύνα;
 θυμὸν αἴε, μάτερ

Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
 δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἥραν δόλοι.

ΑΘ. ὄργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἰ. 810
 καίτοι σὺ μὲν κάρτ' εἰ γ' ἔμοῦ σοφωτέρα,
 φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
 ὑμεῖς δὲ ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,

792. φ̄ pro oīc ad sensum τοῦ δωμάτων refertur.

802. Vulgatum γᾶν reliqui; sed rectius forsitan Herm. γᾶς.

809. Junge παρ' οὐδὲν ἥραν, πι-
 hili fecerunt, ut sup. 204. et παρ'
 οὐδὲν ἔθεντο, Agam. 221. Deinde
 ἀπὸ τιμᾶν, exclusum ab honoribus.

Vertas igitur: *Mala machinantes
 Deorum fraudes de honoribus me
 contumeliose dejecerunt.*

811. Vulg. καίτοι γεμήν σὺ κάρτ',
 γε post τοι posito, quod recte fieri
 negat Pors. ad Med. 675. Recepit
 lectionem Turnebianam, quam e
 conjectura fluxisse putat Well.

γῆς τῆσδε ἔρασθήσεσθε· προύννέπω τάδε.
 δύπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος 815
 ἔσται πολίταις τοῖσδε· καὶ σὺ τιμίαν
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
 τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
 ὅσην παρ' ἀλλων οὕποτ' ἀν σχέθοις βροτῶν.
 σὺ δὲ ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλης 820
 μήθ' αἰματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
 νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
 μηδὲ, ἔξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
 ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν *ἰδρύσῃς Ἀρη
 ἐμφύλιον τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. 825
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρὼν,
 ἐνῷ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
 ἐνοικίου δὲ ὅρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἔξ ἐμοῦ,
 εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην, 830
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἴκεῖν
 ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
 πνέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον. 835
 οἶ οἶ, δᾶ φεῦ.

822. *Furoribus non per vinum,*
 sed ab ipsis Furiis, *excitatis*. Cf.
Esai. li. 21. μεθύονσα οὐκ ἀπὸ οἴνου.

823. *Neque, tanquam cor gallo-*
rum abstulisses, et tibi indidisses,
inseras civibus Martem—

824. *ἰδρύσῃ κόρη vel βάρη* edd.

vet. Correxit Canter.

826. *Bellum sit peregrinum, id-*
que non ἁργε, sed abunde, adve-
niens. Quantumcunque sit, nihil
 moror, dummodo non sit domesti-
 cum. Alia omnia interpretes.

828. Cf. Choeph. 976.

τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὁδύνα;

θυμὸν διῖε, μᾶτερ·

Νῦξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν

δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἥραν δόλοι.

840

ΑΘ. οὗτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τάγαθά·
ώς μήποτ' εἴπης, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ, καὶ πολιστούχων βροτῶν,
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.

ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας, 845

γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,

σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,

οὐ τὰν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει

μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.

ἔξεστι γάρ σοι *τῆσδε γ' εὐμοίρου χθονὸς 850
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.

ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;

ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγματ· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘ. ώς μή τιν' οἶκον *εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. 855

ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστέ με σθένειν τόσον;

ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὄρθωσομεν.

ΧΟ. καὶ μοι προπαντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;

ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ.

ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου. . 860

850. Vulg. τῇδε, unde locum varie corrigunt. Admisi levissimam medelam: τιμωμένη (περὶ) τῆσδε. Elegantior vero Pearsoni conjectura, ἐν μοίρᾳ.

854. καὶ δὴ, fac autem.

855. Vulg. εὐσθενεῖν, sed Rob. ἀθενεῖν, unde Scalig. εὐθενεῖν. De εὐ et ἀ confusis vid. Pors. ad Orest. 404.

857. σέβωντι, sc. σέ. Μοχ ἐγγύη, θήσει, spondebis.

ΑΘ. τοιγάρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.

ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμησαι χθονί;

ΑΘ. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·

καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,

ἔξ ούρανοῦ τε κάνέμων ἀήματα

865

εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·

καρπόν τε γαίας καὶ *βοτῶν ἐπίρρυτον,

ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,

καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.

τῶν δυσσεβούντων δὲ ἐκφορωτέρα πέλοις.

870

στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,

τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.

τοιαῦτα σοῦστι. τῶν ἀρειφάτων δὲ ἐγὼ

πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ

τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

875

ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. á.

οὐδὲ ἀτιμάσω πόλιν,

τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς

*Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,

ρύσιβωμον Ἐλλά-

880

νων ἄγαλμα δαιμόνων·

ἄτ' ἐγὼ κατεύχομαι,

θεσπίσασα πρευμενῶς,

ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους

γαίας τέξαμβρόσαι

885

862. De τί οὖν vid. ad Suppl. 301. Adeo tamen facilis est trans-

positio τί μ' οὖν, ut fere rece-
pissem.

867. Vulg. βροτῶν. Emendavit Stanl.

873. σοῦστι, σοί ἐστι.

885. ἐξαμβρόσαι quid sit, nemo

φαιδρὸν ἀλίου σέλας.

- ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυστητούς
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους 890
ἔλαχον διέπειν· ὁ δὲ *δὴ κύρσας
βαρέων τούτων, οὐκ οἶδεν ὅθεν
πληγαὶ βιότου * * *.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων *ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὅλεθρος, 895
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἔχθραῖς ὄργαῖς ἀμαθύνει.
- ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, αντ. á.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ' ὀμματοστερής 900
φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὄρον τόπων
μηδὲ ἄκαρπος αἰα-
νῆς ἐφερπέτω νόσος.
μῆλά τ' εὐθενοῦντα *γᾶ,
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις, 905
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος * *

adhuc declaravit. Conjecturas memorare supersedeo.

891. Subest corruptela. Primo μὴ (*μὴ κύρσας*) sensum turbat; dein βαρέων debet esse βαρειῶν· denique v. 893. parçemiacus esse debet, si, quod volunt, hoc sistema illi respondet, quod a v. 957. incipit. Pro μὴ igitur δὴ dubitanter recepi: cetera reliqui.

894. Hic jam librorum omnium lectionem *ἀπλακήματα* deserui; cuius primam syllabam corripi non is sum qui cum Seidl. credam. Vid. ad Suppl. 226.

904. Vulg. εὐθενοῦντ' ἄγαν, languente ἄγαν. Dobraei conjecturam recepi.

906. Duæ desunt syllabæ, quarum prior vix potest non esse δέ.

πλουτόχθων ἐρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘ. ή τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἱ *έπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 910
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 915

ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, στρ. β'.
νεανίδων τ' ἐπηράτων

ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες
θεαὶ, τῶν Μοῖραι
ματροκαστιγνῆται,
δαίμονες ὄρθονόμοι, 920
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
πάντα τιμιώταται θεῶν. 925

ΑΘ. τάδε τοι χώρα τῇ μὴ προφρόνως μεσωδός.
έπικραινομένων γάνυμαι στέργω δ'

910. Vulg. ἐπικρανεῖ. Correxit Pauw.

918. ἔχοντες pro ἔχουσαι. Deinde θεαὶ quænam sint, nemo compertum habuit: suspicatur Herm. *Horas*. Mihi videtur per totam hanc fabulam Chorus ita constitui: fuerint Eumenides vel quinquaginta vel, si vis, etiam plures; sed ex his tres supra ceteras eximiæ primum tenent locum et omnia adminis-

trant. (Simile fit in Shakspearii nostri fabula, *Macbeth*.) Hæ igitur tres finale hoc carmen decantant, quæ aptissime sorores suas alloquuntur, δότε, θεαὶ, κ. τ. ἔ. Certe quæ sequuntur, indicare videntur Furias, quarum, ut Noctis filiæ, erant Parcae μητροκαστιγνῆται. Vid. Hesiod. *Theogon.* 217.

923. ἐπιβριθεῖς, graves, potentes.

δύματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλώσσαν
καὶ στόμ' ἐπωπᾶ πρὸς τάσδ' ἀγρίως
ἀπανηναμένας· ἀλλ' ἐκράτησε
Ζεὺς ἀγοραῖος· νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ήμετέρα διὰ παντός.

ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν· [άντ. β.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτάν,
δι᾽ ὄργαν ποινὰς,
ἀντιφόνους ἄτας
ἀρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφελεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾶ φρενί·
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘ. ἀρα *φρονοῦσα γλώσσης ἀγαθῆς
όδὸν εὐρίσκει; ἐκ τῶν φοβερῶν
τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ
τοῖσδε πολίταις· τάσδε γὰρ εὔφρονας
εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες,
καὶ γῆν καὶ πόλιν ὁρθοδίκαιον
πρέψετε πάντες διάγοντες.

ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου· στρ. γ'.
χαίρετ' ἀστικὸς λεὼς,

931. ἀγαθῶν ἔρις, certamen uter plus beneficiat.

938. ἀρπαλίσαι, Theb. 232. Rap- tim exigat vindictam, quæ calami-

tates creet urbi per cædes mutuas.

943. Vulg. φρονοῦσι. Quod dedi, ex Hermanno recepi. Nonne resi- piscens—

ἴκταρ ἡμενοι Διὸς,
παρθένου φίλας φίλοι
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δὲ ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἄζεται πατήρ.

955

ΑΘ. χαίρετε χ' ὑμεῖς προτέραν δὲ ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν.
πρὸς φῶς ἱερὸν, τῶνδε *προπομπῶν,
ἵτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν *ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δὲ ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι,
παιδες Κραναοῦ, ταισδε μετοίκοις. 965
εἶη δὲ ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

960

965

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δὲ αὐθις, ἐπιδιπλοίζω, ἀντ. γ'.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
δαίμονές τε καὶ βροτοὶ,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες μετοικίαν δὲ ἐμὴν
εὖ σέβοντες, οὕτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.

970

ΑΘ. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων, 975
πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,

959. Vulgatum προπομπὸν cor- 961. ἀτηρὸν pro ἀτήριον correxit
rexit Bentl. Cf. 964. Bentl.

ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τούμὸν δικαιώσ. ὅμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῆδος ἔξικοιτ' ἀν, εὐκλεῆς λόχος 980
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὄρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἀν εὑφρων ἥδ' ὄμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπη. 985

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτ' *ἐς *δόμον, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾶ.
εὐφαμεῖτε δὲ, χωρεῖτε
γὰς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι,
καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπται τύχα τε.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί. 991
ἴλαιοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γὰ
δεῦρ' ἵτε, σεμναὶ, πυριδάπτω
λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'
όλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. 995

979. ὅμμα, *deces*, sc. *flos populi*,
cui per appositionem subjungitur
εὐκλεῆς λόχος.

986. Codd. ἐκ δόμων, ἐν δόμῳ.
Præpositionem in ἐς mutavi, et ex
Herm. δόμον recepi.—Ceterum hoc
carmen in duas strophas et anti-
strophas dividunt Herman. aliquie;
quod cum paullo violentius sit,
monostrophicam formam reliqui.

988. Herman. ob antistropham
suam corrigit χωρῆται, quæ vox
extat ap. Nostrum, Fragn. Leon.
et Soph. Fragn. Ægeus. Sed vul-
gatum retinui.—Id vero observan-
dum est, hanc προπομπῶν ῥῆσιν ita
dividi, ut modo Furias, modo cives
alloquantur; illas ad v. 990. hos
in 991. illas iterum, 992-4. has
995.

σπουνδαιὶ δὲ τὸ πᾶν ἔνδαδες οἴκων.
Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας
οὔτω μοῖρά τε συγκατέβα.
όλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

FRAGMENTA.

F R A G M E N T A.

I. ΑΘΑΜΑΣ.

1. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
ἀεὶ φυλάσσων τὴν υπὲρ πυρὸς στάσιν.

Eustathius in Odyss. E. et II. I. Athenaeus II. et VII.

2. ἀήτους. Hesych. μεγάλας.
3. ἀπαρτιᾶ. Hesych. ἀπαρτισμένως.
4. βρυαζούσης λεαίνης. Hesych. ἀκμαζούσης, ἢ
έγκυμονος.

II. ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;

Zenobius. vi. 14.

III. ΑΙΤΝΑ.

1. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;
σεμνοὺς Παλίκους Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.
ἢ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις,
πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐσ φάος.

Macrobius, Saturnal. v. 19.

2. κρείττονας. Hesych. τοὺς ἥρωας. καὶ οἱ θεοὶ δὲ.
3. αἴμοι. Hesych. δρυμοί.

(Item ap. Eustath. Odyss. Σ.)

4. ἀναξίαν. Hesych. βασιλείαν.

IV. ΑΚΤΑΙΩΝ.

1. κύνες δ' ἡμάθυνον. ἄνδρα δεσπότην.

Schol. Venet. ad Homer. Iliad. I. 589.

2. Κύραξ, Ἀρπυία, Χάρων, Λυκίτας. Nomina canum Actæonis, servavit Pollux. v. 5.

V. ΑΛΚΜΗΝΗ.

ἀποστάς. Hesych. φυγών.

VI. ΑΜΥΜΩΝΗ.

1. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Ammonius de Diff. v. γῆματ.

2. κάγωγε τὰς σὰς Βακκάρεις τε καὶ μύρα.

Athenaeus. xv. 12.

3. θρώσκων. Hesych. κνώδαλα ἐκθορίζων.

VII. ΑΡΓΕΙΟΙ.

1. καὶ *παλτὰ *κάγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλῶν^a.

Harpocration v. χλῆδος.

2. Καπανεύς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραυνος ἀρούρων *ἐνηλυσίων ἀπέλιπεν^b.

Etymol. M. v. Ἐνηλύσια.

3. ἀπόσκημα. Hesych. ἀπέρισμα.

4. ἐμμέλεια. Hesych. εἶδος ὄρχήσεως. Τραγικὴ δὲ ὅρχησις. Ἀργείοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρικῆς, ἥ ἔστι Σίκιννις.

^a Corrigente Stanl. pro πολτακὰν κύληταν.

^b Correxit Stanl. pro ἐπηλυσίων. Sed totus locus corruptus.

VIII. ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

1. εἰλλόμενον. Hesych. εἰργόμενον.
2. κάρφει παλαιῷ κάπιβωμίῳ ψόλῳ.

Schol. ad Nicandri Theriaca. 288.

IX. ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ^c.

1. κόγχοι, μύεις κ' ὅστρεα.

Athenaeus. III. 33.

2. κάπειτ' Ἀθήνας Διάδας *παρεκπεσών^d.

Vita Arati in Uranologio Petavii.

3. Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Strabo x. p. 446.

4. Σατύρους, Σειλήνους καὶ Πᾶνας.

Schol. Theoc. Idyll. IV. 62.

5. δαῦλος δὲ ύπηνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

Etymol. M. v. Δαυλίς. Et Eustath. p. 274.

X. ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

1. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῷ νεκρὸς,
ἴπποι δὲ ἐφ' ἵπποις ἦσαν *έμπεφυρμένοι^e.

Schol. ad Eurip. Phoeniss. 1210.

2. καλοῖσι λουτροῖς ἐκλέλουμαι μὲν δέμας,
ἐσ ύψικρημναν Ἰμέραν τὸν ἀφικόμην.

Schol. ad Pindar. Pyth. I. 152.

^c Argumentum memoratur apud έκ Περσῶν.
Pausan. Boeotic. ^e έμπεφυρμένοι optime correetit
^d Valckenaerii correctio pro παρ' Valck. pro έκπεφενγ. vel έμπεφηνγ.

3. εὐοδίαν μὲν πρῶτ' ἀπὸ στόματος χέομεν.
Schol. Aristoph. Ran. 1576.
4. ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.
Schol. MS. ad Platonis Cratylum.
5. εὐφήμοις γόοις. Hesych.
6. ξιφίρου λιμήν. Hesych. ὁ πόρθμος.
7. ἵτηλον. Hesych. τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἔξιτηλον.
Item Photius.

XI. ΔΑΝΑΗ.

καθαιρομαι γῆρας. Hesych. ἐκδύνομαι.

XII. ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

1. κάπειτα δ' εἰσι λαμπρὸν ηλίου φάος,
ἔως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.
Schol. ad Pind. Pyth. III. 27.
2. ἐρᾶ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.
ὅμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔλυσε γαῖαν· ή δὲ τίκτεται βροτοῖς
μήλων τε βόσκας καὶ βίον Δημήτριον.
δένδρων τις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι· τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος¹.

Athenaeus. XIII. 8.

¹ In hujus fragm. v. 1. si τρῶσαι
retineas, vertas cum Grot. pene-
trare. In 6. vulgo δένδρων δέ τις
ῥ̄, quæ transposui.—Ceterum in

v. 4. obiter monendus est lector,
longe longeque pulchrius esse ἔλυσε
omnibus quas inferciunt conjec-
turis.

XIII. ΔΙΚΤΥΟΥΛΚΟΙ ἢ ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΟΙ.

1. ὅβρια. Photius. σκύμνια.
2. θῶσθαι. Hesych. εὐωχεῖσθαι.
3. δικτύου δ' εὐήτρια.

Pollux vii. 10.

XIV. ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ^ε.

1. δίκρα ὅψις. Hesych. ἡ διπλῆ.
2. πεδοίκου χελιδόνος. Hesych. μετοίκου.

XV. ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ ἢ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ^η.
ἀοζήσω. Hesych. διακονήσω.

XVI. ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

1. λοιβαὶ Διὸς μὲν πρῶτον ὥραιον γάμου
“Ηρας τε, * * * * τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν “Ηρωσιν νέμω.
τρίτην Διὸς σωτῆρος εὔκταίαν λίβα.

Schol. Pind. Isthm. vi. 10.

2. τιμαλφής. Hesych. ἔντιμος, τιμὴν ἀλφαίνουσα^ι.

^ε Scholiast. Eurip. in Argum. Medeæ: Αἰσχύλος ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου Τροφοῖς ἵστορει, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνέψησα ἐνεοποίησε.

^η Καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδουν Ἰκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ελευσίνιοι. Plutarch. in Theseo.

^ι “Apud Ciceronem Tusc. Disp. II. 25. occurrit versus hic ex Epononis ab Attio Latine versis:

Audisne hæc Amphiaræ sub terram abdite?

Vid. Nonium in *Mactare*.” BUTLER.

XVII. ΕΥΡΩΠΗ ἢ ΚΑΡΕΣ.

1. ἀλλ' Ἀρης φιλεῖ γ' ἀεὶ τὰ λῶστα πάντ^ρ
*ἀμᾶν στρατοῦ^κ.

Stobæus Ecl. Eth. Serm. 11.

2. Μύλας. Stephanus. πόλις Καρίας.

XVIII. ΗΔΩΝΟΙ.

1. σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς,
*ὅρθια¹ δ' ὅργαν^ρ τέχοντα
* * *
οἱ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,
τόρνου κάματον δακτυλόδεικτον,
πίπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν·
οἱ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὄτοβεῖ.

* * *

— ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει,
ταυρόφθογγοι δ'
ὑπομυκῶνται ποθεν ἐξ ἀφανοῦς
φοβεροὶ μῦμοι, τυπάνου δ' ἡχώ,
ῶσθ' ὑπογείου
βροντῆς, φέρεται βαρυταρβής.

Strabo x. 3.

^κ Admisi Valkenaerii correctionem, q. v. in Diatribe, pag. 224. Apud Stobæum legitur, τὰ λῶστα πάντα τ' ἀνθρώπων στρατοῦ.

¹ Reposui ὅρθια pro vulg. ὅρια,

in quod Pauwijs quoque inciderat. Sed mancus locus vix restitui potest. Mox eleganter conjicit Jacobs. δακτυλόθικτον. Deinde ap. Strabon. legitur χαλκοθέοις. Alterum servavit Eustathius.

2. τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος ἀβρά-
τεὺς δὲ σθένει^m.

Scholiast. Aristoph. Av. 277. et Suidas.

3. ἵκταρ. Erotian. in v.
 4. ἄδασμος. Hesych. οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα.
 5. αἰγίζεσθαι νευρίδας. Hesych.
 6. ἀμφίδρομος. Hesych.
 7. ἀσσιστα. Hesych. ἔγγιστα.
 8. μακροσκελῆς μὲν ἀραⁿ μαχλούνης τις εἰ.

Schol. Homer. Villoison. in Il. I. 535.

XIX. ΉΛΙΑΔΕΣ.

1. ἀφθονεστέραν λίβα. Athenæus x. 24.
 2. ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς *σοῦ πατρὸς
 *Ηφαιστοτυχὲς δέπας, ἐν
 τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδ-
 ματόεντα φέρει δρόμου πόρον,
 οὐδὲ εἰς Μελανίππου προφυγῶν
 ἰμεριᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Athenæus xi. 38.

3. ριπαὶ μὲν δὴ πατρός.

Scholiast. Soph. Ed. Col. 1248.

XX. ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

1. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

Stobæus Eth. cxxii.

^m Locum manifesto corruptum ita sanabat Both. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρός, ἀσθε-
νής;

ⁿ ἄλλα pro ἀρα corrigit Bottig.

^o Recepit ex emendatione σοῦ pro
ἴσου (ι e δυσμαῖς ad σοῦ, ut vide-
tur, attracto), et Ηφαιστοτυχὲς
pro Ηφαιστοτυχές. Cetera cor-
rupta inveni, corrupta reliqui.

2. ἀμφιμήτορες. Hesych. οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί.

3. ἐπιγλωσσῶ. Hesych. ἐποιωνίζου διὰ γλώττης.

XXI. ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

— ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον φάτνωμά τι κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ρύθμοῖς.

Jul. Pollux vii. 122.

XXII. ΘΕΩΡΟΙ ἢ ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

1. καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκοπευμάτων.

Athenæus xiv. 7.

2. ἰαμβίς. Hesych.

3. ἀποστάς. Hesych. φεύγων.

4. ὑπόσκοπον χέρα. Hesych.

XXIII. ΘΡΗΣΣΑΙ[¶].

1. ἀγαῖς. Hesych. ζηλώσεσιν.

2. τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι.

Aristoph. Ran. 1301.

3. * * * * * ἐκάμπτετο ξίφος,

* * χρωτὸς ἐνδίδοντος οὐδαμῆ σφαγῆ·

* * * τόξον ὡς τις ἐντείνων, * *

πρὶν δή τις * * * παροῦσα δαιμόνων

ἔδειξεν αὐτῷ * * κατὰ ποῖον μέρος

[¶] Scholiast. Soph. ad Aj. 184. Idem ad Aj. 815. φθάνει Αἰσχύλος δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν λος ἐν Θρήσσαις ἀναίρεσιν Αἴαντος μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρησσαῖς, οὐ δὲ ἀγγέλον ἀπαγγείλας. μὲν εὐπρόσωπον.

δεῖ * * * * * χρήσασθαι σφαγῆς.

Scholiast. ad Aj. 824.

XXIV. ΙΕΡΕΙΑΙ¹.

1. στέλλειν ὅπως τάχιστα, ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.

Schol. Soph. OEd. Col. 791.

2. Κασωλάβα. Hesych. οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη.

XXV. ΙΞΙΩΝ².

1. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

Stobæus Eth. cxxii.

2. ἰερεῖτιν. Hesych. καθαρμοῦ δεομένην, ἵκέτιν.

3. τὸν δὲ ήμιοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα
ταχέως δὲ μέγας καταπίνει.

Athenæus iv. 79.

XXVI. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1. οὗτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. Suidas.

2. κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρέως
πολυκοίρανε μάνθανέ μοι παῖ.

Aristoph. Ran. 1302.

XXVII. ΚΑΒΕΙΡΟΙ³.

1. δρνιθα δὲ οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὄδον.

Athenæus ix. 4.

¹ Exscripti partim e Butleri dis-positione.

² Eustriatius ad Aristot. Ethic. III. 1. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξότισι, καὶ Ιερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυ-

λιστῇ, καὶ ἐν Ιφιγενείᾳ.

³ Schol. Pindar. Pyth. v. 40. Τὸν Ἰξίονα οἱ μὲν Αντίωνος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ Πεισίωνος.

⁴ Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημ-

2. ὅξους σπανίζειν δῶμα μὲν ποιήσομεν.

Plutarch. Symposiac. II. Probl. 1.

XXVIII. ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

Πανίας βήσσας. Hesych. ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός.

XXIX. ΚΕΡΚΥΩΝ.

1. ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

Jul. Pollux x. 45.

2. ἀμβωνες. Hesych. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὄρῶν.

3. ἀπεψύχη. Hesych. ἀπεπνευματίσθη.

4. ἀτίσεις. Hesych. ἀτιμάσεις.

5. εὐληματεῖ. Hesych. λήματος καὶ ἀνδρείας εὐ^έχει.

6. ὅρον. Harpocration. σκεῦός τι γεωργικόν.

XXX. ΚΗΡΥΚΕΣ.

1. στενόστομον τὸ τεῦχος. Pollux x. 19.

2. καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας δορᾶς.

Pollux x. 49.

3. πυρσοκόρσον λέοντος. Photius.

4. λογγάζειν. Pollux ix. 8.

XXXI. ΚΙΡΚΗ Σατυρική.

1. αὐτόφορβος. Hesych. αὐτοφάγος.

2. ζυγώσω. Hesych. δαμάσω, καθέξω.

νιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς
τὸ Ἀργῆν εἰσελθόντας σκάφος, καὶ
Αἰσχύλος ἐν Καβείροις. Scholiast.

Pindar. Pyth. iv. 303. Ἐν τοῖς Κα-
βείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰασόνα
μεθύοντας. Athenaeus x. 7.

XXXII. ΚΡΗΣΣΑΙ.

1. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταυτοῦ χρόνου.

Athenæus II. 30.

2. ἀτόπαστον. Hesych. ἀνείκαστον.
3. ἐπιξενοῦσθαι. Hesych. μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι.
4. πιστοκωνήτῳ πυρί. Photius. τῷ εὐκαύτῳ.
πιστοκωνήτον μόρον. Hesych. ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν.

XXXIII. ΛΑΙΟΣ^u.

1. ἀράχνου. Hesych. ἀπὸ εὐθείας ἀράχνης.
2. κεκμήτι μαλακίων ποδί. Harpocration.

XXXIV. ΛΕΩΝ.

δόδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων.

Stephanus Byzant.

XXXV. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

1. κάκ τῶνδ' ἔπινε βρύτον ἴσχναίνων χρόνῳ,
καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.
Athenæus x. 67.

2. καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.

Schol. Aristoph. in Equites v. 1147.

3. ἄκουε δ' αὐτὸν ὡς ἔχων.

Schol. in Sophocl. CEd. Colon. v. 668.

4. ἀνούτατος. Hesych. ἄτρωτος ἐκ χειρός.

^u Forsan Laii Aeschylei sunt, λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ', ὃν σὺ νοιθε-
quæ servavit Clemens Strom. p. τεῖς,
388. γυνώμην δ' ἔχοντά μ' η φύσις βιάζεται.

5. ἐνθουσιᾶ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

Longinus περὶ ὑψους c. 15.

6. καὶ σ' ὁ νεανίσχ' ἥτις εἰ.

Aristoph. Thesmophor. 141^x.

XXXVI. ΜΕΜΝΩΝ^y.

XXXVII. ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

1. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους,
οὓς *προπεπωκὼς^z εἴσω κλισίας.

Harpocration in v. Προπεπωκότες. Schol. Aristoph. in
Ran. v. 1023.

2. ὡς δὲ ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος,
Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ἀλισκόμεσθα.

Schol. Aristoph. Av. 809.

3. καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἔμοὶ τάδε.

Suidas in ἀβδέλυκτα.

4. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
ιήκοπον, οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Aristoph. Ran. 264.

^x καὶ σ' ὁ νεανίσχ' ἥτις εἰ, κατ' Αἰσ-
χύλον
ἐκ τῆς Λυκούργιας ἔρεσθαι βούλο-
μαι.

Sequentia adnotavit Schol. The-
ocrit. Idyll. x. 18. Ἀρίσταρχος γάρ
ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου,

τὴν ἄκριδα φῆσι ταύτην (μάντιν) εἰ
προσβλέψει τινι τῶν ζώων ἐκείνων
κακὸν γενέσθαι.

^y Φηστ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μη-
τέρα Μέμυνοντος Κισσίαν. Strabo. xv.

^z προπεπωκὼς rescripsit Butl. pro-
προπέπωκας ob metrum.

5. Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον τάμα γὰρ διοίχεται.

Schol. Aristoph. Eccles. 392.

6. σέβας δὲ μηρῶν *ἀγνὸν* οὐκ ἐπηδέσω,
ῳ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Athenaeus xiii. 8.

7. ἴὼ, Κάϊκε, Μύσιαι τ' ἐπιρροαί.

Strab. xiii. p. 610.

8. ὅπλων, ὅπλων δεῖ. Schol. Aristoph. Av. 1420.

9. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὄμιλία
κάλλιον. Lucian. Amor. sub finem.

10. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

Schol. Aristoph. Ran. 1447.

11. δεκέμβολον. Schol. Aristoph. Av. 1256.

12. ξοῦθος ἵππαλεκτρυών.

Aristoph. Ran. 961. et Schol. Pac. 1177.

13. ἀγρέμονα. Hesych. τὸν κάμακα, ἡ λαμπάδα, ἡ δόρυ.

14. ἐγκουράδι. Hesych. ὁροφικῷ πίνακι^b.

XXXVIII. ΜΥΣΟΙ^c.

1. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὄργεών,
εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις.

Harpocration et Suidas, in v. ὄργεών.

2. Οἶος. Steph. Byzant. Hesych. πολίχνιον Τεγέας.

^a ἀγρὸν Pors. ad Med. 750. pro vulg. ἄγιον.

^b Hanc fabulam spectat, ut videatur, Plato Sympos. § 7. Αἰσχύλος δὲ φιλαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἔργην, κ. τ. ἐ. Vid. etiam ad

Pkryges notata.

^c Aristotel. de Poetic. c. 44. ἡσ-
περ ἐν Ἡλέκτρᾳ οἱ Πύθια ἀπαγγέλ-
λοντες, ἡ ἐν Μύσοις ὁ ἄφωνος ἐκ
Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων

XXXIX. NEANISKOI.

1. σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Athenæus xi. 15.

2. ἀρείφατον λῆμα. Hesych. ἴσχυρόν.
 3. ἀφοίβαντον. Hesych. ἀκάθαρτον.
 4. Ὁκτώπαν. Photius. ποταμόν.

XL. NHPEΥΣ ἢ NHPHΙΔΕΣ⁴.

1. δελφινόφορον πόντου πέδιον
 διαμειψάμεναι. Schol. Eurip. Phœniss. 218.
 2. κάμακος γλώσσημα διπλάσιον.
 Schol. Pindar. Nem. vi. 85.
 3. ἐναροκτάντας ὑψοῦ
 τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει.
 Hesych. in ἐναροφόρος.
 4. ἀθήρ. Hesych. ἐπιδορατὶς μεταφορικῶς.

XLI. NIOBH^c.

1. —— οῖς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ
 Διὸς πατρῷου βωμός ἐστι. Strabo xii. 8.
 2. Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα. Ibid.

^a Athenæus iii. Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τις ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους εἴρηκεν. De quo vid. Schweigh. in loc. Butl. in Fragm. Nerei, et Blomf. ad Pers. 897.

^b Eustathius in Il. Ω. Ὁ Σικυώνιος γραφεὶς Σημάνθης, τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων σφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας, ἐκάλυψε τὸν Ἀγαμέμνονα. "Οπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὅμοιας ἐσχημά-

τισε· σκωπτόμενος μὲν ὑπὸ τοῦ καμικοῦ, ἐπαινούμενος δὲ ἄλλως, διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιόχρεων. Οὐ γὰρ μόνον βλέπεσθαι ἀπαξιοῦτο ἐν ἄκρῳ θλίψει, ἀλλ' οὐδὲ βλέπειν, ὡς οἰανίκτεριν βίον αἴροιμενος ἢ καὶ ὑπόγαιον. Schol. Eurip. Phœniss. 162. "Ομως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ, καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν δράματι Νιόβης δημοίως ζῶντάς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἐπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

3. σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ήμερῶν ὀδὸν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἔδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
τέρπουσι μῆλων, πᾶν δὲ κωρεχθεῖ πέδον.

Ibid^f.

4. θυμὸς δέ ποτ' ἐμὸς οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει, καὶ με προσφωνεῖ τάδε.
Γίνωσκε τάνθρωπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Plutarch. de Exilio 10.

5. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δάρων ἐρᾶ,
οὔτ' ἂν τι θύων, οὔτ' ἐπισπένδων λάβοις·
οὐ βωμός ἐστιν, οὐδὲ παιωνίζεται.
μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Stobæus in Serm. Eth. cxvii. Et Eustathius in Il. I.

6. μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

Schol. Aristoph. Av. 1247.

7. ————— ἐφημένη
τάφῳ, τέκνοις ἐπωζε^g τοῖς τεθνηκόσιν.

Hesych. in ἐπώζειν.

8. Ἰστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Hephæstion Enchir. et Priscian.

9. κάκαλα. Hesych. τείχη.

10. ημορίς. Hesych. κενῆς ἐστερημένη^g.

^f Hoc fragm. e Toupii correc- tantur *ovis incubare*: imo clamare^g. Vid. Eum. 121. et Blomfield,

^g ἐπώζειν post Hesych. interpre-

XLII. ΞΑΝΤΡΙΑΙ^h.

1. —— ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
υπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα·
κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Suidas in ὀκτώπουν.

2. τῶνδε βουλευτὶς πόνων. Etymolog. Mag.
3. κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι. Pollux x. 26.
4. ἀς οὗτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται,
οὗτ' ἀστερωπὸν ὅμμα Λητώας κόρης.

Galen. Bentleio corrigente.

XLIII. ΟΙΔΙΠΟΥΣⁱ.

— ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἐνθα συμβολὰς
τριῶν κελευθῶν Ποτνιάδων ημείβομεν.

Schol. Soph. Ed. Tyrann. 733.

XLIV. ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

1. ἀλλ' Ἀντικλείας ἀστον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, οὐ σ' ἐγείνατο.
Schol. Sophocl. Ajac. 190.
2. ἀπλᾶ γάρ ἔστι τῆς ἀληθείας ἔπη.
Stobæus Eth. Serm. xi.
3. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει;
Ibid. cxxii.

^h Schol. a. ad Eumen. 24. Νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα. Ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις, ἐν Κιθαιρῶνι.

ⁱ Docet Eustrat. in Aristot. Eth. III. 1. mystica quædam in hac tragedia revelasse Æschylum.

4. δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων *χοροῦ^κ.

Schol. Aristoph. Acharn. 883.

XLV. ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

1. Εύρυμαχος οὖν ὅδ' ἄλλος οὐδὲν ἡσσονας
ὑβριζ̄ ὑβρισμοὺς¹ οὐκ *ἀνασχέτους ἐμοὶ.
ἥν μὲν γὰρ αὐτῷ κοτταβοῦντ' ἀεὶ σκοπὸς
τοῦ γ' ἀγκυλήτου κοττάβου τοῦμον κάρα.

* * * * * * ἐκ τ' ἐμῶν
* * * ηβῶσα χεὶρ ἐφίετο^ῷ.

Athenaeus xv. 2.

XLVI. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

1. τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;
Schol. Venet. Homer. Iliad. Δ. 319.

2. καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας^ῷ * *
ἔταξα, σῖτον δὲ εἰδέναι διώρισα,
ἀριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

Athenaeus i. 10.

XLVII. ΠΕΝΘΕΥΣ.

μηδὲ αἴματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλης.

Galenus.

^κ Vulg. χορόν. Correxit Valck.
χοροῦ, Heath. κορᾶν.

¹ Schol. Lycophron. 778. Παρ'
Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσέα
τύψας ὁστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμηροῦ.

^ῷ Vulgo corruptissime legitur in

v. 1. οὐκ προ οὖν ὅδ. in 2. αἰνεσίουν
pro ἀνασχέτους. (Emendaverat
Cassaub. ἀνεκτέους· ego malui ἀνα-
σχέτους.) Deinde in 3. κότταβος
ἀεὶ τοῦ μὲν κ' ἄρα.

^ῷ Ap. Athen. inseritur etiam καὶ
στρατάρχας.

XLVIII. ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

1. ————— ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.
Athenaeus xi. 7.
2. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ.
Hesych. in Ἀπαίολη, et Eustath.
3. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κάκροθίνια;
ποῦ χρυσότευκτα κάργυρά σκυφώματα;
Athenaeus xi. 14.

XLIX. ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

ἐγὼ γένος μέν είμι Κρῆς ἀρχέστατον.
Etymol. Mag. in Αἰδοιέστατος.

LI. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

1. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.
Gellius N. A. XIII. 18.
2. λίναδες καὶ πίσσα κωμολίνου μακροὶ τόνοι.
Pollux x. 17.
3. τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε
καίει τὸν ἀψάμενον.
Plutarch de capienda ex hostibus utilitate.

LII. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

1. ————— ἥκομεν * *
τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.
Arrian. Peripl. Ponti Eux.

2. τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εύρωπης
μέγαν *ἡδὸν Ἀσίας τέρμονα Φάσιν. Ibid.

3. φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης,
χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὡκεανῷ
λίμναν παντοτρόφων Αἰθιόπων,
ἴν' ὁ παντόπτης
ῆλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον
κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

Strabo 1.

4. ἵππων δὲνων τ' ὄχεια, καὶ ταυρῶν γόνας,
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.

Plutarch. de Fortuna et de Solut. Animal.

5. εὐθεῖαν ἔρπε τήνδε, καὶ πρώτιστα μὲν
Βορεάδας ἥξεις πρὸς *πνοὰς^P, ἴν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρω πέμφιγι *συστρέψας ἄφνω.
ἔξενλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλλῃ στόμα
πέμφιξ· πικροὶ γάρ κού διὰ ζωῆς ἀτμοί.

Galen. Comment. 1. in Hippocr.

6. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατὸν,
ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὅν,
μέμψει πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ· ἐλέσθαι δ' οὕτιν' ἐκ γαίας λίθον
ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρος ἐστὶ μαλθακός·
ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,

^O Rescripsi ἡδὸν pro τῇ δ'. in 4. Pauw. συστρέψας pro τρέ-

^P In v. 2. dedi πνοὰς pro πνοαῖς. ψας.

τεφέλην δὲ ὑποσχὼν^a νιφάδι στρογγύλων πέτρων
σπόσκιον θήσει χθόν', οἵς ἔπειτα σὺ
βαλὰν δηώσεις ράδίως Λιγὺν στρατόν.

Strabo iv. 1.

7. ἔπειτα δὲ ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον
θυητῶν ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
Ἄβιος, ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γαπόνος
τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι
γύαι φέρουσι βίοτον ἀφθονον βροτοῖς.

Steph. Byzant. in Ἀβιοι.

8. ἔχθρον πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Plutarch. in Pompeio.

9. —— ἀφ' οὐδὲ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται.

Strabo vi. 1. § 6.

10. ἀλλ' ἴππακης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι.

Strabo vii. 3. § 7.

11. εἰσαφάσματα. Hesych. εἰσπτήματα· ἡ σπαράγματα.

12. ἀρειθύσανοι. Eustathius ad Iliad. E. ἀποσχίσματα.

13. Κυνοκέφαλοι. Στερνόφθαλμοι. Μονόμματοι.

Strabo vii. 3. § 6^b.

^a Maluit Casaub. in v. 7. ὑπερσχῶν, sed vulgata ferri potest. Mox vero miror neminem in νιφάδι offendisse (ι. ante στρ. correpta) præter Both. qui transponebat στρογγύλων νιφάδι. Vix ausim reponere γογγύλων.—In v. ult. δηώσεις, prima correpta, vix recte se habet.

^b Scholiastes Apollonii Argonaut. iv. 284. Τὸν Ἰστρὸν φησὶν ἐκ τῶν

Ὑπερβυρέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Πιπαίων ὄρεστ' οὕτῳ δὲ εἴπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν Λιουμένῃ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο.

Cicero Tusc. Dispp. ii. 10. “Veniat Aschylus non poëta solum sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quo modo fert apud eum Prometheus dolorem, quem excipit ob furtum Lemnium?

• Unde ignes cluet mortaliibus

LII. ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

δίπολοι. Hesych. διπλαῖ.

LIII. ΠΡΩΤΕΥΣ.

1. **σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα**
μέσην^τ τὰ πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπληγμένην.
Athenaeus ix. 50.
2. **ἄελπτοι.** Hesych. δεινοί.

LIV. ΠΡΩΤΕΥΣ Σατυρικός.

1. **ἄμαλα.** Hesych. τὴν ναῦν.
2. **ἐπάσω.** Hesych. ἐκτήσω.

LV. ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

1. **έμοὶ γένοιτο φάρος ἴσον οὐρανῷ.**

Herodiani liber MS. περὶ διχρόνων apud Brunck.
in Lex. Sophocl. voce Φάρος.

2. **ἔκλογον.** Hesych. διήγησιν.

*Divis olim doctu' Prometheus
Cleprise dolo, paenamque Jovi
Fato expendisse supremo.*
Has igitur pœnas pendens affixus
ad Caucasum hæc dicit :
*Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
Generata Calo, aspice relictum asperis
Vinctumque saxis; navem ut horrisono fredo
Noctem paventes timidi adnectunt navitæ;
Saturnius me sic infixit Juppiter,
Jovisque numen Mulcibri accivit manus :
Hos ille cuneos fabrica crudeli inservens
Perrupit artus: qua miser sollertia
Transverberatus castrum hoc furiarum in-
colo.
Jam tertio me quoque funesto die
Tristi advolatu, aduncis lacerans unguibus,
Jovis satelles pastu dilaniat fero.*

*Tum jecore opimo farta et satiata affatim
Clangorem fundit vastum, et sublime avolans
Pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
Quam vero aderum inflatu renovatum est
jecur,
Tum rursum tetros avida se ad pastus refert.
Sic hunc custodem mortis cruciatus alo,
Qui me perenni vivum fædat miseria.
Namque, ut videtis, vincilis constrictus Jovis
Arcere nequeo diram volucrem a pectore.
Sic me ipse viduus pestes excipio anxias,
Amore mortis terminum anquirens mali.
Sed longe a leto numine aspellor Jovis.
Atque hæc vetusta saeclis glomerata horridis
Luctifica clades nostro instixa est corpori ;
Ex quo liquata solis ardore excidunt
Guttae, quæ sara austdue instillant Caucas.*
* μέσην τὰ pro μέσακτα Casaub.

3. κανθύλας. Hesych. τὰς ἀνοιδήσεις.
4. ἀναρροιβδοῖ. Hesych. ἀναρρόφεῖ.
5. ἀνήρης. Hesych. ἀνδρώδης.

LVI. ΣΕΜΕΛΗ ἢ 'ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ'.

1. Ζεὺς ὁς κατέκτα τοῦτον.

Scholiast. Venet. ad Iliad. Δ. 319.

2. ἀνταῖα. Hesych. ἐναντία, ἵκεσιος.

3. ἀστερκτα. Hesych. τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

4. ἀμφίδρομος. Hesych. Αἰσχύλος Σεμέλη ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἐλεγε, τὸν γενέθλιον.

LVII. ΣΙΣΥΦΟΣ.

1. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Pollux x. 22.

2. ἰδοῦ σταθμοῦχος ἐκκατήλλων φῶς ἀθρεῖ^a.

Pollux x. 23.

3. ἀλλ' ἀρουραῖός *τις^x ἐστι σμίνθος ὡς ὑπερφυής.
Ælian. Hist. An. xii. 22.

4. διόπω. Erotian. τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελήτῃ.

5. ἀμβῶνες. Hesych. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὄρων.

^a Schol. Apollon. Rhod. i. 636. ὥμοίως δὲ τὰς ἐφαπτομένας τῆς Θύασιν ὠμοβόροις Μαίνασιν. "Ενθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρει- σήγαγεν οὐσαν καὶ ἐνθεαζομένην.

^b Corrigit Hemsterhus. Σὺ δ' ὁ

σταθμοῦχος εὐ κατιλλώψας ἄθρει.

^x τις supplevit Pauw.

6. καὶ θανόντων εἰσὶν⁷ οὐκ ἐνεστιγμάσειτα,
σοὶ δὲ οὐκ ἐνεστὶ κίκις οὐδὲ αἰμόρρυτοι
φλέβες. Etymolog. Gudian.

LVIII. ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ⁸.

Θώψεις. Hesych. θωπεύσεις.

LIX. ΣΦΙΓΞ.

1. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος
δεσμῶν ἄριστον, ἐκ Προμηθέως λόγου.

Athenæus. xv. 5.

2. σφίγγα δυσαμερίαν
πρύτανιν κύνα πέμπει.

Scholiast. Aristoph. Ran. 1320.

3. κνοῦς. Hesych. ὁ τῶν ποδῶν ψόφος.

XL. ΤΗΛΕΦΟΣ.

1. — ἀπλοῦς οἶμος εἰς ἄδον φέρει.

Clemens Alex. Strom. vi.

2. ἀμφιδεξίοις χερσί. Hesych. ταῖς τῶν τοξοτῶν.

LXI. ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ⁹.

1. *κάτω *γάρ ἀγναῖς παρθένοις, γαμηλίων

⁷ Fragmentum corruptum extra spem remedii fere positum videtur. Verisimilia sunt Schneideri oīσιν pro εἰσὶν, Jacobssii ἔνεστ' ἵγμα vel

—μή. (Hesych. ἵγμη, βοή.)

⁸ Eustatius in Aristot. Eth. III.

1. Δοκεῖ γάρ Λισχύλος λέγειν μυσ-

τικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξύτισι καὶ Ίερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῆρι.

⁹ Ap. Antig. ἄδων ταῖς—ἄστει μὴ βλημάτων ῥεπιβούλη. Emen-

davit Toup. præeunte Salmasio. Vid. ad Choeph. 683.

λέκτρων *ἀγεύστοις, *βλεμμάτων *ρέπει
*βολή.

* * * . *

νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λαθῆ φλέγων
όφθαλμὸς, ἡτις ἀνδρὸς ἡ γεγευμένη·
ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνῶμογα.

Antigonus Carystius Hist. Mirab. p. 94. et Plutarch.
in *Amatorio*.

2. πεζοφόροις ζώμασιν. Hesych. ὕσπερ πέζαν
έχόντων τῶν χιτώνων.

LXII. ΤΡΟΦΟΙ.

1. δίκρα. Hesych. δίκρα δύψις ἡ διπλῆ.
 2. πεδοίκου χελιδόνος. Hesych. συνοίκου.
 3. ἐψιοῦσα. Phot. Lex. τροφὰς διδοῦσα χόνδρου.
- Kai τὰ ἐψητά.*

LXIII. ΥΨΙΠΥΛΗ^b.

ἀποκορσωσαμέναις. Hesych. ἀποκειραμέναις.

LXIV. ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

1. ὁ θάνατε παιὰν, μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν·
μόνος γὰρ εἰ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ἰατρός ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκρῶν.

Stobaeus cxxi.

^b Scholiastes Apollonii I. 773. ορκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβᾶσι
Αἰσχύλος δ' ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν δπλοις
φησιν αὐταῖς ἐπελθούσας χειμαζομέ-
νοις τοῖς Ἀργοναύταις μέχρις οὐ

^c μ' supplevit Brunck.

2. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος οὐεῖ
δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ως γαμεῖν ἔχεις τάλας.
Plutarch. in libello *εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον*.
3. ἐνθ' οὕτε μίμνειν ἀνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.
Suidas.
4. φαγέδαινα, ἡ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.
Aristot. Poēt. 37.
5. ὁ ποὺς, ἀφήσω σε; Maximus Tyrius Diss. xli.
6. Σπερχεῖε ποταμὲ, βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.
Aristoph. Ran. 1430.
7. οὐ γὰρ δράκων *ἐνῆκεν^a, ἀλλ' ἐνώκισε
δεινήν γε στόματος ἔκφυσιν, ποδὸς *λαβών.
Plutarch. in libello “Suaviter non posse vivi sec.
Epicurum.”
8. ὀκόρνους. Photii Lex. τοὺς πάρνοπας.
9. φαβῶν. Athenæus ix. 2^e.

LXV. ΦΙΝΕΥΣ.

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργάσης γνάθου
*ἔρρευστ' ἀν, οἷον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
Athenæus x. 18,

LXVI. ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ^b.

πέλυντρό ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Pollux vii. 22.

^a Codd. ἀνῆκην, λαβεῖν. Correxit Valcken.

^b Dio Chrysost. Orat. liii. καὶ τὸν χορὸν οὐχ ὥστερ ὁ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης ἐκ τῶν ἐπιχωρίων (i. e.

Λημνίων) πεποίκε, ἀλλὰ τῶν ἐν τῷ

νη̄τ συμπλεόντων τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Νεοπτολέμῳ.

^c Athenæus ἔρρυσίας. Jacobssii correctionem recepi: *perire solebant.*

^d Scholiast. Eurip. Phæniss. 958.

LXVII. ΦΟΡΚΙΔΕΣ^h.

* * ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὡς.

Athenaeus ix. 14. Eustathius ad Odyss. p. 1872.

LXVIII. ΦΡΥΓΕΣ ἢ ἘΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

1. ————— ἀλλὰ ναυβάτην
φορτηγὸν, ὃς τις ῥῶπον ἔξαγει χθονός.

Pollux vii. 29.

2. καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
ἢ γοῦν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει,
οἷς μήτε χαίρειν, μήτε λυπεῖσθαι πάρα.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα,
καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.

Stob. Eth. Serm. cxxvi.

3. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

Athenaeus epit. Lib. II. 11.

4. Ἄνδραίμονος γένεθλον Λυρνησίου,
ὅθεν περ *Ἐκτωρⁱ ἀλοχον ἤγαγεν φίλην.

Scholiast. Eurip. Androm. I.

Οἱ περιειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς
Αἰσχύλος φησὶν ἡσαν Χθόνιοις, Οὐ-
δαῖοις, Πέλωροις, Υπερήνωροι καὶ Εχίων.

^b Eratosthenes in Catalogismis
c. 22. Περὶ τούτον ιστο-
ρεῖται, ὅτι ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐτέθη διὰ
τὴν δόξαν^c τῇ γὰρ Δανάῃ, ὡς χρυσὸς
μιγεὶς ὁ Ζεὺς ἐγένησεν αὐτόν. Υπὸ^d
δὲ τοῦ Πολιδέκτου ἐπέμφθη εἰς Γορ-
γόνας, τὴν δὲ κυνῆν ἔλαβε παρ' Ἐρ-
μοῦ καὶ τὰ πέδιλα ἐν οἷς διὰ τοῦ ἀέρος
ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. Δοκεῖ δὲ καὶ

ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἔξ
ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκύσι
φησιν, ὃ τῶν τραγῳδῶν (leg. τρα-
γῳδῶν) ποιητῆς. Φορκύδας Γραίας
εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Αὐ-
ται δὲ ἔνα εἶχον ὄφθαλμὸν καὶ τοῦτον
ἀλλήλαις ἐδίδοσαν κατὰ φυλακὴν,
etc.

ⁱ In priore versu deest syllaba.
Inconcinne supplevit Both. γένεθλα
τοῦ. Idem in posteriore bene "Εκ-
τωρ pro Ἐκτόρος.

5. τοῖσι χοροῖς * * * αὐτὸς τὰ σχῆματ' ἐποίουν.

* * * *

τοὺς γὰρ Φρυγίους οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι
τὸν παιδί ήλθον τεθνεῖώτα,
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ
καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

Athenæus Epit. I. 39.

6. ἀδίοπον. Hesych. ἄναρχον, ἀφύλακτον.

7. ἄροτον. Hesych. τὸν ὀλκὸν τοῦ Ἐκτορος, ἢ τὸ
ἀντίσταθμον.

8. διαπεφρούρηται βίος. Hesych.

9. ἐπιστροφαί. Hesych. διατριβαὶ, δίαιται.

10. ἀγαστά. Hesych. ἡ ἀν τις ἀγάσαιτο, οἷον
ἀρεστά.

11. Τιτῆναι. Hesych. βασίλιδες^k.

LXIX. ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

1. ἐρρώδιος γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος

* ὅνθω σε πλήξει¹, * νηδύος χειλώμασιν·

ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος

σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρύνει.

Schol. Homer. Odyss. Λ. 133.

^k Schol. Aristoph. Ran. 942. Ως
αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράμασι τινα
κεκαλλυμένον ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθή-
μενός ἔστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ'
Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ
Φρυξὶν ἢ Ἐκτορος λύτροις. Οὐδέν
δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φέγγεται. "Ἄλλως"
Εἴκος τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα,
ἢ Ἐκτορος λύτροις ἢ τὸν ἐν Μυρ-

μιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲ
φθέγγεται.

Schol. Hom. Venet. ad Iliad. X.
351. 'Ο δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας
ἀνθιστάμενον χρῦσον πεποίηκε πρὸς
τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν Φρυξὶ.

¹ Vulgatum ὅν θ' ως ἐπληξεν,
ηδὲ νιός. Correverunt Heath. et
Valck.

2. Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

Aristoph. Ran. 1297.

3. καὶ σκευοθήκων ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

Pollux Onomast. X. 10.

4. σταθεροῦ χρήματος, vel χεύματος.

Suidas et Photius.

5. δρώπτειν. Hesych. διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν.

6. Δαιρα. Schol. Apollon. II. 846. Περσεφόνη.

LXX. ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ^m.

1. — ἐνδατεῖσθαι τὰς ἑὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους, καὶ μακραίωνας βίους.

ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παιῶν ἐπευφήμησεν, εὐθυμῶν ἐμέ.

κάγῳ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
ἥλπιζον εἶναι, μαντικῆ βρύον τέχνη·
οὐδὲ, αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρῶν,
αὐτὸς τάδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἔστιν οὐ κτανῶν
τὸν παιδα τὸν ἐμόν. Plato Respubl. II.

2. ἀνηκίδοτι. Hesych. ἀνευ ἀκίδος.

3. αύριβάτας. Hesych. τὸ αὐρὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως
τίθησι.

^m Plutarch. de audiendis Poetis.
2. Οἷον ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος

Ὦμηρον
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θα-
νάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλῆος, τὴν δὲ "Ἐκτορος
ἰπποδάμαιο,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβών" δέπε δὲ "Ἐκ-
τορος αἴσιμον ἥμαρ,

ῷχετο δ' εἰς αἴδαο, λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος
Ἀπόλλων.

πραγμαδίαν ὁ Λισχύλος δῆλην τῷ μίθῳ
περιεθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν,
καὶ παραστήσας ταῖς πλάστηγξι τοῦ
Διὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ
τὴν Ἡὰ, δεομένας ὑπέρ τῶν νίσσων
μαχομένων.

LXXI. ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Sequentia apud Longin. III. servantur, quæ qua auctoritate Æschylō adjudicent, infra apparebit:

* * * * *

— καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας·
εἰ γὰρ τιν' ἐστιοῦχον δύψομαι μόνον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον,
στέγην πυρώσω, καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δὲ οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ πλεκτάναι, καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν, καὶ αὖ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν, καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς^a.

^a Ad h. l. Ruhnkenius. “Quod T. Faber de conjectura vidit Æschylī fragmentum esse, planissime confirmat Joannes Siceliota Commentario MS. in Hermogenem, quem Parisiis excussum in bibliotheca Camilli Falconet V. C. Φαίνεται δὲ η ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Æschylī, cuius ante mentionem fecerat) ἐν τῷ τῆς Ὀρειθύιας, διπον ταῖς δυσὶ σιαγύσι φυσῶν ὁ Βορέας κυκῆ τὴν θάλασσαν οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμῃς τὰ ιαμβικὰ, ἐπιλαθόμενος. Διὸ καὶ Σοφοκλῆς μυμεῖται. Λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κατὰ Φιλολόγου.”

F R A G M E N T A

EX

F A B U L I S I N C E R T I S.

1. Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὄφείλεται.
Stobæi Ecl. phys. vii.
2. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς.
Ibid.
3. κεῖτ' ἀμπλάκημα^a τῷ περῶντι τὴν θέμιν.
Ibid.
4. ὁρᾶς δίκην ἄναυδον οὐχ ὄρωμένην
εὐδόντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ,
ἔξῆς δὲ ὀπάζει δόχμιον, ἄλλοιθ' ὑστερον.
οὐδὲ ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα·
ὅτι δὲ ἀν ποιῆς δεινὸν, νομίζεις ὁρᾶν τινα.
Ibid.
5. ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος·
σὺ δὲ ἔργ' ἐπουρανίων *τε κάνθρωπων^b ὁρᾶς
λεωργὰ καθέμιστα· σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει. Ibid.

^a De ἀμπλάκημα vid. ad Suppl. 226.

^b Vulg. in secundo ἐπ' οὐρανίων καὶ ἀνθρώπων, quod alii aliter cor-

rigunt. Quod dedi, ne quis putet anapæstum in tertium pedem inferre, prohibebit synizesis.

6. κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.
Stob. Ethic. vii.
7. ἀδεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς
οὐχ χρήσιμος εἰδὼς, οὐχ οὐ πόλλος εἰδὼς, σοφός.
Ibid. iii.
8. ἀμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος. Ibid.
9. ἡ βαρὺ φόρημα ἄνθρωπος εὔτυχῶν ἀφρων.
Ibid. iv.
10. ἡ χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος, ἡν ἄνθρωπος ἡ.
Ibid. v.
11. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. Ibid. ix.
12. κάτοπτρον εἶδος χαλκὸς ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.
Ibid. xviii.
13. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι. Ibid. xx.
14. οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.
Ibid. xxvii.
15. ὄρκος βέβαιος ἐστιν, ἀν νεύσω μόνον.
Ibid.
16. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.
Ibid. xxix.
17. καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. Ibid.
18. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.
Ibid. xxxiv.
19. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαιμονα,
καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.
Ibid. xxxix. et Clem. Alex. Strom. vi.
20. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνάσχετοι.
Ibid. xlvi.

21. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμα ἐφήμερα φρονεῖ^c,
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ κάπνου σκία.
Ibid. xcviij.
22. γῆρας γὰρ ἥβης ἔστιν ἐνδικώτερον. Ibid. cxiv.
23. τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα.
τὸν καὶ σοφίας τιμὰν
βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.
ἄ τε χάρις λάμπει
περὶ σὰν πτέρυγα χρύσεον·
καὶ τὸ τεῦ πλάστιγγι δοθὲν
μακαριστότατον τελέθει.
σὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἰδες ἐν ἄλγεσι,
καὶ λαμπρὸν φάσι ἄγαγες ἐν σκότῳ,
προφερέστατα θεῶν. Idem Phys. x.
24. τὸ σκαιὸν ὅμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.
Ælian. de Nat. Animal. ix.
25. αἱ δὲ ἕπτ^a Ἀτλαντος παιδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἀθλον οὐρανοστεγῇ
κλαίεσκον, ἐνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἀπτεροι Πελειάδες.
Athenaeus xi. 12.
26. —— θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.
Plato Resp. ii.
27. ἀλλ' οὔτε πολλὰ τρώματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
θυήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου·

^c Vid. Pers. 779r

οὐτ' ἐν στέγῃ τις ἡμενος παρ' ἐστίᾳ
φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

Euseb. Præp. Evang. XIII.

28. ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοὶ,
ὅσπερ μέγ' *ἐστ^δ ἵαμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Plutarch. de Consol.

29. σύ τοι μὲν ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.
Plutarch. Demetr.

30. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Aelian. Hist. Animal. VII. 8. et Suidas.

31. γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἐνθὰ Νεῖλος ἐπτάρους,
γαῖαν κυλίνδων ρευμάτων ἐπομβρίαις,
τὸν δὲ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαι φλόγα^c.
Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη
τήκει πετραῖαν χιόνα· πᾶσα δὲ εὐθαλὴς
φερέσθιον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν.

Auctor Anon. libelli περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναπληρώσεως διάφοροι δόξαι.

32. τοῦτον δὲ ἐπόπτην ἐποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε, κάποδηλώσας ἔχει
τραχὺν πετραῖον ὅρνιν ἐν παντευχίᾳ.
ὅς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν
κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ
παιδός γε ταυτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο·
νεᾶς δὲ ὀπώρας ἥνικ' ἀν ξανθῇ στάχυς,

^a Vid. Pors. Præf. Hec. p. 7.

^b Vers. 4. nequeo corrigere.

*στικτή[†] νιν αὐθις *ἀμφίεννυσι πτέρυξ.
ἀεὶ δὲ μίσει *τῶνδε *Παλλήνης τόπων
δρυμοὺς ἐρήμους η πάγους ἀποικίσει.

Arist. Hist. Anim. ix. 49.

33. — τῷ πονοῦντι δὲ ἐκ θεῶν
όφείλεται, τέκνωμα τοῦ πόνου, κλέος.

Clemens Alex. Strom. iv.

34. ἀλλ' ἔστι κάμοὶ κλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.
Clemens Alex. Strom. p. 407.

35. παῦ ὕδωρ δίκην πυρός.

Plutarch. de primo frigido.

36. Ζεύς ἔστιν αἰθὴρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δὲ οὐρανός.
Ζεύς τοι τὰ πάντα, χῶ τι τῶνδε ὑπέρτερον.
Clemens Alex. Strom. v.

37. — μὴ παρασπίστης ἐμοὶ,
μήτ' ἔγγυς εἴη^ε. Aristides. Tom. iii.

38. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν·
ην δὲ ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Aristoph. Ran. 1451^b.

39. θάρσει πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.
Plutarch. de audiendis Poëtis. xiv.

40. ὅπου γὰρ ἴσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη,

[†] Ap. Aristot. in v. 8. legitur τίκτει—κάμφινωμήσει, deinde v. 9. τόνδε ἐπ' ἄλλον εἰς τόπον. Emedavit Salmasius.

^ε Assentior Butlero verba quae sequuntur, δστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾶ τὰ πρέποντα,

Aristidis esse, neque in Æschyli senarium premenda.

^b Censem tamen Schutz. versus hos non desumptos esse ex Æschyllo, sed ab Aristophane confictos: quod mihi quidem parum probabile videtur.

ποίη ξυνωρὶς τῆσδε καρτερώτερα;

Schol. in Homer. ap. Valcken.

41. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Schol. Aristoph. Nubes, 1128.

42. οὕνεκ' ἔκει ἄνθεα λειμάνια. Ibid. 1367.

43. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Schol. Aristoph. Ran. 716.

44. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ.

Eustathius ad Iliad. Z. 262.

45. εἱλκον *δ^ι ἄνω λυκηδὸν, ὥστε διπλόσοι
λύκοι νέβρον φέρουσι. Eustath. ad Il. N.

46. πότερα γυνὴ τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Eustath. ad Odyss. Δ.

47. λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

Eustath. ad Odyss. I.

48. ὡς λέγει^k γέρον γράμμα. Id. ad. Odyss. X.

49. ————— διαβρέχεις τάρτυματα.

Athenæus Epit. Lib. II.

50. εἰτ' οὖν σοφιστὴς *κάρτα¹ παραπαίων χέλυν.

Athenæus xiv. 5.

51. ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν γναθοῦντι κριβάνω θήσω. Τί γὰρ
ὅψον γένοιτ' ἀν ἀνδρὶ τοῦδε *βέλτερον^m;

Athenæus ix. 17.

¹ δ supplevit Pauw.

¹ κάρτα optime correxit Butler.

^k Verba ὡς λέγει *Æschyli esse*
vix credo.

pro καλά.

^m Certatim reponunt βέλτερον
pro βέλτιον.

52. λευκός; τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἡφευμένος
ό χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς, πυρί.

Ibid.

53. θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς νὸς,
ἢ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακὰ
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ³. ἄνω κάτωⁿ.

Ibid.

54. ποῦ δ' ἔστιν Ἀργοῦς ἱερὸν, αὔδασον, ξύλον.
· Philo Judæus.

55. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Strabo VIII. 6.

56. Βοῦραν δ' ἱεράν τε καὶ κεραυνίας Ρύπας.

Id. VIII. 7.

57. κύδιστ^r. Ἀχαιῶν, Ἀτρεώς
πολυκοίρανε, μάνθανε μου, παῖ.

Aristoph. Ran. 1269, 70.

58. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοιο^o
δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.

Ibid. 1273, 74.

59. Ἡρα τέλεια, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Schol. Pind. in Nem. x. 31.

60. μήτε κρωσσοὺς, μητ^r οίνηροὺς
μηδὲ νῦδατηροὺς λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν.

Pollux Onomast. v. 4.

61. ὁξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκιεῖς ροάν.

Pollux Onomast. vi. 11.

ⁿ v. 3. σύρβα, μετὰ θορύβου. ^o Corrigit Dindorf. e Scholiast.
Hesych. Idem significare videtur πολισσονόμοι.
τύρβα.

62. σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Pollux Onom. vii. 18.

63. λοῦται^p γε μὲν δὴ λοῦτρον αὐτὸ δεύτερον
ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὔμαρῶν λουτηρίων.

Pollux vii. 33.

64. τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

Etymol. Mag. v. Ἀρταμος.

65. σπίδιον μῆκος ὀδοῦ. Etymel. M.

66. θινὸς ἐμβολὰς ἀλός. Ibid.

67. νεοκράτας σπουδάς. Ibid.

68. Ἰωνικὴν ρῆσιν ἔκτείνας. Athenaeus xiii. 4.

69. ὁ τι νῦν ἥλθ' ἐπὶ στόμα. Plato de Rep. viii.

70. — ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον. Ibid.

71. — κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Etymolog. M.

72. πρὶν ἀν παλαγμοῖς αἴματος χοιροκτόνου
αὐτός σε *χράνη^q Ζεὺς καταστάξας χέροιν.

Eustathius ad Iliad. T.

73. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους,
φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Eustath. in Iliad. Σ. 494.

74. ἐν διρρύμίᾳ πῶλοι. Eustath. in Iliad. Θ.

75. πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Harpocration v. Θεοίνιον.

76. ἄστομον ἵππον. Pollux Onomast. ii. 4.

^p Ita Pauw. e libro Falkenbergii pro λοῦται γε μὴν λουτήριον αὐτὸ δεύτερον.

^q χράνη corrigit Pors. ad Orest. 909. pro χράναι.

77. —οδὸς ἐστὶν, ὃς ποτ’ ἀμφί μοι βέλος
γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν, οὐδὲ ἡμαρτε. περὶ δὲ ἐμῷ κάρᾳ
πληγεῖστ’ ἐνανάγησεν ὁστρακουμένη,
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουστ’ ἐμοί.

Athenaeus Epit. i. 30.

78. —————— αὐτορέγμονος πότμου. Hesychius.

79. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Plutarch. Consol. ad Apollonium. 29.

80. οὐδὲ ἄποθεν εἶδες αὐτόν; οὐ γὰρ ἐγγύθεν
ὅρᾶς· γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφῆς.

Plutarch. Symposiac. i. 8.

81. λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοικὸν ξίφος.

Plutarch. de defectu oraculorum. 43.

82. νψηλὸν ἡβήσασα τεκτόνων πόνον.

Plutarch. de cohibenda ira. 4.

83. Ἀγρεὺς δὲ Ἀπόλλων ὄρθὸν ἴθύνοι βέλος.

Plutarch. Amator. 13.

84. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θυητὴ γυνή.

Tzetzes ad Hesiod. Ἔργ. 157.

85. ἐξ ὀσφυαλγοῦς κῳδυνοσπάδους λυγροῦ
γέροντος.

Plutarch. in libello ὅτι παραδοξότερα οἱ Στωίκοι,
τῶν ποιητῶν λέγουσιν. 2.

86. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.

Plutarch. de Iside et Osiride. 20.

87. Αἴγινα δὲ αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνόας.

Strabo. ix. 9.

88. Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.
Pollux Onom. vii. 60.
89. ὥπισθοβριθὲς ἔγχος. Hesychius.
90. οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.
Schol. Soph. Electr. 283.
91. — ἐπῆμεν τῆς ὀδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελευθοῦ τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελευθῶν Ποτνιάδων ἡμείβομεν.
Schol. Sophocl. ΟΕd. Tyr. 733.
92. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.
Schol. Sophocl. ΟΕd. Col. 1047.
93. ἔφριξ· ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.
Schol. Soph. ΟΕd. Col. 1049.
94. δέσποιν' Ἐκάτη τῶν βασιλείων
πρόδρομος μελάθρων.
Schol. Theocrit. Idyll. II. 36.
95. ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἐρμᾶ.
Schol. Pind. Pyth. II. 18.
96. καὶ τὸν ἰχθύων γάρον. Athenaeus II.
97. βοᾶς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὅν.
Ammonius de diff. verbor.
98. μιξοβόαι πρέπει
διθύραμβον ὄμαρτεῖν
* σύγκωμον Διονύσω^r.
Plutarch de EI apud Delph.
99. Δημήτερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Aristoph. Ran. 913-14.

^r σύγκωμον restituit Pors. pro σύγκοινον.

100. ὁ Κιστεὺς Ἀπολλων ὁ Καβαῖος· μάκτις.

Macrobius Saturnal. I. 17.

101. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος,
τὸ μὴ γενέσθαι δὲ ἔστιν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα.

Stobæus Ed. Grot. Tit. cxxii.

102. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἀν μᾶλλον ἢ σεσῶσ-
θαι. Thomas Magister.

103. ὦν ἐγὼ φερέγγυος. Ibid.

104. πεζικὸς ὥρμηται λέως. Ibid.

105. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν λέγων
μύδρους * * * * *

οἱ δὲ ἀστενακτὶ θύννος ὡς *ημύχετο^η
ἄναυδος. Athenæus VII. 15.

106. ναρᾶς τε Δίρκης. Photius Lex.

107. χλιδῶν τε πλοκαμὸς, ὥστε παρθένοις ἀβραῖς,
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

Athenæus XII. 6.

108. νῦμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ *παρίστασθ*, ἐν λόχῳ τ' ἀπέιρονι
εὔξασθε. Schol. Venet. Hom. Il. Ξ. 200.

109. ἐν μανοστήμοις πέπλοις. Timæus Lex.

110. δέσποινα νύμφῃ δυσχιμῶν ὄρῶν ἄναξ^η.

Orionis Thebani Etymologicon.

* Pro Καβαῖος corrigit non inepte Barnes. Σαβαῖος.

¹ Subest corruptela; et cum citat Magister quasi e fabula extanti, Sept. con. Thebas, an Ησchyli sit, dubitari possit.

^ηημύχετο felicissima est Toupii correctio pro ημύχετο.

* παρίστασθ' rescripsi pro πα-ρίστατ'.

² Huc etiam referendum est quod

111. σχελίδας. Schol. Aristoph. Equit. 361.
 112. Κραναὰ πόλις. Schol. Aristoph. Acharn. 75.
 113. ψίλης. Schol. Venet. Homer. Il. E. 9.
 114. σπίδιον πέδιον². Eustath. in Il. A.
 115. στομίς. Eustath. ad Odyss. E. 313.
 116. Αἴνηθος. Stephanus de Urb.
 117. λάλησις et ἀπεριλάλητος.

Pollux Onomast. II. 4.

118. πέλυτρα. Idem II. 40.
 119. καταφαγάς. Pollux vi. 7.
 120. ἡμίοπον αὐλόν¹. Idem vi. 37.
 121. νίπτρα. Idem vii. 40.
 122. ἀλαβαστροφόρον. Idem vii. 33.
 123. ὁστέων στέγαστρον. Idem x. 45.
 124. ἐδανοῖς. Hesych. βρωσιμοῖς.
 125. λέαινα ἥριγένεια. Hesych.
 126. ἵττυγα. Hesych. ἐκπληκτικά.
 127. κεχρηματίσθαι. Hesych. πεφρύχθαι².
 128. ἄμφις. Etymol. M.
 129. ἀσαλῆς μανία. Ibid.
 130. ἀσχαδές. Ibid. ἀκατάστατον.
 131. ἄχνη. Ibid. τὸν κάπνον.
 132. τρισσόζωος. Ibid.
 133. ἔξαυστηρ. Ibid. σκεῦος τι.

memorat Suidas, ἄναξ ap. Aeschyl.
 θηλυκῶς adhiberi.

* Cf. Fragm. 65.

* πεφρύχθαι quid sit, nesciunt.

134. πλάστιγξ. Etymol. M. ἡ μάστιξ.
 135. τέθριππον ζεῦγος. Etymol. M.
 136. ἀποφώλιοι. Suidas. ξένοι.
 137. καλλάῖνον χρώμα. Suidas.
 138. φυξίμηλα. Plutarch. Quæst. Græc. x.
 139. ἄνω ποταμῶν. Hesychius.
 140. Χειμάρυνα. Pollux Onom. vii. 26.
 141. μηδὲν οἴεσθαι μέγα^b.

Plutarch. de Profect. in virtute.

142. Χαλιμάδας. (Baccharum epitheton.)

Schol. Apollon. Rhod. i. 473.

143. μελανοστέρφων γένος.

Idem iv. 1348.

144. μάχλον ἄμπελον. Eustathius ad Iliad. Λ.

145. τίς ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους^c.

Athen. iii.

146. χοιροψάλαν. (Bacchi epitheton.)

Flor. Christianus in Aristoph. Pec. p. 72.

147. κυντερώτερα. Photii Lex.

148. λαμπούρις. Ibid.

149. λογγάσια. Ibid.

150. ὁμάμαιτα. Ibid.

151. ὁστράκων. Ibid^d.

152. οὐρανιζέτω. Ibid.

^b Utrum ipsa verba Æschyli sint,
an sola sententia, incertum est.

^c Ad Persas refert Athenæus:
sed locus ipse corruptus. Vid.
Blomf. ad Pers. 897. et sup. ad

Nerei fragm.

^d Servavit Hesychius, auctore
non nominato, qui Æschylus esse
potuit: ἀπτῆνα, τυτθὸν, ἀρτιγυμνὸν
οστράκων.

153. πεφρασμένος. Ibid.
154. πρέψαι. Ibid.
155. σάλα. Ibid. (Cf. 129.)
156. χλούνης^c. Eustath. Iliad. I.
157. πέπλοις μελαγχίμοις^f. Eustath. ad Iliad Ξ.
158. σπουδαὶ χαλίκρητοι. Eustath. ad Odyss. Γ.
159. Αἰθίοπα φωνήν. Ibid.
160. χελιδονίζειν^e. Schol. Aristoph. Aves. 1680.
161. αὐλῶνα. Eustath ad Iliad. Σ.
162. ἀλαιός. Hesych. ὁ παλαιός ἄφρων.
163. εἰλαπίναι. Athenaeus III.
164. γυρυπαιέτους χαλκηλάτους. Aristoph. Ran. 959.
165. τραγελάφους^b. Ibid. 967.

^b Vid. ad Eumen. 179.

^c Vid. Choeph. 9.

^d Forsan. Agam. 1017-18. re-spexit.

^b Sequentia, ut admodum dubia, in marginem rejeci :

166.

ὅττι κεν ἐπ' ἀκάριμαν γλῶτταν ἔλθῃ.

Athenaeus v.

167.

ἀλλ' εἰτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβεῖ,
χθονίας θ' Ἐκάτης κῶμον ἔδεξε.

Plutarch de Superstitione.

Vide Pors. ad Orest. 401.

Sequentia Nostro tribuit Clemens Alex. Strom. v. Grotius autem aliique juniori cuidam; vix dubium quin recte:

168.

χώριζε θιητῶν τὸν θεόν, καὶ μὴ δόκει
ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι.
οὐκ οἰσθα δ' αὐτόν ποτὲ μὲν ὡς πῦρ
φάινεται

ἀπλαστον ὄρμῆ ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ
δὲ γυνόφοις.

καὶ θηρὸις αὐτὸς γίνεται παρεμφερής,
ἀνέμη, νέφει τε, κάστραπῆ, βροντῆ,
βροχῆ.

ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα, καὶ πέ-
τραι,

καὶ πᾶσα πηγὴ, χῦδατος συστήματα·
τρέμει δ' ὅρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
βυθὸς θαλάσσης, κωρέων ὑψος μέγα,
ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὅμιλα δεσπό-
του.

Sequuntur Testimonia quædam de Æschylo, in quibus vel sententiæ ejus nonnullæ servantur, vel de scriptis aliquod memoriae traditur.

1. αἴματός ἐστιν η ἀρέτη ὡνία.

Guell. ad Æn. ix. 206.

2. ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος (sc. τῶν μασχαλισθέντων), καὶ ἀπέπτυον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ.

Etymol. Mag.

3. Æschylus convivas induxit de seriis tractantes.

Athenæus iv. 25.

4. οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἥσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ, καὶ Ἐχίων, ὃς ἔγημεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου θυγατέρα.

Schol. Eurip. Phœniss. 949.

5. *Pæana carmen esse victoriae Æschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.*

Servius ad Æn. x. 738.

6. Μαραθώνιον ποίημα, Αἰσχύλος εὑδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ.

Photii Lex.

7. Τρωτὸς ὄλον ἦν ὁ Αἴας¹ τὸ σῶμα, καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους. Eustath. ad Il. Ξ.

¹ Vid. Plato. Sympos. § 42.

8. ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ, διὰ τῆς Ἀργείας ἥδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχὸν ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. Pausan. Arcad. vi.

9. Δήμητρος δὲ Ἀρτεμιν θυγατέρα εἶναι, καὶ οὐ Λητοῦς, ὃντα Αἴγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εύφορίωνος τὸν Ἐλληνας. Ibid. xxxvii.

10. οἱδα δ' ὅτι καὶ Αἰσχύλος (εἰπε) τὸν Αἰδην Ἀγησίλαον. Atheneus III. 55.

INDICES.

INDEX

AUCTORUM ET ALIORUM.

NUMERI PAGINAS INDICANT.

- APOLLODORUS.** 5.
Aristophanes.
 Aves. 317.
 Equites. 240.
 Pax. 308.
 Ranæ. 279. 414.
Aristoteles. 393. 414.
Athenæus. 390. 394.

Bentleius. 116. 376.

Cicero. 385. 400.
Clemens Alexandrinus. 391. 423.

Dawesius. 88. 114. 124. 135.
Demosthenes. 216. 233. 317.
Dio Chrysostomus. 405.
Dobræus. 94.

Elmsleius. 74. 75. 93. 343.
Ephemeris Jenensis. 119.
Eratosthenes. 406.
Etymologus Magnus. 125.
Euripides.
 Andromache. 80.
 Electra. 220. 289.
 Hecuba. 219. 322.
 Hippolytus. 194. 291.
 Iphigenia Taur. 333.
 Medea. 22. 163. 284. 285. 354.
- Orestes. 208. 335.
Phœnissæ. 285.
Troades. 59.
Eustathius. 120. 123. 324. 341.
 386. 394.
Eustratius. 389. 396. 403.

Gaisfordius. 69. 324.

Hemsterhusius. 185. 402.
Herodotus. 43. 58. 63. 194. 213.
Hesiodus. 95. 374.
Homerus. 62. 166. 218. 285. 297.
 304. 345.
Horatius. 133.

Joannes Siceliota. 409.
Juvenal. 184. 263.

Lucianus. 217. 300.

Pausanias. 383.
Pearsonus. 32.
Pindarus. 61. 358.
Plato. 14. 74. 235. 393. 424.
Plutarchus. 385. 408.
Porsonus. 36. 62. 63. 69. 79. 91.
 108. 115. 131. 138. 142. 155.
 304. 308. 369. 393. 413. 417.
 423.

- Ruhnkenius. 409.
 — Lycophronis. 397.
 — Pindari. 271. 279. 389. 390.
 — Sophoclis. 388.
 — Theocriti. 392.
- Sacræ Scripturæ.
 Genesis. 201.
 Leviticus. 125. 291.
 Deuteronom. 106.
 2 Samuel. 100.
 Job. 209. 291.
 Psalmi. 217.
 Esaias. 370.
 Zacharias. 203.
 Lucas. 106.
 Act. Apostol. 165.
 Paulus ad Corinthios I. 246.
 — Colossenses. 63.
 — Timotheum I. 281.
 Scholiastes Apollonii. 400. 402.
 — 404.
 — Aristophanis. 105. 107. 120.
 — 407.
 — Euripidis. 385. 394. 405.
 — Homeri. 313. 407.
- Sophocles.
 Ægeus. 377.
 Ajax. 271. 302. 304.
 Electra. 158. 225.
 OEdipus Coloneus. 253. 291.
 OEdipus Tyrannus. 8. 80. 290.
 — 305. 343.
 Philoctetes. 181.
 Trachin. 63. 80. 181. 299.
 Stephanus, H. 299.
 Strabo. 392.
 Theocritus. 62.
 Thucydides. 41. 59. 72. 110.
 — 365.
 Valckenaerius. 97. 145. 302.
 Virgilius. 208.
-

INDEX LATINUS.

- ACCUSATIVUS absolutus. 271.
Augmentum omissum. 68. 73. 93.
312. 320.
- Cæsura neglecta. 75. 76.
- Deos, mos in machina inferendi.
350.
- Dualis persona secunda a tertia non
diversa. 253.
- Eumenidum numerus. 374.
- Hiatus in *τι οὖν*. 16. 182. 372.
- Ionicæ formæ. 11. 119. 155.
- Nominativus absolutus. 327. 337.
354.
- Numeri enallage. 348.
- Procne, *luscinia*. 5.
- Regula de pedibus senarii tertio et
quarto. 13. 75. 255.

INDEX GRÆCUS.

A.

- α finalis, quantitas.* 169.
α ante κλ. producta. 317.
α ante φρ. producta. 88.
A et Δ confusa. 39. 299.
α et εν eonfusa. 16.
A et Λ confusa. 7. 207.
α et οι confusa. 47.
ἀβουκόλητον. 42.
ἀβρογός. 77.
ἄγειν, existimare. 42.
ἄγείω. 307.
ἄγρέτας. 97.
ἀδόλως δολία. 322.
ἀήσυρος. 123.
ἀθέρμαντος. 306.
αι et ε confusa. 43.
Αἴδης, μακρὰ πόλις. 178.
αιδοβάτης. 94.
αιματοσφαγής. 89.
αιχμαί. 368.
ἀκρόβολος. 159.
ἀκρωνία. 341.
ἀλέκτωρ, *Sol.* 12.
ἀμάρτια. 225.
ἀμείβομαι. 12. 188. 314.
ἀμισθος. 311.
ἀμπλάκεω,-ημα, *ἀπ.* 12. 41. 109.
120. 216. 253. 373. 410.
ἀμομφος. 351. 363.
ἀναβαλεῖν κίνδυνον. 194.
ἀναίθειν. 302.
ἀνανόρος. 68.
ἄναξ, genere feminino. 421.
ἀναστένω. 219.
ἀνατὶ,-εί. 335.
ἀνδρηλάτης. 179.
ἀνδρόβούλος. 201.
ἀνή. 182.
ἀνήρ, de quantitate. 347. 366.
ἀνταῦ θεῶν, τά. 80.
ἀντλον. 185.
ἀπαυράω. 95.
ἀπιστος. 189. 220.
ἀποζυγῆναι πόδας. 309.
ἀποχρήματος, ἀχρήματος. 290.
ἀπυρος. 140. 204.
ἀπυροι ιεραί. 204.
ἀρα, ποππε. 272. 291.
ἀραιος γονή. 269.
ἀρή, βλαβή. 6.
"Αρη, "Αρην. 29.
— *ἀτολμήτων.* 218.
ἄρος, ὄφελος. 40.
ἀρπαλίζω. 375.
ἀστόξενοι. 18.
ἀστραβίζω. 15.
αὐτάρκης. 312.
αὐτόχθονος. 225.
ἀφίκτωρ, de Supplicibus et Sup-
plicum præside. 3.
ἀφορος. 367.
ἀφυκτος. 35.
Ἄχελωιδες πόλεις. 92.
ἄχθος, *τὸ μάτην.* 208.

B.

βημάτων ὅρεγμα. 315.
βλαστόμενος. 322.
βουλεύεσται, passive. 160.

Γ.

Γ et T. confusa. 9. 43. 281. 300.
325.
γὰρ loco non suo positum. 309.
γηράναι, γηράσκειν. 40. 319.
γονίας. 327.

Δ.

Δ et A confusa. 39. 299.
Δ et Λ confusa. 9.
δάπεδον, de quantitate. 138.
δὲ insolentius positum. 95.
δεινὸν, τὸ, reverentiam. 363.
δέσποτα δεσπότου. 83.
διαπλοος, adjective. 71.
διαστόμια. 161.
διερός. 345.
Δίος πόρτις. 4.
δόκιμος. 59.
δορικάνης. 45.
δοριτίνακτος, non δορυ- 158.
δύσβατος. 100.
δυσπαλής,-παλέω. 357.

Ε.

ἐγγύην τιθεσθαι. 371.
εἰ ἀν πράσσοιμι. 241.
εἰ cum subjunctivo, 6. 20. 88.
343.
εἰεν ἀκούω. 308.
εἴκαστα, ἡκαστα. 15.
εἴνεκα, Homericum. 11. 119.
ἔκαστος pro ἔκάτερος. 220.
ἔκπιδύεσθαι. 89.
ἔκτελεῖς, ἐντελεῖς. 205.
ἐλατήριος ἀτάν. 323.
ἐλεδέμιας,-μας. 156.
ἐλεινός, ἐλεεινός. 115.

ἐληλαμέγαι περὶ πύργου. 92.
ἐμμοτον, remedium. 229.
ἔνοικοι ἀπό. 25.
ἔξηγεσθαι. 284.
ἔξωτεριν, extra vagari. 325.
ἐπαγώνιος, πον ἀπ. 224.
ἐπέκεινα, ἐπὶ τὰδε. 14.
ἐπίκοτος σέβας. 306.
ἐπιλέγομαι. 4.
ἐπίστρεψτος. 45. 294.
ἐποίχεσθαι. 322.
ἐπόζειν. 395.
ἐρικύματος, ἐρικύμων. 206.
ἐρις ἀγαθῶν. 375.
Ἐρμῆς νύχιος, χθόνιος. 311.
—— πομπαῖος. 336.
ἔρυμα κακῶν κεδνῶν τε, tumulus
285.
εὐ et a confusa. 16.
εὐαγήτ. 75.
εὐθαρσεῖν, minus recte. 154.
εὐ κλύειν, benigne audire. 10.
εὐπέμπελος. 354.
εὐπροσωπόκοιτος. 323.
εὐπρυμνής. 45.
εὐρεῖ pro εὑρήσει. 228.
εῦφρων, prudens. 88.
ἔφεδρος. 318.
ἔφεζόμενος, ἐφήμενος confusa. 352.
ἔχθροζενος. 322.

Η.

η et κ confusa. 212. 296.
ην cum optativo. 343.

Θ.

Θ et Ο confusa. 5. 20. 273. 296.
θάκος, θᾶκος. 138.
θάλλειν, transitive. 81.
θέμις. 17.
θερμαίνειν. 324.
θεσμός. 47. 354. 360.
θοάζειν. 28.

I.

- i* dativum elisum. 3. 91.
i et *v* confusa. 88. 91. 285. 286.
 ἵκνεσθαι θεῶν. 17.
 ἵκταιος. 19.
 ἵκη Homericum. 10. 381.
 ἵπνούμενος, ἵπου- 120.
 ἵχαρ. 38.

K.

- k* et *η* confusa. 212. 296.
 κιθήκειν. 299.
 καὶ—δέ. 66.
 καὶ-τε pro τε-καί. 176. et Addenda.
 καρδιόδηκτον. 265.
 καταργίζω. 168.
 καταρρίπτειν βουλήν. 239.
 κατηρεφής. 346.
 κατηρτυκώς. 353.
 κάτοκτος. 215.
 κεροτυπεῖν. 230.
 κεχρημένοι. 90.
 κλωστήρ λίνος. 301.
 κνίσα, κνίσσα. 125.
 κοίρανος, τύραννος confusa. 225.
 κρεκτός. 316.
 κρεμάς. 36.
 κυπτὸς λόγος. 313.

Λ.

- Λ et Α confusa. 7. 207.
 Λ et Δ confusa. 9.
 λάκτισμα δείπνου. 270.
 λαξ̄ πατεῖσθαι. 307.
 λέπαδνος, adjective. 358.
 λευρὸς, πλατύς. 24.
 λύειν γαῖαν. 384.
 Λύκειος. 158.

Μ.

- Μᾶγος, gentile nomen. 69.
 μειλίγματα δυσφρόνων. 290.
 μεῖνον ἀξίως. 310.

- μέμονα, α μάω. 181.
 μέσακτος. 92.
 μετωποσώφρων. 11.
 μηδὲν post ἐρεῖτ. 163.
 μῆνις μάστειρα. 9.
 μηνιτός. 14.
 μητρὸς πηγή. 177.
 μηχαρίζω. 214.
 μιαίνειν. 30.

Ν.

- v* et *i* confusa. 88. 91. 285. 286.
v et *σ* confusa. 8. 65. 280. 345.
 νεάζειν, active. 7.
 νεκρὸς χερός. 262.
 νέμειν τιμάς. 365.
 νικῆν τὰ μὴ δίκαια. 352.
 νυκτίπλαγκτος. 312.
 νυμφικός. 282.
 νῦν ὅτε. 29. 182.
vuv encliticum, de quantitate. 162.
 — post μη. *ibid.*

Ο.

- Ο et Θ confusa. 5. 20. 273. 296.
 ο et σ confusa. 142. 212. 338.
 ο et ω confusa. 65. 91.
 ὅμια, decus. 377.
 ὄργῃ περιόργως. 210.
 ὁρίζειν διχῆ. 26.
 ὥρσολοπείσθαι. 55.
 ὅταν cum optativo non jungendum.
 74.
 ὅτοβον. 158.
 οὐρίζειν. 80. 292.
 οὐρίος. 28.
 ὥφθαλμοί, de Xerxe. 62.

Π.

- πάγος, πρύμνα πόλεος. 17.
 παιδοβόρος. 327.
 παιάν, -ων. 293.
 πάλιν πεσεῖσθαι. 323.

παλιντύχης. 222.
 παντόφυρτος. 357.
 πάντροφος. 165.
 παρεῖς, negligens. 326.
 παρηγορία. 205.
 παρημελημένος. 346.
 πάρηξις. 226.
 παροίχωμαι. 22.
 παρ' οὐδέν. 342. 369.
 πατρὸς ἔργον. 816.
 πατρωνύμιος. 61.
 πεδάμεροι. 305.
 πειθῶ μολπᾶν. 206.
 πεισίβροτος. 294.
 πειθητὴρ γέννα. 95.
 πεντηκοντάπαις. 139.
 πέρα. 14.
 περᾶν, violare. 355.
 πέφανται α φένω. 218.
 πῆθω. 271.
 πιθέων, Homericum. 306.
 πικρῶς ἀκούειν. 44.
 πίπλημι. 294.
 πράσσομαι. 232.—σω. 360.
 πρεπόντων pro πρέπον. 261.
 πρὶν, de quantitate. 124. 186.
 πρὶν ὄν. 208.
 προβουλόπαις. 218.
 πρόξενοι. 42.
 πρός. 353.
 προστροκὰς Ἰξίονος. 364.
 προστρόπαιος. 291. 344.
 προσχαλκεύειν. 307.
 προτυπὲν, proconsim. 207.
 προυσελεῖθαι. 128.
 πρῶν, de ponte navibus facto.
 60.
 πυργινός. 91.
 πῶ. 266.

P.

ῥάβδος pro ῥαβδόφορος. 13.

Ρέας κόλπος. 138.
 ροπὴ δίκης. 281.
 ρύσιον, pignus. 225.

Σ.

σ et ν confusa. 8. 65. 280. 345.
 σ et ο confusa. 142. 212. 338.
 Σαρπηδονία. 39.
 σκηναὶ, de currū. 97.
 Σκύθης ἀνήρ, ferri prosopopoeia.
 286.
 σου crasis e σοι ο. 320.
 — σοι ε. 372.
 σπαρτός. 351.
 στρατὸς, populus. 225. 366.
 συλλειν. 291.
 συναρμόσει εὐχερείᾳ. 355.
 σωτὴρ τύχη. 187.

Τ.

Τ et Γ conf. 9. 43. 281. 300. 325.
 — et ψ conf. 269.
 τάδε pro ήμεῖς. 192.
 τανύδρομος. 349.
 τε an pro εἴτα usurpetur. 205.
 303. 318.
 τηρός. 13.
 τί οὖν, hiatus. 16. 182. 372.
 τις subauditum. 204. 221. 305.
 361.
 τλήμονες εὐνήν. 168.
 τοῖος pro οῖος. 25.
 τοιοῦτο. 215.
 τρὶς ἕξ. 202.
 τρόπῳ φρενός. 312.
 τρῶσαι. penetrare. 384.
 τύμβος. πρὸς τύμβον. 320.
 τύρβα. 416.
 τύφω. τεθυμμένος, inflatus. 11.
 Τυφώς,-ωνές. 119.

Y.

ὑπεμνήσθην, secunda correpta. 69.
ὑπέρ ἀστρων. 217.
ὑπέρκομπος. 171.
ὑπόδικος χερῶν. 345.
ὑποστενάζειν. 122.
ὕφασμα. 289.

φιλήτης. 324.

φοιτάλεος, secunda producta. 129.
φύστις. 94.

X.

χάριτας, *gratias*. 316.
χθονὸς χλαινα. 238.
χλούνις. 341.

Φ.

φαίνειν ἀγανά. 205. et Addenda.
φαιοχίτων,-οκχ- 326.
φεύγειν, contendere. 19.
φθειμένος, Homericum. 297.

Ψ et Τ confusa. 269.
ψακάς, ψεκάς. 267.
ψεύδεσθαι τινά. 258.

Ψ.

88Ae7
IE28

01002734

